GÜL VE HAÇ KARDEŞLİĞİ

Avrupa Birliği'nin Gizli Masonik Kimliği

Aytunç Altındal

Alfa Yayınları **1509**
Aytunç Altındal Kitapları **1**

GÜL VE HAÇ KARDEŞLİĞİ

AVRUPA BİRLİĞİ'NİN GİZLİ MASONİK KİMLİĞİ

Aytunç Altındal

1. Basım : Ekim 2003 (Yeni Avrasya Yayınları)
2. Basım : Eylül 2004
ISBN : 975-297-531-3

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak
Yayın Koordinatörü ve Editör Rana Gürtuna
Pazarlama ve Satış Müdürü Vedat Bayrak
Kapak Tasarımı Utku Lomlu

Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.
Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu 34410 İstanbul, Turkey
Tel: (212) 511 53 03 - 513 87 51 - 512 30 46 Faks: (212) 519 33 00
www.alfakitap.com
info@alfakitap.com

Baskı ve Cilt
Melisa Matbaacılık
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8 Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (212) 674 97 23 Faks: (212) 674 97 29

"Delusion that is perfectly complete
for those who die to find out the Deceit!"

Gnostic Saying

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ YERİNE

Bu kitabın Önsözü'ne bir anıyla başlamak istiyorum. Bu anımın kitabın içeriğiyle doğrudan bağlantısı var. Kitabın tezini iyice kavrayabilmek için, yaşanmış ve birinci elden, ismen açıklanan bu anı yararlı olacaktır kanısındayım.

12 Eylül 1980'de gerçekleştirilen askeri darbe sırasında HAVASS Yayınları'nın ve SÜREÇ Siyasal-Kültür Dergisi'nin yöneticisiydim. SÜREÇ'in 20 Ağustos 1981 tarihli 7. sayısında, o sıralarda Avrupa'da patlayan P2-Mason Locası skandalıyla ilgili olarak *"Devlet ve Masonlar"* başlığı altında Fransız ve Dünya Masonluğu'nu inceleyen bir diziyi yayınlamaya başladım. Sıkıyönetim vardı ve dergi, ilginçtir ki, daha piyasaya çıkmadan, basımevindeyken toplatıldı, sadece çok az sayıda dergiyi kurtarabildik. Kalanlar SEKA'ya gönderildi ve kesekâğıdı yapıldı. Bunun üzerine 9 Aralık 1981'de derginin 8. sayısını çıkarttım. *"Devlet ve Masonlar"* dizisinin II. Bölümü dergideki yerini almıştı. Dergi yine piyasaya çıkmadan *"Zoralımla"* toplatıldı, yine birkaç nüshasını kıyımdan gizlice kurtarabildik.

Derginin yasaklanmasından sonra bir Büyükelçi, Sayın Settár

İlksel ziyaretime geldi. Niçin masonlarla ilgili yayın yaptığımı ve amacımın ne olduğunu sordu. Aramızda tatsız bir tartışma geçti, oysa sevdiğim ve saydığım bir büyüğümdü, Settár İlksel. Bu ziyaretten iki gün sonra bir albay telefon etti: ***"Dergiyi ve yayınevini kapatın, tüm kitapları imha edin,"*** dedi. İnanılır gibi değil ama, o günlerde, Kenan Evren'in ***"Demokrasi"*** anlayışında, bırakın yayınevlerini, koskoca, köklü gazeteler bile -örneğin **Cumhuriyet**- bazen bir çavuşun, bazen de bir yüzbaşının telefon emriyle kapatılabiliyordu!!!

Yayınevini ve dergiyi kapatmayacağımı ve bunu mahkeme kararıyla yapmaları gerektiğini telefondaki albaya söyledim. Albay, telefonu yüzüme kapattı. Ertesi sabah bir baskın yapıldı ve ***"Olmayan Bir Mahkeme"*** tarafından verilmiş bir ***"Kararla"*** dergi ve yayınevi kapatıldı; kitaplardan bulduklarını yine ***"Zoralım"***'la (gasp yoluyla) kamyonlara yükleyip götürdüler. Gidiş o gidiş! Hangi mahkemeymiş bu diye adliyeye gittiğimde, çok ilginçtir, hâkimlerden biri bana böyle bir ***"Mahkeme"***nin asla ***"Mevcut"*** olmadığını, hiç kurulmadığını söyledi! Göze görünmeyen bir mahkeme ve oradan çıkarılmış, gerçekte hiçbir hükmi değeri olmayan bir kararla yılların emeği yok edildi ve çok büyük maddi zarar -günümüzdeki ifadesiyle yüz milyarlarca lira- ve ondan daha büyük manevi yıkıma uğratıldım. Daha sonra, yayınevinin ve derginin kapatılmasında o sırada Başbakan olan Amiral Bülend Ulusu'nun ve İstanbul Sıkıyönetim Komutanı General Haydar Saltık'ın onayı ve emri olduğunu öğrendim. Hayret (mi?), iki Paşa da masondu!

Olay tamamen ***"Devlet ve Masonlar"*** dizisiyle ilgiliydi. Dizide masonların nihai hedefinin ***"Avrupa Birliği"***ni kendi inançları doğrultusunda kurmak olduğu ve bunu da ***"Mason Evrenselliği"*** adıyla yaygınlaştırdıkları, Fransız kaynağından anlatılıyordu. Kaynak bir dergiydi ve Fransız Büyük Doğu Mason Locası'nın ***"Yarıresmi"*** ağızlarından biriydi (Bkz. Ek 2). Bu amaçla masonlar ***"Birleşik Avrupa"*** ve/veya ***"Avrupa Birliği"*** (Europe Unie) adıyla çok gizli bir "LOCA" kurmuşlardı; dizide bu Loca'nın gizli faaliyetleri ve ***"Mühürü"*** (Bkz. Kapak) anlatılıyordu. ***"Avrupa Birliği"*** Mason Locası'nın mührünün üzerinde 13 yıldız ve 13 harften oluşan iki kod ve şifre vardı. 12 yıldız AB'yi, son yıldız da bu 12 yıldızı yön-

lendiren masonluğu simgeliyordu! 13 harften oluşan bir şifre taşıyan Fransa Büyük Doğu Mason Locası'nın (G.O.D.F.) mühründe ise, Avrupa'daki en esrarengiz gizli örgütün, ***"Gül ve Haç Kardeşliği"***'nin Anayasası sayılan ***"FAMA"***'nın baş harfi (F) ve bunun üzerine oturtulduğu bir haç vardır. Her harfin arasına üçgen oluşturan üç nokta konulmuştur ve bu da Mason Tanrısı'nın; ***"Kâinatın Yüce Mimarı"***'nın kodudur. ***"Gül ve Haç Kardeşliği"***, ***"Tapınak Şövalyeleri"*** ve masonlar 18. yüzyıldan bu yana ortak (syncretic) bir strateji izleyerek, Avrupa Birliği'ni kurmaya çalışmaktadırlar. Bu amaçla bu üç gizli örgüt, bir de ***"İnsan Hakları Locası"*** kurmuştu. I. Dünya Savaşı'nın sonunda Alman İmparatoru bu locanın üyeleri tarafından tahtından feragate zorlandı ve Hollanda'ya gönderildi. Söz konusu üç gizli örgütün üç locası, son yüzyıldır, özellikle Avrupa siyasetinin ***"Perde Arkasındaki"*** en güçlü temsilcileridirler. Bunlardan ***"Gül ve Haç"*** Alman kökenli, ***"Farmasonluk"*** (Freemasonry) İngiliz, İskoç ve ***"İnsan Hakları"*** savunuculuğunu yapan Tapınak Şövalyeleri de Fransa tarafından tarih sahnesine çıkartılmış Okültik-Gnostik Hıristiyan (gizli) örgütleridirler. SÜREÇ'teki yazı dizisinde işte, bu karmaşık masonik ilişkiler anlatılmıştı.

* * * * *

Bu gizli örgütlerin hazırladıkları ***"Üst Tasarıma"*** göre, Avrupa Birliği bir Hıristiyan Birliği olacaktı ama esasta bu ***"Birlik"*** Masonik Evrensellik ilkesine göre inşa edilecekti. Birleşik Avrupa'da Hıristiyanlığın Tanrısı değil, Masonların Tanrısı ***"Kâinatın Yüce Mimarı"*** (Archetechton) egemen olacaktı. Bu gizli örgütler 17. yüzyıldan beri bu düşleri kuruyorlardı. (Kitapta tüm ayrıntılarıyla ve belgeleriyle okuyacaksınız.) Bu amaçla tıpkı bir devlet gibi örgütlenmişlerdi. Kendilerini yönetmek için Başbakanlar (Maşrık-ı Âzamlar), Bakanlar (Hatip, Kâtip, Muhakkik, Hazine Emiri, Nazır, Muhafız, vd.) seçmişler, kendi Adalet Divanları'nı, Konseyleri'ni, Federal Konseyleri'ni ve Kardeş Locaları'nı (diğer ülkelerdeki Elçilikler gibi) tesis etmişlerdi. Tıpkı ***"Alternatif"*** bir devlet gibiydiler ya da ***"Devlet İçinde Devlet"***'tiler. Masonluğun ilk üç derecesi tıpkı bir devlet aygıtı gibi kurulmuş ve çalışmaktaydı. Dördüncü ve daha yukarı derecelerde ise, çok gizli (Occultik ve Ezoterik) bir ***"Şö-***

valye" sistemi yürütülüyordu; ilk üç içindekilerin bunlardan hiçbir şekilde haberi olmuyordu. Mason Anayasası'na göre her mason, sadece kendi üstadından emir alıyordu ve o üstat da, daha üst bir *"Yabancı"* üstattan buyruk alıyordu. Ayrıca masonların -örneğin Türkiye'de etkili olan Fransız Büyük Doğu Locası- 1859'dan bu yana aralarına aldıkları kişilere İncil üzerine yemin ettirmedikleri, onlardan sadece *"DEIST"* olmalarını istedikleri dizide açıklanmıştı. Bu uzun yazı dizisinde daha pek çok bilinmeyen husus açıklanmıştı. İşte HAVASS ve SÜREÇ'e kesilen cezanın gerisinde, göze görünmeyen kuytuluklarda gizlenen masonluğun bu "Janus Fáce" si (İkiyüzlü Tanrı) duruyordu.

Diziyle ilgili "göze görünmeyen" mahfellerde alarm zilleri çaldıran başka bir *"Bilgi"* daha vardı. Dizi için yazdığım tanıtım açıklamasında, Türkiye'de ilk kez Cumhuriyet Senatosu üyelerinden gizli bir *"Mason Raporu"* hazırlandığını duyurmuştum. 1973 yılında tamamlanan bu rapor TBMM'de Cumhuriyet Senatosu'nun genç üyelerinden birinin, Cihat Alpan'ın başkanlığında hazırlanmıştı. 12 Eylül'e kadar bu rapor bir türlü Senato'ya ve Genel Kurul'a indirilememiş ve bazı gizli ellerce hasıraltı edilmişti. İşte bu çok önemli raporun yeniden ele alınmasını istemiştim. Ne yazık ki tam tersi oldu. Evren'in yönetimindeki TC Devleti, Senato'yu kaldırdı, senatörlük lağvedildi. Bu önemli rapor da günyüzüne çıkamadan buharlaştı. Cihat Alpan'a ne oldu derseniz, raporunun başına neler geldiğini göremeden birdenbire hastalandı ve öldü! Kibarca söylemek gerekirse, masonlarla ilgili ciddi araştırmalar yapmak, dürüst, yurtsever ve inaçlı insanların hayatlarına ve sağlıklarına zarar verir diyebilirim!

Bu kitapta işte Avrupa Birliği'nin Türkiye'de hiç bilinmeyen *"Gnostik*-Masonik"* yüzü ve özü anlatılıyor. Bugünkü Avrupa Birliği'ni kuran fikirlerin hangi gizli örgütlerce ortaya getirildikleri açıklanıyor. Bugünkü Avrupa Birliği'nde kullanılan sembollerin, örneğin 12 yıldızlı AB Bayrağı'nın GERÇEKTE neyin sembolü olduğu İLK KEZ AÇIKLANIYOR. AB'nin Kodları ve Şifreleri nelerdir, bunlar anlatılıyor. Ve masonik bir gizli örgüt anlatılıyor. Bunun

* Bkz. Sözlük.

Türkiye'deki ayakları ve ayakçıları adlarıyla açıklanıyor. Günümüzde Avrupa Birliği, bu gizli örgütün, ***"Rosycrucian=Gül ve Haç Kardeşliği"*** isteği üzerine, Eklesiyastik (Kilise) Hıristiyanlığının değil, ona karşı yüzyıllardır mücadele eden bu ***"Gnostik-Masonik Hıristiyan"*** örgütünün de baş kurucularından olduğu ***"Yeni Kudüs'***üdür"... Bunu tüm ayrıntılarıyla ilk kez bu kitapta okuyacaksınız...

*****

Gnostik-Masonik Hıristiyan kültürel mirasında, Vatikan ve diğer ***"Established=Örgütlü Resmi"*** kiliseler yoktur. Gnostikler ile Kilise arasında İsa'nın yaşadığı varsayılan günlerden bu yana ***"Kavga"*** vardır (Ayrıntılar kitapta). Kısaca belirteyim ki Gnostiklerin Hıristiyanlığı ile Kilise Hıristiyanlığı neredeyse taban tabana zıttır. Örneğin Kilise için İsa Mesih ve Bakire Meryem önemliyken, Gnostikler için, Vaftizci Yahya ve eski fahişe -ve onlara göre İsa'nın karısı- Mecdelli Meryem önemlidir. İsa ile ilgili İncil'de yazılan her mucizeyi gerçekte başkaları yapmış, ama Kilise Babaları bunları ***"İsa Yaptı"*** diyerek insanları aldatmıştır!

Gnostik Hıristiyanlığın günümüze kadar gelen 2000 yıllık bir kolu vardır ve bu kol Türkiye'dedir. Bunlara SABİİLER (Subba) denir. Kuran'da ve İncil'de bunlardan söz edilmiştir. Geçmişte Urfa Harran'da yaşayan Sabiiler, Vaftizci Yahya'ya taparlar ve onu yüceltirlerdi. İsa'yı, en hafif deyimle, ***"Gereksiz"*** görürlerdi. Sabiiler, Gnostik-Magie'nin (sihir) ustalarıydılar. Avrupalıları Sabii Gnostisizm'i ile tanıştıran Tapınak Şövalyeleri ve Paracelsus oldu. Günümüzde bu ilginç ARCANE* toplulukla ilgili Avrupa'nın seçkin mason kütüphanelerinde sayısız inceleme vardı. Birçok bilgi ve belge buralarda saklanmaktadır. (NOT: Türkiye'de Sabiiler konusunda tek ciddi ve bilimsel çalışma yapılmıştır. Dr. Şinasi Gündüz tarafından yazılan tezi bu konuya ilgi duyanlara salık veriyorum.) Masonlar, Sabii Gnostisizmi'ni de çok değerli bularak gizli ***"Ritüellerine"*** almışlardır.

*****

---

* Bkz. Sözlük.

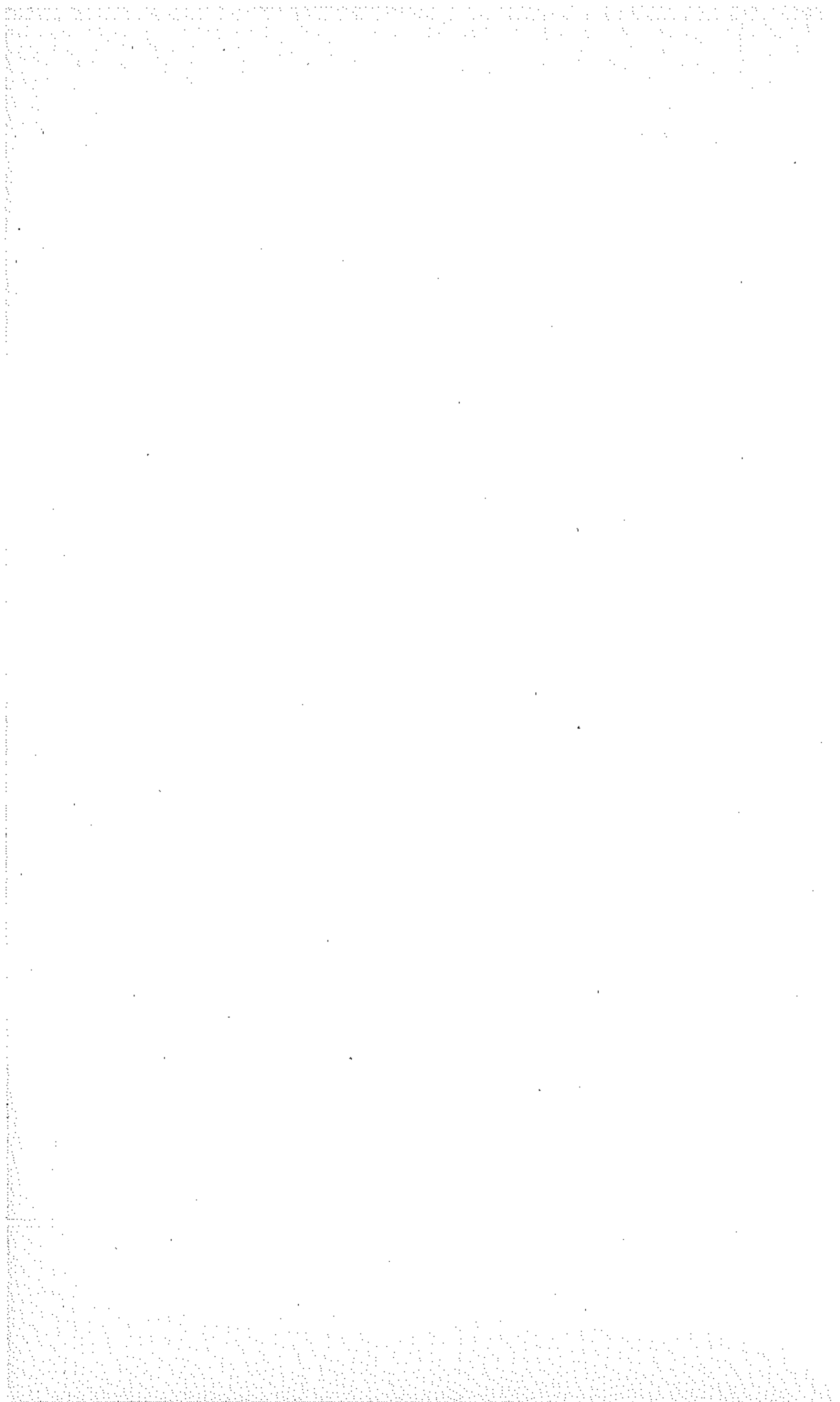
Sonsöz: Geçtiğimiz yılın Nisan ayında Sayın Suat İlhan Paşa'dan bir mektup almıştım. Benden AB Bayrağı'ndaki 12 yıldızın sembolik anlamlarının ne oldukları konusunda 30 sayfalık bir açıklama yazmamı istemişti. Bu ricayı bir kitap yazarak yerine getirdim. 30 sayfalık kısa bir açıklama yazmaktansa, kanımca, kalıcı olabilmesi ve geniş bir okur kitlesi tarafından okunabilmesi için böylesi daha iyi olacaktı. Umarım yararlı olur...

AB ile Türkiye ilişkileri, bu kitabın yazıldığı dönemde yine Türkiye'nin en önemli meselelerinden biriydi. Kişisel görüşüm: Türkiye'nin AB üyeliği için gerçek engeli İslamiyet değildir. AB'yi kuran ve yönetenler ***"Takiyye"*** yapıyorlar. İlginçtir ki, ***"Takiyye"*** İslami değil, Kilise Hıristiyanlığı'nın bir buluşudur. Dileyenler Yeni Ahit'in Aziz Paul'la ilgili bölümlerini -bizzat Paul'un ağzından- okusunlar, anlayacaklardır. AB'de Kilise Hıristiyanlığı olmayacak, Papa'nın tüm girişimleri, bakın, akim kaldı. AB'de Gnostik-Masonik Hıristiyanların Birliği ve Tanrısı, ve Ahlakı yönlendirici olacaktır. Adamlar kendi uluslarının kiliselerini dıştalarken, 1400 yıldır, değişmemiş ve değiştirilememiş bir Kutsal Kitabı (Kuran) ve onun Peygamberi'ne yürekten bağlılık duyan Türkleri, nereye koysunlar? AB Anayasa Konvansiyonu Başkanı eski Fransa Cumhurbaşkanı Valery Giscard d'Estainq'in 3 Eylül 2003'te yaptığı uyarı ilginçtir: ***"Türkiye AB muktesebatını hazmedemez. Türkiye'yi aldatmaya son verelim."*** Giscard, şu yıllarda Avrupa'da yaşayan en kıdemli masonların başında gelmektedir. 1972'den bu yana ***"Gül ve Haç Şövalyeliği"*** de dahil, birçok Masonik-Gnostik unvanın taşıyıcısıdır (Bkz. Ek 2). Giscard'ın dediği doğrudur. AB'ye Vatikan ve Papa BİLE resmen alınmazken Türkiye, ne olduğu belirsiz laiklik anlayışıyla AB'nin hangi Gnostik-Masonik standardını ***"Hazmedebilecek"***tir ki? Bunları ve diğer hususları, bu "**Göze Görünmeden**" hayatlarımıza yön veren gizli kişileri ve örgütleri kitapta okuyacaksınız. Örneğin, kitapta ayrıntılı şekilde anlatılmış olan MRA adlı Masonik-Evangelist örgütün üyesi ve AB'nin kurucusu Jean Monnet'i bulacaksınız. AB, özellikle Türkiye'ye TC Dışişleri Bakanlığı aracılığıyla yıllardır "Burslar" veriyor. Diğer bir örnek de Leonardo da Vinci'dir. AB'nin en önemli eğitim programı ve dev fonları da "Leonardo Projesi" adı altında Türkiye'deki belirli kişi ve

kurumlara aktarılıyor. AB'ye girebilir miyiz, yoksa bize ***"Takiyye"*** mi yapıyorlar, kararı siz verin.

Kitaba en çok emeği geçenler, onun çok zor olan bilgisayar dizimini başarıyla yapan Oya Alpan ve Pelin Kara'dır. Kitabı neredeyse baştan sona yeniden dizen ve sayfa düzenleyen Pelin Kara'ya nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum. En büyük zorlukları bile güler yüzle aşmasını bilen Pelin Kara'nın yardımlarını hiç unutmayacağım. Kitabın kapağını ise sevgili Ebru Kartav gerçekleştirdi. Kendilerine çok teşekkür ediyorum.

Aytunç Altındal
İspilandit / 5 Eylül 2003

Birinci Bölüm

KOD ADI: GÜL

KOD ADI: GÜL

Sonra yeni bir Gökyüzü ve yeni bir Yeryüzü gördüm. Yedi melekten biri yanıma geldi ve sana Kuzu'nun (İsa Mesih) Gelini'ni göstereceğim, dedi. Sonra Ruh beni yüksek ve büyük bir dağa çıkardı. Ve Gökyüzü'nden Yeryüzü'ne inmekte olan Tanrı'nın Kutsal Kenti'ni gösterdi. Bu Kudüs'tü. 'İşte İsa Mesih'in Gelini budur,' dedi. Kutsal Kent'in etrafı büyük ve yüksek bir duvarla çevriliydi ve 12 kapısı vardı. 12 kapıda 12 melek bekliyordu. 12 kapının üstünde İsrail'in 12 kavminin adları yazılıydı. Büyük ve yüksek duvarın içinde 12 çeşme vardı ve 12 çeşmenin üzerinde Kuzu'nun 12 Havarisi'nin adları yazılıydı.

İncil, (Rev 21: 1-12)[1]

1.1. Christendome

Avrupa Birliği (AB) ile ilişkiler Türkiye'nin son 15 yılında ekonomik, siyasal ve tarihsel gündemi en çok belirleyen konularından biri olageldi. Kimi tartışmacılara göre, AB Hıristiyan kulübüydü, kimilerine göre de değildi. Türkiye'de AB'nin ekonomi-politiği ayrıntılarıyla tartışılmıştır ama bu kuruluşun **"kültürel"** dokusu ve geri planı (backbone) kanımca yeterince araştırılmamış ve tartışılmamıştır. Bu hususu göz önünde tutarak AB'nin **"kültürel"** mirasına ilişkin bazı ön bilgileri aktarmak gerekiyor. Bu açıklamalar kitabın konusunu kavramakta yardımcı olacaktır.

Günümüzde Avrupa diye anılan coğrafi bölgenin geçmişteki resmi adı Avrupa değildi. Tarihçi J. G. A. Popock'a göre geçmişte **"Avrupa"** diye bilinen coğrafi alan, belki şaşırtıcı gelecek ama, günümüz Türkiye'sinin Çanakkale'den Datça'ya kadar uzanan sahil şeridiyle, günümüz Yunanistan'ının Ege sahillerini kapsayan dar bir alandaki bölgenin adıydı.[2] Geçmişte bu Av-

rupa'nın dışında kalan bölgeye, yani günümüzdeki Avrupa kıtasına Latinler Christianias, Yunanlılar da Oikoumene (Ekümene) diyorlardı. Tarihçi Judith Herrin'in de gösterdiği gibi, ilk kez İS 893 yılında Anglo-Sakson Kralı Alfred (849-899) bu bölgeyi Christendome (Hıristiyanlığın Kubbesi) olarak tanımlamış ve resmi literatüre sokmuştu. Günümüzde o tanım hâlâ o ilk tanımına uygun tarzda, **"Hıristiyan Oluş Konumu ve Koşulu" (the state and condition of being Christian)** anlamında kullanılmaktadır.[3]

Kral Alfred'in tanımı çift yönlüydü ve günümüze kadar da bu tanımın kapsama alanına sokulmuş olan anlayışla ele alınmış ve dile getirilmiştir. Kral Alfred'in tanımı bir yönüyle geçmişe, bir yönüyle de geleceğe yöneltilmişti. Geçmişe yönelik yönünde iki eski tanım vardı. Bunlar Katolik Kilisesi tarafından yapılmış olan **"Orbis-Mundis"** (dünyevi-seküler olan) ve **"Orbis-Ecclesia"** (Kilise'nin kapsama alanı) idi. İS 800'de Kutsal Roma İmparatoru olan Muhteşem Karl (768-814), o yüzyıla kadar bilinmeyen **"Hıristiyanlığın Evrenselliği"** fikrini temel stratejisi haline getirdi ve Orbis-Mundis'te (yeryüzünde) Orbis-Ecclesia'yı (Hıristiyanlığın egemenlik alanını) tesis edeceğini açıkladı. Bu dinsel-siyasal strateji çerçevesinde Avrupa'da ilk **"Teokrasi"** kurulmuş oldu. Bu **"Din-Devleti"**nin başkenti, günümüz Almanya'sındaki Aachen Kenti'ydi ve Karl bu kenti **"Yeni Kudüs"** olarak kurmuştu; **"Yeni Roma"** olan İstanbul/Konstantinopolis'ten esinlenerek.

Kral Alfred'in Christendome'u bir yönüyle işte Karl'ın bu imparatorluk stratejisini ve siyasetini yansıtıyordu. Diğer yönüyle, Christendome, o dönemde çok hızlı bir yayılma içinde olan İslamiyet'in Dar-ül İslam (İslam dininin egemenliği ve uygarlığı içinde yer alan coğrafi alanlar) kavramına karşı Hıristiyanlaştırılmış coğrafi alanları simgeliyordu.[4] İslamiyet'in rakip din olmasıyla birlikte Christendome, Hıristiyan milleti ve soyu (race) anlamını kazandı. Böylelikle tüm Hıristiyanlar Tek Millet, tüm Müslümanlar da Tek Ümmet olmuşlardı. Bu dinsel-siyasal ayrılık ve karşıtlık, Dar-ül-İslam'ın son temsilcisi Osmanlı Devleti'nin çöküşüne (1918) ve Hilafet'in ilgasına (1924) kadar ba-

zen suyun altında, bazen üstünde daima süregelmiştir.

Sözün özü; Türkiye AB'nin tarihinde vardır ama kültüründe yoktur. Günümüzde AB, Batı Uygarlığı'nı geliştirmek amacıyla yapılmış olan bir projedir. Ne var ki, bu proje Türkiye'ye bir **"uygarlığını değiştirme projesi"** olarak dayatılmaktadır. Doğrudur, günümüzdeki Avrupa Birliği kültürel planda bir Hıristiyan kulübü değildir ama uygarlaşma planında daima Christendome olmuştur. Avrupa'nın 2000 yıllık tarihinde Hıristiyanlığa karşıt ve yandaş olan **"Kültürel-Dinsel-Felsefi"** akımlar Christendome çatısı altında birlikte var olagelmişler ve bazen biri bazen de -ekonomik ve siyasi koşullara göre- diğeri Christendome'da geçerli olan **"Normları"** belirlemiş ve egemen **"İnanç"** haline gelmiştir.

* * * * *

Avrupa Birliği bir Hıristiyan Birliği midir, değil midir bunu kavrayabilmek için ilkin Monoteizm (Tek-Tanrıcılık) ve öncesindeki Pagan toplumlarındaki hoşgörü ve **"inanç"** anlayışları üzerinde duracağız.

Konuya Mısır'dan ve Firavunlar'dan girebiliriz. Antik Mısır'da Tek-Tanrı tapınıcısı Firavun yaşamıştır: Akheneton (İÖ 1350). Bu Firavun tarihte Solar Monoteizm diye anılan Tek-Tanrıcılığın ilk temsilcisi sayılır. Akheneton, Aton ya da Aten adını verdiği Güneş'i Tek-Tanrı olarak tanımış ve Mısır'da egemen olduğu bölgelerdeki diğer bütün tanrıları yok ettirmişti. Güneş'ten başka tanrıya tapılmasını yasaklayan Akheneton, daha sonra kendisini devirerek firavun olan damadı tarafından tarihin ilk Ateist'i olarak nitelendirildi. Bu yeni dönemde Mısır'da eskiden olduğu gibi devletin kabul ettiği bütün tanrılara saygı gösterilmeye başlandı. Firavunlar döneminde Mısır'da Devlet-Tanrıları egemendiler. Ayrıca bazı firavunların tanrılaştırıldıkları da oluyordu. Halktan bunlara saygı duymaları, adaklarda bulunmaları ve tapınmaları isteniyordu. Böylelikle Çok-Tanrıcılığın gereği olarak halkın birden fazla tanrıya bağlılık duyması, bağlılık duymadıklarına da saygı göstermesi sağlanmıştı. Antroposantrik anlamında tolerans (müsamaha) işte ilkin burada,

Mısır'da ortaya çıkmıştı. Daha sonra bütün Akdeniz bölgesine ve ülkelerine yayılmıştı. Mısır'da hiçbir Firavun-Tanrı diğerini dışlamadığı için, uzun süren hanedan egemenliklerinde Mısır'da dengeli bir Çok-Tanrıcılık yerleşmişti.

Romalı Paganlar, İonyalılar ve Grekler (Gentile*) arasında ise Çok-Tanrıcılığın (Polyteism) çeşitli biçimleri yaşanmıştı. Kenti mutlaklaştırma eğilimi içinde olan Paganlar ve Gentile sadece Çok-Tanrılı değillerdi, aralarında Epiküryenler (Hedonistler), Kathenoteistler (tanrılardan bazılarına bağlananlar), Henoteistler (zaman zaman bir tanrıya bağlananlar) ve Ateistler ile bazı marjinal topluluklarda tam anlamıyla sayılmasa da Platocu anlamında Tek-Tanrı'ya bağlılık duyanlar da vardı.

Roma'nın tanrılarla bireyler arasında oluşturduğu *modus vivendi* (birlikte var olma tarzı, yaşama ilkesi) bir tek tanrının bütün diğer tanrılar üzerinde, onların varlıklarını ortadan kaldırarak baskı kurmasını yasakladığı için, son tahlilde bütün dünyevi ve uhrevi konularda Pontifex Maximus (Baş Rahip) sıfatını taşıyan imparator son kararı veriyordu. Diğer bir deyişle insanlar bir tanrı istedi diye diğer bütün tanrıları tanımamazlık edemiyorlardı. Roma'nın *modus vivendi*'si antik dünyada çok geniş bir tartışma, düşünme ve davranma serbestisi alanı yaratmıştı. Roma'nın imparatorluk sınırlarını çoğunlukla savaşmaksızın geniş topraklara yayabilmesinin nedeni buydu. Tolerans (Müsamaha/Hoşgörü), Roma'da *civic* bir kurumdu. Senato bunun koruyucusu, imparator ise uygulayıcısıydı. Doğaldır ki bugünkü anlamıyla İnsan Hakları yoktu, ama Roma yurttaşı olabilmek hakkı vardı. Roma yurttaşı olmayanların ise, kendi cemaatlerini ilgilendiren konularda iç anlaşmaya varılamazsa dünyevi otoriteyi temsil eden Romalı yöneticilere başvurarak buradan nihai kararı elde edebilme hakkı bulunuyordu.

Roma'daki ***"günah"*** kavramıyla din kavramının da üzerinde kısaca durmak gerekiyor. Romalılar ve Gentile için ilk günah diye bir kavram yoktu. Dolayısıyla bunu zorlayan bir Tek-Tanrı da yoktu. Gentile bir şeriat yasasına değil, vicdanı esas alan bir

---

* Bkz. Sözlük.

Moral Yasa'ya bağlıydı. Bütün insanlık, bu yasa gereği, sadece Fortuna=Kader'de ortaktılar, günahta değil. Roma'ya göre Fortuna dilediğine dilediği gibi davranırdı. Bazen tanrılar bile Fortuna'nın isteklerine uyarlardı. Paganlar arasında Faith-İman sadece Batıl'ın karşısındaki bir kavramdı ve eğitimsiz sınıflara özgü bir değer olarak tanınmaktaydı. Zengin ve eğitimli sınıflar ise **"iman"**a değil, *religio*'ya bağlıydılar. İşte bu *religio* kavramı daha sonra Hıristiyanlık'la birlikte bugünkü anlamıyla din denilen (religion) olguya dönüştü. Roma'da religio tanrılarla yurttaşlar arasındaki rasyonel bağlar anlamında kullanılan yasal bir düzenlemeydi. Hıristiyanlıkla birlikte **"Bizim Dinimiz"** (Our religion) anlamında kullanılmak üzere, önce sonuna bir (n) harfi eklenerek *Religion* yapıldı[5], daha sonra da Hıristiyanlığın devlet-dini haline gelişiyle birlikte de Dogma'ya kayıtsız şartsız boyun eğmek ve inanç beslemek zorunluluğuna dönüştürüldü. Hıristiyanlığın bu döneminde anladığı *religion* 451 yılında İstanbul'un Kadıköy'ünde toplanan Synod'la (din meclisi) dine sokulan *Trinite* (Teslis: Baba, Oğul ve Kutsal Ruh üçlüsü) kavramıyla nihai şekline geldi[6]. Daha önceki Hıristiyanlar Tanrı-Baba, Kutsal Ruh ve Oğlu şeklindeki bir dogmayı duymamışlardı. Birinci yüzyılda aralarından birileri çıkıp da bu görüşü öne sürseydi, hiç şüphesiz hâlâ eski Yahudi Şeriatı'na bağlılık duyan ilk Hıristiyanlar tarafından bu Şeriat'ın öngördüğü şekilde taşlanarak öldürülürdü!

* * * * *

Roma'nın tolerans anlayışına karşı direnen tek dini cemaat Yahudilerdi. Yahudiler yasal olarak esir ulus değil, imparatorun dostu olan ulus statüsündeydiler. Buna rağmen Yahudiler tamamen kendi dini yasalarına uygun bir kapalı cemaat statüsüyle yönetiliyorlardı. Kendi dini sorunları için Roma'ya ve Sezar'a başvuru hakları vardı ama bu sık kullanılan bir hak değildi. Ancak, onları yönetmekle görevlendirilmiş olan Herod sülalesinden gelen Semitik (Ebonit) asıllı Yahudi kralları, Roma tarafından tayin ediliyorlardı. Yahudiler ise Tanrıları Yahveh tarafından gönderilmiş (Anointed) olmadıkları ve insan tarafından

(İmparator) tayin edilmiş (Appointed) Krallar oldukları için Herod sülalesine Romalılardan daha çok nefret duyuyorlardı.

Yahudi cemaati *urbanic* (Kentçi) ve *civic* (Sivilleştirici) değil Pastoral (tarıma dayalı, kırsal) kökenliydi. Dolayısıyla da, Yahudi, bir Pagan ya da Gentile gibi **"Kentli"** değildi ve onlar gibi kentte yapılmış -kentin normlarına ve ihtiyaçlarına göre düzenlenmiş- yasalarla değil, kendi Tanrısı tarafından doğrudan doğruya konulmuş yasalarla yönetiliyordu. Roma'nın senatosuna karşılık Yahudilerin Sanhedrin'i (Yaşlı Bilgeler Meclisi) vardı. Roma'nın *lex* başlığıyla sıralanan sayısız yasasına karşı tek yasası vardı: Şeriat.

Yahudi Şeriatı'na göre Yahudi'nin bütün hayatı Tanrı'nın denetimi altındaydı. Tanrı, keskin diliyle Yahudi'nin hayatını iki âleme ayırmıştı. Bir yanda Helal (Kutsal), diğer yanda da Haram (Profane) vardı. Bunun dışında üçüncü bir yol yoktu, olamazdı. Haram hayatın her alanında olabilirdi ama Mabedin (Sinagog) kapısı önünde dururdu.

Yahudilerin Tanrısı Yahveh, kendi deyişiyle son derece kıskanç bir tanrıydı ve Hoşgörü'yü (Favoritizm) kendisinden başka kimseye tanımamıştı. Yahudileri öfkeli bir yargıç gibi yöneten bu tanrı Yahudilerle bir antlaşma (Convenant) yapmıştı. Bu antlaşma çerçevesinde Yahudi'nin Tanrı'ya tapması gerekmiyordu, onun üstün gücünü tanıması ve bundan korkmak gerektiğini ANLAMASI yetiyordu. Yahudilik bu yüzdendir ki, İslam dini gibi, Allah'a tam ve mutlak bağlılığı (submission) öngörmez, Yahudi, Tanrısı'nın gücünden ve gazabından kaçış olmayacağını ve bunu bilerek Tanrı'nın isteklerini yerine getirmekten başka seçeneği olmadığını bilir ve bu nedenle de Sadakat'i öngörür. Dolayısıyla Yahudi, Tanrı'nın kendisinden değil O'nun gücünden ve gazabından korkmakla yükümlüdür (Subjection). Dahası Yahudi, İslamiyet'teki ya da Hıristiyanlık'taki gibi bir DİN'e de bağlı olmak yükümlülüğü altında değildir. Yahudi sadece *Tanrısı'yla Birlikte Yürüyen Bireydir, Dinle Değil.*[7] Tanrısıyla bütünleşmek hakkı ve geleneği yoktur. Yahudi, yürüyebildiği sürece Tanrısı'yla olmak zorundadır, İMAN'a gerek duymaz, çünkü Tanrısı onu diğer kavimlerden ayırmış ve seçe-

rek Kutsal yapmıştır. Yahudi bunun nişanını taşır (Sünnet). Dolayısıyladır ki Yahudi, İMAN'ın ta kendisidir. Bu yüzden de istese de imansızmış gibi davranarak İMAN'a *"Sıçrama"* yapamaz.[8] Din ise imanla başlar. Yahudi bu anlamda dindar değil, Tanrı tarafından seçilmiş bireydir. Yahudilik anlayışına göre Tanrı sadece Evren'i ve İnsan'ı yaratmış, ondan sonra Yaratıcı faaliyetini durdurmuştur. Dolayısıyla Eski Ahit'in Genesis (Başlangıç) bölümünde anlatılan altı gün içinde Tanrı insanlar için bir de DİN yaratmış değildir.

Yahudilik bilindiği üzere, kitaplı dinlerin ilkidir. Ne var ki Yahudi, Kitap okuyarak *"Öğrenim"* yapan bireydir; Müslüman ya da Hıristiyan gibi dua etmek için Kitap okuyan birey değildir. Yahudi kitabını sadece evrenin, dolayısıyla kendi tarihinin geçirdiği evreleri öğrenmek ve Yahudi Tanrısı'nın gücünü ve gazabını tanıyabilmek amacıyla okur. Bir Müslüman ya da bir Hıristiyan gibi Tanrı'ya ve Allah'a yakarmak ya da dua etmek için okumaz. Kitabını okur ve Tanrısı'nın gücüne sadakat göstermekten başka hiçbir seçeneği ve hakkı olmadığını anlar.

Yahudi ile Tanrısı arasındaki ilişki allegorik olarak keskin nişancı avcı ile ondan kurtulmaya çalışan kurnaz tilki arasındaki ilişki gibidir; Yahudi kaçar, Tanrısı kovalar.

Ne var ki Yahveh, Yahudi'ye bir de armağan vermiştir. Bu, Wisdom=Zekâ'dır. Yahudi Tanrısı ondan kendisine karşı bütün insanlığın avukatı olmasını istemiştir - ya da Yahudi bunu böyle anlamak zorunda kalmıştır. Dolayısıyla Yahudi kendisini herkesten farklı olarak algılamak özelliğini edinmiştir. Diğer dinlere ve kültürlere mensup olanlar gibi davranamaz ve düşünemez. Bu yüzden de Tolerans konusunda bir Romalının anlayışına sahip değildir, sadece kendi manevi dünyasının ve Tanrısı'nın koyduğu sınırlarla tanımlıdır. Tanrı, Yahudi'den adını aşağılayan herkesi kadın, çocuk, yaşlı ayrımı yapmaksızın öldürmesini istemiştir.[9] Yahudi böylesi bir emir karşısında istese de hoşgörü gösteremez. Çünkü Tanrı'nın isteğine karşı çıkarsa kendisinin yok edileceğini düşünür ona göre davranır. Yahudi ancak Tanrısı isterse başkalarına hoşgörü gösterebilir, insanlar istiyor diye gösteremez. Bu da onun Tanrı'yı ikna etmesine bağ-

lıdır. Örneğin, Musa Peygamber kendisini kurtaran ve büyüten ablası Meryem'i, kendisini eleştirdi diye Tanrı'ya şikâyet etmiştir. Tanrı da Meryem'i cezalandırmış ve onu vebaya yakalatmıştır. Musa daha sonra kardeşi Harun'un (Aaron) yakarışı üzerine Tanrı'dan ablasını vebadan kurtarmasını istemiştir. Tanrı da Musa'nın isteğini kabul etmiş ve Meryem hastalığından kurtulmuştur. Tolerans kavramı Yahudilik'te işte ilk kez bu olayda, bir insanın kendi sülalesinden gelen bir başka insana gösterdiği Tolerans olarak değerlendirilebilir. Diğer bir örnek de yine Yahudi kavmiyle sınırlı olmak kaydıyla Yahudi Kralı David'in (Davut Peygamber) kendisinden önceki kralı mağarada kıstırmasına rağmen öldürmeyip serbest bırakmasıdır. Müsamaha ve hoşgörü, Yahudilikte daima belirli bir karşılıkla, bir şükran bedeli olarak vardır. Toplumda düşüncelerin serbestçe açıklanabilmesi keyfiyeti olarak ya da İnsan Hakları çerçevesinde mevcut değildir.

Yahudilik kendi içinde kapalı bir sistem olarak kendinden olmayan her kültürel, civic ve urbanic oluşuma ve kavrama ve bunlarla şekillendirilmiş bütün duyuş, davranış ve düşünüş tarzlarına karşı kapalı bir yapıdadır. Öyle ki İbranice'ye bugün kullanılan KÜLTÜR kelimesinin girişi 19. yy'ın sonlarına rastlar. Dil açısından Elektrik kelimesi ne kadar yeniyse Musevilik için Kültür kavramı da o kadar yeni bir kelimedir. Anlamı ise Avrupalı Yahudilerin dili olan Yıddish tarafından belirlenmiştir.[10]

Yahudilikte **"Tasvir"** yapmak da, tıpkı İslamiyet'te olduğu gibi, yasaktır. Çünkü resim sanatı kültürel ve seküler bir olgudur. Tanrı'nın istediklerinin dışında O'nun yarattıklarını bire bir resmetmek Tanrı'ya özenmek demektir. Dahası, bütün diğer dinler resimler yapıp (İdol ve Putlar) onlara tapmışlardır. Oysa Yahudi Tanrısı'nın bırakın resminin yapılmasını, adını doğru dürüst bilebilecek Yahudi sayısı bile birkaç kişiyi geçmemektedir. Bir *Deus Absconditus* (gizli/gizlenmiş/görülemeyen Tanrı) durumundaki Yahveh'in İdollere ve Putlara ***"Resim/Tasvir"*** olarak duyduğu öfke Eski Ahit'te defalarca tekrarlanmıştır.[11]

Yine de Avrupa'daki kültürlerle yüzyıllardır iç içe yaşayan

Yahudi cemaatleri 18. yy'ın ortalarından başlayarak o günlerin Avrupa'sındaki çok zengin Hıristiyan ailelerinin yaptıkları gibi kendi portrelerini yaptırmaya başlamışlardır. İlk kez bir Eskenazi ailesi bütün bireylerinin portrelerini yaptırmış ama bu Yahudiler arasında duyulunca şiddetle kınanmıştır. Daha sonra bu aile Yahudilik'le bağlarını koparmış ve evlilikler aracılığıyla Hıristiyanlaşmıştır. 15. yy'da Osmanlı'ya sığınan Sefardim ile, daha sonra 17. yy'da ortaya çıkan Avdetiler / Sabataycılar (Dönmeler) Yahudiliğin dış kültürlere açılmasında etkili roller üstlenmişlerdir. Bu etkileşimlerin eklektik bir bütünü olan Siyonizm gerçekte Ortodoks Yahudi inanış biçimine esası itibariyle ters düşen **"İdeolojik"** ve ***"Kültürel"*** bir akımdır. Siyonizm, bu nedenle Atavistic* bir ideolojidir; din ya da gelenek değildir.

Özetlersek, Tarih boyunca Yahudilikte her şey Tanrı'nındı. İnsana kalmış tek hak ise, Tanrı'yı tanımak ve onun gücüne bağlılık duymak hakkından ibaretti. Diğer bir deyişle Yahudi cemaatinde İnsan'a bırakılmış tek hak, Yahudi Tanrısı'nın koyduğu Şeriat'a uymak hakkıydı, bunun dışında hiçbir hakkı yoktu. Tolerans Tanrı'nındı, ancak O isterse Yahudi Tolerans sahibi olabilirdi.

Sonuç: Yahudilik *sui generis* kapalı devre işleyen kurgusuyla sözcüğün ortodoks anlamıyla bir ***"Din"***'e verilen nitelik değildir. İnsan Hakları, Yahudi Tanrısı'nın koyduğu ve yazdırdığı Anayasa'yla (On Emir) sınırlı ve tanımlıdır. Örneklersek, Yahudi yalan söylememek, komşunun malına ve karısına göz koymamak vb. haklara sahiptir. Günümüzdeki kullanımıyla İnsan Hakları kavramı, tarihi planda, Yahudi Şeriatı'na aykırı, dini değil, dışadönük (civic) ve kültürel bir öğedir. Tolerans ise kendi içinde sınırlıdır. Yalnızca günah kavramıyla bağlantılı olarak vardır. Yahudi günahının bedelini ferdi olarak ödemek hakkına sahip olan insandır, başkalarının günahlarına müteselsilen kefil olamaz. Bu husus önemlidir çünkü ilkin Yahudi cemaati içinde günah ya da suç uğruna söz konusu kimseyi ailesi ile birlikte topluca cezalandırma geleneği, en azından kendi cemaati içinde

* Bkz. Sözlük.

yürürlükten kaldırılmıştır.

İnsan Hakları kavramına, *mantic* (bağlanış tarzı)* düşünce bakımından en yabancı olan sistem Yahudilik'tir denilebilir. Çünkü bireyin seçim hakkı annesinin Yahudi olup olmayışıyla sınırlandırılmıştır. Dolayısıyladır ki, İnsan Hakları kavramının özünü oluşturan **"Bireyin Serbestçe Seçim Yapabilme Hakkı"** bireyin doğumundan önce belirlenmiş, kadere bağlanmış durumdadır. Bireyin annesi Yahudi ise, onun yapabileceği hiçbir seçim yoktur - meğer ki Cemaat bir karar alarak bireyi dışlasın. Günümüzde İsrail'de Şeriat'ın ve Medeni Kanun'un iç içeliği, esası itibariyle seküler (dünyevi) nitelikte olan İnsan Hakları kavramının henüz tam olarak özümsenmemiş olmasındandır. En kestirme deyişle, Yahudi Tanrısı insanlara uymaları için ON EMİR vermiştir, ON HAK değil. İnsanların bu emirlere uymak hakları vardır, bunun ötesine geçen istekler bu verilmiş hakların ihlaline yol açabilir.

* * * * *

İsa Mesih, insanoğlu olduğu halde, Tanrı'nın biricik oğlu olduğunu öne sürmüştür. İsa Yahudi olmasına rağmen Yahudi Şeriatı'nı değiştirerek yeni yasalar ve kurumlar koymuştur. ***"Tanrı'nın Hakkı Tanrı'ya "Sezar'ın Hakkı Sezar'a"*** diyerek o güne kadar duyulmadık bir yenilik ortaya koymuş, Tanrı'nın Hakkı'yla Sezar'ın (İnsan) Hakkı'nı eşit düzeye getirmiştir. Yahudilik'te böylesi bir eşitlik kurmayı bırakın, bunu düşünmek bile "**şirk**"tir. Son tahlilde Pagan olduğu için Yahudiler tarafından Tanrısız sayılan imparatorun hakları olduğunu kabul etmek ve bununla da yetinmeyip bu hakkı Tanrı'nın Hakkı'yla aynı seviyede kabul etmek Yahudi Tanrısı'na yöneltilmiş en ağır hakarettir. İsa'nın öğretisinde Yahudi Tanrısı ve onun koyduğu Şeriat köktenci bir değişime uğramıştır.

Şu kesinlikle söylenebilir ki, İnsan Hakları teması, monolitik ve kendine dönük Yahudi Monoteizmi'ne ilkin İsa ***"Mesih"*** ile girmiştir.

---

* Bkz. Sözlük.

Ancak hemen belirtmek gerekiyor ki, İnsan'a Bireyselleşebilmesi için tanınmış olan bu hak, sadece İnsan'ın İsa'ya duyacağı İman sayesinde Tanrı Baba'nın rahmetine ulaşabileceği anlayışıyla tanımlı ve sınırlıydı. Bu iman duyulamıyorsa ve birey kendisini İsa'nın Can'ı (sembolik olarak ekmek) ve Kan'ı (sembolik olarak şarap) ile özdeşleştiremiyorsa, gelmiş geçmiş ve gelecek bütün insanlar için kendi canını kurban etmiş olan ve böylelikle de insanları günahlarından arındırmış sayılan İsa'nın bağışlayıcılığından yararlanamayacaktı. Dolayısıyladır ki Hıristiyanlık'ta İnsan'a tanınmış olan hak, günümüzde anlaşıldığı şekliyle, bireyin vicdanına ve bilincine emanet edilmiş Sosyal bir Hak değildi. Tamamen İman sorunuyla bağlantılı bir Hak'tı. Ancak Yahudilik'te bireye bu kadarlık bir hak dahi tanınmış değildi. Bir Hıristiyan yazarın belirttiği gibi **"gündelik hayatında Yahudi, bu sistemin öngördüğü yasaklarla tıpkı örümcek tarafından sarılıp sarmalanmış bir sinek gibiydi".**[12]

İsa'nın bireyin lehine olarak değerlendirilebilecek ve İnsan Hakları'na hazırlık sayılabilecek üç asli girişimi vardır.

Birincisi: İsa, Yahudi Monoteizmi'nde bulunmayan yeni bir kurumsallaşmayı ortaya çıkarmıştır: Apostolat=Havarilik Kurumu. Bu kurum Yahudilik'teki Sanhedrin ile Levilik kurumlarının bir üst aşamasıydı. Şöyle ki, önceleri, Yeni Nazerenciler[13], sonra da Hıristiyanlar diye bilinen inanmışlar topluluğuna ve başta Yahudiler ve Aziz Paul aracılığıyla da Gentile'ye İsa'nın öğretisini iletmekle görevli kılınan -İsa tarafından- bu on iki kişilik kurumun, Paul (gerçek adı Saul) hariç bütün üyeleri az eğitimli ya da eğitimsiz, kendi toplumlarında dini konularda söz söyleme yetkileri olmayan şahıslardı. Bu anlamda tamamen dini öğreti dışı (Lay, Secular) çevrelerden toplanmış bireylerdi. Kimisi balıkçı, kimisi vergi memuru, kimisi de mesleksizdi. Üç büyük ve yetkili Yahudi hizbinde (Farisi, Sadıki, Kâtibi) üye değillerdi (Paul hariç). Yahudilik'te bu örgütlerin yöneticileri Tanrı'ya ve onun Peygamberlerine dayandırılarak başa geçiriliyorlardı, oysa Havariler, doğrudan doğruya kendisi de bu cemaat örgütlerine üye yapılmamış olan İsa tarafından atanmışlardı. İsa, açıkça Yahveh'e özenmiş ve O'nun yaptığı gibi -Yahudilere

Kutsal bir Yurt vaadi- yine Yahudilere ölümden sonra hayat vaat etmişti. Bir insanın Tanrı'nın yetkisini eline alıp insanlara ölümsüzlük vaat edebilmesi Yahudi Şeriatı'nı temelinden sarsmaya yeterli bir günah ve suçtu. İsa, hiç çekinmeden Tanrı'ya ait olan Müeyyide Gücü'nü (Otoriteyi) onun aslen değil, vekâleten tasarruf etmekle görevli kılınmış olan Sanhedrin'in elinden alıp Şeriat'ı da yok sayarak kendi kullanmıştı. Böylesi bir tasarrufu insan olmasına rağmen kendisi için bir Hak olarak görmüştü ve Havarilerine de kendisine ait olduğunu söylediği bu hakkı vekâleten kullanabilme yetkisini vermişti. Böylelikle İsa, sadece Yahudilere değil, insanlara Tanrı katına ulaşabilmede eşit bir Katılım Hakkı tanımış oluyordu.

İkincisi: İsa yepyeni bir kurum olan Kilise kurmak fikrini ortaya attı. İlk Kilise, İsa'nın aklındaki şekliyle, içi **"yeni"** imanla doldurulmuş **"eski"** Yahudi sinagogu idi. Bugünkü Kilise ile ne yapı, ne tören, ne de mimari olarak en ufak bir benzerliği vardı. Örneğin ilk Papa kabul edilen Aziz Peter evli ve çoluk çocuk sahibi bir Yahudiydi, sonraki Papalar ise evlilik yasağı altında yaşadılar. Belki İslamiyet'te öngörülen Cem olma (Cami) kavramına en yakın gelebilecek tasarımdı. İsa, Kilisesi'ni kendisine İman'ı temsil eden Kaya (Rock-Petrus-Petra) üzerine inşa etmeyi tasarlamıştı.[14] Daha sonra bu tasarım İsa'nın kendisine, Kaya gibi İmanlı olduğunu ilk söyleyen Yahudi Havarisi Simon'a, Petrus (Peter) Kaya lakabını verişi gerekçe gösterilerek Aziz Peter adına tescil edildi. İsa'nın sadece tasarım olarak söz ettiği ve Kaya gibi imanlı bireylerin bir arada bulundukları yer diye düşündüğü Kilisesi, Aziz Peter ve onunla kavgalı olan Aziz Paul'un iki ayrı yönde gösterdikleri gayretlerle sabit, değişmez bir **"yer"** ve **"bina"** (bugünkü Vatikan) ile özdeşleştirildi. İsa'ya göre Kilise kendisine iman besleyen ve ölümsüzlüğe ulaşacaklarına inanan kişilerin –en fazla iki üç kişinin– bir araya gelip kendi adını anmalarıydı. Kilise, sabit, müstebit ve tantanalı ve hiyerarşik bürokrasiye sahip bir Devlet-Dairesi değildi. Dahası, başta fahişeler ve Romalı Subaylar –Centurion'la* konuşması iyi bir

* Bkz. Sözlük.

örnektir– olmak üzere, her sınıftan –ama öncelikle yoksulların– her renkten ve inançtan insanların serbestçe bir araya gelebilecekleri buluşma mahalleriydiler. Kilise İsa'nın önerdiği şekliyle, Yahudi Tanrısı Yahveh'in bulunmaktan hoşnut olacağı bir mekân değildi. Çünkü Tanrı'nın Çadırı'nın* ve muştulanmış yerinin yazılı Nizam'ı (Tabarnakl) Yahudilere göre sadece Tanrı tarafından yazılırdı ve seçilirdi. İsa ise insan olmasına rağmen, yeni bir Tabarnakl icat etmeyi en doğal hakkı olarak görmüştü. İşte Yahudilerin bu "**Tabarnacle**"ı Saxon Kralı Alfred için bir çıkış noktası olmuştu. İsa Mesih, nasıl ki "**Yeni Tabarnacle**"ı kurmuşsa, Kral da Hristiyanlığın egemen olduğu tüm coğrafyayı tıpkı bir çadır gibi "**Christendome**" (Hıristiyanlığın Hanesi/ Kubbesi) altında toplamak istemişti.

Üçüncüsü: İsa hiç tereddüt etmeden Tanrı tarafından konulduğuna inanılan yasakların hemen hemen tamamını ilga etmişti. Yahudilere kendisinin yasaları ilgaya değil tamamlamaya geldiğini söyleyen İsa'nın başta *Şebat** olmak üzere bütün Yahudi yasaklarını İNSAN'ı esas alarak değiştirmesi, Yahudi Şeriatı'nı yıkmak demekti. Şöyle ki: İsa, açıkça İnsanların Yasalar için değil, Yasaların İnsanlar için olduklarını ve onların emrinde olduklarını vaaz etmişti. Tanrı'nın yaratıcılığını durdurup dinlemeye çekildiği günü temsil eden Şebat'a -Cumartesi günleri Yahudilerin çalışması yasaktır, ellerine ateşi değemez, yemek dahi pişiremezler- karşı çıkışı,Yahudilere İsa'dan yaklaşık 200 yıl önce Roma'nın Şebat'ı ilgasını hatırlattı ve İsa'yı Şebat-Yıkıcısı ilan ettirdi.

İsa bu davranışıyla, önce Şebat'ı değil, İnsan'ı ele aldığını göstermeyi istemişti: İsa'ya göre İnsan Şebat için değil, tam tersine, Şebat insan içindi.[15] Tanrı yasaları karşısında –ki Şebat'a uymak Tanrı yasaları arasında en üst müeyyidelerden biriydi– İNSAN'a tanınan böylesi bir HAK o günlerin Tolerans'a en açık Pagan ve Gentile toplumlarında dahi yoktu.

Özetlersek, İsa, Yahudi Monoteizmi'ne birey olarak İNSAN'ı ve onun her zaman için geçerli sayılabilecek YENİ Haklarını so-

---

* Bkz. Sözlük.

kabilmeye çalışmıştı denilebilir. Yanlış anlaşılmayı önlemek için bir kez daha belirtmek gerekiyor ki, söz konusu Haklar insanoğlunun sadece Tanrı katına ulaşabilmesi nihai hedefi göz önünde tutularak ona sunulmuştu; Bireye Tanrısızlaşma Hakkı'nı vermeyi içermiyordu.

Dolayısıyladır ki, İnsan Hakları kavramı, esas itibariyle, Hıristiyanlara ait bir kavramdır, yapı olarak Yahudi ve İslam Şeriatlarında benzer algılanış tarzıyla yeri yoktur. İslamiyet'te inananların Allah'ın varlığı ve tanımlarını kabul etmeme ya da reddetme hakkı yoktur.[16] Oysa Hıristiyanlık'ta İsa'nın kim olduğu ya da olmadığı, Tanrı mı yoksa O'nun Oğlu mu olduğu, gösterdiği mucizeler ve onunla bağlantılı her söz ve kurum, kendilerini tam inanmış Hıristiyanlar olarak tanımlayan çeşitli çevrelerce eleştirilebilmekte, kısmen kabul edilip kısmen reddedilebilmektedir. İslam'da Allah'ın varlığı ve sözleri konusunda insanın şüphe duyabilmesi mümkün değildir. İslam'ı Yahudilik'ten ve Hıristiyanlık'tan daha gelişmiş bir DİN kavramına en uygun inanç sistemi yapan da bu özelliğidir. İslam'da insanoğlunun hafsalasının Allah'ın gücünü ve niteliklerini kavrayamayacak ve sorgulayamayacak kadar Tabiat'la sınırlı olduğu gerçeği vardır. Dolayısıyladır ki, Yahudilik bir varoluş Tarzı, Hıristiyanlık bir Dogma, ama İslamiyet kelimenin tam anlamıyla bir DİN'dir. Burada sözünü ettiğimiz Din olgusu, sosyolojik kavramlar çerçevesinde kavramın felsefi ve etimolojik nitelikleriyle ele alınmış olan şeklidir; Hermeneotic anlamı değildir. Diğer bir deyişle, Latince *religio*'dan türetilerek kurulmuş olan *religion* karşılığı değil, İbranice'de ve Hıristiyanlık'ta doğrudan doğruya D-İ-N şeklinde yazılarak kullanılan DİN'dir.[17]

Yahudilikte Tolerans İsa'nın kendisine bile gösterilmemişti. Ama İsa'nın öğretisinde İnsan'a Tolerans tanınmıştır. Özellikle de sadece seçilmişlerin değil her insanın, İman'ı aracılığıyla, Tanrı'nın Krallığı'nda bir yer edinebileceği mesajı -başkalarının inayeti ile değil, kendilerinin seçimiyle bu mertebeye ulaşabilecekleri varsayımı- Tolerans'ın açık kanıtıdır. Ne var ki, daha sonra Hıristiyanların kaderini yönlendirmeye başlayan Kilise, bu hakkı tam anlamıyla bir Din Bürokrasisi'ne dönüştürmüş ve

özellikle de Aziz Augustin'in (5. yüzyıldan sonra) kaziyelerine dayandırarak Tolerans'ı askıya almıştır. Katolikliğin en önde gelen kurucularından sayılan Azizi Augustin, bir Kent'te Tolerans egemen olursa o Kent'te Şeytan'ın (İblis) egemen olacağını öne sürecek kadar Dini Tolerans'a karşıydı. Nitekim bu anlayışla yönlendirilen ve şartlandırılan Hıristiyanlar ve özellikle de Katolik âlemi, çağlar boyunca sayısız katliamlar yapmıştır. Kısa bir örnekleme yapalım: 1918–1948 yılları arasındaki 30 yıl içinde Hıristiyanların katlettiği diğer Hıristiyanların sayısı İsa'nın çarmıha gerilişinden sonraki 300 yıl içinde Paganların katlettikleri ilk Hıristiyanların sayısından yaklaşık 200 kat daha fazladır. Bu istatistiklere Katolik âleminin Peru'da ve Meksika'da Tanrı adına katlettiği milyonlarca insan dahil değildir.[18]

İnsan Hakları'na ve Düşünce ve İnanç özgürlüğüne esas olan Tolerans fermanını İmparator Konstantin, Hıristiyanlığın kabulünden önce 313 yılında yazdırmıştı ve ilan etmişti. Ünlü Milan Fermanı, Hıristiyan dinine tâm bir özgürlük tanımıştı. Her inanca bağlı müminin dilediği gibi tanrısına tapabileceği öngörülmüştü. Bu ferman, adından da anlaşılabileceği üzere Tolerans=Hoşgörü akdiydi ve günümüzdeki ilk İnsan Hakları kavramının ortaya çıkışındaki düzenlemeydi.[19] Hıristiyanlar bu belgeye sığınarak Dogma'yı Devlet Dini haline getirdiler ve ondan sonra bu akdi fiilen yürürlükten kaldırdılar. Bunun yerine Tek Kral (İmparator), tek Dil ve Tek Tanrı şiarını yerleştirdiler. Uymayanlara verilecek olan ceza da tekti: Yakılmak.

Ortaçağ'da egemen olan Nominalist–Realist tartışmaları (12-13. yüzyıllar) ile Tolerans ve Seküler Düşünce yeniden Hıristiyanlığın gündemine girdi[20] ve giderek onu belirler hale geldi. Din savaşları sonrasında imzalanan Westfalya Antlaşması'na (1648) ilk kez Sekülarizm (Laiklik o dönemde yoktu) başlığıyla bir madde konuldu.[21] Ulusal kiliselere Roma Kilisesi'nden ayrılma hakkı tanındı. Bireylere ise hangi Hıristiyan inancına bağlanacaklarsa ona serbestçe bağlanabilme hakkı verildi. Böylece eskiden olduğu gibi, örneğin Katolik bir prensin tebasının da tamamen Katolik olması gerektiği şeklinde uygulama ortadan kaldırılmış oldu. Avrupa'da ilk kez karşılıklı hoşgörü içinde ya-

şama ilkesi doğdu. Bu gelişmelerin belirli bir sabiteye kavuşabilmesi yaklaşık 200 yıl sürdü. Halen de tam anlamıyla yerine oturabilmiş değildir. Örneğin Yunanistan'da Yunan Kilisesi'nin bastığı İncil'den başkasını okumak ve okutmak hâlâ yasaktır[22], İrlanda'da Katolikler Protestanları hâlâ kabul edememektedirler ve Belçika'da da Din, Dil tartışmaları altında sürmektedir.

* * * * *

Hiç kuşkusuz günümüzde **"Tek-Devlet"** olmak isteğiyle **"Küreselleşme"** sürecini yaşayan AB, bir teokrasi (Din Devleti) değildir, Dini esaslara göre yönetilmemektedir. Buna rağmen içeriği bizzat Kilise ve Papalar tarafından tanımlanmış birçok kavram kaynakları belirtilmeden ama aynen alınarak AB'nin **"Resmi"** metinlerine monte edilmişlerdir. Bunlara bir örnek verelim. Papa XI. Pius, 1931'de yayınladığı bir **"Encyclical"**da (Risale) **"Subsidiarity Principle"** diye yeni bir doktrin geliştirmişti. Bu doktrini Türkçe'ye tam anlamıyla çevirebilmek olası değildir, mealen, **"Küçük birimlerin yetkisi onlara ait olmalıdır, Büyük Merkez'e bırakılmamalıdır"** denilebilir. Papa'nın bu doktrini **"Yerel Yönetimler"**le ilgili olarak AB bürokratları tarafından AYNEN alınmış ve Laik / Seküler olduklarını öne süren, AB'nin en ünlü liderleri Jacques Delors (Katolik), Margaret Thatcher ve Francis Maude (Anglikan) tarafından 1980'li yıllarda AB'nin oturumlarında binlerce kez dile getirilmiş ve AB nihai senedine sokulmuştu.

Kısacası; İsa Mesih'in ve daha sonra da Aziz Paul'un Yahudi Şeriatı'nda yaptıkları **"İnsan–Eksenli"** değişikliklerle ortaya çıkan **"Hıristiyanlık, bir anlamda sekülarize edilmiş Yahudilik'tir"**[23]. Günümüzdeki Avrupa Birliği bu kıtanın 2000 yıla varan Judeo-Hıristiyan geçmişi ve geleneğiyle oluşmuş **"Kültürel Miras'ın"** ve Mozaiği'nin korunduğu Christendome ve İncil'de sözü edilen **"Yeni Dünya'nın Yeni Kudüsü'dür"** (Rev:21:1-15). (NOT: Latince Dome / Domus, aynı zamanda Hane / Ev demektir.) Bu Kültürel Miras'ın içinde değişik tonları ve renkleriyle Hıristiyanlığın ve Yahudiliğin tüm kurum, kuruluş ve duyuş, düşünüş, davranış biçimleri olduğu gibi, din-dışı ve dünyevi

(Seküler) ideolojiler, anlayışlar ve uygulamalarla oluşmuş açık ve gizli bilgiler ve bunlarla bağlantılı esrarengiz yeraltı örgütleri de vardır. Bu bilgilerden bazıları Hıristiyanlığın **"Kitap-Kilise Dışı"** metinlerinden kaynaklanmış **"Apocyrphal"** yorumlarken, bazıları da doğrudan doğruya **"Hıristiyanlık-Öncesi"** Pagan **praxis**'inden ve religio'sundan miras kalmış **"İnanç"** sistematikleridir. Günümüze yön veren kavram ve inançların ve/veya siyasal sistemlerin neredeyse tamamı Christendome'da ortaya çıkmış olan bazı gizli örgütlerin ve bu örgütlerin üyeleri olan kişilerin "Projeksiyonları" olarak gündelik hayatımıza girmişlerdir. Örneğin "Eşitlik, Kardeşlik, Özgürlük" kavramlarını, mason dernekleri 1789'dan itibaren gündelik hayatımıza sokmuşlardı. Benzer şekilde, "Demokrasi ve Kolonizasyon" kavramları ile "Dünya İnsanlarının Kardeşliği" gibi kavramlar ve fikirler de başka gizli örgütler tarafından hayata geçirilmişti. Örneğin, İngiltere'de "Demokrasi ve Kolonizasyon= Sömürgeleştirme Siyasetini" yazarak Britanya Krallığı'na yön veren kişi Lord Francis Bacon'dı (öl. 1626) ve kendisi, Avrupa'da yetişmiş en ünlü Okültistlerden biriydi. Okültizm'in 20. yüzyıldaki tanınmış bir yazarı, Manly P. Hall'un belirttiğine göre, sadece İngiltere değil Amerika da gizli örgütlerin üyeleri tarafından hazırlanmış yasalar ve yönetmeliklerle kurulmuştu.[24] Bir diğeri ise ünlü Thomas Aquinas'tır. Christendome'un en büyük Alşimist – Okültisti Albertus Magnus'a öğrencilik yapan (1245 – 48) Aquinas'ın adıyla anılan "Thomism" günümüze dek Kilise'ye yön veren doktrinlerden biri olmuştur. Aquinas, cinlere, büyüye ve Okültizm'e aşırı ilgi duymuş bir filozof ve din adamıydı. Aquinas, Okült ilimlerinden öğrendikleriyle, günümüzden yaklaşık 750 yıl önce TV, telefon, teyp gibi cihazların üretilebileceğini öne sürmüştü.[25]

Yukarıda sözünü ettiğim **"Esrarengiz Örgütler"**den Christendome'da ortaya çıkmış olanların en bilinenleri Tapınak Şövalyeleri, Brotherhood of the Rosy Cross, Masonlar ve Illuminati'dir. Avrupa Birliği işte Christendome'daki tüm etkili unsurlar (Kiliseler, Seküler Kurumlar, Gizli Örgütler vs.) dikkate alınarak oluşturulmuş bir topluluktur. Bu nedenle AB'nin **"Yasa-Ya-**

pıcıları" hiçbir açık ya da gizli birimin itiraz edemeyeceği kodlar, şifreler ve semboller kullanmaktadır. Örneğin; 12 yıldızlı AB Bayrağı üye sayısı 28+1=29 olduğu halde 28 yıldızlı yapılmamış ve nedense 12 yıldızlı olarak tescil edilmiştir. Ya da ortak para birimi Euro'nun sembolü ne anlama gelmektedir? Ya da NATO'nun dört köşeli yıldızı neyi temsil etmektedir? Bunlar gerçekte söz konusu **"Kültürel Miras'ın"** Hıristiyanlık öncesi dönem de dikkate alınırsa, 3000 yıllık geçmişiyle bağlantılı kodlar, şifreler ve sembollerdir. Gerçek anlamları sadece **"Ezoterik ve Okültik"** çevrelerce bilinir. Bu çevreler AB'deki en güçlü ve etkili kesimdir. Bunların şifreli bir dili vardır. Örneğin **"Türk"** adının, **"Kıbrıs"** adının ya da **"Ürdün-İsrail-Filistin"** gibi adların, bunların şifreli dilinde bizim aklımızdan bile geçiremeyeceğimiz **"Gizli Anlamları"** vardır. Biz **"Türk"** derken kendimizi kastederiz ama **"Türk"** adı, bu tip gizli, yeraltı örgütlerinin üyelerinin şifreli dilinde bambaşka bir anlamla yüklü bir **"Kod"** olarak kullanılır.

Bu **"Kodlardan"** biri **"Gül"**dür. Bu şifrelerden biri **"Haç"**tır. Bu sembollerden biri de **"Yıldız"**dır. Bu kodlara şifrelere ve sembollere, ilginçtir ki, Christendome'da hiç kimse itiraz etmemiş, tersine yürekten destek vermiştir. Çünkü bunlar, aslen **"Hıristiyan Oluş Konum ve Şartlarına"** göre **"Sekülarize"** edilmiş **"Kültürel Miras"**ın vazgeçilmez değerleri olarak günümüze kadar gelebilmiş unsurlardır. Bu **"Kültürel Miras"**ın belki de en anlamlı unsurlarından biri günümüzde de kullanılan **"İsa'dan Önce/Sonra"** şeklindeki taksim belirlemesidir. Roma İmparatorluğu, Doğu ve Batı Roma olarak ayrıldıktan sonra iki taraf da Roma Takvimi'ni kullanmayı sürdürdüler. Roma Takvimi'ne göre 754 yılında ilk kez **"Christian Era"** (İsa Takvimi) kavramı ortaya atıldı. Buna göre İsa'nın gerçekte bilinmeyen doğum günü 25 Aralık olarak saptandı. Dionysius Exiquus tarafından yapılan hesaplar sonucunda **"İsa/Mesih Takvimi"** bugün Bizans adıyla tanıtılan Doğu Roma İmparatorluğu'nda 25 Aralık 753 yılı başlangıç kabul edilerek kullanıma sokuldu. Gerçekte 25 Aralık tarihi İsa/Mesih'in değil ona rakip dinin kurucusu olan Mitra'nın doğum günüydü.[26] Bu takvim daha sonra

16. yüzyılda Papa Gregory tarafından değiştirildi. Ama takvimci Papa iki büyük hata yaptı. Birincisi, (0) sıfır yılını hesaba katmadı. İkincisi de takvimini şablonuna uydurabilmek için son yıldan 10 gün attı...

Gerçi Muhteşem Karl'ın Frankların (Fransız), Cermenlerin (Alman), Lombardların (İtalyan) ve Saksonların (İngiliz) dinsel-siyasal birliğini simgeleyen **"Yeni Kudüs"**ünün kuruluşunun üzerinden 1000 yıldan fazla zaman geçmiştir ama Avrupa Birliği Projeksiyonu (Simulasyonu) hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki 9. yüzyıldan gelen bu iki ana damardan esinlenilerek hayata geçirilmiştir. Eğer Avrupa'nın kültürel mirasında yer alan İncil'in ilk kez insanlığa tanıttığı **"12 Kapılı Yeni Dünya Düzeni ve Yeni Kudüs"** kavramları olmasaydı Avrupa'da **"12 Ulus Devleti'nin"** katılımıyla **"Tek"** bir Yeni Avrupa Devleti kurma fikri, isteği ve en önemlisi inancı olamazdı.

BİRİNCİ BÖLÜM
KOD ADI: GÜL

A great and wandorous Mystery is made known to us this day: God is made Man.

Büyük ve görkemli bir sır bildirildi bize bugün: Tanrı insan yapıldı.

Antiphony, Office of St. Mary

1.2. Subrosa / Gülün Altında

Geleneklerin, törelerin, törenlerin, davranış tarzlarının ve/veya tanrılı/tanrısız inanç sistematiklerinde yer alan ibadet ve tapınış biçimlerinin ilk kez nerede, nasıl, kim ya da kimler tarafından ne zaman başlatıldıkları bilinmiyor. Buna rağmen insanlığın binlerce yıllık uygarlaşma serüveninde **"Kültürel Miras'ın"** bu ortak öğeleri geçmişte olduğu gibi günümüzde de yaşamlarımızı belirli ölçülerde etkilemektedirler. Örneğin, bir **"Nazar"** veya **"Kem - Göz"** (Evil Eye) inancı, dünyanın hemen her köşesinde en az 5.000 yıldır biliniyor ve günümüzde de varlığını hissettirebiliyor.

Benzer şekilde **"Kod ve/veya Kod Adı"** kullanma geleneğinin ilk kez nerede, nasıl, kim ya da kimler tarafından insanlığın ortak praxis'ine sokulduğu da tam olarak çözümlenebilmiş değildir. Eski Mısır'da, Çin'de, Hindistan'da, Sümer ve Babil'de kodlar ve kod adlarının kullanılmakta oldukları bilinmektedir. Bu kadim uygarlıklarda Kod (Code) esas itibariyle insanların uymaları gereken yasalar veya yönetmelikler (nizamnameler) anlamına geliyordu. Bu yasaların veya yönetmeliklerin kaynağı, koyucusu veya yapıcısı tanrılar olabildiği gibi –örneğin Tanrı

Marduk'un Yasaları- insanlar da krallar, liderler, yöneticiler de olabiliyordu – Kral Hammurabi'nin Yasaları, Jüstinyen'in **"Codex"**i gibi.

Çağımızda Batı uygarlığının temelini oluşturan Tek–Tanrıcılık'ta Kod uygulaması ilk kez Yahudilik'te ortaya çıkmıştır. Yahudi Tanrısı, Tevrat'ta adının söylenmesini, hatta yazılmasını yasaklamıştır. Bu nedenle Tevrat'ta Yahudi Tanrısı bir Tetragramaton[2] ile anılmaktadır. İbrani alfabesindeki dört harfin –JHVH- bir araya getirilmesi ile oluşan bu kodlama ile Yahudiler o günlere kadar gelen geleneği iki yönde yıkmışlardı. Şöyle ki, o çağa kadar tanrılar bizzat **"Code/Kod"** koyuyorlardı, oysa Yahudiler Tanrı'nın kendisini kodlamışlardı. Bu bir. İkincisi, yine o çağa kadar kralların, firavunların vd. Code yapmak yetkisi varken, kral ya da firavun olmayan Musa, kendisine Tanrı tarafından bir kod verildiğini ve İsrailoğulları'nın buna kayıtsız şartsız uyması gerektiğini öne sürmüştü. Musa'nın kodu ON EMİR'di. Günümüzde de yürürlükte olan bu Code (şeriat/yasa) ilk kez bir sivil tarafından topluma bildirilmişti. Bir kralın buyruğu olarak değil, adı bilinemeyen, yüzü görülemeyen, tasviri (putu) yapılamayan bir Tanrı'nın emirleri olarak... Bu nedenle Musa, Yahudilik'te **"Devlet Kurucusu"** ve **"Ulus Yapıcısı"** olarak anılır, peygamber olmaktan öteye.

Kodlama, bir anlamda adlandırmadır. Buna göre yapılmış ilk uygulama da yine Tevrat'ta vardır. Tanrı **"Abram"**ın (İbram) adını **"Abraham"** (İbrahim) olarak, karısının adını da **"Sarai"**den **"Sarah"**a çevirerek yapmıştır (Gene:17-1, 1-15). Abram Abraham olunca bu kodlama ile birlikte ulusların babası, Sarai de Sarah olunca ulusların anası sayılmıştır. (Not: Abram, saygın, tekil baba demektir.)

Öte yandan kodların ve kod adlarının en yaygın kullanıldıkları alan, casusluk ve istihbaratçılıktır. Tarihin en eski iki mesleğinden biri sayılan casusluk –diğeri fahişelik– faaliyetleri de ilk kez Tevrat'ta yazılmıştır. İlginçtir ki, İbranice'de Torah denilen Musa'nın Beş Kitabı'nda yer alan Sayılar (Numbers) adlı kitapta Musa ve ondan sonra Yahudilerin önderi olan Joshua, birer Üstat Casus (Spymasters) olarak nitelendirilmişlerdir.

Tevrat'ın ilk kitabında (Genesis) casusluk faaliyeti ilk kez 42:9 sayılı bölümdedir. Bu bölümde Yusuf (Joseph) Mısır'a gelen öz kardeşlerine 'sizler casussunuz' der. İlk casusluk misyonu ise Sayılar Kitabı'nın 13. bölümündedir. Burada Tanrı, Musa'dan Kenan İli'ne casuslar göndermesini ister. Musa da 12 Yahudi kavminden 12 adam seçer ve gönderir. Yine Sayılar Kitabı'nda (21:1-3) bu kez de Yahudi olmayanların yürüttükleri istihbarat ve casusluk faaliyetleri anlatılır. Joshua'ya adanan kitapta da (1:2) Yahudilerin önderi Ürdün'e iki casus yollar. Bu casuslara ise gittikleri kentte (Jericho) fahişelik yapan Rahab adlı kadın yardım eder. Rahab, bu kente saldırmayı planlayan Yahudilere gizlice yardımcı olduğunu kanıtlamak için evinin penceresine kızıl bir kurdele asar. Yahudiler kente saldırırlar, her yeri yakıp yıkarlar ama kızıl kurdeleli Rahab'ın evine dokunmazlar. Bu kodlama tarzı daha sonra çok kopya edilmiştir. Örneğin, Amerikan İç Savaşı sırasında **"Unionistlere"** gizli bilgiler aktaran bir yeraltı örgütü kendisini 'Kızıl Kurdeleler' olarak kodlamıştı.

Tevrat'taki casusluk faaliyetleri CIA için de ilgi çekici olmuştu. CIA bu konuda bir analiz hazırlatmış ve US Intelligence Community'ye sunmuştu.

Tevrat'taki diğer bir casusluk faaliyeti de Yargıçlar Kitabı'nda yer alır (Jud:16). Burada ünlü Samson ve Delilah öyküsü anlatılır ve fahişe Delilah'ın Samson'u nasıl aldattığı ve 1.100 gümüş sikke için onu ölüme gönderttiği gösterilir.

Kutsal Kitabın Hıristiyanlar için olan Yeni Ahit bölümünde de casusluk faaliyetleri anlatılmıştır. Bunlardan ilki Romalılar hesabına casusluk yapan İsa'nın 12. Havarisi Judas İscariot'tur. Diğeri ise Aziz Paul tarafından gerçek kimlikleri açıklanan ve lanetlenen 'Sahte Din Kardeşleri'dir (Gal.2:4).

Çağımızda kodlar ve kod adları en çok uluslararası gizli yazışmalarda ve istihbarat faaliyetlerinde kullanılmaktadır. Bu alanda kodlar **"Cryptography"** olarak bilinen bir alanın konusudur. Tevrat'ta olduğu gibi dört harften kurulu kodlar veya dört sayıdan kurulu kodlar bu alanda kullanılan gizli adlandırma ve anlamlandırma yöntemleridir. Örneğin, gemi sözcüğü

ATMN harfleriyle gösterilir. Bu sayıyla yazılırsa 9827'dir. Benzer şekilde bir sayısının (1) kodu RCBU ve sayısı 4780'dir. İki sayısı (2) PCST ve sayısal değeri de 9367'dir. Yukarıda bir sayısının kodunda yer alan "**RC**"ye bir mim koyun, daha sonra bunun açılımının ne denli önemli olduğunu göreceğiz. (Not: Kod çoğunlukla Şifre ile karıştırılır. Aralarındaki farka ikinci bölümde değineceğim.)

Kodlar, tarihin derinliklerinde olduğu gibi günümüzde de kullanılmaktadır. İkinci Dünya Savaşı sırasında hem Naziler hem de Müttefikler sayısız kod kullanmışlardı. Örneğin, Hitler'in kullandığı kodlardan biri 'Istakoz'du; Müttefiklerin Normandia Çıkarması için kullandıkları kod ise 'Koruma' idi. İlginçtir ki, Hitler'in bizzat seçerek kullandığı kodların tamamına yakını Okült (gizli ilimler) terminolojisinden alınmaydı.[3]

Kısacası kodlar, belirli kişi ve/veya kurumlarca sır olarak kalması istenmiş olan bilgileri gizlice, o kişi veya örgütlerle, onların şifreli diliyle ve terminolojisiyle bağlantılı olmayan kişi ve kurumlarca anlaşılamayacak şekilde ileten sözlü, görüntülü veya yazılı "**İm**"lerdir. Casusluk mesleğinde yer alanlar kendilerine iletilen kodları çözebilmek için 'Kod Defterleri' kullanırlar. Bu defterlerde binlerce kod vardır ve bunları çözümleyebilmek ancak çok özel eğitimlerle sağlanabilir. Casus ve ajanlara –bunlar aynı değil birbirlerinden farklı alanlardır– iletilen kodların aksiyon değerleri ve etki alanları da farklılık gösterir. Her profesyonel casusun veya ajanın tüm kodları çözümleyebilmesi olası değildir. Örneğin, İkinci Dünya Savaşı'nın en önemli Alman casuslarından Kontes Pletenburg ve kendisinden 20 yaş genç olan eşi Dr.Erich Vermehren, 1944'te İstanbul'da sürdürdükleri gizli faaliyetlerinde ünlü ENİGMA'nın kodlarını ellerinde tutmalarına rağmen çözememişlerdi. Kontes ve eşi İngiliz MI6 ajanları tarafından İstanbul'dan kaçırılarak Kahire'ye götürüldüler ve ENİGMA'nın kodları burada İngilizlere teslim edildi. ENİGMA'nın kodlarının çözümlenmesi Hitler'in ve Nazi İmparatorluğu'nun sonunu hazırladı. İngilizler bu kodları çözebilmek için ünlü matematikçileri, tarihçileri, uzman yazarları ve istihbaratçıları aylarca gizli bir çiftlikte çalıştırarak sonuca gidebildiler[4].

Kodlar günümüzde iç ve dış istihbarat, ordu, polis vd. güvenlik alanlarında kullanıldıkları gibi çeşitli amaçlarla kurulmuş yeraltı örgütlerinde veya kendilerini 'insanlığın hayrına' çalışıyormuş gibi gösteren karanlık 'çıkar örgütleri' tarafından da kullanılmaktadırlar. Bunlara en uygun örnek masonlardır. Masonlar kendilerini insanlığın hayrına çalışan bir 'Açık Toplum / Sivil Toplum Örgütü' gibi lanse etmektedirler. Kendi deyişleriyle masonluk açık ve demokratik bir sivil toplum kuruluşudur AMA sadece kendilerine ait bazı sırları vardır! Diğer bir anlatımla Masonluk yasal kuruluşu itibariyle açık, örgütlenme ve amaçları itibariyle gizli bir uluslararası örgüttür. Masonlar da kodlar, işaretler, semboller ve şifreler kullanırlar. Bunlara yeri geldikçe değineceğim.

Christendome'da çeşitli adlar birer kod olarak kullanılmaktadır. Monoteizm Geleneği'ne en çok sembol, şifre ve kod sokmuş olan inanç sistematiği Hıristiyanlık'tır. Bu nedenle Hıristiyanlık gerçekte bir "**Din**"den çok bir "**Cult/kült**"te bulunması gereken özellikleri yansıtmaktadır. Hıristiyanlık'ta örneğin, İncir, Balık, Yılan, Güvercin ve Kuzu vd. adlar birer kod olarak kullanılmaktadır. Bunlardan Güvercin 'Kutsal Ruh'un, Kuzu ise 'İsa Mesih'in kodudur.

Kutsal Kitap'ta ilginçtir ki, yaklaşık 100 kadar bitkiden ve iki düzine kadar da çiçekten söz edilmektedir. Ancak bu 100 bitki ve çiçek için sadece 14 İbranice kök sözcük kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta, koku ve şifa veren bitkiler, çiçekler, tahıllar, meyveler ve sebzeler belirli önemde yer tutarlar. Tanrı'ya sunulabilecek güzel kokulu bitkiler olduğu gibi yenilmesi ya da törenlerde kullanılması yasaklanmış ağaçlar, bitkiler, sebzeler ve kökler de vardır. Bu anlamında Kutsal Kitap'ta 'Autocton'* bir Habitat vardır. Ve bazı dinsel yasaklar, özellikle de Yahudilik'te, bu Habitat dikkate alınarak konulmuştur. Yahudilik'te ve Hıristiyanlık'ta dinsel törenlerde ve kutsamalarda belirli bitkilerin ve bunlardan elde edilen yağların başa ve ayaklara sürülmesi geleneği vardır. Örneğin, İsa'nın ayakları, Hıristiyanlık'taki üç kutsal

* Bkz. Sözlük.

Meryem'den biri olan Martha ve Lazarus'un kız kardeşi tarafından yağ sürülerek kutsanmıştı. (Lk:10:38:Jn:2, 20, 32, 12:3). (Not: Lazarus, İsa tarafından ölüyken diriltilmişti.)

Kutsal Kitap'ta adından tam olarak söz edilmediği halde ilginçtir ki daha sonra Hıristiyanlık'ta en önemli kod haline gelen çiçek, Gül'dür. Kutsal Kitabın Yahudiler için olan Eski Ahit bölümünde, günümüz İngilizcesine **"Gül"** (Rose) olarak çevrilmiş olan bu çiçekten sadece iki yerde söz edilmiştir. Tevrat'taki adı **"Chabazzelet"** olan bu çiçeğin gerçekte **"Gül"** olup olmadığı bilinmemekte ve/fakat o olduğu varsayılmaktadır. Muhtemelen **"Crocus"** türü bir çiçektir bu ama daha sonra Hıristiyan yorumcular tarafından yer aldığı bölüm dikkate alınarak bir **"Cult"** sembolü haline getirilmiştir. Gül'den Eski Ahit'teki İsaiah Kitabı'nın 35.Bab'ında konu edilmiştir. Bu bölüm İsrail'e yakında bir **"Kurtarıcının / Redeemer"**ın geleceğinin muştulanışını anlatmaktadır. Metin şöyledir: **"Kıraç topraklar coşacak ve yeşerecek, tıpkı 'crocus' (chabazzelet) goncası gibi açacak."** Bu metinde açılan Gül'ün Karmel Dağı'nın ve Sharon'un görkemini yansıtacağından da söz edilmektedir. Eski Ahit'in başka bir kitabında da **"Sharon'un Gülü"** diye bir 'Şarkı' vardır. Metin şöyledir: **"Ben Sharon'un bir gülüyüm, vadinin sümbülüyüm (veya zambağı)."** (SS 2:1) Bu metinde yer alan **"Sharon'un Gülü"** Yahudiler için **"Beklenen Kurtarıcı"**yı simgelerken, aynı kodu kullanan Hıristiyan yorumcular bunu başka bir kişiye mal etmişlerdir.

Yahudilik'te olmayan bu yeni Kod, Hıristiyanların sadece Katolik mezhebinde vardır ve **"Bakire Meryem"**e verilmiş olan adlardan/sıfatlardan biridir. Hıristiyanlık böylelikle kendi dinsel meşruiyetinin Yahudilik'te bulunduğunu göstermek istemiştir. Öyle ki, Bakire Meryem adına tesmiye edilen **"Mappa"** denilen tılsım ve haçlarda, Meryem'in tasvirinin üzerine İsrail'in Tanrısı JHVH'in (Yahveh) adı yazılıyordu ve yanına da başlangıç ve son anlamına gelen Grekçe Alfa ve Omega harfleri (Grek alfabesinin ilk ve son harfleri) ekleniyordu. Ayrıca JHVH'ın 72 adı ve çift "Tau Haçı" (TT) tılsımı tamamlıyor-

du.[5] Bakire Meryem tılsımı, Matta İncili'nde yer alan (13:25) ve kem-gözden sakınılmasını isteyen bölüme atfen Kilise-dışı Hıristiyanlığın kitaplarında vardır. İnanışa göre "kem-göz", kıskançlık ve hasete karşı bilinen en güçlü koruyucu işte bu tılsımdır. Çünkü Hıristiyanlığın, özellikle de Ortodoks mezhebinin inancına göre, Meryem, aynı zamanda "**Superessential**"dir; (Üstün Töz/Cevher) "**Supernaturel = Doğaüstü**" güçlere karşı koruyucudur. Bu Ortodoks inanış tarzı her yıl 25 Aralık'ta Ortodoks Kilisesi'nde okunan "**Menaion**" diye anılan ilahide yer alır.[6] Teknik metinlerde "**Judeo-Christian**" denilmesinin nedenlerinden biri işte bu türden yapılan göndermelerdir. Hıristiyanlar Tanrı'nın Yahudilerle başlattığı ama sonra onlar tarafından "**Muharref**" (Yozlaştırma) yapıldığını ileri sürdükleri "**Eski Ahit**" peygamberlerinin vahiylerine bağlılık duyduklarını göstermek istiyorlardı. İsaiah, Yahudilik'te "**Nebi**" derecesindeki 4 "**Büyük Peygamber**"den biridir. Kısacası, Yahudiler ve İsaiah'a göre Tanrı tarafında gönderilecek "**Beklenen Mesih / Kurtarıcı**"yı simgeleyen "**Sharon'un Gülü**", Hıristiyanlar için ARTIK GELMİŞ OLAN MESİH'İN GETİRİCİSİNİN (Annesi Meryem) Kod Adı olmuştur! (Not: Sharon Kasabası, Yafa'nın kuzeyinde; ovalık bir sahildedir.) Bu nedenle "Bakire Meryem"in kod adlarından biri, "**Sharon'un Gülü**"dür. Daha sonraki yüzyıllarda efsanelere konu olan İsa'nın kanının saklandığı "**Kutsal Kâse**"nin (Holy Grail) üstünde de Meryem'in kodu olan bu Kırmızı Gül'ün bulunduğu bilinmektedir.

Hıristiyan "**Geleneği**"nde Bakire Meryem'in atası Yahudilerin en ünlü ve güçlü devlet adamı ve kralı David'e (Davut Peygamber), hatta ondan da öteye David'in babası Jesse'ye dayandırılmıştır. Bu soyağacı ortaçağda çok tartışılmıştı. Şöyle ki, İncil'de İsa'nın soyu babası (!) tarafından David'e dayandırılmıştı (Matta ve Luka İncillerinde = Resmi Görüş). Ancak Şamlı Aziz Johan (St. John of Damascus,676-749)[7] bu resmi görüşe karşı çıktı ve İsa'nın babası olarak kabul edilen Yusuf'un gerçekte onun babası değil hamisi olduğunu öne sürerek soyağacının Meryem

üzerinden yapılmasını önerdi ve bu görüş yaygın kabul gördü. Özellikle Ortodoks kiliseleri bu görüşü benimsediler.

Nedir ki Aziz Johan'ın bu önerisi ilerleyen, yüzyıllarda Kilise tarafından daha değişik bir şekilde ele alındı. Meryem'in yüceltilmesi dönemi 9.yy'dan sonra hız kazandı. Ortodokslar O'na 'Tanrı'nın Anası' anlamına gelen **"Theotokos"** sıfatını yakıştırdılar. Bu durumda Meryem, eşzamanlı olarak Baba Tanrı'nın 'eşi' oluyordu. Katolik Kilisesi ise Meryem'i **"Hikmet = Sofia"** ile özdeşleştirdi. Böylelikle Meryem Teslis'teki 'ikinci kişi' yapıldı. Bunun için hazırlanan bir dua (In Omnibus Requiem) Kutsal Kitap'taki (Ecclesiasticus 24) bir deyişe dayandırılmıştı ve burada Meryem kendisinin Jericho'daki bir **"Gül"** olduğunu beyan ediyordu. Bu dua Meryem'in 'Immaculate Conception' (Lekesiz Doğum) günü kutlamalarında okunur. Aynı dini törende Katolik Kilisesi'nde başka bir dua daha okunur (Can.2:11 ve 10) ki, bu da Yahudi kitaplarından 'Canticles'dan alınmıştır. Kilise burada bir anakronizm yaparak Meryem'i doğumundan yaklaşık 600 yıl önce yazılmış olan bu Yahudi metninde yer alan **"Sharon'un Gülü"** ile özdeşleştirmiştir.[8]

Sözün burasında yeri gelmişken bir hususu belirtmek gerekiyor. Hıristiyan olmayanlar kadar Hıristiyan olan inanmış kişiler arasında da Meryem'in "Bakireliği" ile "Lekesiz Doğum" dogması birbirlerine karıştırılmaktadır. Meryem'in "Bakire" oluşu ile "Lekesiz Doğum" diye bilinen **"Immaculate Conception"** iki ayrı olgudur. Meryem, İsa'yı Tanrı'nın Meleği'nin bildirmesi üzerine, bir erkekle cinsel ilişkiye girmeksizin ruhen ve bedenen bakire olarak dünyaya getirmiştir. Ama 'Lekesiz Doğum' İsa'nın değil, Meryem'in dünyaya gelişiyle ilgilidir ve Tanrı'nın evladını, Oğlu'nu dünyaya getiren kadının kendisinin de **"İlk Günah"**tan (Adem ve Havva Olayı) arınmış olduğunu gösterir. Diğer bir deyişle, İsa ilk günah (ilk cinsel birleşme) olmaksızın dünyaya geldiği için, Meryem de annesi olduğu kabul edilen Hannah tarafından 'İlk Günahsız' olarak dünyaya getirilmiştir[9]. Bu yorum Katolik Kilisesi tarafından ancak 1870'te resmen kabul edilmiş ve Dogma yapılmıştır. Daha önceki yüzyıllarda yaşamış olan Hıristiyanlar böyle bir Dogma'yı

hiç duymamışlardı. İkinci Vatikan Konsili, (1964) nihai senedinde bu konuda bağlayıcı bir karar koyamamıştır.[10]

Toparlarsak: Hıristiyanlık'ta kullanılan Gül Kod Adı, Bakire Meryem'i, O da Teslis'teki ikinci kişi sayılan Kutsal Ruh'u göstermektedir. Hıristiyan Mysticism'inde bu **"Sofia"**dır. Dolayısıyla Meryem, Hikmet'in temsilcisidir. Bunun Hıristiyan Ezoterizmi'ndeki adı ise "Sharon'un Gülü"dür.

Hıristiyan sanatında Meryem'in İsa üzerindeki hakkı sayısız resim, ikona ve kilise fresklerinde gösterilmiştir. Bunlardan en ilginci Roma'daki Trastevere Meryem Ana Kilisesi'ni süsleyen fresktir (12.yy). Burada Meryem, oğlunun yanında onun hem kraliçesi hem de eşi (Bride) olarak tasvir edilmiştir.[11] Meryem'in "Lekesiz Doğumu"nu tasvir eden en ilginç örnek ise, 1515'te yapılan ve annesi Hannah'ın kucağındaki Meryem'in gökyüzünden gelen Kutsal bir Işık'tan doğduğunu gösteren eserdir.

Hıristiyan Mysticism'inde Meryem'e yukarda belirtilen kutsal metinlerden yola çıkılarak yakıştırılmış başka tanımlar da vardır. Bunlardan biri de "Zambak"tır (Lily). Katolik Kilisesi bu benzetmeyi Hıristiyanlık öncesi Rafızi (Gnostik) akımlarda yer alan bu motifin yaptığı çağrışımları ortadan kaldırmak amacıyla koymuştur. Hıristiyanlık öncesinde -ve sonrasında da- "Zambak" gerçekte, Adem Peygamber'in Havva'dan önceki, göze görünmeyen **"Eşini"** (veya eşlerini) temsil ediyordu. Bunlara **"Lilith"** deniliyordu ve sembolleri de zambaktı. Bunlar geleneğe göre kötü kadınlardı. Ama Meryem yeryüzünde Tanrı'nın görmek istediği İdeal Kadın'dı. Bu nedenle kutsanmıştı. Meryem Havva'dan da üstündür. Çünkü Havva'nın yaptığı hatayı düzeltmiş ve tüm kadınlığın, dolayısıyla da İsa'yı dünyaya getirerek tüm insanlığın kurtuluşunu başlatmıştır. Meryem kültü Katolik Kilisesi'nde özellikle 16-17. yy'da çok ağırlık kazandı. Öyle ki Katolik ilahiyat fakültelerinde sadece İsa'yı inceleyen 'Christology' gibi bir de 'Mariology' kuruldu.

Meryem'e atfedilen benzetmelerden biri de onun 'Fildişi Kule' (Ivory Tower) olmasıdır. Bu benzetme kilise tarafından kabul

edilmiştir ama kökeni ve ortaya çıkışı itibariyle Okültik bir tanımdır. Günümüzde Spekülatif masonlar bu tanımı Meryem'e atıf yapmadan fakat ilk kez O'nunla özdeşleştirilmiş olan "Sofia"yı belirtmek amacıyla kullanırlar. Masonluğun bu dalında "Sofia" aynı zamanda masonluğun mutlaka gizli kalması gereken sırlarının da Kodu'dur.

Masonlar 18. yy'ın başlarında dişil prensip "Sofia"yı yüceltmek için özel localar kurmuşlardı ve 1750'lerden itibaren sadece erkeklerden kurulu olan bu localar kadın haklarını savunmaları için kadın aktivistler yetiştirmeye başladılar. İlk kez 1780'lerde Fransa'da ilk feminist localar işte bu "Sofia" kodlu mason localarındaki erkekler tarafından başlatılmıştı. Geçerken belirteyim, Meryem'e verilmiş olan adlardan bir diğeri de "Mühürlü Çeşme/Pınar"dır (Sealed Fountain). Bu da yine çeşitli Gnostik gruplarca kullanılagelmiş bir koddur.

Hıristiyanlık'ta olduğu kadar diğer dinlerde ve inançlarda da **"Gül"** her zaman önemli bir yer tutmuştur. Gül bir kod ya da amblem olarak Okültizm'de, Hermetizm'de, Alşimizm'de kendine bir yer bulmuştur. Gül, mitolojide de kendisine anlamlar yüklenmiş bir çiçektir. Yunan mitolojisinde Eros, tanrılara gül sunar ve bunu başlarının üstüne koyar. Bunun sembolizmi, başına gül konulmuş olan kişinin ya da tanrının sırlarını saklaması gerektiğidir. Bu nedenle günümüzde özellikle gizli kalması gereken sırların konuşulması yasaktır ve buna hem diplomatik dilde hem de Ezoterik örgütlerde **"subrosa"** (Latince: gül altı yada gülün altında) denilir. Böylelikle kişi ya da kuruluşlara ait özel bilgilerin saklanması sağlanmış olur. **Gülün altına alınmış** olan özel bilgiler veya sırlar açıklanırsa, gül soldurulur (kişi ölür).

Özellikle Anadolu'da yapılan Bacchus festivallerinde devlet sırlarını bilen yöneticiler içki içerken başlarına gül taçları yerleştirirlerdi. Gül'ün altında olunca, içki sarhoşluğuyla başlayan dil çözülmesinin duracağına ve sırların açıklanmayacağına inanılırdı. Bu nedenle beş çeperli kırmızı gül daima sır-koruyucusu olarak bilinmiş ve **subrosa** geleneğinin sembolü olmuştur. Okültistler arasında "Felsefeci Taşı" olarak bilinen **"Sırrın"** di-

ğer adı "**Rosettastone**" (Gül Taşı) idi ve bu da Tanrı'nın "**Taş**" verdiği Wisdom = Hikmet demekti.

Ortaçağ'da Avrupa'da gül bahçeleri yapmak moda haline gelmişti. Bu bahçeler Katolik Kilisesi tarafından takdis edilirdi. Romalılar da her yıl bir pazar gününü Gül'e adamışlardı ve "**Rose Sunday**" Gül Pazarı denilen bu özel günde tüm güller Pagan geleneklerine göre kutsanırdı.[12] Roma Kilisesi (bugünkü Vatikan) ise paganların geleneksel Gül Pazarı Günü'nü "**Altın Gül Günü**" olarak Hıristiyanlaştırmıştı. Büyü ve sihir ile çok uğraştığı için adı Papalar Listesi'nde lanetle anılan 23. John (1410-15) bu Altın Gül törenlerine resmiyet kazandıran ilk papadır.[13]

Mitolojide Gül Afrodit'in (Latincesi: Venüs) sevgilisi Adonis'in kod adıydı. Mitolojiye göre ilk kırmızı güller onun kanayan yarasından akan kandan doğmuştu. Daha sonra bu "**Myth**" (efsane), İsa'nın çarmıha gerilişi sırasında böğründeki yaradan akan kan damlacıklarından oluşan güller inancına dönüştü ve Christendome'da kurulmuş en ustaca kurgulanmış yeraltı Okült örgütünün kod adı oldu.

Antik Roma'da "**Rosalia**" diye bilinen ve ölüler için düzenlenen bir Gül Festivali vardı. Bu festival geleneksel olarak her yılın 11 Mayıs ve 15 Temmuz tarihleri arasındaki bir günde başlardı. Bu Pagan festivali de zamanla Hıristiyanlaştırılmıştır ve günümüzde Katolik Kilisesi tarafından "**Pentacost Sunday**" (domenica rosata) olarak hâlâ kutlanır.

Hıristiyan tespihine gül sözcüğünde türetilerek "**Rosary**" denilir. Christendome'da tespih duaları özellikle 15.yy'dan sonra yaygınlaşmıştır.[14] İlk tespih kullanımı ise Hindistan'da Visnu ve Shiva tanrıları için kullanılmıştı. Bu gelenek önce Budizm'e, oradan da İslamiyet'e geçmişti. Christendome'da kullanılmaya başlayışı Haçlı Seferleri'nden sonra İslam'ı öğrenen Tapınak Şövalyeleri'nin aracılığıyla olmuştur. İlk kez 1495'te Papa VI.Alexander, Rosary kullanımının Hıristiyanlık dinince caiz olduğunu açıkladı.[15]

Yahudiler de Musa'nın Tur Dağı'na çıkarak Tanrı'dan 10 Emir'i aldığı günün anısı olarak Pentacost Töreni düzenlerler.

Hamursuz Bayramı'ndan yedi hafta sonra kutlanan bu bayram mayıs ayının 6. ve 7. günlerine rastlar. Yahudiler bu özel günü **"Gül Bayramı"** olarak adlandırmışlardı. İbraniler Turfanda Bayramı ya da eski deyimle "İd- ül- hamsin" (Elli Gün Bayramı) da derlerdi. Filistin'de yaşayan Yahudiler ise gül bayramını iki gün süre ile Şükran Bayramı olarak anarlar.[16]

Kırmızı Gül, dünyanın hemen her yerinde aşkın sembolü olarak bilinirken Beyaz Gül, ilginçtir ki ölümün simgesi olmuştur. Ortaçağ Fransa'sında sadece bakirelerin kırmızı gül taşıma hakları vardı.

Alşimizm'de kırmızı ve beyaz güller bir dualite oluştururlar. Kırmızı gül sülfürü ve beyaz gül de cıvayı temsil eder. Yedi çeperi olan bir gül ise Alşimist için yedi metali simgeler. Yedi çeperli güle **"Persian Rose"** Acem Gülü denilir. Katolik öğreti dışında kalan Rafızi akımlarda ve Okült ilimlerinde bu **"7. Gül"** diye tanımlanır ve **"7. Oğul"**u sembolize eder. Bu **"7. Oğul"**, Adem'in Habil ve Kabil'den sonra doğan çocuklarından yedincisi ve en **"Esrarengiz"** olanıdır. Tevrat'ta **"Seth"** adı verilen bu kişiyle birlikte, Okült inancına göre, **"Tanrısal Magick"** başlamıştır ve **"Sethology"** ve **"Sethomancy"** diye tanımlanan iki **"Mantic"*** dal gelişmiştir.[17]

Gül, mason sembolizmde çok önemli bir yer oynar. Ölen her masonun mezarına üç beyaz gül bırakılır ya da dikilir. İncil'deki dördüncü Gospel'in yazarı ve en esrarengiz Evangelist (İncil yazıcısı ve havari) olarak tanınan Aziz John adına konulmuş masonik **"St. John's Roses"** ışığı, sevgiyi ve yaşamı sembolize ederler.[18] Masonlar için gizli ibadet günlerinden biri olan 24 Haziran'da localar üç değişik renkten (beyaz, sarı, kırmızı) oluşan bu Aziz John Gülleri'ni yerleştirirler. Masonlukta kırmızı gül yaprağı **"evet"** olarak değerlendirilirken beyaz gül yaprağı sembolik olarak **"hayır"** yerine kullanılmaktadır. Bazı mason locaları, özellikle de 18.yy'da **"Üç Gül"** veya sarı/kırmızı gül adlarını almışlardı. Bunların arasında en ünlüsü Hamburg'daki

---

* Bkz. Sözlük.

Üç Gül Locası'ydı. Bu locaya Alman edebiyatının en ünlü yazarlarından Lessing de üyeydi.

Armalarda da gül motiflerine çok sıkça rastlanır. Avrupalı soyluların en gözde amblemi gül olmuştur. Bu armalardaki güller ve renkleri siyasal tercihleri de yansıtıyordu. Buna göre kırmızı güllü armalar Meryem'e ve onun temsil ettiği Kilise'ye (Ortodoks ve Katolik) bağlılığı gösterirken, beyaz güllü armaların sahipleri ilk tercihlerinin Protestanlık ve Krallık (devlet) olduğunu ve bunların uğruna öleceklerine yemin ettiklerini göstermekteydi. Kırmızı Gül, Katolik âleminde aynı zamanda kan dökücülük sanatı olan Militarizm'in de sembolüydü. Bu gelenek Antik Roma'dan kalmaydı ve Romalılar Savaş Tanrısı Mars'ın gülden doğduğuna inanırlardı.

Gül sembolizmine dayalı soyluluk sembolleri en çok İngiltere'de kullanılmıştı. Burada taht için savaşan York Hanedanı'nın soyluluk sembolü Beyaz Gül iken rakibi Lancester Hanedanı'nın soyluluk sembolü Kırmızı Gül'dü. Bu nedenle İngilter'deki hanedanlar arası savaşlara **"Gül Savaşları"** (1455- 89) denilmişti.[19] Sonuçta Tudor Hanedanı kazandı ve İngiltere'de Tudor Gülü diye bilinen York-Lancester güllerinin karışımından oluşan bir sembol yaratılmış oldu. Almanya'da ise Lippe Prensleri ile Altenburg Baronları daima gül sembolizmiyle yapılmış soyluluk armaları taşırlardı. Avrupa'da Southhampton ve Almanya'da Lippstadt'ın kent simgesi güldür.

Gül'ün kısaca İslami gelenekteki yerine de değinelim. Bektaşilik'te **"Gül Destesi"** deyimi Hz. Ali'nin ölmeden önce yapılmasını istediği son taleptir. Ayrıca Halvetiye Tarikatı'nın kollarından biri de Gülşeniye'dir. İbrahim Gülşeni (ö.1422) tarafından kurulmuştur. Yeniçeriler ise çeşitli dualardan oluşan dua destelerine **"Gülbang"** derlerdi. Bektaşilerde cenaze için, zifaf için, sefer için ayrı Gülbanglar vardı.

Buraya kadar anlatılanlar **"Gül"** kodunun araştıran her kişi tarafından bilinebilecek **"Exoteric"** (dışsal)* nitelikleri ile il-

* Bkz. Sözlük.

gili bilgilerdir. Oysa gül kodunun bir de yalnızca elitler tarafından bilinen ve çok karmaşık "**sırlar**" içeren Ezoterik anlamları vardır. Şimdi bu sırlardan, yazılabilecek olanlarını ve bu sırlarla kurulmuş "**Gizli ve Gizemli**" bir yeraltı örgütünü tanıyalım.

BİRİNCİ BÖLÜM
KOD ADI: GÜL

Vitam cum morte mutavit.

Ölümle hayatı takas etti.

Paracelsus, Mezartaşı, 1541

1.3. 26. Kehanet / Gül ve Haç Kardeşliği

16. yüzyıl, Batı Avrupa'da yeni tarihsel, toplumsal, siyasal ve iktisadi oluşumların ortaya çıktığı dönemdir. Özellikle de Katolik Kilisesi'ne karşı kararlı, hatta radikal sayılabilecek eleştiriler ve başkaldırılar bu yüzyılda ağırlıklarını duyurmuşlardır. Yüzyıllarca Avrupa'yı kasıp kavuran, kendi görüşlerini, bırakın eleştirmeyi, akıllarından geçirdiklerinden şüphelendiklerini bile canlı canlı yaktıran Katolik Kilisesi, ilk kez bu yüzyılda örgütlü kitle direnişleriyle karşılaşmıştır. Nitekim Luther'in öncülüğünde kanları canları pahasına direnenler sonuçta **"Protestanlar"** olarak Katolik Kilisesi'nden ve onun egemenlik ve baskısından bağımsızlaştılar ve kendi dinsel örgütlenmelerini gerçekleştirdiler.

Tek kelimeyle, **"korkunç"** kıyım, vahşet ve işkence uygulayan Katolik Kilisesi, tabiidir ki, tek **"Bilim"** (daha doğrusu, ilim) tanıyordu, o da, kendinden başka herkese, istisnasız herkese yasak olan **"Teoloji"**ydi. Kim ki, Kilise'nin kendinden menkul **"ilmi"** (!) buyruklarına şu ya da bu şekilde ters düşen bir işle uğraşır ya da fikir beyan eder, soluğu celladın önünde alırdı.

Şimdi masal gibi geliyor değil mi?

Bütün bu baskı ve zulme rağmen, yine de Kilise'nin mutlak denetimi dışında, ondan bağımsızca ve müthiş bir gizlilikle var-

lığını sürdüren bir **"ilim"** daha vardı. Kilise'nin hiç çözemediği, dolayısıyla da anlayamadığı bir **"Terminoloji"**yle konuşup, yazışıp, anlaşan, kendine göre **"Buluş"**lar yapan bir ilim: Simya.

16. yüzyıl, "İlm-i-Simya"nın, Batı Avrupa'da yetişen belki de son ve en önemli temsilcisini tanıttı dünyaya: PARACELSUS. Erasmus, Agricola ve Martin Luther'in çağdaşı olan Paracelsus, Christendome tarihinin en esrarengiz yeraltı örgütü olan **"Gül ve Haç Kardeşliği"**nin de **(Brotherhood of the Rosy-Cross) "Tarihsel Önderi"** idi.

* * * * *

İlginçtir, başta adı olmak üzere, milliyeti dahil hayatının hemen her safhası hakkında sayısız tartışma yapılan Paracelsus'un, nerede, ne zaman doğduğu ve öldüğü hiç tartışmasız bilinmekte ve kabullenilmektedir. Buna göre Paracelsus, 1493 yılında İsviçre'nin Zürih kenti yakınlarındaki Maria-Einsiedeln Köyü'nün[1] **"Şeytan Köprüsü"** denen mevkiinde[2] 17 Aralık tarihinde dünyaya gelmiştir.[3] Babası, William Bombast, kökeni itibariyle, Stuttgart/Württemberg'e bağlı Plinningen Köyü civarındaki Hohenheim Şatosu'nun sahibi olan soylu bir Alman ailesindendir.[4] William Bombast, Maria-Einsiedeln Köyü'nde hekim olarak tanınmış[5] ve 1492'de o çevredeki hastanenin kadın görevlisi (matron) Els Ochsner ile evlenmiştir.[6] Çiftin tek çocuğu olmuştur.[7]

Baba tarafından Alman olmasının yanı sıra, o yıllarda doğduğu Einsiedeln Köyü de Alman İmparatorluğu'nun sınırları dahilindeydi.[8] Bu nedenledir ki, Paracelsus, gerek sağlığında gerekse ölümünden sonra hem Alman, hem İsviçreli, hem de Suabiyeli (Swabi)[9] sayılmıştır. Nedir ki, günümüzde Alman ve Suabiyeli olduğu tezleri zayıflamıştır ve uluslararası kaynaklarda İsviçreli olarak tescil edilmektedir.[10] Kanımızca da, İsviçreli olarak kabulü uygundur, çünkü hayatı ve eserleri incelendiğinde kendini Almanlardan çok İsviçrelilere yakın hissettiği belli olmaktadır. İsviçrelilerin Alman İmparatorluğu'na karşı giriştikleri bağımsızlık mücadelesini kesin destekleyişi ve onların saflarında yer alışı bu kabulün açık belgesidir.

Adı üzerinde de tartışmalar var dedik. Buna da kısaca değinelim. Elimizdeki kaynakların hemen hiçbirinde Paracelsus'un tam adının ne olduğu anlaşılamamaktadır. Hayatı ve görüşleri üzerine yayınlanmış kaynaklardan seçtiğimiz şu beş kitapta da adı değişik yazılmıştır. **Philippus Aureolus Theophrastus**[11]; **Theophrastus von Hohenheim veya Theophrastus Bombastus von Hohenheim**[12]; **Theophrastus Paracelsus**[13]; **Theophrastus Baumbast von Hohenheim**[14]; **Theophrastus Bombastus von Hohenheim**[15]. Buraya aktarmadığımız diğer birçok kaynakta da adının yazılışının (Ortografi) daha değişik ya da yukarkilerden biriyle uyumlu olduğunu da ekleyelim. Bu karışıklık, kanımızca, Paracelsus'un yukarıda belirttiğimiz üzere hangi ulustan olduğunun tartışmalı olmasından doğmuştur. Buna karşılık, sıralamada ortaya çıkan tartışmalar bu adların nasıl bir seçimle ve kimin tarafından konuldukları sorusuna dayanınca kesilmektedir. Yazarların büyük kısmı ona Theophrastus adını babasının koyduğunu ve resmi kayıtlara da (Kilise'ye) bu adla tescil ettirdiğini onaylamaktadır. Buna göre, babası bu adı, ünlü Aristo'nun en sadık izleyicilerinden biri olan ve/fakat fazla tanınmayan bir düşünürün, Lesbos Adası'ndaki (ünlü sevici kadın şair Sappho'nun adası) Eresuslu Tyrtamus Theophrastus'un anısına hürmeten koymuştur.[16] 'Aureolus' ise, yine babası tarafından konulmuş ve/fakat Kilise defterlerine kaydedilmemiş bir **"nickname/lakap"**tır.[17] Bombast mı, Baumbast mı? Bu da önemlidir. Çünkü Bombast, günlük dilde, 'kendi bildiklerini en ateşli, hatta abartılmış sözlerle savunma' anlamına gelir – ki, daha ilerde de görüleceği üzere, Paracelsus, 'Bombast(ic)' söylevleriyle ünlenmiştir. Nedir ki, onun bu özelliği düşmanlarınca, hem de sayısı belli olmayan muarız ve düşmanlarınca alay konusu yapılmıştır. Özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısında yazılan kitaplarda da belki de kendisine duyulan saygıdan dolayı Bombast, Baumbast yapılmıştır. Paracelsus, kendisi acaba hangi anlamda kullanıyordu? Bu, sanırız "Bombastic"tir ve semantiği itibariyle de "sofiyye" ile bağlantılıdır. 'Aureolus' ise, Batılı yazarlarca üzerinde hemen hiç durulmamış, dikkat çekmemiş bir addır. Latince olan bu birleşik ad, eğer açılırsa **'Aure'**(us) ve

'olus' sözcükleri ile elde edilir ki, bunlar da 'altın' ve 'sebze/yeşil bitki' anlamlarına gelir. Burada da ilgi çekici bir seçim söz konusudur. Şöyle ki, baba William Bombast, bir lokman hekimdir. Çeşitli otlardan elde ettiği ilaç ve iksirlerle dertlere derman olma çabasındadır. Paracelsus'a ilk otlarını (Herb anlamında) ve taşlarını veren odur.[18] Bunlarla ilaç yapmasını öğreten de odur. Ne var ki, 15. yy'dan çok önceden beri, özellikle de İslamiyet'le birlikte, bitkilerden şifa aranışı Doğu'da çok yaygındır. Doğu'ya nereden geldiği ayrı bir tartışmadır ama İran'da kendisine **"Sebzevari"** mahlası verilmiş en az bir Ezoterist bilinmektedir. (Tam adı, Gülşir Sebzevari) Sebz, Farsça 'Yeşil' demektir. Burada ters bir bağlantı yapılırsa, **'Yeşil-Altın'** gibi bir birleşik ad elde edilir ki, bu sözcük özellikle de Batı Avrupa'daki Simya ilmindeki kilit kavramlardan biridir. Paracelsus'ta ve diğer ünlü simyacılarda bu yakıştırmaya sıkça rastlanmaktadır. 19. yüzyıl'da "**Gül ve Haç**" Örgütü'nün gizli toplantı salonları, altın gibi parlayan "**Yeşil**" halılarla kaplıydı.

Buraya kadar geldikten sonra, dilerseniz biraz da "**Paracelsus**" sözcüğü üzerinde duralım. Bizce en önemlisi budur. Zira, bu adı kendi seçmiştir. Hemen belirtelim ki, eldeki kaynakların hiçbirinde hangi yıl seçtiğine rastlamadık. O sıralarda özellikle de hekimlik sanatıyla uğraşanlar kendilerine eski Grek veya Latin adlarını alıyorlar ve bu adlarla ünleniyorlardı. Örneğin Paracelsus'un çağdaşlarından Agricola (Bauer'den), Eco Iampadius (Hausschein'den) dönüştürülmüşlerdi. Bu nedenle olacak, Theophrastus da kendisine bir ad seçmiştir. Ama öyle bir ad ki, ne tam Grekçe, ne Latince, ne İtalyanca, ne Almanca'dır. "**Paracelsus**" bir diğer birleşik addır. 'Para' ve 'Celsus' olarak ayrılabilir. 'Para' hem Latince'de, hem İtalyanca'da, hem Türkçe'de, hem de Brezilya diyalektinde yer alan bir sözcüktür. Türkçe'de bildiğimiz 'Para' dışında bir anlamı yoktur. Ama kanımızca, Paracelsus'un **'Para'**sı özgün olarak Sanskritçe'deki 'Para' kavrayışına yakındır. Sanskritçe'de 'Para', 'Diğer', 'Öte/Öbür' taraf(taki) anlamını taşır ve 'Nirvana'ya, 'Aydınlanma'ya ulaşılması bağlamında söylenilen son duada yer alır.[19] Bu analojiyi durup dururken yapmıyoruz. Gezip görmedik ülke bırakmayan Paracelsus,

İsviçre'ye dönmezden önce Hartmann'a göre tam sekiz yıl Doğu'da Tatar hanlarının yanında yaşamıştı ve yine aynı kaynağa göre, kendi düşünsel sistemiyle Budizm dahil –ki, yazılarında Sanskritçe birçok sözcük vardır- Doğu Adeptizm'i (İlm-i Havass) arasında tam bir uyum vardır.[20] 'Celsus' ise öncekinden de ilginç bir addır. Tarihte adları ünlenmiş iki 'Celsus' vardır, bunlar da Romalıdırlar. Bunlardan birincisi, İS ikinci yüzyılda yaşamıştır ve Eflatun felsefesinin en ateşli savunucusu olarak Hıristiyanlık'a karşı çıkmış ve İsa'yla ilgili olarak anlatılan Gospellerin hiçbirine inanılmaması gerektiğini savunmuştur.[21] Diğeri ise Hipokrat'ın hekimlik anlayışını ve ilaç sistemini Roma'ya getiren bir yazardır. Kendisine Romalı Hipokrat adı verilmiştir. İlaçlarla ilgili olarak yazdığı **De Medicina** adlı sekiz ciltlik kitabı ilk kez Floransa'da 1478'de basılmıştır.[22]

Hipokrat'a, Galen'e ve İbni Sina'ya şiddetle karşı çıkan[23] Paracelsus'un, hekimlik öğrenimi amacıyla İtalya'yı ziyareti sırasında, çok ünlü olan bu kitabı okumuş ve eleştirmiş olması doğaldır. Bu karşı çıkışını, **'Celsus-tan-Öte'** anlamındaki 'Paracelsus' sözcüğüyle dile getirmek istemiş olabilir. Ayrıca Katolik olduğu halde, Katolikliği eleştirmiş ve Luther'i desteklemiştir. Hiçbir zaman Protestan olmamış ama tam bir Katolik de sayılmamıştır. Bu durumda 'Diğer' Celsus'a da bir atıf yapmış olabilir. Bütün bunlar renkli fanteziler olarak görülebilir. Bu kaçınılmazdır. Çünkü 'Paracelsus' gerçekten de gelmiş geçmiş, en ilginç ve renkli simalardan biridir. Kendi deyişiyle: "Ben değişik biriyim, ama bu sizi şaşırtmasın. (...) Okuyun kitaplarımı ve benim fikirlerimi başkalarının fikirleriyle karşılaştırın; işte o zaman kendi yargınızla kendinizi yönetmiş olursunuz."[24]

'Paracelsus' neden bu adı aldığını hiçbir zaman açıklamamış. Ondan önce ya da sonra Batı Avrupa'da hiç kimse de bu adı kullanmamıştır.

* * * * *

Parcelsus, ilk eğitimini babasından aldıktan sonra, kendi anlattığına göre –ve adlarını verdiği– Arşövek düzeyindeki en az on din adamından ders görmüştür. Bunlardan Trithemius

(Sponheim) Neoplatoncu filozof ve Kabbalist olarak tanınmaktaydı. İlkgençlik yaşlarında yanında eğitim gördüğü soylu Sigmund Füger ise oldukça ünlü bir Simya ustasıydı.[25] Paracelsus'a Adeptizm'i, Occultism'i (Ulum-u Garibe), Astroloji'yi (İlm-i Nücum ve Felekiyat) öğreten ve onu bu özel **"Öğreti"**yi edinmeye layık gören Johann Trithemius olmuştur denebilir. Kendisi Abbot'tu (Manastır Başrahibi)[26]. Daha sonra Paracelsus'un uzun geziler yaptığı biliniyor. Almanya, İtalya, Fransa, Hollanda, Danimarka, İsveç ve Rusya'ya gidiyor. Ama en ilginci Hindistan'a ve oradan da İstanbul'a gelmesidir. Burada bir müdahale yapabiliriz. Paracelsus, kendi de söylemiştir İstanbul'a geldiğini ama yakın zamanlarda, örneğin 1950'lerde Batı Avrupa'da yazılan kitaplarda onun gezilerinde İstanbul'a geldiğinden ya hiç söz edilmemekte ya da sadece belirtilip geçilmektedir. Oysa 19. yy'da Paracelsus'un en önemli savunucularından biri olan Dr. Hartmann'ın açıkladığına göre 1521'de İstanbul'a gelmiştir. Yine Hartmann'a göre 1513-1521 yılları arasında Tatar hanlarının esiri olarak yaşamıştır.[27] Paracelsus'un Doğu ülkelerinde geçirdiği bu sekiz yılda Doğu'dan pek çok bilgi edindiği ve bunları Avrupa'ya aktardığı kuşku götürmez. **Çünkü Avrupa'ya döndüğünde Paracelsus'un bildiklerini Batı hemen hiç bilmiyordu, onlar için yepyeni ve duyulmadık bilgilerdi bunlar.** Zaten Paracelsus da **"Doğulu Bilgeler"**den (daha doğrusu, Ricalullah) söz ediyordu yazılarında. Biz İstanbul'da başından neler geçmiş, Hartmann'a dayanarak, bunu aktaralım. Paracelsus, Tatar Hanı'nın oğluyla İstanbul'a gelir. Yıl, Van Helmot'un belirttiğine göre 1521'dir (Tartari Historia) ve burada da Felsefe Taşı'nı edinir. Bu, kendisine –Rorschach, 1598 tarihli bir kayda göre- Solomon Trismosinus adlı biri tarafından verilmiştir.[28] Buradan sonra Yugoslavya üzerinden İtalya'ya gider ve burada Hassa Alayı'nda hekim olarak hizmet verir.[29] 1522'de Venedik Savaşları'na katılır, daha sonra Hollanda ve Danimarka'da cerrah (surgeon) olarak çalışır.[30] Ayrıca Paris, Oxford, Köln, Viyana, Padua, Bologna üniversitelerinde de bulunur. Otuz iki yaşındayken Almanya'ya döner.[31] 1525 yılında Basel (İsviçre'de) Üniversitesi'ne, Şehir Meclisi kararıyla Profesör olarak atanır.

Ama kısa bir süre sonra alışılmadık anlatım ve uygulamalarıyla hem dikkatleri hem de şimşekleri üstüne çeker. Buna rağmen Basel şehri başhekimliği de ona verilir. Bu görevdeki faaliyetleri de bu kez eczacı ve eczacıları kızdırır.[32] Neden mi? Gayet basit. Kendi ürettiği ilaçlar hem daha yararlı olduğu hem de çoğu kez bedava dağıttığı için, caziptir.[33] Sonunda olan olur. Çevresinde kendisini destekleyen kimse kalmaz. Daha önce sözünü ettiğimiz Galen'in, Hipokrat'ın ve İbni Sina'nın kitaplarını yakışı da burada olmuştur. Ölümle tehditler başlar. 1528 yılının Temmuzu'nda gizlice şehirden kaçar.[34]

Bundan sonrası ise yeniden yoksulluk ve oradan oraya sürülme, sığınma günleridir. Üç-beş parça eşyası ile dolaşır durur. 1530'da Nurnbergli hekimler tarafından **"Şarlatan"** ilan edilir.[35] (NOT: Bu yakıştırma öyle tutmuş ki, *Americana*'da da Paracelsus için şarlatan diye yazıyor.)

Daha sonraki yılları da sıkıntı içinde geçti. Bu arada Macaristan'a da gitti. Bir ara kötü talihi döner gibi oldu. Bavyera'dan ve Palatine'den bir çağrı alarak Salzburg'a yerleşti. Avusturyalı Prens, gizli sanatlara meraklı bir insandı. Nedir ki, Paracelsus'a rahata kavuşmak yaramadı. 24 Eylül 1541'de kısa bir hastalıktan sonra öldü.[36] Hartmann'ın belirttiğine göre eceliyle değil düşmanları tarafından başına vurularak öldürüldüğü şeklinde söylentiler vardır. S. Th.von Soemmering adlı bir doktor tarafından kafatası üzerinde yapılan bir inceleme sonucunda da, doktor, ense tarafındaki kemiklerin bir darbeyle kırılmış olabileceği kanısında olduğunu beyan etmiştir.[37]

Mezar taşına gayet ilginç bir aforizma kazıtılmıştır: **'Vitam Cum morte mutavit'**[38] **'Ölümle hayatı takas etti'**. Mezarı Salzburg'daki Sebastian Kilisesi'nin yoksullar için ayrılmış olan bölümündedir.

Paracelsus'un görüşlerine geçmeden önce kısaca birkaç önemli hususa daha değinelim. Bunlardan biri özel hayatıyla ilgilidir. Diğer kaynaklarda rastlanmamasına rağmen, Hartmann, Paracelsus'un küçük yaşlarında ya bir kaza sonucu ya da sarhoş bir askerin marifetiyle hadım olduğunun/edildiğinin sanıldığını belirtmiştir. Dolayısıyla da kösedir ve kafa yapısı da erkeksi

değil kadınsıdır.[39] Hadım edildiği gerçek midir değil midir, bunu anlayabilmek zorsa da kadınları pek sevmediği kesindir. Hemen hemen tüm yazarlar bu konuda ortak kanıdadırlar. Parcelsus'un kadınları 'aşağılık' yaratıklar olarak görmesi, kanımızca onun kadın-düşmanı olduğunu kanıtlamaz. Çünkü özellikle (Yahudi) Kabbalası'nda kadın *sui generis* ölümü getiren/veren ve çekinilmesi gereken yaratık olarak gösterilir. Her simyacı gibi Paracelsus da Kabbala eğitiminden geçmiştir. Bu tavrını öğretisinden almış olabilir. Ayrıca o günlerde -ve hâlâ- Katolik Kilisesi, kadını, **"sadece aşağılık değil, aynı zamanda iğrenç"** bir yaratık -dikkat: insan değil, yaratık- olarak görüyordu. Kilise'nin 'kadın'ın insan mı, şeytan mı olduğunu tartıştığı bir ortamda, her erkekten de kadına düşkün olması herhalde istenemezdi. Bütün bunlara rağmen, Paracelsian Ethos'da kadına üçüncü sırada -Tanrı, Erkek, Kadın, Hayvan- yer verildiği tartışmasız kesindir. Daha fazla bir kredi tanınmamıştır. Değinilmesi gereken diğer husus da yazılarıyla ve kullandığı dille ilgilidir. Paracelsus, ısrarla Almanca konuşmuş ve özellikle Latince ders vermeyi kabul etmemiştir. Eğer Kilise Tanrı'nın sözlerini iletiyorsa, bunları Almanca'yla da yapabilir, diyen ilk öğretim üyelerinden biridir. Ama yazdığı Almanca yer yer İsviçre diyalektine kaçmaktadır ve anlaşılması çok güçtür. (NOT: İsviçre'de İsviçre-Almancası denen diyalekt, günümüzde bile resmi değil, gayri-resmidir. Her türlü yazışma Almanca'dır.) Diğer çağdaşlarıyla karşılaştırılırsa az yazı yazmıştır denebilir. Ölümünden sonra yazıları çeşitli ellerde kalmışsa da daha sonraları toplanmıştır. Ama bunların arasında bizzat Paracelsus tarafından yazıldıklarından kuşku duyulanlar da vardır. Yazılarının bir kısmı yayınlanmış, bir kısmı da henüz yayınlanmamıştır. Birçok yazar, ilginçtir ki, Paracelsus'un yoksul insanlardan ve "EMEK"ten (evet, tastamam bu sözcük) yana oluşunu gözlerden gizlemeye çalışmıştır. Şimdi görüşlerine geçebiliriz.

* * * * *

Parcelsus'un **"Görüşleri"** nelerdi, bunlara geçmeden önce galiba Parcelsus'un **"Görüşleri"**nin özgün bir Felsefe, bir İde-

oloji, bir Doktrin ya da bir Dünya Görüşü olarak ele alınıp alınamayacağını yanıtlamak gerekir. Kanımızca Paracelsus'un **"Görüşleri"** bir Felsefe, bir Doktrin ya da bir Dünya Görüşü olarak değerlendirilemez; Paracelsus'un bir "İdeolog" olabileceği ise hiç düşünülemez. Öyleyse nasıl tanımlanacaktır bu **"Görüşler"?** Kanımızca **"Ethos"**[40] kavramı burada anlam katabilir. Şöyle söylersek, özgün bir Paracelsus Felsefesi, İdeolojisi, Doktrini ya da Dünya Görüşü yoktur ama, **"Paracelsian Ethos"**[41] vardır. Bu durumda zorunlu olarak çok kısaca **"Ethos"** kavramı üzerinde durmamız gerekecektir.

"Ethos", Türkçe'ye bir sosyoloji kavramı olarak **"bir kavmin özellikleri; toplumsal bir kurumun özelliği"**[42] diye çevrilmiş. Tabiidir ki, bu kadar değil. Webster'e göre, özetle, karakter, duygu, sezgi ya da moral tabiat; bir topluluğu, bir halkı ya da bir ideolojiyi karakterize eden yol gösterici inançlar, ölçütler (standart anlamında) ya da ülküler; bir halktaki, bir dönemdeki, ya da bir bölgedeki fikirleri, görenekleri ya da pratikleri devinime uğratan saik güç (spirit anlamında).[43] Ve uzayıp gidiyor açıklama. Öyleyse, **"Paracelsus'un Görüşleri"** derken, kastettiğimiz Paracelsus'un kendine özgü –bunun nasıl bir kendineözgülük olduğuna az sonra değinmek kaydıyla- belirli ölçütlerin, yol gösterici olduklarına inandığı inanışlarının ve ideallerinin bir **"Ethos"** bütünlüğü olarak ele alınabileceğidir. Dolayısıyladır ki, bazı yorumculara göre bir **"Filozof"** sayılan Paracelsus, bizce özgün tanımıyla bir Filozof ya da bir İdeolog değildir. Ortaya özgün bir Dünya Görüşü ya da Doktrin de koymamıştır - zaten koyamazdı da. Çünkü Simya(cı)'dan Filozof değil, Ezoterist çıkar. Nedir ki, Paracelsus kendini Alman tarzı (German Manner) bir Filozof olarak görüyor(muş). **"Ben bir havari ya da onun gibi bir şey değilim ama Alman tarzında bir filozofum."**[44]

Ama birkaç satır sonra, bu kez, neredeyse yemin edercesine, bir vurgulama yapar: **"Ben bir Hıristiyanım ve İsa'nın yolunda yürüdüm, nasıl olur da dinsiz (heathen anlamında) sayılabilirim? Ben Hıristiyan ruhuyla yazdım... bana dinsiz, büyücü ya da Çingene denemez... Ben yazılarımda kendimi bir Hı-**

ristiyan olarak ortaya koydum, sahte Hıristiyanlar utansınlar."[45] Bu sözlerine rağmen Paracelsus'un gerçek anlamında bir **"Teist"** değil, belki bir **"Deist"***** olduğu söylenebilir. Çünkü Paracelsus, ünlü **Credo**'su (Amentü) dışında hemen hiçbir yerde Kilise'yi vazgeçilmez, kutsal ve tek otorite olarak görmemektedir. **"İnsan tabiatı, diğer tüm hayvanlarınkinden farklıdır. O İlahi zekâ ve ilahi marifetlerle (arts) mücehhez kılınmıştır. Bu sebepledir ki bizler haklı olarak tanrılar (gods) ve Yüce Varlık'ın (Supreme Being) evlatları olarak adlandırılmışızdır."**[46]

Paracelsus'un **"Ethos/Hars"**ında **"İnanç"**, ilginçtir ki, **a priori** değil, **a posteriori** kimliktedir ve ancak ve sadece **"Bilgi"**den sonra gelir. **"Önce Bilgi gelir, sonra İnanç, sonra da meyve, filozofun ayaklarını basması gereken zemin budur."**[47] Ve bu görüşten hareketle her türlü **"ceremony"**ye de karşı çıkar: **"Dinsel törenlere gelince; bunların gereksiz olduklarını bilmelisiniz, çünkü eğer Tanrı'dan bir şeyler edineceksek O'nun dinsel törenlere değil bizlerin yüreklerine bakmakta olduğunu bilmeliyiz. Eğer O'ndan bir şey alabilmişsek O bizim bunu dinsel törenlerde değil, işimizde kullanıp kullanmadığımıza bakmaktadır."**[48]

Paracelsus'un **"İnanç"**ı nasıl algıladığını özetle gördükten sonra, buradan onun **"Simya"**ya olan bağlılığına geçebiliriz. Önce şu söylenebilir ki, Parcelsus için **"Simya"** gerçek bilgiyi üreten bir marifet/sanat niteliğindedir. Bu gerçek bilgi aracılığıyla da **"Doğa"**nın tanınması sağlanır. Bu durumda Paracelsus'un **"Simya"** kavrayışında **"Doğa"**nın merkezi bir anlam ve rolü olduğu kesin söylenebilir. Paracelsus kendi özel terminolojisinde **"İnsan"**ı Mikrokozmos, **"Doğa"**yı (Tümel Zihnin tezahürü olarak görülen) da Makrokozmos olarak ele almış ve bunların **"İkisinin Bir Olduklarını"**[49] göstermeye gayret etmiştir. Hartmann'ın belirttiğine göre, Paracelsus, Hıristiyanlık'ta asla bulunmayan bu görüşü Doğu'da öğrenmiş ve Batı'ya taşımıştır.[50] Paracelsus'un **"Doğu"**dan, özellikle de **"İslam"**daki belirli bir kavrayıştan nasıl etkilenmiş OLABİLECEĞİNİ az sonra gös-

* Bkz. Sözlük.

termeye çalışacağız. Ama önce **"Simya ile Kimya"** farklılığına değinmemiz gerekiyor. Şunu da ekleyelim ki, **"Gül ve Haç"** için **"Mikrokozmos"** kavramı kilit önemdedir.

İlkin şunu belirtelim, Kimya, Simya'nın bilimsel olarak inkârı değildir. Yani Simya silinip gitmiş ve onun yerini ondan daha kapsamlı olan Kimya almış değildir. Belki şaşırtıcı gibi gelecek ama, Kimya –bugünkü anlamıyla bile– İlm-i Simya'nın kapsamında yer alan birçok uygulamadan sadece biridir. Şöyle söylersek, **"İlm-i Simya"** bir bütünse, Kimya, bu bütüne bağlı, ondan ayrı düşünülemeyecek ve/fakat tarihsel, teknolojik gelişim sayesinde özerklik kazanmış bir parçadır. Simya ile Kimya birbirlerini bire bir karşılamazlar.

Hartmann, uzun uzadıya anlatır **"Simya ile Kimya"** arasındaki farklılığı. Diğer birçok yazar da değinmiştir bu ayrıma. Kısaca şunları söyleyebiliriz. **"İlm-i Simya"** için esas olan **"Madde"** ve onun **"Tümel Özellikleri"**dir. **"Madde"**nin **"Değişkenliği"**, **"İlm-i Simya"**da en önemli bilgidir. Simyacı için, statik, durgun, hiç değişmeyen ve değiştirilemeyecek bir **"Madde"** yoktur. Çünkü her varlık **"Mysterium Magnum"**un (Büyük Esrar) bir parçasıdır. **"Ayrışma varoluşun nedenidir. Ayrışma, şeylerin Mysterium Magnum'dan (A'kasa)**[51] **doğuşudur. Kim ki, şeyleri Mysterium Magnum'dan dışarı çekebilir, işte gerçek Simyacı odur."**[52] Paracelsus'a göre, **"Simya, Doğa'nın ateşi'nin – ve astral ışığın** (İslam'da **'Nur'** karşılar) **etkili yaratıcı olarak yer aldığı bir sanattır. Bu sanat aracılığıyladır ki, saf olan saf olmayandan ayrıştırılır. Simya Doğa'nın mükemmel hale getirmeden bıraktıklarını mükemmelleştirir."**[53] Ve Simya'nın en alt uğraşı, hazırlama, temizleme ve birleştirme işlemlerinin yapılmasıdır ki, yine Hartmann'a göre modern kimya işte Simya'nın bu en alt dalından türemiştir.[54] Kimya maddeyi dekompoze veya rekompoze edebilir, ama Simya, örneğin basit yapıların özelliklerini değişikliğe uğratarak onları daha üst veya yüksek varoluş duraklarına çıkarır.[55] Özetle, Simya, Astral prensiplerin sırlarını araştırır (ve bulur). Kimya ise maddenin fiziki yapısıyla sınırlıdır, onun ötesine geçemez. Örneğin belirli bir elementin astral bağlantıları olduğunu/olabileceğini varsa-

yamaz.

Simya için "**Değişim**"in esas olduğunu söylemiştik. Bu, o çağlar için öylesine ileri ve Rafızi bir düşünceydi ki, anlatabilmek için, idealistlere göre "**Değişim**"in günümüzde bile esas sayılmadığını belirtmemiz yeterlidir. Oysa Simya ustaları, "**Değişim**"i esas aldıkları için her şeyin "**canlı**" olabileceğini varsayabilmişlerdi. Örneğin, onlar için "**Metaller**" canlı varlıklardılar ve tıpkı "**Yeşil Bitkiler**" gibi elde edilebilirlerdi.[56] Simyacıların, bu arada Paracelsus'un da "**Altın**"ı "**Yeşil Bitki**" özdeşliğinde düşünmüş olduğu açıktır. Aynı durum Paracelsus'un babası için de herhalde geçerlidir (Aureolus esprisi). Burada bizi ilgilendiren, Simyacı'nın "**Altın**" peşinde koşan adam imajı değil elbette: "**Metalleri**" canlı organizmalar olarak görebilen adamlar olmaları. Daha önemlisi, "**Değişim**"in hayat'ın olmazsa-olmaz koşulu olduğunu sezişleri. Ve en önemlisi; "**Primordial Matter**" diye bir kavramı, canları pahasına savunmalarıdır. Bunun üzerinde biraz duralım.

Tüm Ortaçağ boyunca ve günümüzde de Kilise için "**Madde**" asla temel kategori değildir. Kilise için esas "**Ruh**"tur, "**Madde**" O yüce Ruh'un sadece bir suretidir ve hiçbir değeri yoktur. Simya ustası içinse "**Madde**" ilk ve vazgeçilmez kategoridir. Örneğin Paracelsus için "**İnsan**" (ikili yapısıyla; Ruhsal ve Bedensel) dünyanın merkezidir ve başlangıç "**İnsan**"dır.[57] Dolayısıyladır ki, yine Paracelsus için; "**her şeyden önce Kilise**" değil, "**Madde**" vardır. "**Önce Madde yaratıldı ve o hayatın canıyla mücehhez kılındı, ve ondan –Tanrı'nın isteğiyle– her şey türedi.**"[58]

Her ne varsa tümünün aynı kaynaktan, "**Madde**"den doğduğunu düşünebilen bir Simya ustası, Paracelsus'un toplumsal hayata bakışı nasıldı acaba?

Kesin söylenebilir ki, Paracelsus, ne düşünceleri ne de pratiği itibariyle "**Zengin**"den yanadır. "**İnsan doğanın ürünüdür, çocuğudur.**"[59] Ve: "**Ahret'in ne başlangıcı ne de sonu vardır. Hiç kimse de ortasını bilemez.**"[60] Bu anlayışla bakar insan topluluklarına ve "**Bizlerin yeryüzündeki hayatımızı belirlemesi gereken sadece bir sayı vardır, o da BİR'dir. Bundan ötesini**

saymayınız. Doğrudur, Tanrı katı ÜÇ'lüdür ama bu da yine BİR'de birleşir. Nasıl ki Tanrı kendini BİR'e dönüştürüyorsa yeryüzündeki biz insanlar da BİR için çalışmalıyız ve kendimizi BİR olmaya adamalıyızdır. Bu sayıda Huzur ve Barış'tan başka bir şey yoktur."[61]

Bu sözler günümüzden yaklaşık 450 yıl önce söylenmişlerdir. Herhalde küçümsenecek sözler değillerdir. Bu bilinçle topluma bakan Paracelsus belki de modern iktisat teorilerinin en temel tartışma konusuna da yakınlaşmıştır: Toplum **"Sermaye"** esas alınarak mı yoksa **"Emek"** esas alınarak mı kurulmalı? Paracelsus'un tavrı kesin ve açıktır: **"Emek esas alınmalıdır. İnsan, Tanrı'nın kendisine neler verdiğini sadece çalışarak öğrenir."**[62] Ama Paracelsus burada da kalmaz. **"Tembel, çalışmayan (aylak) zenginlerin ellerindeki malların alınarak onların çalışmaya zorlanmasını"**[63] ister.

Paracelsus'un aile ve evlilik hakkındaki görüşlerine de kısaca değinelim. Çok ilginçtir ki, kendisi kadından hoşlanmayan bir adam olduğu halde, başka erkeklere en az **"üç kadınla evlilik yapabileceklerini"**[64] öğütler. Ona göre **"Erkek küçük dünyadır ama kadın en küçük dünyadır ve erkekten farklıdır... Dünya ilk yaratılan, erkek ikinci, kadın üçüncüdür."**[65] Paracelsus tabiidir ki, **"Zina etmeyeceksin"** ilkesine de sıkıca bağlıdır. Bunu affedilmez bir suç addeder. **"İki tür evlilik vardır. Birini Tanrı kıyar, diğerini insanın kendisi."**[66] Ve Paracelsus birinci tür evlilikten yanadır. Bir kadınla bir erkeğin **"cinsel"** nedenlerle bir araya gelmelerini **"Hayvanca"** bir olay olarak görür. Tüm mutluluk ve kıskançlıkların bu tür birleşmelerden doğduğunu ama bunun da kaçınılmaz olduğunu vurgular.[67]

Son olarak Paracelsus'un, daha önce sözünü ettiğimiz **"İslam"** içinde önemli yer tutan bir kavrayıştan etkilenmiş OLABİLECEĞİ üzerinde duracağız. Bu İslami kavrayış **"İnsan-ı Kâmil"** düşüncesidir. Kanımızca Paracelsus –eğer Hartmann'ın belgelerle açıkladığı üzere Doğu'da sekiz yıl kaldığı gerçekse– o günlerde en yaygın tartışma konusu olan bu tezi öğrenmiş ve Batı'ya taşımıştır. Özetle belirtelim ki, **"İslam"**da **"İnsan-ı Kâmil"** fikri, gerçekten de son derece önemli bir tezdir. Üzerinde

çok ayrıntılı olarak durabilmemiz, burada olanaksızdır, ama anahatlarından söz edebiliriz.

"İnsan-ı Kâmil", Latince düşünen insanlar için mantıken –Aristocu mantık– kolay anlaşılabilir ve özümsenebilir bir düşünce değildir. Buna rağmen bazı usta çevirmenler tarafından **"L'homme Universel"** ve/veya **"Universal Man"** olarak çevrilmiştir. Biz burada Batı'da yakın zamanlarda yayınlanmış olan bir çeviriyle, Paracelsus'un **"Divine Man"** (Ebedi İnsan) kavramı arasındaki bağlantıya dikkat çekeceğiz. Şunu da belirtmeden geçmeyelim ki Paracelsus'un 1530'larda geliştirdiği **"Divine Man"** kavramından sonra Batı Okültizmi'ne 17. yy'da **"Perfect Man"** (Mükemmel İnsan) diye bir tanım girmiştir. Buna göre, başta Gül ve Haç Kardeşleri olmak üzere, masonlar ve diğer gizli, Ezoterik kuruluşlar üyelerine **"Mükemmel İnsan"** olunabileceği yönünde telkinler yapmışlardır.

Türkiye'de Abdülkerim el-Ceyri[68] diye tanınan Sufi, Batı'da **"El Jili"** diye tanıtılmıştır.[69] El-Ceyri'nin **"El İnsan El Kâmil"** adlı kitabının 60. Bab'ı özellikle bu konuya ayrılmıştır ve Sufiler için esasta önemli bir çalışmadır. Ceyri, 1366'da Bağdat'ta doğmuştur. Ünlü Arabi'nin izleyicisi El-Ceberti'den öğrenim görmüştür. Burkhardt'ın belirttiğine göre El Ceyri'nin bu kitabında **"diyalektik"** açıkça uygulanmıştır.[70] **"El Ceyri"** söz konusu kitabının bu bölümünde, kendisinin **"İnsan-ı Kâmil"** derken özellikle **"Hazreti Muhammed'i kastettiğini"**[71] belirtmektedir. Nedir ki, yine Ceyri'ye göre, aynı zamanda, **"İnsan-ı Kâmil, şeriat, tarikat ve hakikatte tamam olandır. Eğer bu anlatış uygun gelmediyse başka türlü anlatayım. İnsan-ı Kâmil'de dört şey tamam olmalıdır. İyi sözler, iyi işler, iyi huylar, iyi bilgiler... Çünkü kâmil Allah'a erişmiştir ve Allah'ı anlamıştır ve Allah'ı anladıktan sonra eşyanın tamamını ve cevherlerini ve cevherlerin hikmetlerini oldukları gibi bilmiş ve görmüştür."**[72]

Burada ayrıntıya girebilmemize olanak yok, bu nedenle kısaca belirteceğiz ki, Paracelsus da İnsan'ın dört kategoriden oluştuğunu söyler. Üçlü ve dörtlü kategorileştirme, Paracelsus tarafından temel alınmıştır. Yazıları incelendiğinde, **"Virtue"**nün

(erdem, hassa, doğruluk, iyi ahlak, iffet, ismet) İnsan'da bulunmasını istediği en önemli haslet olduğu anlaşılmaktadır. "**Gül ve Haç**" Örgütü de sırlarının İslam'dan ve Doğu'dan geldiğini ve "**İnsan'ı Kâmil**" kavrayışına bağlı olduğunu resmen açıklamıştı.

Paracelsus için tüm "**Erdemleri/Virtues**" simgeleyen "**Taş**" İnci'dir. (NOT: Okültizm'de Taş'ın özel yeri vardır ama konuyu dağıtmamak için giremiyoruz.) "**İnci**" tüm Doğu'da fazlasıyla atıfta bulunulan bir "**Taş ve Kavramdır**". Evet "**İnci**" fikri, İslami "**Ehli Hak**" ve "**Enel Hak**" (Ben-de Allah / Hak – tüm gerçekler) kavrayışındaki temel kategorilerden biridir. Çünkü "**İnci**" a) Canlı olan tek taş'tır. b) Ezoterizm'deki Parça (İnci)-Bütün (İstiridye) ilişkisini simgeler. Bu nedenle Muhammed'in bir adı da "**Dürri yetim**"dir (Yegâne İnci)dir. "**İnci**" aynı zamanda "**İnsan-ı Kâmil**" yerine kullanılır.[73] Avrupa'daki Simyacılar arasında yaygın olan "**To throw pearls before the swine**" (Domuz inciden ne anlar) sözü, gerçekte işte bunu, "**Virtue**" ve "**Bilgi**"yi, "**Domuz**" ise, kendini akıllı ve bilgili sayan "**Otoriter**" çevreyi ve onun bir parçasını simgeler.

Bu konu tüm ayrıntılarıyla işlendiğinde görülecektir ki, Paracelsus'un sözünü ettiği "**Divine Man**" ile İslam'ın "**İnsan-ı Kâmil**"i birbirleriyle çok sıkı bağlantıları olan kavramlardır. Ve işte Paracelsus'un kendi yurdunda (genel olarak Avrupa'da) uğradığı haksızlıklar da kanımızca bundan kaynaklanmaktadır. Ama Paracelsus, Avrupa'da İslam'ın kavramlarını dolaylı olarak savunduğu ya da aktardığı için değil; o günlerdeki toplumsal, siyasal ve iktisadi gelişmelerle ters düştüğü için. Çünkü, aynı yıllarda çok keskinleşmiş olan Luther – Kilise çekişmesinde Luther, gelişmekte olan Kapitalizm'in saikleri doğrultusunda "**Individual Man**"i (Tekil İnsan) savunuyordu Kilise'ye karşı. Yeni yeni palazlanmakta olan Avrupa Burjuvazisi de bunu benimsemişti. Luther, kendi ustasının William Ockham olduğunu açıkça söylüyordu. Ockham ise, Kilise'yi dehşete düşürmüş bir Nominalist'ti. Özetlersek, Paracelsus'un, "**Divine Man**"ine bu gelişmelerde hemen hiç yer yoktu. Çünkü sonunda hiçbir "**Kâr**" yoktu. Hiç kimsenin "**Kâr**" edemeyeceği BİR ve bütünleşmiş,

erdemli ve iyi ahlakı Tanrı katında (Allah'ın cemalinde) bulacak bir **"Soyut İnsan"** cazip değildi. Olamazdı da. Ve Paracelsus, kendi başına oradan oraya sürüklendi durdu. Kendisine Tıbbın Luther'i denildi ama 19. yy'a değin burjuvazi onun adını sildi, unutturdu ya da şarlatan olarak tanıttı. Kilise ve egemen çevreler kitap ve yazılarını yaktırdılar. 1952'de ise Almanya'da Hekimler Birliği, onun adına bir madalya koydu. Özellikle kan-bilimine yaptığı katkı, şimdilerde çok önemseniyor. (Kan'a Altın katarak tedavi günümüz için de yenidir. Paracelsus bu yöntemi düşünmüştü.) Umarız, şu ünlü **"Tüp Bebek"** fikrinin savunucularından birinin Paracelsus olduğu da anımsanır. Şu sözleri, onun ünlü **"De Natura Rerum"**undan aktarıyoruz: **"İnsanoğulları doğal ebeveynlere sahip olmadan doğabilirler. Bu şu demektir ki, özel bilgilere sahip bir Alşimistin marifeti aracılığıyla, böylesi yaratıklar dişi organizmada geliştirilmeden ve doğmadan ortaya çıkabilirler."** (Homunculi fikri) Ve Paracelsus, bunun nasıl olacağını –bir cam tüp içinde– formülüyle yazmıştı. Paracelsus, belki gerçek hayatında hiçbir zaman düşlediği **"Divine Man"** gibi olamadı ama şu unutulmaz sözleri de kendine şiar edindi: **"Alterius non sit qui suus esse potest / Kendine malik/hâkim olan, başkasına ait olmaz."** Gerçekten de kendine malik olabildiği zaman başkalarına ait olmadı. Aynı benimseyiş **"Gül ve Haç"**ın da şiarı olmuştu. Hiçbir kişi ya da kurum **"bu gizli örgütü ben (biz) kurdum/kurdurttuk"** diyemedi.

* * * * *

Paracelsus'un bilinen 32 kehaneti vardır. Nedir ki ünlü Simyacı bunları Kehanet başlığı altında değil, **"Prognosticatio eximii doctoris Theophrasti Paracelsi"** (Dr.T. Paracelsus'un Öngörüleri / İncelemesi) başlığı altında yazmıştı. Kehanetler ilk kez Almanca olarak 1530'da çok sınırlı sayıda basılmış ve özel kişilere ulaştırılmıştı. Bunlar daha sonra Latince'ye çevrilmişti. 1616'da, Paracelsus'un tilmizlerinden Johann Huser, onun tüm eserlerini Strasburg'da yayınladı. Burada sözünü ettiğimiz kehanetler işte bu yayından alınmıştır (Cilt, ii, ss.594-608).

Kehanetler yakın dönemde ilk kez 1861'de ünlü Fransız Papaz ve Okültisti Alphonse Louis Constant (1809 – 1875) tarafından yeniden yorumlanmış ve yayınlanmıştır.[74] Kehanetlerden 21'incisi Osmanlı Devleti ile ilgilidir ve 'bu imparatorluk 420 yıl içinde yok olacak ve Türkler Avrupa'dan atılacaklar' denilmektedir. 6'ncısı Napolyon'la, 17., 29. ve 31. kehanetler, 'Yeryüzünde Yeni Bir Dinin Kurulacağı' ile ilgilidir. 27. kehanet 'Balkan Paktı'nı öngörmektedir. Diğerleri Papalık ve İlahiyat'la ilgilidir.

Konumuz itibariyle bizi ilgilendiren kehanetler 16., 20. ve 26. kehanetlerdir. 16. kehanette 'her inciyi gerçek sanma' ibaresiyle, çizimde (tasvirde) gözlerden gizli bir köşeye **"Rosa = Gül"** yazılmıştır. Burada İnci, simyanın kodudur. Dolayısıyla kişi gerçek bilgiyi yanlış yerde aramaktadır. Bunun Okültik sığınağı Rosa Örgütü'dür göndermesi vardır. Rosa sözcüğünün yer aldığı kısım bir ağacın dibinde duran kapalı bir kitapla işaretlendirilmiştir. Diğer tüm kitaplar, parşömenler, elyazmaları ve semboller açık bırakılmış ve üstüne bu sahte incileri seyreden bir insan sureti konmuştur. Gerçek bilgiyi yanlış yerde arayan, bulamaz mesajı verilmektedir. 20. kehanet 'Materyalizm' ile ilgilidir ve burada, 'zaman sana güller getirecek ama bunlar solacaklar, çünkü insanın kendinden menkul Hikmet'i çiçek gibidir, günü gelince solar' denilmektedir. Paracelsus için aslolan ilim insan beyninin ürettiği Hikmet'i yansıtan Philosophy (Felsefe) değil, Tanrı'nın Hikmeti'ni yansıtan Theosopy'dir.

Paracelsus'un 32 kehanetinden en esrarengiz olanı, Abbe Constant'ın (Eliphas Levi) yazdığına göre 26. kehanettir (Bkz: Ek). Kehanet şöyledir:

"Kâhine, (F)yi yerleştirirken sizleri tanıyordu ve onun için şimdi gülün içinde (tam ortasında) dimdik duruyorsunuz; çünkü (artık) olgunlaştınız ve zaman sizleri (buraya) taşıdı. Kâhine'nin size dair söyledikleri tamamlanacaktır (gerçekleşecektir) ve sizinle ilgili bundan fazlası da söylenecektir. Gülleri getiren yaz karşı/ters zamandır ki, orada her şey bölünmüştür; bu, insanoğlunun sadece kumların üzerine binalar inşa ettiğinin delilidir / (ipucudur). Bu geçip gitmek zorundadır ve sen onu kayanın üzerine inşa ettiğinde birçokları şaşıra-

caktır. Çünkü zaman gelince onunla birlikte geldiği yer de gelir."

Bu kehanette yüksek bir dağın tepesindeki kayaların üzerine oturtulmuş bir Taç vardır. Taç'ın iki yanında biri çoraklaşmış, diğeri ağaçlık ve bereketli iki kent vardır. Bunlardan çorak olan 'Yeryüzü Krallıklarını', diğeri ise Okültik 'Tanrısal Krallığı' sembolize etmektedir. Taç'ın üstünde beş çeperli bir Gül, onun üstünde de Sybil (Kâhine) tarafından oturtulmuş bir (F) harfi vardır. Kaya, 'Gizli İmanı' sembolize eder. Taç, sadece kralların değil aynı zamanda Tanrı'nın insana bağışladığı **"Magick"**in (sihir) sembolüdür. Paracelsus'a göre Tanrı insana 'Magick'i öğreterek onu Taç'landırmıştır. Kendisi de tüm Kozmoz'u 'Magick' aracılığıyla kurmuş ve yönetmiştir. Paracelsus için 'Magick', Tanrı'nın "Olsun" (Latincesi: Fiat) deyişiyle başlamıştır. Paracelsus'a göre Tanrı'nın bu sırrı, **subrosa,** yani **"Gülün Altındadır"**, gizlidir ve (F) tarafından korunmaktadır. (F) ise İnsanlığa Sybil aracılığıyla iletilmiştir. Bu tasvirde Gül'ün sayısal Kod'u 4169 ve 9654'tür.

Katolik Kilisesi, resmi yayınlarında 12 Sybil (Kâhine) kabul eder. Paracelsus'un sözünü ettiği Sybil, Katoliklerin kutsal kitaplarında 5. sırada yer alan **"Sibylla Erythrea"**dır. Bu Kâhine'nin ambleminde bir zambak, kılıç ve **"Tree of Jesse"** vardır. Tasvir'deki Taç'ın amblemi de zambaktır. Öte yandan **"Tree of Jesse = Jesse'nin Soyağacı"** / (Kral David'in babası) da doğrudan doğruya Meryem'i (Gül = Meryem = Sofia = Hikmet) işaretler. Bu Sybil gelecekte **"Bakire Doğum"** olacağını muştulayan bir "Oracle", (Kehanet) kentin duvarına yazdırttığı için ünlenmiş ve kilise tarafından kutsanmıştır. Paracelsus'un simyacılık anlayışına göre 'Bakire Doğum' sadece Meryem'in yaptığı doğumu değil, **"Felsefe Taşı'nın"** doğumunu da simgeliyordu ve ona göre bu Pagan Sybil'i 'Bakire Doğumu' müjdelerken gerçekte 'Sofia'nın doğacağını ve insanlığın Tanrı'nın gerçek bilimi olan 'Magick' ile tanışacağını anlatıyordu.

Paracelsus'a göre Meryem'in 'Bakire Doğumu' Tanrısal Sihir aracılığıyla olmuştur. (F) harfi ise bu kehanetteki kilit harftir. Sybil tarafından Gül'ün üstüne yerleştirilmiş olan (F) harfi üç

değişik anlamın Kod'uydu. Birincisi (F) Fatum = Fate = Kader anlamına geliyordu. İkincisi: (F) Geçmiş, Şimdiki Zaman ve Gelecek demektir. Üçüncüsü ise "**Gül ve Haç Kardeşliği Gizli Örgütü'nün Anayasası (Şeriatı)**" kabul edilen FAMA FRATERNİTATİS'in Kod'uydu. Buna göre Kader (F), Gül'ün Altındaki Taç'ta saklanan yaşanmış, yaşanmakta ve yaşanacak olan tüm sırların açıklanmasını istemişti. Bu açıklamayı yaparak insanlığı Tanrı'nın Hikmeti'yle tanıştırma görevi işte bu FAMA'daydı. FAMA ise 'Gül ve Haç Örgütü' tarafında açıklanacaktı. (NOT: FAMA, Latince bir sözcüktür ve "**Kamuya Açıklanan Söylence / gizli bilgi**" anlamına gelmektedir.)

Günümüzde bu esrarengiz Okült Örgütü'nü araştırmış olan uzmanlar Paracelsus'un bu örgütün tüm düşünsel altyapısını, terminolojisini ve gizli alfabelerini hazırlayan kişi olduğu hususunda fikir birliği içindedirler. Öyle ki, Katolik Kilisesi 1541'de Paracelsus'u 'Rafızi Hıristiyan' olarak kabul edip bir tür aforozla (Anathemize ederek) cezalandırmıştı. Katolik Kilisesi bu cezayı yaklaşık 450 yıl sonra 1991'de kaldırmıştı.

'Yeni Avrupa Yeni Bilim' fikrini 16.yy'da Avrupa'da ilk işleyen akademisyen Paracelsus'tur.[75] Tüm Avrupa devletlerinin yeni bilimin altında birleşmeleri gerektiği fikri ona aittir.[76] Bunların ayrıntılarını ilerki bölümde göreceğiz. 1614'te ilk kez el altından dağıtılan Birinci Gül ve Haç Manifestosu da "**Gül ve Haç Kardeşliğinin İlkeleri Avrupa'nın Tüm Guvernörlerinin ve Aydınlarının Dikkatine Sunulur**" başlığını taşıyordu.

Ve tıpkı 26. kehanette söylendiği gibi Gül ve Haç Örgütü'nün bir anlamda yerüstüne çıktığını açıkladığı bu manifesto, Alşimist, Okültist ve Hermetistler tarafında okununca başta ilk dağıtımının yapıldığı Cassel kenti olmak üzere önce tüm Almanya'nın Okültistleri, sonra da tüm Avrupa'nın Alşimistleri arasında müthiş bir şaşkınlık meydana gelmiş ve hakkında çok fazla söz edilmişti. Yakın dönem Gül ve Haç Kardeşliği üstatlarından Amerikalı Dr. Paul Foster Case'in de (1884 – 1954) belirttiği gibi Rosycrucian Örgütü'nün öğretisi Paracelsus'tan alınmaydı ve onun kehanet ve öngörülerinin üzerine inşa edilmişti.[77] Paracelsus, özellikle 17. yüzyılda, Okültist Agrippa'yla bir-

likte **"Demology"** dalında en ünlü Alşimist kabul ediliyordu.[78]

Şimdi bu esrarengiz örgütün bilinmeyen tarihiyle, terminolojisini ve bazı alfabetik ve sayısal kodlarını görelim.

BİRİNCİ BÖLÜM
KOD ADI: GÜL

Our Rota* takes her beginning from that day when God spake Fiat and shall end when He Shall speak Pereat.

Rotamız Tanrı'nın Olsun dediği gün başladı ve O'nun Yeksan Olsun dediği gün bitecektir.

Fama Fraternitatis, Elyazma, 1610[1]

1.4. Gizemli Gül / Yeni Kudüs

Christendome'un **"Kültürel Mirası"**nın üzerinde yükselen bugünkü Avrupa Birliği tasarımı ve projesi bir anlamda, **"gerçekleşmemiş ve asla gerçekleşmeyecek"** olan kimisi 3000 yıllık **"Utopia"**ların yeryüzüne indirilmiş (denenmiş) bileşkesidir (amalgam) denilebilir. Christendome'daki en eski **"Utopia"** 3000 yıllıktır ve yeryüzünde **"Yeni Bir Kudüs"** kurmak şeklinde tanımlanmıştır. Bu **"Smilacrum"*** Tevrat'tan alınmıştı. Yeni Kudüs, Hıristiyanlığın Tanrısı (İsa) ve/veya Baba – Oğul – Kutsal Ruh üçlüsünün getireceği mutlak ve gerçek Ruhani Adalet'in koruyucu kanatlarının altında olacak ve **"Tüm İnsanlığın Kurtuluşunu"** sağlayacaktı. Bu hiçbir zaman hiçbir yerde gerçekleşmedi.

Christendome'daki ikinci eski, köklü ve etkili **"Utopia", "Yeni Roma"** kurmak şeklinde anlaşılmıştı. Bunu da ilk kez İmparator Konstantin İstanbul'u (Constantinopolis) kurarak gerçekleştirmişti. Konstantin, İtalya'daki Roma'ya ve Kilisesi'ne karşı (bugünkü Vatikan) 313 yılında bugünkü İstanbul'u **"Yeni Ro-**

---

* Bkz. Sözlük.

ma" adıyla kurmuştu. Yeni Roma, **"Yeni Hıristiyanlık"** demekti ama, **"Yeni"**yi getiremeyip, **"Eski"**nin dümensuyuna girdi, başsız ve tahtsız kaldı. Bizans yıkıldı ve yerine İstanbul'da üçüncü bir Roma kuruldu. 4. Haçlı Seferi sırasında Kudüs'ü ele geçirmek için yola çıkan Latin – Roma kökenli Katolik ağırlıklı Haçlı Ordusu'nun Kutsal Kent Kudüs'e gitmeyip Ortodoks Bizans'ın başkentini ele geçirmesiyle (1204) başladı. Haçlıların İstanbul'da kurdukları Latin İmparatorluğu, Roma'daki Papa tarafından **"Roma-nia"** (Roma'ya ait, Roma gibi olan) adıyla tesmiye edilmişti. Bu Romanya, bugünkü Romanya'nın Trakya ve Balkanlar'daki topraklarını da kapsadığı için günümüzde de adını ve varlığını sürdürmektedir. Şu farkla ki, günümüzdeki Romanya, büyük ölçüde Ortodoks'tur.

İlginçtir ki Hıristiyanlar üç Roma Utopiası ile yetinmemişlerdir. Üçüncü Roma'nın kuruluşundan yaklaşık 250 yıl sonra bir Roma **"Utopia"**sı daha hayata geçirilmişti. Bu kez yeni palazlanan Rus Çarları, Roma **"Utopia"**sına sarılmışlardı. 1453'te **"Kutsal Kent – Yeni Roma – İstanbul"** Müslüman Türklerin eline geçince, Rus Çarlığı Moskova'yı hemen **"Kraliçe Roma"** ilan etti ve tüm Ortodoksluğun ve Tanrı'nın annesi (Theotokos) **"Gizemli Gül"** Meryem'in koruyucusu olduğunu dünya âleme duyurdu.

Kurulan bu Kutsal Kudüsler de, Romalar da tek teokratik dogmadan kaynaklanmıştı: **"İnsanlığı Kurtarmak"**. Neden kurtaracaklardı diye sorarsanız yanıtı şaşırtıcıdır: Dişi ile Erkek arasındaki ilk cinsel birleşmeden kaynaklanan **"İlk Günah"**tan. Hıristiyan inancına göre, yeryüzündeki tüm kötülüklerin, acıların, ıstırapların ve eşitsizliğin nedeni bu **"İlk Günah"**tır. Tanrı'nın biricik oğlu İsa Mesih, insanlığı işte bu uğursuz (!) ilk günahtan kurtarıp **"Arıtarak"** yeniden **"Cennet"**e döndürmek için Bakire Yahudi kızı Meryem'in **"Rahmine"** konulmuş ve yeryüzüne gönderilmiştir. Meryem, Tanrı tarafından bu **"Doğaüstü"** görevi yerine getirmek için seçildiği için **"Gizemli Gül"** (Rosa Mystica) idi. Yeryüzünde Yeni Kudüs'ü (geçmişte Aachen Kenti, günümüzde AB) kurarak ve önce ona inananları, sonra Yahudileri, en sonra da Hz. İbrahim'in çocukları oldukları için, bazı

dinibütün Müslümanları kurtararak **"Yeni Kudüs"**teki bu **"Arınmış"** insanları **"Yeni Cennet"**e taşıyacaktı. Nedir ki tüm insanlığı kurtarmak amacıyla Kudüsler ve Romalar kuran Hıristiyanlar, özellikle 16. yüzyıldan itibaren tüm insanlık tarihinde eşi ve benzeri görülmemiş kitle katliamlarını ve soykırımları gerçekleştirdiler. Bugünkü Avrupa Birliği'ni ve onun şiarı **"İnsan Hakları"** kavramının ardında tarihte benzeri görülmemiş **"Vahşetler"** yatmaktadır; bırakın **"Kurtarıcılığı, Adaleti ve Yeni Cennet'e gitmeyi"**.

Bu sanal ve Utopik **"Kurtarıcılık Misyonu"** Christendome'un tarihinde, özellikle de 16. yüzyıldan itibaren çok etkili olmuştur. Bir yandan Katolik Kilisesi, diğer yandan seküler prensler ve krallar, her zaman **"Zavallı"** olan insanları ve İnsanlığı Kurtarmak hevesine (Utopiasına) kapılmışlar ve kendilerinden menkul kerametleriyle İsa Mesihçilik oynamışlardır, ki, bunun 2003 yılındaki örneği ABD Başkanı G.W. Bush olmuştur.

Öte yandan özellikle 16. ve 17. yüzyıllarda Christendome'da İsa Mesih'in Kurtarıcılık rolünü sadece papalar ve prensler oynamamışlardı. Birçok yeraltı örgütü de, değişik **"Kutsal"** (!) metinler ve dogmalar kullanarak **"Tüm İnsanlığı Kurtarmak"** misyonunu üstlenmişlerdi. Bunlardan en ilginç ve esrarengiz olanı, Okültizm'in, Alşimizm'in ve Hermetizm'in gizli diliyle okuyup anlaşan ve bu disiplinlerde edindikleri sonuçları gündelik hayata –gizlice– aktarmış olan **"Gül ve Haç Kardeşliği"** Örgütü'ydü. (NOT: Rosy Cross, gerçekte **"Güllü Haç"** diye çevrilebilirdi ama Türkiye'de çok uzun zamandır böyle biliniyor.)

* * * * *

Tarihçilere göre 18. yüzyıl **"Aydınlanma Çağı"**dır. Oysa John Weisse'ın belirttiği gibi gerçekte 18. yüzyılda Avrupalıların büyük çoğunluğu "cahildi ve yeni fikirleri tümden reddediyordu." Başka bir araştırmacı, Micheal Edwards ise şunları yazmıştı: "18. yüzyıl gerçekte gizli örgütlerin çağıydı ve bu örgütlerle toplumsal hayat ve kurumları arasında büyük ölçüde karşılıklı tohumlama vardı."[2]

18. yüzyılda Almanya'da, Okültizm ve batıl inançlara bağlılık belirleyici rol oynamıştı. Özellikle köylülerin günlük hayatları diabolik kavramlarla, cinlerle ve şeytansı varlıklarla belirleniyordu. Örneğin, Alman köylüleri kendi krallarından çok "**Bergmönch**" denilen ve keşişlerin kara giysileriyle ormanlarda dolaştığına inandıkları korkunç bir yaratıktan korkuyorlardı. Benzer şekilde "**Moss-Kadınları**" diye bilinen ve Yahudilik'te, "**Lilith**" adıyla anılan çocuk kaçıran kadınlar vardı. Bunlara ek olarak, Almanya'nın ormanlarında "**Kobold**" denilen küçük fakat ürkütücü yaratıklar gizleniyordu; bunlar "**Valkyri**" denilen ve savaşlarda hangi erkeklerin öleceğine karar veren erkek delisi kadınlar tarafından yönetiliyorlardı!

Bunlara ve daha nice batıl inançlara bağlılık, özellikle köylüleri birtakım garip büyüler, sihirler ve nazarlarla uğraşmaya itmişti. Örneğin, "**metopomancy**" diye bilinen bir büyücülük çeşidi vardı ve çok yaygındı. Buna göre, Okült ve sihirle uğraşanlar bu gizli ilimi kullanarak insanların "**Alınyazısını**" (alındaki kırışık çizgileri) okuyarak anlamlandırabiliyorlardı. Okültizm'de "**Wraith**" diye bilinen çok tehlikeli bir büyü çeşidi de usta Okültistler tarafından uygulanıyordu. Buna göre usta Okültist, bu büyü aracılığıyla bir şahsın faksimile (fotokopi gibi) kopyasını kişinin gözlerinin önünde canlandırabiliyordu. El okuma, ateş yeme, kuşlardan bilgi edinme, düş yorumlama gibi birçok batıl inanç Alman halkının günlük yaşamında İmparatorluğun ve Kilise'nin "**dogmatik**" kural ve yasalarından çok daha belirleyici roller oynuyorlardı.

Nedir ki, bu batıl inanç uygulamalarının tümünden daha etkili ve yaygın olan iki inanç sistematiği daha vardı. Bunların geçmişi oldukça gerilere, Almanların ilk yerleşim dönemlerine kadar iniyordu ve Alman köylülerinin gündelik yaşamlarında belirleyici oluyorlardı. Bunlardan ilki "**hepatoscopy**" diye bilinen bir fal türüydü. 18. yüzyılda Almanya'da en sık başvurulan fal tipi buydu. Buna göre bazı adak törenlerinde kurban edilen hayvanların iç organları inceleniyor ve bunlara bakılarak kişilerin ve kralların kaderleri okunabiliyordu. R.J. Stewart'ın yazdığına göre Almanların Hıristiyanlığa geçişlerinden sonra dahi bu

gelenek sürmüştü. Eski site devletleri döneminde başvurulan bu fal açma tarzı sadece Avrupa'da değil Amerikan folklorunda da izlenmekteydi.[3]

Alman köylülerini manevi alanda en derinden etkileyen batıl inanç türü "**Auto-Teism**" diye bilinen bir akımdı. Bu bir tür ruh hastalığıydı ve kişinin kendisini Tanrı ve/veya çok kutsal bir din adamı olduğuna inandırmasıyla başlıyordu. Kendisinin tanrı veya aziz olduğuna inanan kişi epileptik nöbetler geçirmeye, isterik davranışlarda bulunmaya ve garip sözlerle konuşmaya başlıyordu. Alman köylüleri "**ekstaz**" dedikleri bu nöbetler sırasında kişinin söylediklerini ezberlemeye ve onun dediklerini harfiyen uygulamaya çok düşkündüler. Çünkü, "**ekstaz**"ı, Tanrı ve/veya aziz olmanın önkoşulu olarak görüyorlardı ve bu nöbet sırasında kişinin söylediklerinin de "**kehanetler**" olduğuna inanıyorlardı.

Alman tıp kayıtlarına göre kendini Tanrı sanma olayının en uç örneği 1614 yılında, 30 Yıl Savaşları'nın başlamasından 4 yıl önce Ezechiel Meth adlı kişide görülendir. Meth kendisini Tanrı ve onun sanal melekleriyle özdeşleştirmiş ve çevresine binlerce köylüyü toplayabilmişti.[4] Meth çok yakında Almanya'da büyük bir yıkım olacağını vazetmişti. Meth 4 yıl sonra başlayan yıkımı görmeden öldürülmüştü ama ona bağlananlar bu cahil köylü Aziz'i hiçbir zaman unutmamışlardı.

Okültist, Alşimist ve Hermetiklerin özellikle 17. yüzyıldan bu yana siyasi literatüre soktukları birçok kavram vardır ve bunlar sadece Avrupa'da değil bütün dünyada çok belirleyici olmuşlardır. Toplumbilimciler ve akademisyenler görmezden gelseler de örneğin, ihtilal (Revolution), uyum (Harmony), hoşgörü (Tolerance), dönüşüm (Rotation), değişim (Transformation) vd. gibi kavramları oluşturarak kendi gizli laboratuvar çalışmalarında ilk kez kullananlar onlardı. Katolik Kilisesi durup dururken günümüzde bile bu kavramların kullanılmasını yasaklamış değildi. Özellikle 13. yüzyıldan itibaren bu çağda ortaya çıkan Seküler nitelikteki "**Nominalizm/Adcılık**" akımıyla birlikte Katolik Kilisesi'ne karşı çok yoğun eleştiriler yapılıyordu ve bu eleştirileri de çoğunlukla Okültist ve Alşimistler yön-

lendiriyorlardı. Avrupa'nın en büyük beyinleri Paracelsus, Thomas More, Fourier, Owen, Bacon, Böhme, Ramon Lull, Basil Valentin, Agrippa, Hermes ve Isaac Newton gizlice Alşimizm ve Hermetizm'le uğraşırlardı.[5] Benzer şekilde 18. yüzyıldan itibaren George Ripley, Henry Kühnrath, Nicholas Flamel, Christina Poniatowitzsh, Martin Mitchell ve Katherina Emerich gibi medyum ve spiritualistler Almanya ve Avrupa'da göze görülmeyen (invisible) güçlerin temsilcileri olarak benimsenmişlerdi. Avrupa'da o dönemde psişik yaşamı Kilise'den çok batıl inançlar, medyumlar, kâhinler, falcılar ve Kabbalistler belirliyorlardı. Bilim adamlarından ise teknolojiyi geliştirmeleri ve gizemcilerin alanlarına girmemeleri istenmişti. İngiltere'de masonluktan önce kurulan spiritualist "Virtüozi"[6] örgütü o dönemde tüm aristokrat kesimi etkilemişti. Baronne d'Oberkirch'in de yazdığı gibi o dönemde sayısız kişi bu tür uğraşlar içine girmişlerdi. Kimisi "**Gül ve Haç**" üyesi kimisi peygamber kimisi de Alşimistti. Baron'un sözleriyle söylersek: "**Bu örgütler ve kişiler nihayet yeraltından yerüstüne çıkmayı başarmışlar ve kendilerini büyük ihtilallerin hizmetine sunmuşlardı.**"[7]

18. ve 19. yüzyılda yetişmiş devlet adamlarından ve ihtilalcilerden çoğu bu tür gizli örgütler tarafından yetiştirilmiş ve/veya kullanılmış kişilerdi. Örneğin çağdaş İtalyan Birliği'ni kuran Garibaldi, böyle yetiştirilmiş bir ihtilalci ve devlet adamıydı. Garibaldi, mason yapılmıştı ve 1863'te Venedik'te kurulmuş olan "Atea" adlı gizli spiritualist örgütün üyesiydi. David Yallop'un da belirttiği gibi Garibaldi, ülkedeki masonlarla birlikte Papalığı yıkmak için harekete geçmiş ve sonunda İtalyan Ulusal Birliği'ni kurmayı başarmıştı.[8] Amerika Birleşik Devletleri'ni kuran George Washington ve arkadaşları da aynı şekilde gizli örgütler tarafından yetiştirilmişlerdi. Washington ve arkadaşları masondular ve güçlerini kanıtlamak için Amerikan Doları'nın üstüne mühürlerini basmışlardı. Bu 1 dolarlık banknot günümüzde de tedavüldedir. Bu doların üstündeki tüm semboller Okült literatüründen alınmıştır.

Nazilerin ünlü "**İnsan Harası**" fikri de gerçekte 17. yüzyılda yaşamış ünlü bir Okültistten alınmıştı. Bu adam Thomas Cam-

panella'ydı.[9] Onun "**Citta del Sol – Güneş Kenti**" adlı ütopik çalışması 1623'te yayınlanmıştı ve bu kitabında Campanella soylu ve seçkin erkek ve bakirelerin çiftleşerek kurdukları bir "**Üstün Irk Kenti**" tasarımlamıştı.

Günümüzde de çok kullanılan "**Yeni Dünya Düzeni**" şeklindeki siyasal bildiri de gerçekte çok eski bir gizli Okültist örgüte aitti. Bu bir Alman örgütüydü ve 1260'ta kurulmuştu. Örgütün adı "**Yeni Ruh, Özgür Ruh**"tu (The New Spirit, The Free Spirit). Fransız Amalric'in görüşlerini savunan Pan-Teist Almanlar tarafından kurulmuştu. Bu gizli örgüt, çok ilginçtir ki, "**Yeni Ruhun**" başlangıç döneminin 1920'ler olacağını hesaplamış ve bunu da o dönemde duyurmuştu!

Papalık tarafından gizli ilimlerle uğraştığı gerekçesiyle 27 yıl zindanda yaşayan Campanella da 17. yüzyılda bu gizli Alman örgütünün "**Yeni Dünya Düzeni**" tezini savunmuştu. Thomas Campanella, Okültizm'le uğraştığı ve büyü ve sihir yaptığı için Papa tarafından hapse atılmıştı ama çıkınca Papa 8. Urban'a danışman oldu ve bu kez birlikte büyü ve sihirle uğraşmaya başladılar. Campanella, Papa'yı Astroloji, simyacılık ve büyü konularında eğitti.[10]

Şaşırtıcıdır ki, batıl inanç diye tanımlanan Astroloji, Okültizm ve onların alt dalları ile uğraşanlarla en çok mücadele ettiğini öne süren Katolik Kilisesi ve onun başı papalardan bazıları hem Astrolojist hem de Okültisttiler. Bu kadarla da kalmamışlardı. Aralarından bazıları Kilise tarafından tehlikeli bulunarak yasaklanmış gizli yeraltı örgütlerine üye olmuşlardı. Örneğin Papa 23. John (1410-1415) bir anti-papa idi ve kendinden önceki anti-papa 5. Aleksander gibi o da Okült siyaseti ile çok içli dışlı idi. Dilerseniz rastlantı deyin, Katolik Kilisesi'nin tarihindeki ikinci 23. John adlı Papa da tıpkı kendisinden 500 yıl önce yaşamış olan 23. John gibi bir Okültistti.[11] Papa 23. John ünlü 2. Vatikan Konsili'ni toplamış ve Hıristiyan âleminde çok köklü ve alışılmadık tartışmalar başlatmıştı. 1963 yılında ölen bu Papa Katolik Kilisesi tarafından 3 Eylül 2000'de Aziz ilan edildi.[12]

* * * * *

Bütün gizli örgütlerin ortak bir paydası vardır: olduğundan daha fazla "**esrarengiz**" görünmek. Bunu temin edebilmek için de dört yol denemişlerdir. Birincisi, göze görünmeyen güçlerle anlaşmalı oldukları ve bunları kullanabildikleri iddiasıdır. Buna göre yeryüzünde ve evrende göze görünmeyen ve/fakat hayatı yönlendiren güçler vardır ve (x) örgütünün kurucuları bu güçlerin sırlarına ulaşmışlardır ve onların lütfedip aralarına aldıkları üyeler de bu güçlerle tanışıp onların sırlarına vâkıf olabilirler. Bu çok çekici bir iddiadır ve kişilerin bu tip gizli örgütlere katılmalarına yol açar. Örneğin masonlar kendilerinden olmayanların bilemeyecekleri çok gizli çok müthiş (!) sırlara vâkıf olduklarını öne sürüp sürekli gündemde kalarak ilgi odağı olmayı başarmışlardır. İkincisi, ortada hiçbir sır bulunmadığı halde varmış gibi davranmaktır. Perdenin arkasında göze görünmeyen güçler bulunduğu bunların bir "**Kabal**" oluşturdukları ve gizledikleri sırları seçtikleri kişilere verebilecekleri şeklinde propaganda yapmak. Bunlara inananlar ortada gerçekte hiçbir sır bulunmadığı halde "**Auto-suggestion**" (kendine telkin) yöntemiyle müthiş ve muazzam bir sırrın bulunduğunu düşünürler. Bu tip sahte esrarengiz örgütlerde gerçekte gizlenen hiçbir "**sır**"ın olmaması en büyük sırdır. Birçok Katolik gizli örgüt bu ilkeye göre kurulmuş ve yönetilmiştir. Örneğin Malta Şövalyeleri, Filozoflar, Tapınak Şövalyeleri...

Üçüncüsü, "**Seçilmiş/Seçkin**" olmak iddiasıdır. Buna göre bazı kişiler birtakım "**Doğaüstü/Spiritüel**" güçler tarafından belirli özellik ve yetenekleri nedeniyle "**seçilmiş/eğitilmiş/yetiştirilmiş**" ve insanları yönetmek için onların arasına gönderilmişlerdir. Bu seçkin vatandaşlarda hiç kimselerde olmayan gizil güçler, seziler, bilgiler vardır. Bunlar zavallı insancıkları doğru yola getirmekle görevlendirilmişlerdir. Bu doğaüstü yeteneklerini kullanarak insanlığa ve tarihe yön vermişlerdir. Batı'da "**Ekenkar**" diye tanımlanan Ezoterik akım buna örnektir. Dördüncüsü, örgütün sakladığı gizli bilgilerin kaynağının gerçekte doğada ve evrende bulunduğunu ve bunların ilmi, felsefi ve bilimsel olduklarını ve/fakat egemen bir gücün (ör. Kilise) çıkarlarına aykırı olduğu için zorunlu olarak yeraltına itildiğini öne

sürerek akademik ve seçkin aydınların ilgisini çekmektir. Gerçek "**Esrarengiz**" örgütler bu iddiayla ılgi çekmek istemişlerdir. Çekmişlerdir de. Örneğin 17. yüzyılda René Descartes, 18. yüzyılda da Isaac Newton bu tip gizli Ezoterik örgütlere ilgi duymuşlardır. R. Descartes 1610 – 14 yılları arasında karanlık gecelerde Paris sokaklarının duvarlarına asılan gizli bildirileri okudukça özel bir gizli örgütün cazibesine kapılmış ve onunla ilişki kurmaya çalışmıştı. Bu gizli örgüt "**Gül ve Haç Kardeşliği**" idi.

Descartes bir mantıkçı ve felsefeciydi. Buna rağmen bir gece yarısı kandil ışığında Gül ve Haç manifestosunu ilk okuduğunda çok şaşırmış olduğu kendi biyografisinde yazılıdır. Nihayet düşüncelerini paylaşabileceği ve geliştirebileceği entelektüel bir ortam bulduğunu tasarlamış ve hayatında ilk ve son kez bir gizli örgüte gönüllü üye olarak katılmak istemişti.

Descartes çok ilginç bir kişiydi. Karanlık odalarda oturmayı sever, halkın arasına karışmamak için gündüzleri değil geceleri dolaşırdı. Kadınlarla hiçbir yakınlık kurmamıştı. O yıllarda Paris'te sıkça tekrarlanan bir deyişle, "**Descartes'ın en yakın dostu yine Descartes'tır.**" Gerçekten de Descartes'ın ömrü boyunca en yakın dostu yine kendisi olmuştu. Gençliğinde sofu Katolik eğitimi almış olan Descartes, nasıl olmuş da Sofu Protestanlığın içinden çıkmış ve Papa'ya ve Katolik Kilisesi'ne karşı olan "konspiratif" (fesat) bir örgütün manifestosundan etkilenmişti? Gül ve Haç'ın sembolü, bir haçın üzerine oturtulmuş beş çeperli bir gül ve onun ortasına yerleştirilmiş bir kalpti. Bu sembol Protestanlığın kurucusu Martin Luther'ın monogramıydı. Descartes'ın bunu bilmemesi mümkün değildi. Ama yine de etkilenmişti. Örgütün manifestosunda (Fama Fraternitatis) yer alan çok iddialı bir öneri Descartes'ı etkilemişti. Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nü diğer tüm Okült örgütlerinden ayıran başlıca özelliklerden biri de budur. Tüm gizli örgütler geçmişlerini Antik Mısır'a, Greklere, Hindistan'a, Zerdüşt'e veya Mani'ye ve Çin'e kadar indirirlerken Gül ve Haç inilebilecek en son duraktan bile daha öteye, daha geçmişe götürmüştür misyonunun başlangıcını. Bu, Tanrı'nın evreni ve insanı yaratışından öncesi

olan "**Tanrısal Plan**"ın yapıldığı Zaman'dı. Bu öylesine inanılmaz ve şaşırtıcı bir iddiaydı ki, İsa Mesih'in kendisini kanıtlamak amacıyla öne sürdüğü, "**Ölümden-Sonra-Yaşam**" şeklindeki vaadinden ve misyonunda bile daha inanılmazdı. Çünkü "**Gül ve Haç Kardeşliği**" örgütü, kendi misyonunu "**Ölümden**" bile öncesine götürmüştü. Kısacası, ölüm dahil Evren'de her ne varsa ve yaşanıyorsa, bunların tümü bu gizli ve esrarengiz örgütün "**Misyonundan-Sonra**" gerçekleşmişti.

Tanrı önce bir plan yapmış, sonra da "**Olsun**" diyerek bu planı gerçekleştirmişti. İşte Gül ve Haç kendi misyonunun bu Tanrısal planda olduğunu öne sürüyordu. O güne değin ve bu günlerde de, böylesine iddialı bir başlangıç yapabilmiş hiçbir yasal ya da gizli örgüt var olmamıştı. Felsefeci ve matematikçi Descartes bunu en iyi bilen Parisliydi. Mademki göze görünmeyen birileri böylesine çarpıcı bir iddiayı akıl ederek öne sürmüşlerdi, öyleyse bu kişilerle mutlaka tanışması gerekirdi! Çünkü ortada sıra dışı ve her gizli örgütün iddiasından daha farklı bir iddia vardı. Bu da üstün akıl ve zekâya fazlasıyla ilgi duyan Descartes (öl.1650) için çok cazip bir çağrıydı.

Tarihçiler Descartes'ın dört yıl uğraşmasına rağmen Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'ne üye olamayışını Protestan olmayışına bağlarlar. Tek neden elbette ki bu değildir. İlginçtir ki Descartes örgütün birinci ve 1614 tarihli ikinci manifestosunu (Fama Confessio) okumuştu. Ayrıca örgütün spiritüel–tarihsel kurucusu Paracelsus'un bir kısmı Fransa'da yasal olarak basılıp yayınlanmış olan eserlerini de okumuştu. Diğer bir deyişle örgütün literatürüne hâkimdi ama örgütün olmazsa olmaz kabul ettiği Tanrı – İnancası'nda (Deizm) örgütün öngördüğü spiritüel yükselişi (Levitation) bir türlü yapamamış ve Mantık ve Tanrı arasında rasyonel bir düzlemde kalarak Hıristiyan dininin Tanrısı'nı rasyonalize edip bir "**Mantık Tanrısı**" haline getirmişti. Oysa Gül ve Haç, rasyoneli değil irrasyoneli esas almış olan bir örgüttü. Tüm evrenin ve hayatın rasyonel değil Tanrı'nın "**Sihiriyle**", yani irrasyonellikle yaratıldığını kendi özel terminolojisiyle vazediyordu. Descartes ise Gül ve Haç üyelerinin kullandıkları bu özel dilin şifrelerini çözememişti.

Descartes'in bunu başarabilmesi için "**Adept**" olması gerekiyordu, ama olamamıştı. Burada işte Ezoterik ilimlerin en ilginç akımlarından biri olan "**Adeptizm**" üzerinde kısaca durmak gerekiyor. Çünkü "**Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü**", Okültist, Alşimist, Hermetist ve Adeptist bir yeraltı kuruluşudur.

Adeptizm gerçekte felsefecilerin "**Trancendant/Aşkın**" diye tanımladıkları akımlardandır. Kişi önce kendisini aşmalıdır; bu, uzun, zahmetli ve sabır isteyen bir "**Zühd**" uğraşısıdır. Adeptler Doğu kökenli gizli ilimleri (yani, İlm-i-Ledun) öğrenebilmek için yıllar süren ve kesinlikle gizli olan öğretim ve eğitimden geçerler. Üstatları tarafından kendilerine "**Marifet İlmi**"ni yayma icazeti verildikten sonra "**Ehl-i- Havass**" olarak anılırlar. Bunların en üst mertebeye erişebilmiş olanına "**Enhas-ül- Havass ve üstadına da Havass-ül- Havass**" denilir. Adeptler hiçbir koşul altında kendilerini övemez ve açıklayamazlar. Olabilecek en mütevazı şartlarda yaşarlar, tıpkı bir Melami gibi azla yetinir, çok yol gösterici olurlar. Hindistan, Tibet ve Nepal'de Adeptler, Rishi, Mahatma ve Rahat gibi sıfatlarla anılıyorlardı. Greklerde bu kişilere "**Theois Aner**" deniliyordu. Latinler "**Sagacitas/Sapiens/Sage**" diyorlardı. Günümüzde Batı'da Theosofistler geçmişteki Adeptizm'in savunucuları ve temsilcileri oldukları iddiasındadırlar. Örneğin Blavatsky ve Rudolf Steiner 20. yüzyılda bu iddiayı seslendirmiş kişilerdir. Blavatsky Theosofi'nin, Steiner de Antroposofi'nin kurucuları olarak kabul edilirler.

Gül ve Haç'ın kurucuları da Adeptizm'in temsilcileriydiler. Örgütün ilk yerüstü açılımı 1610 yılında olmasına rağmen örgütün kurucusu olduğu öne sürülen Christian Rosenkreuz gerçekte "**Sanal**" bir kişilikti ve 14. yüzyılın sonlarında beş yaşındayken adı sadece P.A.L. diye kodlanmış olan Tötonik soydan bir Adeptin yanına verilmiş ve Kudüs'e gönderilmişti. Kendisine C.R.C. rumuzu verilmişti. P.A.L. Kıbrıs'ta ölmüş ve artık 15 yaşında olan C.R.C. yoluna devam ederek önce Şam'a, sonra da Arabistan'daki Damcar diye bir kente gitmişti. Burada kendisini bekleyenlerin bulunduğunu hayretle görmüş ve Arapça öğrenimine başlamıştı. Bu eğitimi sırasında simyacılığın, Okültizm 'in ve Adeptizm'in tüm bilgileri bu genç Hıristiyan'a aktarılmış-

tı. Famalarda anlatıldığına göre C.R.C. daha sonra Mısır'a, oradan da Fas'a ve İspanya'ya geçmişti. Artık olgun bir erkek sayılan C.R.C. burada beş yıl kalmış fakat öğrendiği bilgileri aktarabilecek bir Adept bulamamıştır. Neden sonra kendi memleketi olan Almanya'ya gelmiş ve bazı tilmizler edinmişti.

Daha sonra C.R.C. ölmüş ve mezarı tilmizleri tarafından 120 yıl gizli tutulmuştu. Üçüncü kuşak Adeptler kurucularının mezarını açmışlar ve onun cesedini hiç bozulmamış halde bulmuşlardı. C.R.C., Arapların gizli kitabı (M)'yi Almanca'ya çevirmiş ve buna eklemeler yapmıştı. İşte bu kitap Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün kuruluşunu sağlamıştı.

Kod adı (M) olan bu kitap gerçekte "**Liber Mundi**" (Yeryüzü Kitabı) diye bilinen ve dünyada sadece elyazmaları olan Arapça bir eserdi. Vatikan ve Katolik âlemi tarafından şiddetle reddedilmiş ve yasaklanmış bir büyü kitabıydı. Gül ve Haç Adeptlerine göre bu kitapta Tanrı "**Magick**" aracılığı ile evreni ve insanı nasıl yarattığını semboller, şifreler ve kodlar aracılığıyla anlatmıştı. Kim ya da kimler tarafından yazıldığı bilinmeyen bu kitap bazı yorumculara göre C.R.C.'nin kendi kitabıydı, bazılarına göre de en az 2500 yıl önce hazırlanmış bir metindi.

Gül ve Haç'ın ikinci manifestosu 1614'te el altından dağıtıldıktan sonra örgüt bir daha bildiri yayınlamamıştı. Nedir ki Avrupalı Okültistler 1598'de Nüremberg'de Simon Studion adlı bir Paracelsus tilmizi tarafından kurulmuş ve Gül ve Haç amblemini taşıyan gizli bir örgüt bulunduğunu fark etmişlerdi. Bu örgütün adı "**Militia Crucifera Evangelica**" idi. Bu örgütün yasal yollardan basılmış hiçbir bildirisi yoktu ama anlaşıldığı kadarıyla eylemleri olmuştu. Örgüt bir süre sonra tüm üyelerinin yeraltına inmesini istemiş ve adını unutturmuştu. Gül ve Haç Örgütü'nün öngördüğü ve büyük savaşın başlangıç yılı olarak kabul ettiği 1618 yılında örgüt Almanya'yı terk etmişti. Gerçekten de Gül ve Haç manifestolarında yer alan 1618 yılında Protestan Almanya ile Katolik Avrupa arasında 30 yıl sürecek kanlı bir savaş başlamıştı. Tam 20 milyon Protestan Alman bunu kabul etmeyen Katolik Avrupa tarafından yakılarak öldürülmüş ve şehirler yağmalanmıştı. 1648'de Westfalia Antlaşması imzalanın-

ca Avrupa'daki din ve mezhep savaşları da bir süre için sona ermişti.

1710'da Sincerus Racatus adını kullanan Sigmund Richter adlı bir Alşimist "**Altın ve Gül Haç Kardeşliği Örgütü'nün gizli yöntemine göre gerçek ve mükemmel Felsefe Taşı'nın hazırlanması**" adlı bir risale yayınladı. (Not: Risalenin İngilizce adı şöyledir: A Perfect and True Preparation of the Philosophical Stone according to the Secret Methods of the Brotherhood of the Golden and Rosy Cross.) Bunu 1785'te yayınlanan "**Gül ve Haç Kardeşliği'nin Gizli Sembolleri**" adlı kitabın Altona'da yayınlanışı izledi. Daha önce 1618'de Henrichus Neuhaseus adlı bir Adept, Latince yayınladığı bir risalesinde Gül ve Haç'ın Hindistan ve Tibet'e geri döndüğünü bildirmişti. Buna göre yaklaşık 150 yıl sonra örgüt yeniden Alman topraklarına dönmüştü.

Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü, Batılı aydınlar arasında çok ilgi çekmişti. Ünlü İngiliz yazarı R. Fludd, örgüte üye olduğunu öne sürmüş, T. Vaughan ise Famaları İngilizce'ye çevirmişti. Gelmiş geçmiş en ünlü Numerolojist kabul edilen John Heydon, Gül ve Haç'ın tarihini anlatan kitaplar yazmış, Fransız düşünürü Buhle, Fransa'da Gül ve Haç'ın Fransız Masonluğu'nun kurucusu olduğunu açıklamıştı. 1836'da İngiltere'de ilk açık Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü faaliyete geçti. Sonra 1868–1879 arasında Gül ve Haç yayınları yapıldı. On bir yıl süren bu yayınlar birden kesildi. Edinburg'daki Yorkshire Koleji ve Scotland Koleji Gül ve Haç Örgütü üyelerinin merkezi kuruluşlarıydı. Aynı yıllarda ABD'de, Boston'da ilk büyük ve görkemli Gül ve Haç Kardeşliği Mabedi açıldı. Societas Rosycruciana adı verilen mabet, bugünkü AMORC'un (American Mystical Order of Rosycrucians) tarikat çalışmalarını yönlendirdiği ilk merkezdir. Günümüzde ABD'de devlet bakanlığına kayıtlı dokuz Rosycrucian merkezi vardır. Bunlardan en önemlisi Rosycrucian Church (Kilise) ve Rosycruciana in Civitatibus Foederatis Societas'tır.[13] Ayrıca yine ABD'de faaliyet gösteren dört Hermetic tarikat da bunlarla bağlantılıdır. Hermetic tarikatların en ilginci kısaca "**Bennu Phonix Temple**"dır. Yine ABD'de yüzden fazla Alşimist,

Okültist, Adeptist ve Teosofik–Ezoterik tarikat Rosycrucian Kilisesi ile ortak tavırlar ve eylemler planlamakta ve uygulamaktadır. Bu kuruluşların yaklaşık bir milyon kadar varlıklı ve seçkin Amerikalıyı yönlendirdikleri tahmin edilmektedir.

Gül ve Haç'ın ilk iki manifestosundan "**Fama Fraternitatis**", Okült ilimleriyle donanmış kişiler için anlaşılabilir nitelikte bir metindir. Ancak ikinci manifesto, "**Fama Confessio**" (Açıklanması gereken gizli itiraf) Okültist ve Alşimistler için de çok büyük zorlukla okunabilen ve çoğunlukla da yanlış anlamalara yol açan bir metindir. Bu ikinci manifesto çok özel bir terminoloji ile yazılmıştır. Örneğin R.C. rumuzundaki (R) harfi hem Rose = Gül, hem de Ros = Çiğ Damlası anlamında kullanılmıştır. Ros = Çiğ Damlası bir kavramdı ve Alşimistler tarafından "**Altın**"ın içindeki "**Sır**" anlamına geliyordu. Yine bir Okült ilmi olan "**Sigil**" çalışmalarında Ros = Çiğ Damlası, bazı özel çizimlerle gösterilmişti. (Bkz: Ek)

Gül ve Haç'ın gizli terminolojisinde bazı ülkelerin ve ulusların adları da "**Kod ve Şifre**" olarak kullanılmıştı. Örneğin Kıbrıs, bu gizli dilde "**Bakır**" ve "**Venüs**" anlamında kullanılıyordu. "**Fama Confessio**"da "**Kıbrıs'ı Al, Türk Çıksın**" şeklinde bir deyiş vardı ve bu da gerçekte ne Kıbrıs Adası'nı ne de Türk ulusunu işaretliyordu. Bu gizli deyimde Kıbrıs, Venüs'ü yani "**Dişil Prensibi**", Türk sözcüğü ise "**Bilinçaltını, yani Kalpgözünü**" simgeliyordu. Dolayısıyla R.C.'nin Kıbrıs'a gidişi ilkin Venüs ile hesaplaşması anlamına geliyordu. Katolik Kilisesi'nde bunun adı "**Penance**" idi. Türk işte bu hesaplaşmadan sonra ortaya çıkacak olan spiritüel yükselişi temsil ediyordu. Kafası sürekli olarak Venüs ile, yani Dişil Prensip'le meşgul olan bir erkeğin Türkleşmesi olası değildi. (Not: Günümüzde durum anlaşılan tersine dönmüş. Türk renkli basınına bakılırsa Türk erkeklerinin aklında Venüs'ten başka bir "**Şey**" yok!!!) Kıbrıs bilindiği üzere bakırın keşfedildiği ve mitolojiye göre Venüs'ün sahile çıktığı yerdir. Kıbrıs (Cyprus) aynı zamanda Hıristiyan Teolojisi'nde "**Cyprian**" olarak geçer. İS 240 yıllarında, Hıristiyanlığın ağır baskı gördüğü bir dönemde, Kartacalı bir avukat-hukukçu, Thascius Cyprianus (Kıbrısi) cesaretle ortaya çıkarak onları sa-

vunmuştu. T. Cyprianus, çok varlıklı bir aileden geliyordu ve rüya yorumlarına ve vahiylere meraklıydı. Daha sonra Kartaca Kilisesi'nin başına geçti. İşte bu Cyprianus, Hristiyanlığa çok ilginç bir katkıda bulunmuştu. İncil'de ve diğer kutsal metinlerde yer almayan "**Cyprianist**" görüş, daha sonra Rosycrucianlar tarafından "**Kıbrıs**" sözcüğüne yapılan atıfla aynıydı. Cyprian, kendisini "born-again Christian" (yeniden-doğmuş Hıristiyan) olarak takdim etmişti. Bu nedenle de "**Cyprianizm**" doğmuştu. Günümüzde özellikle Amerika'da en yaygın olan Hıristiyan akımı budur: "**Yeniden Doğmuş Hıristiyanlık**". New Age diye bilinen akım bu düşünceden yola çıkılarak 1960'larda kurgulanmıştı. Kıbrıs'ın Famalarda anlatılan "**Dişil Prensip**" olması ile Cyprian'ın (Türkçesi Kıbrısilik) "**Yeniden-Doğuş Prensibi**" özdeşti.[14]

Benzer şekilde Fama literatüründe geçen adların Numerolojik değerleri de çok önemliydi. Örneğin Venüs, P.A.L. Gül gibi... Venüs Suriye'de Afrodit adıyla tanınıyordu. Mitolojide Astarte ve İshtar olarak biliniyordu. Kıbrıs'a Fenikeliler tarafından getirilmişti bu tanrıça. İbraniler Venüs'e Ashtoreth (Osh Th RTh) diyorlardı. Bunun numerolojik değeri 1370'ti ve bu sayı İbranice Hikmet + Güç + Güzellik sözcüklerinin toplam Numerolojik değeriydi. Benzer şekilde Türk sözcüğü de Gül ve Haç Okültizmi'nde dört sayısıyla gösterilmişti. Dört harfli kod olması kişinin Türkleşmesi, yani yeryüzüne ait en üst boyuta, dördüncü boyuta yükselmesi ve bu dördüncü yaşam dalgasında fiziki ve zihinsel yeteneklerinin en üst düzeyde çalışmaya başlaması anlamına geliyordu.[15] C.R.C.'nin üstadı P.A.L. öldüğünde onun on beş yaşında olduğu Fama'da yazılıydı. Bu da C.R.C.'nin beş duyusunun üç yeryüzü öğesiyle (Mekânsallık) tamamlandığını (5x3 = 15) ve artık "**Türkleşmesi**" için hazır olduğunu gösteriyordu. Şunu da ekleyelim ki, Okült literatüründe "**Ölüm**", değişime uğramak, mutasyon demektir. Özetle, P.A.L.'ın mutasyona uğramasıyla C.R.C., Türkleşme seviyesine yükselmiştir. Çünkü Okült literatüründe Kıbrıs ve Venüs[16], İbrani alfabesinde "**Doğu'yu**" gösteren tek harfle belirtilmişti ve bu da "**Işığın Rahmi**"nin bulunduğu yöndür. C.R.C. işte bu nedenle bu ana

kaynağa gitmiştir.

Benzer şekilde Gül ve Haç Kardeşliği'nin literatüründe "**E pluribus unum**" diye bilinen bir kural vardır. Bu, çok taraflılıktan merkeze, tek olana ilerleme ve onda birleşme anlamında kullanılır ve Büyük Amerikan Mason Locası'nın mühründe kazılıdır. Gül ve Haç'tan alınan bu ilke üzerinde Mason Locası'nın mührü olan bir dolarlık Amerikan banknotunun üzerinde vardır.[17] Fama'da yer alan diğer bir sembol de üçgen piramittir. Bu da "**Trigono Igneo**" adıyla bilinir ve yine Büyük Amerikan Mason Locası'nın üstünde, iki tarafında birden ve Amerikan dolarına konulmuştur. Bu üçgen Ateş Tanrısı "**Agni**"yi sembolize eder ve Mısır Piramidi'ndeki Işığın Kaynağı olarak yorumlanır. Kısacası Gül ve Haç metinlerinde yer alan üçgen sembolü bilinen geometrik üçgeni değil Hindu Ateş Tanrısı Agni'yi ve ışığı simgeler.

İlginçtir ki, AB'nin tarihsel "**Kültürel Mirası'nda**" üçgen ve küp şekilleri çok özel anlamlar ve karşıtlıklar taşırlar. Üçgen, çoğunlukla, Katolik inanca karşı olan gizli, yeraltı örgütlerince ve Protestanlık'tan türeyen Ezoterik örgütlerce kullanılırken, küp, genellikle Katolisizm'in içinden çıkan Gnostik örgütlerce kullanılmaktadır. Bir küpün kanatları açılırsa, 6 kareden oluşan "**Latin Haçı**" çıkar. Satanist örgütler ise, üçgeni ve küpü mutlaka daire içinde kullanırlar. Kabbalistler ise, çoğunlukla "**Daire**"yi sembolleştirmişlerdir.

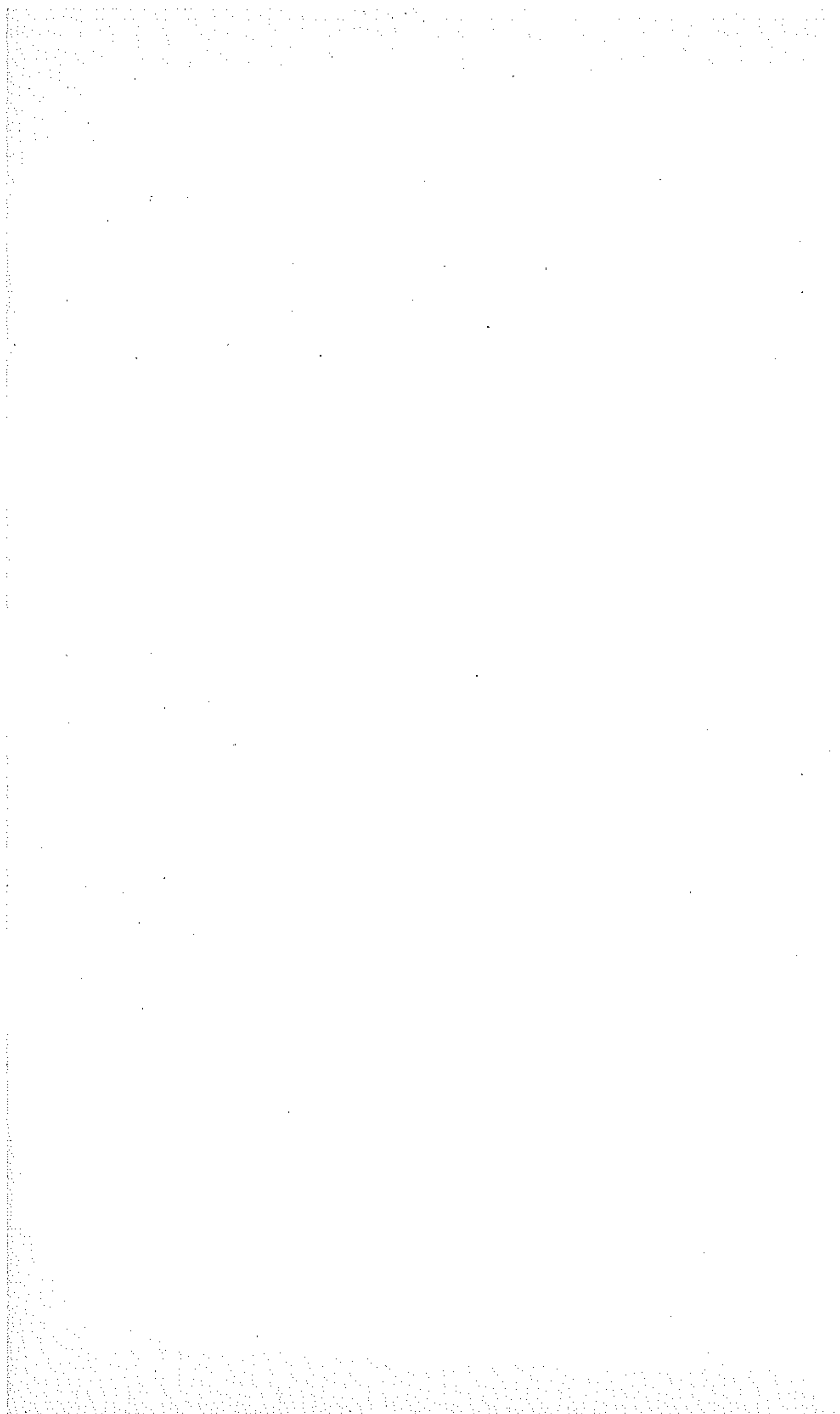
P.A.L. ise ALP olarak yazıldığında İbranice Aleph'dir ve başlangıcı, yani Tanrı'nın Planı'nı simgeler.

C.R.C., dördüncü boyuttaki serüvenini 27 yaşındayken tamamlamıştır. Okült literatüründe 27 çok önemli bir sayıdır. Buna göre, 3x3x3 Kabbalistler tarafından ZK (Zak) olarak simgelenmiştir ve bu da İbranice'de "**Arınmış**" demektir. 27 sayısı aynı zamanda İbranice "**Kheedaw**"dır (ChlDH) ve bu da "**Enigma/Muamma**" demektir.

Son olarak ilginç bir hususa değinelim: Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün ilk dört kurucusunun adlarının toplam Numerolojik değeri 312'dir. Bu da 12 x 26 şeklinde verilmiştir. Kabbalistlere göre 12 tek olan Tanrı'nın (Kabbala'da Kether) dağıttığı var-

sayılan 12 Güçtür. Bu Tanrı gerçekte JHVH'dir (Jahveh) ve bu adın sayısal değeri de 26'dır. Aynı şekilde 312 İbranice ChDSh'in (Khodesh) sayısal değeridir ve bu fiil de **"İnşa etmek, yenilemek"** demektir. Gül ve Haç işte bu nedenle kendisinin inşa edici olduğunu yazmıştır Famalarda. Aynı metinlerde Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün **"Invisible = Göze görünmeyen"** olduğu defalarca vurgulanmıştır. Gül ve Haççılar kendilerinin göze görünmeyen inşa ediciler olduklarını belirtmişlerdir. Bu göze görünmeyen inşaatçılar Christendome'da neler inşa etmişler bunları ilerki bölümlerde göreceğiz.

İkinci Bölüm
ŞİFRESİ: HAÇ

İKİNCİ BÖLÜM
ŞİFRESİ: HAÇ

Freemasons are known to one another all over the World by certain Signals And Watch – Words known to them alone.

Masonlar bütün dünyada birbirlerini, (anlamları) sadece kendilerince bilinen özel işaretlerin ve Parola – Sözcüklerin aracılığıyla tanırlar.

John Aubrey,
"The Naturel History of Wiltshire" 1691.[1]

2.1. Skulls and Bones / Kurukafalar ve Kemikler

Avrupa Birliği'ni (AB) ortaya çıkartan ve geçmişten günümüze bütünleştirici ve birleştirici rol ve görevler üstlenmiş istisnasız tüm fikirlerin, görüşlerin ve projelerin (tasavvurların) önceden –en erken 9.yy'dan itibaren- bir **"Üst Tasarım"** olarak Christendome'da, Yeni–Kudüs ve Yeni–Roma Ütopyaları tarzında bu kıtanın dinsel ve Rafızi (Paganca) **"Kültürel Mirası'na"** eklemlendirilmiş olduğu, bu birliğin kodlarının ve şifrelerinin çözümlenmesiyle daha bir belirginlik kazanacaktır. Nasıl ki bir kod olarak Gül, özellikle de **"Gizemli Gül"**, Hıristiyan mistisizminde ve Okültik–Ezoterik geleneğinde gül–çiçeği ve bitkisi olmaktan öteye Hıristiyanların inandıkları Bakire Meryem'i, Melekleri –başta Gabriel / Cebrail – Yahudi peygamberlerini ve Kilise'ye Teoloji (Tanrıbilim) sokan Kilise doktorlarını temsil ediyorsa (sembolize ediyorsa)[2] Haç da bir Şifre ve Sembol olarak benzer bir işlevi yerine getiriyordur; şu farkla ki, Haç'a **"Şifrelendirilmiş"** çok daha derin (batıni) anlamlar ve içrek sırlar vardır. Bir örnek olsun diye belirtelim ki, Hıristiyan olmayan

insanlar için sadece Sabah Yıldızı (Seher Yıldızı) olan gezegen, Hıristiyan âleminde Haç'ın şifresidir ve bu yıldızın İncil'de İsa Mesih'in doğumu sırasında olağanüstü bir parlaklık yaydığı gözlemlenmiş ve **"Betlehem Yıldızı"** adıyla kutsanmıştır.[3] Diğer bir anlatımla Hıristiyan kutsal merihlerinin çoğunda **"Betlehem Yıldızı"** denildiğinde **"Seher Yıldızı"** değil, Haç anlaşılır.

Haç'ın anlam ve önemini iyi kavrayabilmek için öncelikle kod ve şifre arasındaki farklılığı bilmek gerekir. Buna bağlı olarak sembol ve signal (sinyal 7 işaret) ve muska (Amlet) ve tılsım (Talisman) arasındaki farklılıkları da görmek ve tanımak gerekmektedir. Yukarda saydığımız antinomileri* özdeş sanırsak Batı'nın Yahudi Hıristiyan kültürel mirasını tam olarak kavrayamayız. Tıpkı, Batı'daki Laisizm ile Sekülerizm'i birbirleriyle **"Özdeş"** sanıp bunları birbirleriyle karıştırdığımız gibi!

Haç, Hıristiyanlığın sembolü olarak kabul edilmiş ve bu nedenle kutsanmıştır. Oysa Haç, Hıristiyan–olmayan kitlelerce ve Hıristiyanlık'tan çok önce de vardı ve bir **"Kullanım – Değeri"** idi. Buna ilerki bölümde değineceğiz. Haç'a, hiçbir kutsal değer atfetmeden bakılırsa, iki odun parçasının üzerine vahşice ve barbarca çivilenerek öldürülmüş genç, yakışıklı ve neredeyse çıplak, sadece edep yeri örtülü bir erkek görülür. Bu haliyle Haç çok korkutucu bir işkence aleti görünümündedir. Öylesine korkutucudur ki, 17.yy'dan itibaren Afrika'ya ve Çin'e giden Katolik misyonerler çevrelerini saran kalabalıklara Haç'ı gösterdikleri zaman yerel halkların hiç beklemedikleri bir korkuyla sarsıldıklarını ve kaçıştıklarını görerek şaşırmışlardır. Oysa misyonerler Haç sembolizmini gören yerel halkların, Çinlilerin ve Afrikalıların sevinçle coşacaklarını, sevgi ve sempati göstererek Haç'a hemen bağlılık duyacaklarını düşünmüşlerdi. Daha sonra bu korkunun nedenini sorduklarında aldıkları yanıt onları daha da şaşırtmıştı: "Biz hiç böyle bir **İşkence – Tanrısı** görmemiştik!" demişti bir Çinli!!! Haç'a yüklenmiş olan **"Kutsiyet"** onu insanların gözünde yüceltmiştir, yoksa çıplak haliyle Haç, gerçekte göze görünmeyen bu gizli anlamı ve kutsiyeti olmasa,

---

* Bkz. Sözlük.

o Çinlinin dediği gibi, korkunç bir **"İşkence – Tanrısı"** gibi algılanabilir. Kısacası, dinsellikle kutsiyet kazandırılmış olan Fetişler, **"Sembolizmleri"** itibariyle, gerçek varlıklarından ve görüntülerinden çok daha farklı anlamların ve toplumsal şifrelerin taşıyıcılarıdırlar.

Örneğin Minare de, İslam dininin sembolüdür. Bunu görenler bu mimarinin İslam dinini temsil ettiğini bilirler. Her sembol belirli bir olguyu temsil eder. Şifre ise o sembolün **"Açık"** anlamının ardındaki göze görünmeyen **"Gizli / Ezoterik"** bilgiyi iletir. İlginç olsun diye **"İstihbarat"** dünyasından bir örnek aktarayım. Minare, Müslümanlar, Yahudiler ve Hıristiyanlar vd. için **"Açık"** anlamı belli olan bir semboldür. Ancak ABD'nin gizli istihbarat dünyasında **"Minaret"** (Minare) diye bir bilim ve on yıllardır sürdürülen bir faaliyet vardır. ABD ve İngiltere'nin bu ortak birimi, inanır mısınız öylesine **"Gizli"**dir ki, adının anılması bile **"Top Secret"** sayılmıştır! Tüm faaliyeti ve işlevi **"Highly Classified"**dir (en üst düzeyde yasaklanmış bilgi) ve tüm belgeleri de **"Compartmented"** (sadece büroya özel) matersyal statüsündeki bir birimdir. 1 Temmuz 1969'dan bu yana, sadece ABD ve İngiliz başkanlarına muhatap olan, hiçbir harcaması bilinmeyen, üyeleri gizli, bütçesi **"Örtülü"** bir kuruluştur. Görevi, ABD'de yaşayan Amerikan vatandaşı olan veya olmayan Müslüman, Hıristiyan–olmayan kişilerin izlenmesi (Yahudiler hariç) ve gerekli görülürse o kişi veya kişilerin **"İtlafı"**dır! Görüldüğü üzere dünyada İslamiyet'in **"Sembolü"** olarak bilinen bir mimari özellik, **"Şifresi"** itibariyle, ölümcül olabilecek, tehlikeli, anti-demokratik ve anti–beşeri bir gizli istihbarat **"Birimi"**nin temsilcisi durumuna gelmiştir. Haç da böyledir. Haç **"Açık"** anlamıyla Hıristiyanlığın **"Sembolü"**dür ama **"Şifresi"** itibariyle çok değişik anlamlar taşır. En hafifinden başlarsak; örneğin sekiz köşeli bir Haç belirli bir Hıristiyanlığın, on iki köşeli Haç ise daha başka bir Hıristiyanlığın **"Şifresi"**dir. Benzer şekilde uçları ok şeklinde olan bir Haç daha başka bir Hıristiyanlığı ve bununla bağlantılı kurulmuş gizli bir örgütü temsil eder, simgeler. (Bkz. Ek)

İngiltere'de ünlü 8. Henry ile başlayan ve Katolik Papa Dev-

leti'nden kurtulmak amacıyla sürdürülen **"Sekülerleşme"** sürecinde[4] onun kızı Elizabeth, Kraliçe olunca Katoliklerin gizlice izlenmesi için bir istihbarat örgütü kurması için Sir Francis Walsingham'ı (1532 – 1590) görevlendirmişti. Avrupa'daki en eski gizli istihbarat örgütü işte Walsingham'ın kurduğu bu örgüttür. Walsingham'ın örgütünün ajanları Kings College'den (Cambridge) seçiliyordu. Sofu ve agresif bir Protestan olan Walsingham, İskoçya Kraliçesi Mary Stuart'ı idama gönderen kişiydi. Walsingham'ın ajanları, o yıllarda Osmanlı topraklarında Katolik, Ortodoks, Ermeni vd. kiliselerin üyelerine karşı da gizli bir mücadele sürdürmüşlerdi. Walsingham'ın kızı Lady Sidney de babası gibi Katolik avcısı bir ajandı. Bizi ilgilendiren husus ise, Walsingham'ın örgütü kurunca ilk işinin yeni bir Haç **"Sembolü"** ve **"Şifresi"** tasarlamış olmasıdır. Walsingham'ın gizli istihbarat örgütü **"Açık"** anlamı Haç olan, ama **"Şifresi"** istihbaratçılık olan özel bir Haçlı – Taç ile tanınıyordu.

Kod ile Şifre arasındaki en temel farklılık, istihbarat ve yeraltı örgütlerince kullanılan bu birimlerin gerçek niteliklerini ortaya koyar. Buna göre, Kodlar, sözcük veya ibarelerde yer değişiklikleri yapılarak **"Substitute"** (yerine kaim olmak) ilkesine göre hazırlanırken, Şifrelerin ise **"Transposition"** ilkesine, yani, tek tek harflerin birbirleri lehine değiştirilmesiyle hazırlanmasıdır. Örneğin, düz anlatımda Savaş Gemisi olarak yazılan Battership sözcüğü şifresi itibariyle ATLEBSPITH olarak yazılır. Şifreler ancak şifre çözme makineleri, Diskler ve **"Şifre Anahtarları"** ile çözümlenebilirler. Şifre Anahtarı kavramı gerçekten de çok önemlidir, çünkü elinizde bu Anahtar yoksa Haç'ın şifresini çözemezsiniz. Öte yandan gizli istihbarat örgütleri, çok özel Şifre Anahtarları kullanırlar. Tarihteki en önemli iki Şifre Anahtarı yapımcısından biri Fransız kriptolojist Etienne Bazeries (1891), diğeri de ABD Devlet Başkanlarından Thomas Jefferson'dur. Her ikisi de Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün perde arkasında olduğu mason localarının üyeleriydiler.

Christendome'da ve AB'de biçimleri, anlamları ve şifreleri ve farklılıkları resmen tescil ve kabul edilmiş 12 Haç vardır. Her biri diğerinden farklıdır ve her birinin bir **"Anahtar"** olarak di-

ğeri ve simgesi ötekinden ayrıdır. Örneğin bir Latin Haçı'yla, bir Ortodoks (Rus - Slav) Haçı birbirlerinden çok farklıdırlar. Dolayısıyla Latin Haçı, **"Açık"** sembolik anlamıyla Hıristiyanlığı simgelerken, **"Şifre Anahtarı"** olarak Katolik âlemini, Katolik duyum, düşünüş ve davranışlardan oluşan *modus vivendi*'yi ve *modus oparendi*'yi* simgeler. Örneğin Latin Haçı'nı gören bir Protestan, o Haç'ın bulunduğu mekânda kendi Protestan yaşayış tarzının bulunmadığını bilir. Açık anlamı itibariyle Katolik de Protestan da Ortodoks da Süryani de Hristiyan olmalarına ve Haç'a bağlılık duymalarına rağmen, Haçlarda gizlenmiş olan anlamlar ve anahtarlar itibariyle gerçekte birbirlerinden çok ayrı, farklı, hatta düşmanca **"İnanç"** sistematiklerine bağlılık duymaktadırlar. Hiçbir Protestan, Katolik ya da Ortodoks Haçı'nı taşımak istemez. Doğaldır ki, tersi de doğrudur. Katolik ya da Protestan Haçı'nı taşıyan bir Protestan, örneğin Meryem Ana konusunda, onlarla aynı **"İmanı"** paylaşmış olur ki, bu da onun Protestanlığına temelde aykırı düşen bir bağlılık olur.

Sembol olarak Haç, açık adres gösteren Hıristiyanlık ve Kilise, Signal (İşaret / Sinyal) olarak, kapalı devre işleyen bir sistemi temsil eder. Örneğin, AB bayrağında yer alan 12 yıldız açık adresi itibariyle AB'nin 12 temel üyesi devleti temsil eder. Ancak **"Signalizasyonu"** itibariyle o bayrağa konulmuş olan 12 yıldız, kapalı devre işleyen bir sistemi simgeler. Buna göre 12 yıldız, **"Signalizasyonu"** itibariyle 12 Betlehem Yıldızı'nı (Haçını), İsrail'in 12 kavmini, Gizemli Gül Meryem'in 12 yıldızını ve İsa'nın 12 Havarisi'ni verir. Haç'ın AB bayrağındaki açık **"Sembolik"** yeri (12 yıldız) ve **"Signal"** olarak kapalı yeri, önemi ve anlamı budur. AB'yi kuran örgütler ve yöneticiler bu nedenle **"12 Köşeli Haçları"** AB'nin yarı-resmi **"Sembolleri"** olarak görmektedir. (Bu Haçlar için bkz: Ek)

Gerçekte çok ilginçtir ki, Christendome'da geçmişte sadece kralların ve soyluların kullandıkları Haçlardı. Christendome'daki 12 resmi Haç'tan altısı 12 köşelidir. Bunlar sırasıyla, Botonee, Fleury, Potance, Clechee, Avellan ve Fleurettee haçları-

---

* Bkz. Sözlük.

dır. [5] Bu haçlar aynı zamanda Christendome'daki ayrıcalıklı soylu kesimin Asalet Armaları (Coat of Ams) olarak yüzyıllardır kullanılmışlar ve Seküler gücü temsil eden Kralların ve Prenslerin taçlarını süslemişler, bayrak, flama ve standartlarında yer almışlardır. Tüm haçlar gibi bu haçlar da açık adresleri ve sembolik değerleri itibariyle Hıristiyanlığın Kubbesi'ni gösterirken, kapalı signalizasyonları aracılığıyla hangi Protestan ya da Katolik Krallık'ta ya da Prenslik'te bulunduğunu gösteregelmiştir.

Yeri gelmişken AB'nin kuruluş aşamasında yaşanmış ilginç bir gelişmeden de söz edelim. 1950'li yılların başlarında AB'nin ilk uluslar ve devletler arası görüşmeleri başladığında ilk dört devlet gelecekte kurulacak olan AB'nin bayrağının nasıl olacağını da gündeme almışlardı. Uzun süren çabalar sonucunda bir bayrak modeli kabul edilmişti. Bu bayrak bugünkünden çok farklıydı. Sarı zemin üzerine yuvarlak bir daire çizilmiş ve ortasına da 4 köşeli bir haç konulmuştu. Bu haçın rengi kırmızıydı. Daha sonra bu haçlı Bayrak, kurucu üyesi olduğu halde asil üye yapılmayan TC Devleti'ne kabul ettirilmek istendi fakat Türkiye, çok ilginçtir ki, İslam dinine bağlı olduğunu öne sürerek bu kırmızı Haçlı AB Bayrağı'nı kabul etmeyeceğini ve değiştirilmesi gerektiğini bildirdi. Bugünkü AB Bayrağı Türkiye'nin itirazı üzerine AB'nin değiştirilerek kabul edilmiş olan ikinci bayrağıdır.

AB'nin ilk dört köşeli kırmızı haçlı bayrağını kendi İslami değerleriyle çatışacağı endişesiyle reddeden TC Devleti, nedir ki bu reddiyesinden bir süre sonra yine dört köşeli başka bir haçı güle oynaya sembol olarak kabul etmişti. Bu haç ünlü NATO'nun sembolü olan Mavi Haç'tır. İlginçtir ki askeri savunma amacıyla kurulmuş olan Kuzey Atlantik Paktı'nın sembolü de bir haçtır. Buna rağmen Türkiye bu haça hiç itiraz etmemiştir. Askeri bir örgütün sembolü niçin haçtır diye sorulmamalıdır, çünkü AB'nin ilk sekiz ülkesinin üst yöneticilerinin ve egemenlerinin tamamı da geçmişte Tapınak Şövalyeleri diye bilinen gizli Askeri-Dinci örgütün üyeleriydiler. Yaptıkları tek değişiklik kendi sekiz köşeli haçlarını –günümüzde Malta Haçı diye bi-

linir- 4 köşeli düz haç ile değiştirmiş olmalarıydı.[6]

NATO'nun dört uçlu haçı açık adresi itibariyle yeryüzünün dört yönünü simgelemektedir. Ancak kapalı signalizasyonu itibariyle NATO'nun 4 köşeli Haç'ı, Yeni Ahit'i yazan 4 Evangelisti ve Alşimist-Okültist gelenekte yer alan 4 temel elementi simgelemektedir. İncil'in Yeni Ahit bölümünü yazanlar Havari değil, "Güzel Haber/Tebliğ" anlamına gelen "Testamentlerin" yazıcıları olan Evangelistlerdir. Matthew, Marcus, Luka ve John adlı bu Evangelistler Hıristiyanlığın tamamı için geçerlidir; Peter ve diğer havariler ile Aziz Paul, bu Evangelist kadroya alınmamışlardır. Pek bilinmez ama NATO'nun gizli askeri operasyonlarının yanı sıra bir de daha gizli misyonu vardır. Bu da sembolü olan 4 kollu Haç'ın gösterdiği misyondur: Dünyanın 4 bir yanına ve yönüne "Asker Misyonerler" göndermek ve Evangelistlerin Testamentlerini buralara sokmak ve yerleştirmektir. Bilindiği üzere NATO'ya üye ülkelerin biri hariç diğerleri Christendome'da yer alan Hıristiyan ülkelerdir. Tek istisna Türkiye'dir. NATO'nun özellikle Ortadoğu'ya, Tük Cumhuriyetlerine ve Kafkasya'ya yönelik askeri misyonerlik çalışmaları, Türkiye'deki askeri üslerinde görevli Asker Papazlar taafından yürütülmektedir. Günümüzde bu Asker Papazların en yoğun olarak misyonerlik faaliyetlerini sürdürdükleri bölge Azerbaycan, Çeçenistan ve Irak'tır.

* * * * *

AB'nin Kültürel Mirası'nda son 2000 yıla damgasını vuran sembollerin belki de en önemlisi haçtır. Bu sembol Avrupalı insanların gündelik hayatlarında her alanda etkili olmuştur. Askeri alanda kötü şöhretli Haçlı Seferleri'nden tutun da her türlü çağdaş siyasal örgütlenmelere kadar haç sembol olarak yol ve yön göstericisi yapılmıştır. Öte yandan haç sadece resmi kilise ve devlet ilişkilerinde değil, özellikle az ya da sıfır eğitimli geniş kitlelerde bilinen resmi anlam ve öneminin yanı sıra bir de Mitolojik ve Folklorik anlam yüklenmiştir. Avrupa'da haç her soydan ve boydan büyü, sihir ve şifa faaliyetlerinde belirleyici rol oynamıştır. Katolik Kilisesi'nde, örneğin "Cin Çarpması" ya

da İblis'in bedeni esir alması (delilik, nöbet, ekstaz, vd.) gibi klinik sayılan olaylara karşı "**Exorcism**" adıyla yapılan iyileştirme seanslarında (Cin Çıkartma) haç resmen bir ameliyat aracı/aleti gibi kullanılırdı ve halen de kullanılmaktadır.

Hiç kuşkusuz dünyanın her yanındaki ve her inanış tarzındaki kiliseler için haç belirleyici, ayırt edici özelliğiyle üstün bir kullanım-değeridir. Daima saygı ve kutsiyetle karşılanır, anılır ya da taşınır. Nedir ki aynı haç, ilginçtir ki, kiliselerin ona yükledikleri kutsal misyonun tam tersi anlamlarda da ve yine Hıristiyan olduklarını öne süren bazı kiliselerce ve onlara bağlı kesimlerce kullanılmıştır ve günümüzde de kullanılmaktadır. Günümüzde özellikle 1960'lı hippy yıllarından bu yana kullanılagelmiş olan savaş aleyhtarlığı ve atom bombası karşıtlığını simgeleyen "Neron Haçı" (Bkz. Ek) Katolik Kilisesi'nin yetkili ve resmi kuruluşlarınca Satanik kabul edilmektedir. Benzer şekilde Katolik Kilisesi'nce yasaklanmış daha birçok haç vardır.[7] Bu yasak haçlar kilise için Okültik-Alşimistik ve Hermetik ilimlerle, Satanizm ve Demonlogy X gibi faaliyetlerin kullanım değeri oldukları anlamına gelmektedir.

Günümüzde AB'de yayınlanan, okunan, ezberlenen Kutsal Kitap'ta Okült, Büyü, Sihir gibi konular Katolik Kilisesi tarafından belirlenmiştir. Bu konularda Hıristiyan ilahiyat fakültelerinde ders veren okutman veya eğitmenler, Kilise'nin bu özel konular için öngördüğü açıklamaları yapmak zorundadırlar. Şöyle ki, Kutsal Kitap'ta Deccal konusu üç bab'da geçmektedir. Bunlar, 1J.2:18:22; 1J4:3; 2J7'dir. Uzgörü yedi bab'da vardır. Bunlar, Ex.7:11; Dan.1:20; Dan.2:27-28:1; Sa.28:3; 7, 8f; Jer. 14:14; Ez. 12:24; 25; Ez.13:6, 7, 23'tür. Büyü on bir bab'da geçmektedir. Bunlar G.41:8, 24; Ex. 7:11, 22; Ex. 8: 7, 18; Ex. 9: 11; Ac.19:19; Dan. 1: 20; Dan.2: 2. 27; Den. 4: 7,9; Den. 5: 11; Ac. 8:9f; Ac. 13: 6-12'dir. Astroloji, Medyumluk ve Batıl ise sekiz bab'da yer almaktadır. Kutsal Kitabın 29 babında din dışı Okültik faaliyetlerden söz edilmektedir.

Katolik Kilisesi, Satanistler tarafından bazı özel günlerde kullanılan ters çevrilmiş, genellikle baş aşağı haçlar konusunda haçın Satanist amaçlarla kötülük üretmek için Şeytan'ın emrine

verildiği gerekçesiyle yasaklar getirmiştir.

Katolik Kilisesi'nin resmi yayınlarına göre Satanistler Ormelo töreni günü olan 2 Şubat'ta; 21 Mart'ta Beltane günü olan 30 Nisan'da; 22 Haziran'da; Lammas günü olan 1 Ağustos'ta; 21 Eylül'de; Halloween günü olan 31 Ekim'de ve 22 Aralık'ta ters haç kullanarak gizli ayinler yapmakta ve tuzaklarına düşürdükleri saf insanları kötülüklere yönlendirmektedirler. Katolik Kilisesi'ne göre ters haça tapanlar, isteseler de istemeseler de Şeytan'ın hizmetinden olurlar.

Yukarıda saydığımız bu faaliyetlerin tamamı gerçekte Hıristiyanlık'tan çok önce de vardı. Hıristiyanlığın egemen din haline gelişiyle resmen yasaklandılar fakat gizli varlıklarını her zaman sürdürdüler. Bu tür gizli Hıristiyan sectleri ilk yüzyıllarda "Valentine" öğretileri diye anılır ve Kilise, tarafından lanetlenirdi. Kilise, Valentinus'un etkisini kırabilmek için 14 Şubat tarihinde Aziz Valentin adına "Sevgililer Günü" koymuştur. Kilise'nin amacı her yıl 14 Şubat'ta Paganlar ve Gnostikler tarafından Valentinus'un anılmasını engellemek ve onu unutturmaktı. Valentinus'un öğretileri daha çok Gnostik yeraltı örgütlerince benimsenmişti. Gnostiklerin kendi "İncilleri" ve Kilise'nin kabul etmediği başka kutsal kitapları vardı.

Gnostikler için haç, Kilise'nin ona yüklediği şifrelerin dışında, bazı gizil ve içrek güçleri temsil etmekteydi. Örneğin, "**Appocryphon of John**" ve "**Gospel of Egyptians**" adlı Gnostik Hıristiyan kitaplarında "**Archon**" adlı dünya dışı varlıkların yeryüzüne inerek insanları iğfal ettikleri ve bu yüzden de dünyada kötülük bulunduğu anlatılıyordu. Bu kitaplar İS 2-3. yüzyıllarda yazılmaya başlanmıştı ve daha o zamanlar dünya dışı varlıkların yeryüzüne gelerek insanları kaçırdıkları, kadınlara –başta da Havva'ya– tecavüz ettikleri anlatılıyordu. Günümüzde uydurulan uçandaire (UFO) masallarının kökeninde Gnostik Hıristiyanlığın işte bu antik ve "**Arcane**" yazıları vardır. Gnostisizm konusunda uzman olan Pheme Perkins'in belirttiğine göre Tevrat'ta adı geçen esrarengiz Seth adlı kişi, Gnostiklerin atasıydı ve gerçek adem gerçek "**Beşer**" olan "**Adamas**"ın vahiyi (revelation) idi.[8]

Gnostiklerin inandıkları Adem, Müslüman, Hıristiyan ve Yahudilerin kutsal kitaplarında yer alan Adem değildir.

Gnostikler, Adam'a (Adem), Adamas veya Adamant derler. Bu "**Adem**" resmi Monoteist dinlerin Adem'inden farklıdır. Bu fark "**Seth-Adamas**"ın gerçek Tanrısal olan tüm Okült ilimlerinin atası ve kurucusu olmasıdır. Monoteizm'in Adem'i ise, Gnostiklere göre zavallı ve çaresiz biridir ve "**Archonların**" kurbanı olmaktan öte bir iş yapmamıştır. Libertin Gnostik örgütlerde ise, yine bir uzman olan Stephan Gero'ya göre "Barborites" adıyla bilinen gizli tarikatın üyeleri özellikle Doğu (Suriye) Kilisesi'ne karşı çok daha garip bir Hıristiyanlığı savunuyorlardı. Bu Gnostikler bedenden çıkan sıvı maddelerin cinsiyetle olan bağlantısı çerçevesinde haçı dinsel ayinlerinde bu amaçla kullanıyorlardı. Erik Erikson'un gözlemlediği gibi bazı ilkel topluluklarda "**Magick**" bedensel konseptlerin bir projeksiyonu olarak algılanır.[9] Söz konusu tarikat, Yahudi geleneğine sahip fakat Yahudiliğin erken dönemlerinin normlarına takılıp kalmış bir cemaatti. Haçın belki de en ilginç kullanım-değeri olduğu alan, yine Hıristiyanlığın içinde kendisine yer açmış olan "Kara Meryem"(Black Madonna) kiliselerindedir. Hıristiyanlık'ta idealize edilerek sarışın mavi gözlü, beyaz tenli olarak çizilen ve/veya heykelleştirilmiş olan Yahudi kızı Bakire Meryem'den ayrı olarak bir de "Kara Meryem" Kültü vardır. Avrupa'da en ünlü Kara Meryem kültlerinden biri Polonya'da (Czestochowa) diğeri İsviçre'de Einsiedeln Kasabası'ndadır. (Bkz.Ek) İkincisi, okur anımsayacaktır, Paracelsus'un doğduğu kasabadır ve tüm Avrupa'da Kara Meryem Kültü'nün merkezi olarak tanınmıştır. Diğer bir merkez de Meksika'dadır.

Bu anlayış ve inanış tarzında siyah rengi çok önemli bir rol oynamıştır. Kara Meryem aynı zamanda karanlığın ve "**Kara Haç'ın**" anasıdır. Başka bir dinden oldukları halde Katolik inançlara gizlice bağlılık duyan kadınlar genellikle siyah giysilerle dolaşırlar. Bilinç araştırmacılarına göre bu tip kimlik ve kişilik değiştirme gayretleri "**Karanlığa Özlem**" olarak yorumlanmıştır ve de en ayrıntılı şekilde Karl Gustav Jung tarafından incelenmiştir. Bu kültte haç siyahtır ve "Gerçek Işık"ı temsil

eder. Bu haç Paracelsus tarafından da Alşimizm'in temel kurallarından olan "Spirit cures spirité" (Ruhu ruh tedavi eder)ilkesini sembolize edecek anlamda kullanılmıştı. Alşimistler buna "**Nigredo Melancholia**" (melankolinin tedavisi siyahtır) adını vermişlerdi.

Kara Meryem ile yine dişi bir tanrıça olan Tara ilişkisini incelemiş olan China Galland'ın yazdığına göre, karanlık (siyah) birçok dinsel-spiritüel akımda en az aydınlık kadar, hatta daha önemli sembolik değer taşımaktadır. Galland'a göre, karanlık, Tibet Budizmi'nde, evreni, İslami Sufi geleneğinde ruhun ulaşabileceği en soylu üst mertebeyi (Fenafillah) ve Hikmet'i, Batı'da Elem'i ve Türk geleneğinde de ilginçtir ki, saflığı sembolize etmektedir. [10]

* * * * *

AB'nin ve Chiristendome'un Kültürel Mirası'nda, özellikle de folklorik sembolizminde haç, çok farklı ve çok ilginç bir kullanım-değeri konumundadır. Buna göre Hıristiyanların kullandıkları ilk haç, bir "**Chi-Rho**" Haçı idi. İsa'nın Grekçe adının ilk iki harfi (Christos) Roma alfabesindeki (X) ve (P) harflerini çağrıştırıyordu. Bu sembol İstanbul'un kurucusu Konstantin tarafından yaptırılmış ve kullanılmıştı. (NOT: Kısaca Bizans denilen fakat gerçekte adı Doğu Roma İmparatorluğu olan bu devlette on bir Konstantin imparatorluk yapmış ve sonuncusu Fatih tarafından yenilmiştir.) Bu sembolik Haç daha önce de belirtildiği gibi "Zafer" şifresinin taşıyıcısı olarak kabul edilmişti. Hıristiyanlığın "Katakomp" * döneminde bu gizli dinin müritleri birbirlerini tanıyabilmek için bu haçı kullanmışlardı ve bu Haç'ın yanlarına zeytin dalları ve güvercinler de yerleştirmeyi uygun görmüşlerdi (Bkz.Ek). Bu Haç günümüzde de Katolik Kilisesi'nde "Labarum" adıyla bilinir ve Papalık flamalarında kullanılır. Chi-Rho Haçı, Avrupa'da ayrıca, iki yanına Alfa ve Omega harfleri işlenmiş olarak da kullanılır.[11] Ayrıca Chi-Rho, bir çember içinde de tasvir edilmiştir.

---

* Bkz. Sözlük.

Flamalarda ve asalet amblemlerinde kullanılan bu tip çemberli Haçlar, Teslis'i sembolize ederler ve ona bağlılığı simgelerler.

Hıristiyan sembolizminde, kilise dışı, Gnostik ve Ezoterik metinlerde haç, ilginçtir ki coğrafi pozisyonu temsil eder. Buna göre Gnostik bir kitap olan "**Mağara Hazineleri**" adlı kitapta haç, Nuh Peygamber'le oğlu Shem ve torunu (sonra kral) Melkizedek'le bağlantılıdır. Bu anlatıma göre Nuh Adem Peygamber'in cesedini oğluna ve torununa taşıtmış ve mağarada gömülü olan iskeletini çıkartıp dağ bayır dolaştırmıştı. Nuh'un oğlu Shem ve daha sonra kral olan ve İbrahim Peygamber'i kutsayan Melkizedek, "**Golgotha**" denilen bölgeye geldiklerinde meleklerden biri ulaşarak onlara toprağın dört köşeli bir coğrafi alan oluşturduğu bu bölgede Adem'i gömmeleri gerektiğini bildirmişti. Bunun üzerine Nuh, Adem'in Golgotha'ya gömülmesini istemişti. Golgotha dünyanın merkezi kabul edilmişti. Sadece dünyanın merkezi denilmek istenirse "**Calvary**" diye yazılır. Bu da İsa'nın idam edildiği yer anlamına gelir. Sözlük anlamıyla Golgotha, kurukafalar bölgesi demektir. Şifresi itibariyle Golgotha yeryüzündeki ilk insanı ve Tanrı'nın ilk elçisini bildirir. Kurukafa, özellikle 15. yy'dan sonra Latin ve Ortodoks haçlarının en alt ucuna eklenmeye başlanmıştır. Bu aynı zamanda haçın Adem'den gelen en eski kutsal nesne olduğunu ve tüm insanlığın atasının ve geçmişinin dünyanın merkezi olan bu sembol ve şifrede gizlenmiş olduğunun ifadesidir. Günümüzde Hıristiyan büyülerinde, sihirde, tılsım ve muskalarda en çok kullanılan haç budur. (Bkz Ek)

Sihir ve din, kültür araştırmacısı David Hall'un da belirttiği gibi birbirlerine karıştırılmadan ele alınamayan kavramlardır.[12] Benzer şekilde Mitoloji ve Folklor da böyle sözcüklerdir. Folklor araştırmacıları örneğin Jacques Le Goff, C. Grant Loomis, Keith Thomas, Peter Burke ve daha birçokları folklorik olanın toplumlarda sadece eğitimsiz kitlelerce değil, bazen de çok iyi eğitimli katmanlarca üretildikleri görüşündedirler. Haç, hem folklorik hem de mitolojik anlamları ve şifreleriyle günümüzde hem az eğitimli Hıristiyanlarca hem de en üst düzeyde eğitim görmüş

bürokrat ya da seçilmiş liderler ve yöneticilerce de kullanılmaktadır.

Haç, folklorik ve mitolojik anlamları ve şifreleri itibariyle Hıristiyanlık'tan çok önce Ortadoğu'da ve Güney Amerika'da kullanılıyordu. Şöyle ki, günümüzden 4500 yıl önce ilk haç motifi, taştan yapılmış bir tılsım olarak Kıbrıs'ta üretilmişti. **"Lemba – Lakkous Haçı"** diye bilinen bu taş heykel dişil ilkeyi sembolize ediyordu. Benzer şekilde yine Hıristiyanlık'tan ve İsa'dan 1000 yıl önce Meksika-Yukatan'daki yerli halk **"Codex Fejevary-Mayer"** adıyla bilinen bir **"Cosmogram Haçı"*** nı kullanıyorlardı. Burada Haç bu yerli halkın uyması gereken **"Codex"**in (kodların) şifrelerini yansıtıyordu. İsa'dan sonra 3.yy'da Haç, Hıristiyanlığa karşı çıkan Pagan ve Gentile tarafından alay konusu yapılmıştı. Bu haç çiziminde Hıristiyanlığa geçen Alexamenus'un 'Eşek Tanrısı'na taptığı gösterilmişti. (Bkz Ek)

Son olarak bir de (Y) harfine benzetilerek hazırlanmış olan haçtan söz edelim. Bu çok özel bir haçtı. Şöyle ki, Romalılar, Filistin'de hırsız ve ırz düşmanlarını bu (Y) harfine benzetilerek hazırlanmış olan çarmıha gererek idam ederlerdi. Bu (Y) tipi haça, **"Hırsız Haçı"** denirdi. Ne var ki aynı haç, Gnostik yeraltı örgütlerince Tevrat'ta anlatılan ve Tanrı'nın meyvesinden yenmesini yasakladığı **"Hayat Ağacı"**nın sembolü ve şifresi anlamında kullanılıyor ve kutsanıyordu. Harflere benzeyen diğer iki Haç da cahil Hıristiyanlar için imza yerine kullanılan (3 X işareti) ve (X) harfiyle gösterilen Aziz Andrew Haçı'yla, (T) harfiyle gösterilen "Tau Haçı"dır. Buna Aziz Antony Haçı da denir ve İsa'nın gerilerek idam edildiği haç budur. Tau Haçları tıpkı giyotin gibi bir idam aracı olarak Romalılar tarafından katiller, sahtekârlar ve yalan beyanda bulunan kişilerin idamı için kullanılıyordu. Daha birçok yerel veya özel haç tipi vardır. Bunlara bir sonraki bölümde yeri gelince değineceğim. Burada anlatılan haçın kim ya da kimlerce hangi amaçlar, kutsallıklar yüklenilerek –ki bunlar mitolojik anlamlar, folklorik değerler, büyüsel ve sihirle ilgili şifreler olabilir- kullanılmakta olduğudur. Romalı-

---

* Bkz. Sözlük.

lar ve daha başka topluluklar için idam aracı olan haç, Katolik Kilisesi için en kutsal gizil güçlere sahip içrek değerleri olan şifa ve huzur verici Tanrısal bir sembol ve şifredir. Benzer şekilde 1930'larda Macaristan'da "Nyilaskereszt" diye bilinen Hitlerci faşist parti ise ok uçlu haçı kendi faşist ideolojisinin sembolü olacak biçimde şifrelendirmişti. Hitler ve Naziler de Okültizm'den alınmış olan 'Gamalı Haçı' kendi Okült milliyetçiliklerinin sembolü ve şifresi yapmışlardı.[13] Hitler'in haçı da ters çevrilmiş bir haçtı.

* * * * *

19 yy' da ve özellikle de 20. yy'ın ilk 50 yılında Okültizm, Alşimizim ve Hermetizm, adına çağdaşlık denilen bilime tapıcılık anlayışı tarafından mahkûm edilmişti. Bu Tanrısız **"Bilim Dini"** özellikle AB'de çok etkili olmuştur. Bu inanca bağlananlar Okültist ve Ezoterist araştırmaları yürüten ve yönlendirenleri 'Batıl' ile uğraşan kişiler olarak tanımlıyorlar ve tanıtıyorlardı. Nedir ki gerçek bilimin üreticileri bu Okültistler olmuştu. Örneğin, 1660'lı yıllarda İstanbul'da **"Müserrin"** adıyla tanınan gizli bir İslami Okült (İlm-i Nücum) örgütü adını duyurmuştu. Aynı dönemde İstanbul'da İngiltere Elçiliği'nde görevli olan soylu Paul Rycaut, bu gizli örgütle ilgili bir rapor yazmış ve bunu Kraliyet Sarayı'na ulaştırmıştı. Bu rapor daha sonra Rycaut'un 1668'de yayınlanan kitabında da yer almıştı. Rycaut raporunda, Osmanlı toplumunda inanılmaz bir **"Ateizm"** bulunduğunu yazmıştı. Ona göre, işte bu Müserrin diye bilinen İslami gizli örgüt, Saray da dahil her yerde Ateizm'i yayıyordu. Neydi soylu ve bilgili Anglikan beyefendisi Rycaut'un Ateizm dediği? Rycaut aynen şöyle yazmıştı: "Bu gizli örgüttekiler; güneş, ay ve yıldızlar daima hareket halindedirler, gök de hareket halindedir dünya da diyorlar. Yeryüzünde böyle bir Ateizm olduğunu düşünmemiştim." Rycaut düşünemezdi de çünkü o yıllarda hem Hıristiyan âlemi hem de Anglikan Kilisesi kendi bilim anlayışları çerçevesinde gökyüzünde, ayda yıldızlarda ve yeryüzünde hareketlilik olabileceğini dogmatik olarak kabul etmiyorlardı. Dolayısıyla Müserrin'in görüşlerini 'batıl' ve 'Ateistçe' görüşler

olarak nitelendiriyorlardı.[14]

İlginç olsun diye ekleyeyim: Özellikle 18. yy'dan bu yana AB'de ve dünyada zevkle okunan ünlü '1001 Gece Masalları' gerçekte 13. yy'da Şam'da yazılmıştı. İlk kez 1705'te İstanbul'da çevirmen olarak çalışan Fransız bilim adamı Antoine Gallen tarafından orijinal elyazması nüshasından Fransızca'ya çevrilmiş ve Paris'te yayınlanmıştı. Daha sonra 1820'lerde ünlü İngiliz yazarı Richard Burton da kitabı İngilizce'ye çevirmişti ve kitapta olmadığı halde kendince bazı erotik sahneler eklemişti. Neydi bu masallarda anlatılanlar? Örneğin, 'Uçan Halı' sembolünü ele alalım. Bu tamamen İslami Okültizm'in bir buluşuydu. "Ali Baba ve Kırk Haramiler Masalı"ndaki "Açıl Susam Açıl Açıl" ile "Denizci Simbad'ın Serüvenleri"nde örneğin büyük bir gergedan fili öldürür, sonra gökyüzünden **"Kaya"** adlı mekanik dev bir kuş gelir ve pençeleriyle ikisini birden kaldırıp gökyüzüne götürür. Sihirli Lamba ve Parmak Çocuk masalları hep 13. yy'da İslami Okültist örgütlerin yaptıkları çağlar aşan projeksiyonlardı. Bu İslami projeksiyonları 1700'lü yıllarda Gallen'e ve Avrupalılara öğreten ise İstanbullu bir hahamdı ve adı da Hannan (Mennan) Diab'dı. Bu haham o dönemde İstanbul'da yaşayan en ünlü Kabbalist ve Okültistti. 1716'da Paris'e bir geziye gittiğinde Doğu'nun gizli ilimlerine meraklı Fransız soylularına ve masonlara inanılmaz olaylar anlatmıştı. Diab'ın 1001 Gece Masalları'ndan yola çıkarak anlattığı Fantazmagorik olaylar daha sonra bilimsel gerçekler şekline sokularak Avrupalı insanlara aktarıldı. Oysa Yahudi Diab da, masalları yazan Suriyeli Müslümanlar da Okültisttiler. 13. yy'da uçabilen halıları tasavvur edebilen, cam tüplerde parmak çocuklar üretmeyi düşünebilen 13.yy'ın Okültistleri bu Hermetik ve Alşimik bilgilerini semboller ve şifreler aracılığıyla kâğıda dökerken Batı'nın ünlü masalcıları Grimm Kardeşler ve Jules Verne'in tarih sahnesine çıkıp ünlenmelerine daha 400–500 yıl vardı!

Mitoloji ve Folklor gibi Batıl (Superstition) da çok tartışmalı bir kavramdır. Eğer egemen bir güçseniz size karşı veya size yararı olmayan her olayı Batıl ilan edebilirsiniz, ama bu gerçek de Batılı ortadan kaldırmaz. Tıpkı tılsım ve muskaya inanmanın

Batıl olduğunu söyleyip bunları yasaklamak gibi. Tılsım ve muska, şarlatanların elinde olmadığı takdirde en ilginç beşeri korunma silahları olarak kullanılagelmişlerdir. Batıl'a inanç beslemek ve bağlanmak (Divination) geçmişte olduğu gibi günümüz dünyasında da, özellikle yükseköğrenim düzeyine ulaşmış varsayılan Christendome ve AB'de **"yaşayan dilin"** vazgeçilmez öğesidir. Sadece İngiliz, İrlanda ve İskoçya'daki 'Batıl İnançlar Ansiklopedisi'ne bir göz atmak bu ülkelerde ne denli geniş bir Batıl literatürü olduğunu anlamamıza yeter.[15]

Şimdi kısaca tılsım ve muska arasındaki farka değinelim. Tılsım ve muskalardaki haçın yerini, rolünü ve şifrelerini görelim.

Öncelikle belirtmek gerekiyor ki, Tılsım (Talisman) ve Muska (Amulet) birbirleriyle en çok karıştırılan iki üründür. Ayrıca bu kargaşa İslam, Hıristiyan ve Yahudi tılsım ve muskalarına yüklenmiş olan gizil güçleri, anlamları ve yerleri itibariyle de varlığını sürdürmüştür. Nedir ki popüler kültürde ve folklorda, Yahudi, Hıristiyan ve Müslüman tılsım ve muskaları bu dinlere mensup kişilerce şifa amacıyla kullanılagelmiştir. Örneğin bir Müslüman için şifa getireceğine inanılmış olan bir tılsımın veya muskanın Hıristiyan veya Yahudi geleneğinden doğmuş olması önemli değildir; geçerli olan onun kullanılabilirliğidir.

Tılsımlar da muskalar da tarihsel olarak Monoteist dinlerin doğuşundan çok önceden beri bilinmektedirler. Bunların tarihsel geçmişiyle değil daha çok haçla olan bağlantıları üzerinde duracağım.

Tılsım, özü itibariyle, mutlaka bir Tek-Tanrı'nın kendisine değil o Tek Tanrı'nın 'İradesiyle' (buna Voluntas denilir) kullanılabilirlik kazandırılmış herhangi bir nesnedir. Bu bir maden parçası, taş, odun veya deri olabilir. Yeter ki önceden kutsanmış bir kişi bu nesneyi 'O' kişi için tılsımlandırmış olsun. Burada gizil güç ve şifre nesnenin bizatihi kendisinde değil, sadece taşıyıcı olarak seçilmiş olan bu nesneye 'O' kutsanmış kişi tarafından yüklenmiş olan iradededir. Dolayısıyla tılsımlar 'Voluntas' ilkesine göre hazırlanırlar.

Günümüzde Hıristiyanlık'ta kullanılan tılsımların çoğu 7.yy'da ağırlıklı olarak Anadolu'da ortaya çıkmışlardır. Ancak

Pagan dönemine ait '0-100' yıllar arasındaki tılsımların neredeyse tamamını bir kişi hazırlamıştır. Bu kişi Tyanalı Apollonius'tur. Türkiye'nin Niğde ilinin yakınlarında yaşamış olan bu kutsal kişi, muhtemelen İsa'ya atfedilen birçok mucizenin gerçek taşıyıcısıdır, bir anlamda 'Gerçek İsa'dır.[16]

Muskalar ise mutlaka Tek-Tanrılı bir inanç sistematiğine ve bunun tanrısının yaydığı 'Energy'ye bağlı olarak hazırlanırlar. Bu enerjiye Hıristiyanlık'ta 'Theandric' denilir. Dolayısıyla Hıristiyanlık'ta kullanılan muskalar 'Voluntas'tan farklı olarak Theandric ilkesine göre hazırlanmışlardır. Bunları biraz açıklayalım.

Çağımızda kullanılan Hıristiyan muskalarının, özellikle de, 'Koptik' (Mısır) ve Ermeni Hıristiyanlığında ortaya çıkışı İS 620'lerde başlamıştır. Bu dönemde Hıristiyanlık'ta 'Monoenergism' (Tek-Enerjilik)[17] ve **"Mono-Theletism"** (Tek-İradecilik) tartışması vardı. İmparator Heraklius bu tartışmaları bir uzlaşmayla bitirmek için Kıbrıs Monofizitlerini (Ermeni) temsil eden patrikle ve Nasturi Hıristiyanlığını temsil eden Urfalı Hıristiyan temsilcileri ile Hieropolis'te bir toplantı yaptı. Sonuçta İsa Mesih'in, çift tabiatlı, yani aynı anda hem insan hem de Tanrı olduğu kabul edildi. Ne var ki tartışma İsa'nın Voluntas'ı kendisine mi ait yoksa Baba Tanrı'ya mı ait sorusu tarafları yeniden kapıştırdı. Bu sorun da Voluntas'ın Baba Tanrı'dan oğluna intikal ettiği şeklinde bir yorumla aşıldı. Burada tarafları birleştiren 'True Cross' (Gerçek Haç) diye bilinen ve Heraklius'un zimmetinde olan haçtı. Heraklius ve Papa I. Honorios (625 – 638) ile diğerleri bu haçta yer alan yatay ve dikey tahtaların İsa'nın Theandric Enerjisi (yatay) ile Baba'dan gelen Voluntas'ı (dikey) olduğuna hükmettiler. Bu iki 'Gizil Güç', iki tabiatlı olan İsa Mesih'te kesişmişti. İşte bu ayrımın ortadan kaldırılmasıyla Kilise kendisini güçlendirmiş oldu. Nedir ki tılsım ve muska üreticileri geçmiş gelenekten gelen (Paganca) ruh ve beden ayrımı ilkesine bağlı oldukları için, tılsım ve muskalarını İsa'da cismanilik kazanmış olan Theandric Enerji'yle ona verilmiş olan Voluntas ayrımına göre üretmeyi sürdürdüler. Böylelikle haç, çift yönlü amaçla kullanıldı. Tılsımlar daha çok ruha, yani Theandric

Enerji'ye yönelik kötülüklere, kem-göz, büyü, sihir, nazar ile uhrevi dilekler konularında şifa verici ve koruyucu olurken, muskalar genellikle haçta sembolize edilmiş olan bedensel iradeye yönelik kötülüklerden –hastalık, kaza, bağımlılık, doğurganlık ile dünyevi arzular için– koruyucu ve temin edici araçlar için hazırlandılar. Hanedanlar, aileler ve kabileler için hazırlanmış ve onları şeytandan, cinlerden ve kötü ruhlardan koruyan Tılsım-Muskalar da yapıldı. (Bkz. Ek)

Tılsım ve Muskalarda kullanılan haçlarda, en altta Golgotha'yı temsilen bir kurukafa ve Ataları temsilen çapraz kemikler konulur. Golgotha=Kurukafa, Tanrı'nın yarattığı insanın 'Başının' (tüm bilgilerin, düşüncelerin, fikirlerin vd.) gömüldüğü dünyanın merkezidir. Dolayısıyla kişi tüm insanlığın başından yardım alacaktır. Kemikler ise Taş Devri'nden beri kutsallık atfedilmiş maddelerdir. Kemikler, bedeni temsil eder. Ortadoğu Yahudileri lanet etmek istedikleri kişilere 'Kemiklerin havaya karışsın' derlerdi. Tılsım ve Muskalarda bunların yanı sıra "Phallus" da yer alır. Bu tılsımlar özellikle cinsiyetler arası ilişkilerde kullanılır. 'Phallus' aynı zamanda Ortaçağ kilise tasvirlerinde de Haçın altında İsa'nın soyağacını sembolize etmek amacıyla yer almıştır.

Geçmişten günümüze intikal eden Tılsım ve Muska geleneğinin yanı sıra büyücülük törenlerinde, gizli karabüyü ayinlerinde ve büyücülerin özel günlerinde 'Kurukafalar ve Kemikler' kullanılır. İlginçtir ki bu sembollerden yola çıkılarak kurulmuş bir de yarı gizli örgüt vardır. Bu örgüt Yale Üniversitesi'nin en elit kesiminin üye yapıldığı WASP'ın en ünlü ailelerinin mensup oldukları Protestan Hıristiyanlığın günümüzdeki tartışmasız en güçlü örgütü olan 'Skulls&Bones(men)'dir. Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün ilkeleri olan Yeni Dünya Düzeni ve Yeni İnsan projeleriyle 'Kurtarıcılık ve İnşa Edicilik' ilkeleri günümüzde bu örgütün üyelerince dünya kamuoyuna iletilmektedir. Bu örgüte göre Kurtarıcılık (Redemptionism) ilkesi İsa'nın Voluntas'ını yerine getirmektir. Ve Golgotha Haçı bunun sembolüdür. Yine bu örgüte göre 'İnşa Edicilik' İsa'nın Theandric Enerjisi'ni kullanarak bir bedeni 'Yeniden-Yapılandırmaktır'. Bu da

Kemiklerle sembolize edilmiştir.

'Skulls&Bones' Örgütü'nün en tanınmış üyesi ABD Devlet Başkanı George W. Bush'tur ve Kurtarıcılık ve Yeniden Yapılandırıcılık misyonuna –İsa'nın kendisine bu misyonu verdiğine inanarak– Irak'tan başlamıştır. Müslüman Irak halkını 'Kurtarmak' (!) ve Müslüman coğrafyasını 'Yeniden-Yapılandırmak' misyonunun kendisine verildiğine inanan sofu Methodist, yobaz Evangelist bir gizli örgüt üyesi Hıristiyan'ın başkanlığında ABD savaş makinesi 2003 yılında insanlığı "Yeni Dünya Düzenine" hazırlamaya başlamıştır.

İKİNCİ BÖLÜM
ŞİFRESİ: HAÇ

"Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sustinet."

"(Ey) Sadık Haç,
Ağaçların en soylusu
Hoştur senin tahtan,
Hoştur senin çivilerin,
Hoştur taşıdığın Yük senin."

Mass / Good Friday[1]

2.2. Rei Publicae Christianopolitaneane/Hıristiyan Cumhuriyeti

1619 ve 1620 yıllarında, bugünkü Avrupa Birliği'nin merkezi konumundaki Strasburg'da iki küçük kitap basılmıştı. Bunlardan birinin adı, 'Turris Babel' (Babil Kulesi), diğerinin adı da 'Rei publicae christianopolitaneane Descriptio' (Hıristiyan Cumhuriyeti Tasavvuru). Kitapların yazarı Johann Valentin Andrea (1587-1654) adlı bir Protestan papazıydı ve Paracelsus'un tilmiziydi; Okültist ve Alşimistti. Valentin Avrupa'da egemen olan değişik Hıristiyanlık inançlarının bir bütün olarak 'Cumhuriyet' (res publica) şeklinde yeniden inşa edilmesini istiyordu. Bu yeni cumhuriyette artık 'Tek Kilise, Tek Din değil' tüm Hıristiyanlığın Tek-Tanrı'nın egemenliğinde dinleri ve mezhep ayrımlarını yok sayarak birleşmeleri gerektiği inancındaydı. Bu birleşme Deist bir anlayışla sağlanacak ve birleşmeyi

de 'Kimyasal Nikâh' (Alşimist öğretisi) ortaya çıkartacaktı. Bu inancı savunan Valentin, işte 'Gül ve Haç Kardeşliği' Örgütü'nün bilinen ilk resmi kurucusu ve sözcüsü kabul edilmiştir.[2]

Valentin, geçmişteki Gnostik Valentinius gibi Gnostik-Okültik Hıristiyanlığın adı açıklanan ilk lideri ve dinsel kuramcısıydı.

Johann Valentin Andrea, 'Babil' derken, bilinen Babil kentini değil, "Bab-İlani"yi, yani, "Tanrıların / İlahların Giriş Kapısını" kastediyordu.[3] Valentin 1626'da yeni bir kitap yayınladı. Kitabın adı "Chymische Hochzeit" (Kimya-ı Saadet / Nikâh) başlığını taşıyordu ve Avrupa'nın Gnostik Hıristiyanlığa göre birleşmesini öngörüyordu. Nedir ki, Valentin kitabı kendisi yazmamıştı. Bu kitap ilk kez 1459'da "Gül ve Haç Kardeşliği" Örgütü'nün sanal kurucusu Rosenkreutz tarafından elyazması halinde hazırlanmış bir çalışmaydı. Kitapta öne sürülen fikirlerin çoğu Doğu / İslam esintileri taşıyordu ve Avrupa'da ilk kez Tapınak Şövalyeleri tarafından tanıtılmıştı. Bu fikirlerden en çok etkilenen kişilerden biri, Amalric Bene adlı bir papaz olmuştu. Bu papaz ölümünden kısa bir süre önce (öl.1209) "Free Spirit" (Özgür Ruh) adlı gizli bir Heretik* örgüt kurmuştu. Bu örgüt "Yeni Kudüs" olarak tüm Avrupa'yı görüyordu. Ayrıca 'Yeni İnsan' tipolojisi vardı. Buna göre 'Tek' egemen güç Katolik Kilisesi olmamalıydı; Christendome'da 'Yeni Hıristiyan'a' gereksinim vardı.

Amalric'in 'Özgür Ruh' hareketi ile kökü Anadolu'da olan Cathare ve Beguine / Beguard[4] hareketi bağlantılıydı. Nitekim ilginçtir ki üç Beguine rahibesi, 1300'lü yıllarda daha sonra Avrupa'nın en ünlü 'Mistik'i kabul edilecek olan Meister Eckhart'a öncülük edecek çalışmalar yapmışlardır.

Eckhart öncesinde Avrupa'da Hıristiyan mistisizmini yayan Amalric tilmizi bu üç Beguine rahibesi, sırasıyla Hadevich of Brabant, Mechthild of Magdeburg ve Marguerite Porete idiler.[5] Bunlardan Mechthild, 13. yy'da kadın hareketinin öncüsü sayılırken, Porete 1310'da 'Sapkın' olduğu gerekçesiyle Kato-

---

* Bkz. Sözlük.

lik Kilisesi tarafından diri diri yakılmıştır. Bu üç rahibenin bulundukları ve yetiştikleri kentler Brabant, Magdeburg ve Paris daha sonraki yıllarda Avrupa tarihinin yeniden yapılandırılmasında çok belirleyici roller üstlendiler. Martin Luther, Magdeburg'daki bir manastırda ilk kez Okült ilimleriyle tanıştı, Paris ise 17. yy'da bir anlamda 'Deizm'in' merkezi oldu. Meister Eckhart ise Valentin'in kenti Strasburg'da 1313 yılında verdiği vaazlarda özellikle Okültist, Alşimist ve Hermetik ilimlerin iki formülüne gönderme yapıyordu. Bunlardan ilki "**Bir**" formülü diye bilinir (with one, one from one, one in one, and in one still one). Bu formüle göre Eckhart Tevhid ve Vahdet fikrinin savunucusudur. Ona göre her Hıristiyan "Teslis'in" (Baba, Oğul, Kutsal Ruh) ötesine geçmeyi denemeliydi. Eckhart'a göre Tanrı'ya bilgi aracılığıyla ulaşmak O'nu sadece sevmekten çok daha önemliydi. Eckhart'ın vaazları zararlı kabul edildi ve Kilise ona konuşma yasağı getirdi (1313). (NOT: Yeri gelmişken belirtmekte fayda var ki, günümüzdeki bazı yobaz Batıcıların sandıkları ve öne sürdükleri gibi Mistisizm Hıristiyanlık'tan İslamiyet'e –Tasavvuf– geçmiş bir olay değildir. Durum tam tersidir. İslami Tasavvuf, Hıristiyanlık'ta Mistisizm olarak ortaya çıkmıştır. Bazı İslami tarikatlarda etkili olan Mistisizm değil, Hıristiyanlık'tan da önce Anadolu'da ve Ortadoğu'da var olan Gnostisizm'dir.)

Paris, 1600'lü yıllarda Deizm'in merkeziydi denilebilir. 1622'de bu kentte yazarı belli olmayan uzun bir şiir yayınlanmıştı. Şiirden çok bir manifestoyu andıran bu metnin adı "Les Quatrains de Deists ou L'Antibigot" idi. Bu manifestoda Katolik Kilisesi yobazlıkla ve Batıl törenlere bağlılıkla suçlanıyordu. Benzer bir suçlama daha önce Amalric-Luther çizgisi tarafından da yapılmıştı. Şiirde 'Bir Deist, Ateist değildir, ama Hıristiyan olmaktansa Ateist olmak daha iyidir' deniliyordu. Bu 106 bölümlük metin ünlü Fransisken papazı ilahiyatçı Marin Mersenne (1588-1648) tarafından şiddetle eleştirilmişti. Mersenne, 1623'te yayınladığı dev bir çalışmada bu tip fikirlerin kaynağını Alşimist Campanella ve Paracelsus ile Okültist–Kabbalist Pico della Mirandola ve Cornelius Agripa ile Ateist (eski papaz) Va-

nini[6] ile Deist Charron'da olduğunu öne sürmüş [7] ve bunları Katolikliği yıkarak 'Novi Theologi'yi (Yeni İlahiyat) kurmaya çalışan Heretikler olarak suçlamıştır. Gerçekten de Gotha verilerine göre 1600'lü yıllarda 400.000 nüfuslu olan Paris'te 50.000'den gazla Deist yaşıyordu.

Deist, Teist, Ateist ve Seküler ile Laik kimdir tartışmalarının geçmişi kitabın ilk bölümünde de anlattığımız gibi gerçekte I. ve II. yüzyıllara, hatta daha gerilerde Mısır'a ve Akheneton'a kadar iner. Ancak bizi burada ilgilendiren husus haçın konumudur. Bu nedenle yeniden haçın şifrelerine geri dönelim.

Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün adı açıklanan ilk lideri Johann Valentin Andrea'nın bu örgüt için seçtiği arma şaşırtıcı biçimde Protestanlığın kurucusu Martin Luther'in kendisi için seçtiği aile armasına benzemektedir. (Bkz Ek)

Luther'in armasında 5 çeperli bir gülün ortasında bir yürek ve onun üstünde de Kara Haç vardır. Gül ve Haç Kardeşliği'nin armasında ise 5 çeperli bir gül, siyah bir haçın kesişme noktasına, merkezine konulmuştur. Valentin'in haçın merkezine gülü koyması rastlantı değildi. Şöyle ki, Hıristiyan geleneğinde her 'Yeni Kudüs' dünyanın merkezini oluşturuyordu. Valentin'e göre haçın merkezine konulmuş olan gül 'Yeni Kudüs'ü temsil ediyordu. Bu Yeni Kudüs ise Valentin'in kitabını yazdığı 'Hıristiyan Cumhuriyeti'nden başkası değildi. İkinci olarak, Haç daha önce de belirttiğim gibi 'Geomantic'* coğrafi düzlemdeki (Golgotha) Adem'in başını, yani, insanlığın temelini ve özünü temsil ediyordu. İşte bu nedenle Valentin, haçın (Çarmıh) merkezine 'sır' anlamına gelen gülü koymuştu. Luther'den daha ileri ve Gnostikçe bir anlayıştı bu. Çünkü Okültist Valentin'e göre o görkemli sır insanın yüreğinde değil, Haçın merkezinde (yüreğinde) gizliydi ve Doğa'yı sembolize ediyordu.

Gnostik-Hıristiyanların öğretisine göre Çarmıh'taki İsa Mesih yanına annesi Meryem'in bile yaklaşmasını bile istememiş fakat sadece esrarengiz bir tip olan Joseph Arimathea adlı kişiyi çağırmıştır. Çarmıhta ölmek üzere olan İsa, Arimathea'ya bir

* Bkz. Sözlük.

'Sır' aktarmıştı. Gül işte bu sırrı sembolize ediyordu Valentin için. (NOT: Bazı Gnostik-Hıristiyanlara göre İsa çarmıhta ölmemiş bu Joseph ile yer değiştirmiş ve Keşmir'e gitmiştir. Ölen Arimathea olmuştur.)

Gnostikler, bu sırra 'Didot Parceval' sırrı ya da Arimathea sırrı diyorlardı. Ünlü Parceval ve Kutsal Kase efsaneleri bu sırrın varlığı kabul edilerek üretilmişlerdi. Joseph Arimathea'nın sanal bir kişi olmadığı Yeni Ahit'te adının geçmesinden bellidir (Mt.27:57-60; Mark 15:43). Matthew'ün anlatımına göre, Joseph Arimathea, Romalı yönetici Platus'tan Çarmıh'ta ölen İsa Mesih'in cesedini indirip gömmek için izin almıştır. İlginç olan Arimathea'nın İsa'nın ölmüş (!) kabul edilen bedenine dokunan ilk kişi olmasıyla İsa'yı, kendisi için hazırladığı mezara gömmesidir. Diğer bir deyişle, İsa kendi mezarına değil, Arimathea'nın kendi ölümünü düşünerek hazırlattığı mezarına gömülmüştür. Bu da, İsa'nın ölmeyeceği kanısının ona inananların arasında ne denli güçlü olduğunun kanıtı sayılmıştır. Nitekim İncil'e göre bu mezar üç gün sonra boş bulunmuştur.

Katolik Kilisesi, her yıl 17 Mart gününü J. Arimathea günü olarak kutsamıştı. 4. yüzyıldan başlayarak Hıristiyan âleminde Arimathea adından en çok söz edilen kişiydi. Oysa Arimathea, Havarilerden değildi ama 13. yüzyılda açıklanan Havari Filip'in elyazması İnciline göre Arimathea, bu havarinin isteği üzerine İngiltere'ye (o zamanlar Gaul) gönderilmişti ve adadaki ilk kiliseyi Glastonburg'de kurarak adalıları Hıristiyanlaştırmak için misyonerlik görevine başlamıştı. Ünlü Kral Arthur'un Arimathea'nın 'Sakladığı Sırrı' bilen tek kişi olduğu şeklindeki efsane, daha sonraki yüzyıllara damgasını vurmuştur.

Öte yandan Arimathea'nın 'Sırrı' sorunu, Katolik Kilisesi için gerçekten de fazlasıyla can sıkıcı sayılmıştır. Katolik Kilisesi, Arimathea'dan 'soylu danışman' diye söz eder ve onun İsa Mesih'in kanını, Kutsal Kâse'de toplayan kişi olduğunu öne sürer. San Lorenzo'da (Genova), 'Sacro Cotini' diye bilinen Katolik Hıristiyanlığın en kutsal emaneti, Arimathea'nın adıyla kayıtlıdır. Buna rağmen ünlü 'Sır' konusunda Vatikan daima suskun kalmıştır. Katolik Kilisesi bu konuda açıklama yapmadığı

için de bazı Gnostik yeraltı örgütleri, örneğin 'Prieur de Sion' gibi bu sırrı bildikleri inancıyla bazı iddialarda bulunmuşlar ve Kilise'yi (Vatikan) suçlamışlardır (Sonraki bölümde değineceğim). Arimathea'nın Azizlik sembolü yağ kâsesi ve çiçektir. Efsanevi Arimathea'nın 'Sırrı' için şimdilik bu kadar, yeterlidir.

Valentin'e dönersek, 17.yy'da yapılmış olan bir tablosunda Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün kurucusunun 5 sembolü yer almıştır. Bunlar sağ üst köşede Aziz Andrew Haçı (X işareti) ile bunun boşluklarına konulmuş olan 4 gül; sağ alt köşede Golgotha'nın sembolü Kurukafa ve onun üstünde Kum Saati; sol alt köşede yanan mum; sol üst köşede biri dört diğeri beş gülle oluşturulmuş iki Aziz Andrew haçlı buket şeklindedir. Beşinci sembol ise portrenin tam altına ve ortalanarak konulmuş olan "Ters Hilal"dir. Tablonun üstünde Latince "Sufficit" yazılıdır.

Bu sözcük, Latince günlük dilde "İlk gebe bırakan"' anlamına gelir. Ancak okültistler için bu sözcük "Seçilmiş =Elect" anlamındadır. Dolayısıyla Papaz J. Valentin Andrea'nın "Seçilmiş" bir Adept olduğu vurgulanmıştır. Sol alt köşede Valentin'in doğum tarihi 17Ağustos 1587 yazılıdır. (Bkz:Ek) Ters Hilal, Alşimistler için Androgyne'i, Kabbalist ve Okültistler için, İncil'deki Vahiy (Revalation) bölümünde sembolize edilmiş olan (12:1) 'düşman güçlere karşı kazanılan zafer' anlamında kullanılır.

Yukarıda sözünü ettiğim sol köşedeki 5 köşeli Güllü Haç, ilginç bir semboldür. Çünkü ilk dönemin saf Hıristiyanları dinlerinin sembolü olarak haçı değil 5 ya da 6 köşeli yıldızları kullanıyorlardı. Bu sembolizmde 5 ayaklı haçın etrafına 5 gül konulmuştu. Çünkü Çarmıh'ın toprağa girdiği yerde bir işaret ve köşe sayılmıştı. Ayrıca İsa'nın bedeninde de 5 yara açılmıştı. Katolik Kilisesi bu yaralara çok önem verir ve bunlara 'Stigmata' der. Bu yaraları taşıyan kişiler kutsal sayılırlar. (NOT: Yaralar çocukluktan başlar ve ömür boyunca tedavi kabul etmez, sürekli kanar. Avuç içlerinde ve dışlarındaki bu yaraların İsa'nın Kurtarıcılık Misyonu'nun bir işareti olduğu Katolik 'Dogmatik'idir.)

Gnostik-Hıristiyanlar İsa'nın ilk dönemde bilinen sembolüne (yıldız) bağlılık duyarlar. Büyü ve sihirde, Okültüzm'de, Al-

şimizm'de bu 5 ya da 6 köşeli yıldız, en az tılsım ve muskalarda oynadığı rol kadar önemli bir rol oynar.

İlk dönem Hıristiyanlığında (ilk 250 yıl) Gnostikler tarafından anlaşılan ve benimsenen Heretik-Hıristiyanlığın tören ve inanç sistematiğinde Kilise'nin 'Maleficium' diye adlandırdığı 'Karabüyü' önemli yer tutuyordu. Buna karşılık Kilise Babaları, örneğin Tertullian (160-225), Jerome (342-420) ve Augustine (354-430) Büyü ve Sihir'e karşı, Gnostikleri şiddetle eleştiren yazılar kaleme almışlardı. Bu Kilise Babaları'ndan en ünlüsü Tertullian'dı. Çok zengin bir Romalı Pagan ailesinin iyi eğitim görmüş bir çocuğuydu Tertullian. Hıristiyan inancına geçtiğini açıklayınca dostları tarafından 'Ayıplanmıştı'. Kendisine Hıristiyanlığın 'Deli Saçması' bir 'Yahudi' oyunu olduğu söylenince şu ünlü yanıtı vermişti: 'Credo quia absurdum est' (ben bunun zırva olduğunu biliyorum, ama inanmak istiyorum). Tertullian'ın bu sözü o günden sonra Hıristiyanlığın 'Credo'su (Amentüsü) yapılmıştır. Hıristiyan ilahiyatında buna, önemli olan 'İman' etmektir, inanılan 'Şey' zırva olsa da fark etmez şeklinde bir tefsir getirilmiştir. İşte bu tefsir Gnostik Hıristiyanlar tarafından, kendilerine yöneltilmiş bir eleştiri olduğu halde benimsenmiştir. Onlar da mademki önemli olan 'İmandır', öyleyse biz de Katolikler'in 'Zırva' (Absurd) dediği Okültizm'e ve Ezoterizm'e iman ediyoruz, demişlerdir.

Bu babaların görüşleri daha sonra 364 yılında toplanan Laodicaea Konsili'nde ve 425 yılında toplanan ünlü Chalcedon Konsilleri'nde dinsel dogma haline getirilmişti.[8] Bu konsil kararlarıyla Hıristiyanların büyü ve sihirle uğraşmaları kesinlikle yasaklanmıştı ama Gnostik Hıristiyanlar bu yasakları dinlememişler ve Katolik ve daha sonra da Ortodoks Kiliseleri'nin dogmalarını eleştirmekten geri durmamışlardı.

Bu Gnostik Hıristiyanlığa en uç örnek, kökeni yine Anadolu'da (Nevşehir/Niğde yöresinde) olan ve önce Balkanlar'da, sonra Rusya ve İtalya ile Fransa'da etkili olan **"Bogomil Kiliseleri'dir"**. Bu kiliseler tamamen Gnostik geleneğe göre kurulmuşlardır. Çok ilginç inançları ve kendilerince kutsal saydıkları kitapları, hac merkezleri, din adamları ve dinsel törenleri var-

dır. Bunların hiçbiri **'Yerleşik=Established'** Katolik dinine ve Ortodoks mezhebinin öngördüğü inanç-sistematiğine uygun değildi. Örneğin Bogomiller, kendi kutsal kitapları sayılan **'Liber Secretum'**da (Sırlar Kitabı), Eski Ahit'teki Tanrı'nın (Jehouch) **'Kötülük'**ün tanrısı olduğuna inanıyorlardı. Onlara göre, bu bir **"Demiurge"*** idi. Gerçek Tanrı bu değildi. Gerçek Tanrı'nın İsa Mesih'ten önce de bir oğlu doğmuştu. Bu **"Samael"** (İsmail) idi. Nedir ki bu İsmail, Şeytan = Satan'dı. Bogomillere göre **"Satan = Samael"**, İsa'nın ağabeyi idi ve **"Kötülüğün"** değil, tam tersine, Aziz John tarafından yazılmış olan 4. Gospel'deki **"Logos'un"** (Hikmet/Mantık/Kelam) ta kendisiydi.

Bogomil litaratürü konusunda en yetkili akademisyen olan Yuri Stoyanou'nun belirttiğine göre, bu kilise için en kutsal ikinci kitap **"Ponoplia Dogmatica"** adlı olandı. Bu ilginç kitaplarda Gnostik-Heretik Hıristiyanlığın tüm tarihsel perspektifi vardır. Örneğin kendilerinden önce Anadolu'da yaşayan (Kırk Kilise, Yedi Uyurlar vs.) Paulician* Hıristiyanlarının "Gizli" inançlarına göndermeler ve atıflar vardır. Buna göre, Paulicianlar gibi, Bogomiller de, Meryem'i, İsa'nın (Tanrı'nın) Annesi olarak değil, 'Âlemlerin Kudüs'ü' olarak görüyorlardı.

İlk kez 10. yy'da Kral Peter'in yönetimindeki (927-69) Bulgaristan'da ortaya çıkan Bogomil hareketi, Papaz Bogomil tarafından başlatılmıştı. Bulgar Kilisesi'nden ayrı düşüncelere sahip olan bu kralın kardeşi Prens Boyan (Benjamin) Ortaçağ'a damgasını vuran bir **'Okültist'** idi. [9] Bogomiller, ilkin tüm Bulgaristan'da, sonra Sırbistan, Bosna-Hersek, Hırvatistan, İtalya ve Fransa'da etkili oldular. Fransız Catharları'nın ve Beguine/Beguardlarının tamamına yakını Bogomil kökenliydi. Bogomiller, kendilerinin **'Gerçek / Saf'** Hıristiyanlar olduklarını öne sürüyorlardı ama... İşte bu ama çok önemlidir ki, Kilise'nin **'Haç'**ını, **'Tanrı'nın Tek Düşmanı'** olarak görüyorlardı.'[10] Ayrıca, Haç buldukları zaman üstüne tükürüp parçalıyorlardı. Bogomillerin hıncı sadece Haç'a değildi, Meryem'e de, yazılması mümkün olmayan sözcüklerle hakaret ediyorlardı. Bogomillerin nefretin-

* Bkz. Sözlük.

den Vaftizci Yahya da nasibini almıştı. Ona da İsa'yı vaftiz eden kişi olarak değil, "**Deccal = Anti-Christ**" olarak hakaret ediyorlardı. Kısacası Gnostik-Hıristiyanlık için aslolan Haç ya da Kilise'nin anlattıkları (Meryem, Bakire, Doğum, vs.) değil, İsa'dan gelen 'Okültik' bilgiler ve vizyondu. Bogomillere göre Katolik ve Bizans'taki Ortodoks Kilisesi İsa'yı olmadığı bir şekle sokmuş ve aldatmıştı. Katolik Kilisesi ve Bizans bu iddiaları yanıtsız bırakmadılar. Topladıkları ordularla saldırarak yüz binlerce Bogomil'i öldürdüler. Katolik ve Ortodoks Kiliseleri'den nefret eden Bogomiller, 14-15. yüzyıllarda kitlesel olarak İslam dinine geçtiler ve Osmanlı'ya bağlanarak yaşadılar. Günümüzde Bosnalı, Boşnak ve Sancaklı olarak tanınan Müslümanların çoğunun ataları Bogomil inancına bağlı Slavlardı.

İsa'nın ölümünden hemen sonra başlayan ve günümüze kadar gelen Gnostik-Hıristiyanlık, "**Tek Kilise/Tek Din/Tek Tanrı**" konularında Christendome'da radikal değişikliklerin yaşanmasına yol açmıştır. Geçmişteki 'Stoic'lerin etkisinde kalmış olan Gnostikler, Christendome'da Katolik Kilisesi'nin çoğu uydurma ve yanlış olan 'Dogmalarını' yıkmışlar, gerçek Bilim olarak gördükleri Alşimizm, Ezoterizm ve Okültizm'i mutlaklaştırarak, özel şifreler, özel terminoloji, özel alfabe ve özel inanç-sistematikleri geliştirmişler ve Avrupa'da Bilimin yaygınlaşmasında en önemli itici güç sayılan "**Scepticism=Kuşkuculuk**" Christendome'un '**Kültürel Mirası**'na bir daha çıkmamacasına sokmuşlardır. Ayrıca, Gnostik-Hıristiyanlığın en önemli başarısı, Katolik Kilisesi'nin baskıcı, şatafatlı ve egemen hiyerarşik "**Sacerdotalism**"ini* yıkarak, yerine Sekülerleşme ve Laisizm'i getirmiş olmalarıdır. Günümüzde başta Cumhuriyet olmak üzere Demokrasi, İnsan Hakları, Feminizm, Eşitlik, Özgürlük vs. gibi ne kadar 'AB' Değeri varsa bunları ilk kez formüle edenler de, yaşamlarını feda ederek gündelik hayata sokanlar da bunlar olmuştur. Günümüzde Vatikan tarafından 'Neo Paganizm' olarak tanımlanan Gnostik–Hıristiyanlık, "Deist" dünya görüşüyle Christendome'da 'Yeni İnsan'ın' yaşadığı "Yeni Ku-

* Bkz. Sözlük.

düs" AB adıyla kurmuştur. Bu **"Yeni Kudüs"** bir **"Cumhuriyet"** mi, yoksa sembolik de olsa bir "İmparatorluk" mu olacak; tartışmalar "Kapalı Kapılar Ardında" halen sürmektedir.

Özetlersek: Buraya kadar anlatılanlarda AB'de /Christendome'da bazı kodların, sembollerin ve şifrelerin bulunduğunu ve/fakat bunların değişik yorumlarının da, özellikle yasaklanmış (gizliliğe itilmiş) yeraltı örgütlerince benimsenmiş olduğunu belirttik. Bu kodlardan biri Gül'dü, sembollerden biri Haç, diğeri de Yıldız'dı. Şimdi de Haç'la ilgili bazı teknik bilgilerle, şifresini ve Yıldız sembolizminin Christendome'daki izdüşümlerini görelim.

* * * * *

Haçın tarihi ve Haç (Çarmıh) üzerinde idam etme geleneği İsa Mesih'ten çok öncelere dayanmaktadır. Kısaca belirtmek gerekirse Haç motifi, sadece idam amacıyla değil, **"Kozmik"** olanla özdeşleşmek amacıyla başta Meksika olmak üzere birçok ülkede kullanılmaktaydı. Benzer şekilde Ortadoğu'da da haç biliniyordu.

Haç'ın bir idam aracı olarak kullanılmaya başlanması, Roma İmparatorluğu döneminde değil –sanılanın aksine- İran'da (Persler) başlatılmıştır. İÖ 519'da ünlü 1. Darius'un, esir aldığı 3000 Babilli'yi Çarmıh'a gerdirerek öldürdüğü belgelenmiştir. Haç araştırmacısı ve **tarihçi** (Paris Üniversitesi) Catherine Salles'in de belirttiği gibi," İÖ 392'de Kartaca'ya saldıran Sirakuzalı Denys, onlara yardımcı oldukları gerekçesiyle yüzlerce Grek asıllı Kartacalıyı Çarmıh'a gerdirerek idam ettirmişti.

İlginçtir ki kendi dininden olan ve kendi yurttaşlık statüsünde bulunan kişileri, **"Dinsel Uyuşmazlık"** nedeniyle Çarmıh'a gerdirerek idam eden ilk kral da Alexandre Jannee olmuştur. Yahudilerin bu kanlı kralı, dinsel uyuşmazlığa düştüğü diğer Yahudilerden 800 kadarını Çarmıh'a gerdirerek idam etmişti (İÖ 2. yy). Daha önceki idamlarda ise, esirler ve ihanet edenler suçlu sayılarak öldürülmüşlerdi. Dinsel fanatizm ve uyuşmazlık nedeniyle Çarmıh'a gerdirme ilk kez Jannee ile başlamıştır.

Romalılar da Çarmıh'ı bir idam aracı olarak kullanıyorlardı.

Ünlü Punik Savaşı sonrasında (İÖ 3. yy'ın sonu) Kartacalılar'dan çoğunu bu yolla öldürmüşlerdi. Romalılar çarmıha gerilme cezasını sadece esirlere uyguluyorlardı. Roma yurttaşları, idamdan muaftılar. Spartakus'ün önderliğinde Roma'ya başkaldıran esirlerin tamamı İÖ 71'de Çarmıh'a gerilerek idam edilmişlerdi.

Roma hukukuna göre kişi(lere)ye Çarmıh cezası verilebilmesi çok uzun bir süreçte tamamlanıyordu. İsa Mesih'in döneminde bu cezaya çarptırılabilmesi için kişinin, bağlı olduğu dinsel cemaatin tam onayının alınması gerekiyordu. Yeni Ahit'te belirtildiğine göre bölgedeki Romalı Vali Pilatus İsa'ya defalarca Çarmıh'tan kurtulabilmesi ve serbest kalabilmesi için fırsatlar vermişti ama Yahudi cemaatinin önderleri İsa'nın mutlaka idam edilmesi gerektiği hususunda ısrarcı olmuşlardı. Pilatus son olarak İsa'yı sarayının önüne çıkarmış ve bir kez daha affedilmesi için Yahudilere göstermişti. Yahudiler, bunun üzerine İsa ile birlikte amaadi suçtan idama mahkûm edilmiş olan Barabbas'ı affetmesini fakat İsa'yı idam etmesini Pilatus'tan istemişlerdi. Vali de, bunun üzerine, haydut olarak tanınan Barabbas'ı affetmiş, İsa'yı ise ölüme mahkûm etmişti. (NOT: Bu Barabbas'ın haydut değil, Yahudilerin lideri olduğu da söylenir.) Ancak, Pilatus ilginç bir söz söylemişti: "Bu zavallı adamın kanı benim ellerimde değildir. Siz bu kanı taşımayı kabul ediyor musunuz?" Yahudiler bu sözler üzerine bağırarak; "Onun kanı, her zaman bizim elimizde olsun, as onu!" demişlerdi. İsa Mesih'in Çarmıh'a gerilmesi bundan sonra olmuştur. Şu da bir gerçek ki, İsa'nın kanı son 2000 yıldır hep Yahudilerin üstünde olmuş ve milyonlarcası, Çarmıh'ta değil ama, yakılarak idam edilmiştir. Şunu da geçerken belirtelim ki, İsa, **'Tanrı'nın Oğlu'** olduğu iddiasından dolayı değil, **'Yahudilerin Kralı'** olduğunu iddia etmesinden dolayı idam edilmiştir.

Avrupa tarihinde işkence ve ölüm cezaları da belirli bir hiyerarşiye göre yapılırdı. Her suçluya aynı işkence yapılamaz ve örneğin ırz düşmanı biriyle, gözden düşmüş bir devlet adamı aynı 'idam' tarzıyla öldürülemezdi. Yakılarak idam, Çarmıh'taki idamdan daha soysuz bir idam şekliydi.

İşkence çeşitlerinden en korkuncu 8. Henry döneminde **Şan-**

sölye olan ünlü Ütopyacı Thomas More tarafından uygulanmıştı. 16.yy'dan bu yana 'Aydınlanmacı', 'Bilimsel Düşüncenin' öncüsü vs. gibi sahte yaftalarla, özellikle solcu gençlere bir ilah gibi tanıtılan Thomas More, "Sıfır" hoşgörü sahibi bir siyaset cambazıydı. O dönemde daha yeni filizlenen Protestan hareketine şiddetle karşı çıkmıştı ve Papa'nın "Koruma Köpeği" (Natchdog) olarak tanınıyordu. More, Protestanlığı yaydıklarından kuşkulandığı 26 İngiliz hakkında, bağırsaklarının deşilerek, suçlu tarafından taşınması cezasını vermiş ve bu **fermanların** altına imza atmıştı! Ütopyacı More'un bir diğer **kariyeri de**, Protestan kadınlarla ilgiliydi. Buna göre, Ütopyacı More, "Tüm Protestan kadınlar fahişedirler, onlara tecavüz suç değildir," diyebilmişti. (NOT: Christendome'daki "Hoşgörü" anlayışına bir örnek olsun diye yazdım bunları.)

İsa'nın yaşadığı dönemde Çarmıh'ta idam edilmesine karar verilmiş kişi ve/veya kişiler önce çırılçıplak soyunurlardı. Üstlerinde giysi olmamasının nedeni, bunların tıpkı hayvanlar gibi, giyimli olmaya layık görülmedikleri gerekçesine bağlıydı. Giysi, (tesettür=örtünme) onları insan yapıyordu. Çıplaklaştırılan kişi sırtına yüklenen haçını taşımak zorundaydı. Sırtında haçıyla çıplak olarak, kentin en işlek sokaklarında dolaştırılıp idamların yapıldığı Calvary'ye getiriliyordu. Ancak bu Haç taşıma işine bir de dayak eklenmişti. Haçını taşıyarak ölümüne yürüyen kişiye "**Flagellant**" denilen kişiler, uçları demir iğneli kırbaçlarla vurmak zorundaydılar. Bundan amaç, işlediği suçun kefaretini ödemesi anlamına geliyordu. NOT: Daha sonra 11-15. yy'da ve özellikle 14.yy'da Flagellantlar diye bilinen bir tarikatın üyeleri Kilise'den sapanları kırbaçlayarak yola getiriyorlardı. Bunlar Avrupa'da "Anti-Semitizm"i yeniden canlandırdılar. Kent kent dolaşarak Katoliklerden önce, Yahudileri cezalandırdılar, evlerini yaktılar, erkeklerini öldürdüler. Flagellantlar, 1348-1349 yılları arasında başlayan Kara Veba salgını sırasında, Yahudiler in, Türk sultanlarının emriyle, sütlere ve sulara zehir karıştırdıklarını öne sürerek bu cinayetleri işlemişlerdi.[12] **Flagallentler** kendilerini cezalandırmak için vücutlarını bıçakla keserler ve kanatırlar. Bu gelenek günümüzde bazı manastırlarda

ve İran Şiileri'nde, Uzakdoğu Katolikleri arasında yaşanmaktadır.

Dönelim Çarmıh'a... Çıplak olarak ve kırbaçlanarak haçını Calvary'ye taşıyan kişi burada haçı dikeceği çukuru kazmakla yükümlüydü. İsa'nın döneminde kullanılan Çarmıhlar, (T) **Tau** haçlarıydı. Bu haçtaki yatay tahtaya "Patibulum" denilirdi. Suçlu işte bu Patibulum'a bağlanır ya da çivilenirdi. Roma hukukuna göre, suçlunun taşıması gereken haçın boyu, 4 metreden uzun ve ağırlığı da 100 kilodan fazla olamazdı. Suçlu, boyları 18 cm'yi geçmeyecek olan çivilerle (T) Haçı'nın Patibulum'una çivilenir ve sallandırılırdı. Bu sırada kendisini ölüme mahkûm eden karar yüzüne karşı okunurdu. Bunlar da iki türlüydü, ya **"Humiliores"** ya da **"Titulus"** şeklinde olurdu. Birincisi adi suçlulara ve esirlere, ikincisi, soylu ölüme gönderilenlerin boynuna asılırdı. İsa Mesihde Titulus şekliyle asılmıştı ve üstüne de "Yahudilerin Kralı olduğunu iddia etmiştir" yazılmıştı. Humiliores, tek dilde, Latince yazılırken, Tituluslar Latince, Grekçe ve Aramice yazılırdı. Roma Hukuku'na göre kadınlar Çarmıh'a gerilemezdi. Yahudiler ise kadın suçluları taşlayarak (recm) öldürürlerdi.

Çarmıh'a gerilerek Haç'ın üzerinde ölen kişilerin ıstırabı ölmekle bitmezdi. Bunların cesetleri 40-45 dereceyi bulan güneş ışınlarının altında çürümeye terk edilirdi. Önce akbabalar, sonra köpekler, sonra da büyücüler bu cesetleri yağmalardı. Büyü ve sihirle uğraşan ve gizli örgütlerin üyeleri olan kişiler, cesetlerin belirli organlar (penis, kafa ve dil) ile çivileri çalarlar ve bunları sihir amacıyla kendilerine başvuran kişilere onları koruyacakları gerekçesiyle yedirirler ya da verirlerdi. Christendome'da ölü eti yemek çok yaygın bir gelenekti. Özellikle 15. yy'da Avrupa'nın soyluları, cinsel güçlerini arttırdığı gerekçesiyle **'Mumya'** eti yerlerdi. Mısır'dan ve diğer yerlerden yapılan ticaretin kalemlerinden biri de toz haline getirilmiş mumyalardı!!!

*****

Haç sözcüğü (İng. Cross, Fra. Croix, Alm. Kreutz, Latince. Crux) muhtemelen ilk kez Afrika'da, Kartaca'da kullanılmıştır. Yeni Ahit'te Haç sözcüğü değil, 'Çarmıha Gerilme' (Crucifie) terimi sadece iki Evangelist tarafından kullanılmıştır. Bunlar birer kez **'Çarmıha Gerildi'** diye yazmışlardı (Mt 28.5 ve Ma 16.6). Ayrıca bunların dışında Paul tarafından yazılan Acts bölümünde de bir kez yer almıştı.

İlk 350 yıl içinde Hıristiyanlar, çeşitli biçimlerde hazırlanmış olan haçlara tapıyorlardı. Roma'nın katakomblarında yer alan çizimlere göre, örneğin, III. yy'da, Priscille adıyla bilinen Katakombdaki çizimde haç yoktur ama ilginçtir ki, bir 'Çapa' (gemilerde, sandallarda kullanılan) vardır. Bu çapanın iki yanına yüzleri gökyüzüne dönük iki balık konulmuştur. İlahiyatçı (Cizvit) Bernard Serboue'nün de belirttiği gibi, haçın önemi onun maddesinde değil, ondaki sırda (mystere) saklıdır. Bu çapa haçında balıklar yeni Hıristiyanları, Çapa ise Umut'a ve Kurtuluş'a (İsa'nın kurtarıcılığına) bağlanmış olunduğunu sembolize etmektedir.

Yine ilk bölümlerde kullanılan bir haç ise üç üst kolu olan ve 4'üncüsü (alt) el olarak çizilmiş olan haçtır. Alttaki elin, işaret ve ortaparmakları bağlanmış durumdadır. Bu el **'Tanrı'nın Eli'**dir. En güzel örneği, 11. yy'da Yunanistan'da Hosios Loukas Kilisesi'ndedir. Bu Haç'ın ilginç bir özelliği de bir daire üzerinde olması ve tüm zemininin 8 köşeli yıldızlarla kaplanmış olmasıdır. Bu sembollere göre haç, tüm Kozmoz'un **'İmzası'** olan Kurtarıcı İsa'nın ta kendisidir. Böylece hiç kimse ve hiçbir nesne Haç'ın 'İmzasından' aynı ve uzak olamaz (!) deniliyordu.

Nedir ki Haç'ın Kilise tarafından vazgeçilmez bir kod ve sembol olarak benimsenmesi, İsa'dan çok sonra, 350'li yıllarda gerçekleşmiştir. Bu yıllarda Konstantin'in annesi Helena, Filistin topraklarına bir gezi yapmış ve İsa'nın üzerinde idam edildiği haçın bulunması için araştırmalar yapmıştır. Anladığınız gibi, kısa bir araştırmadan sonra bu haç, 300 yıl sonra Helena tarafından bulunuvermiş ve Kudüs Kilisesi'ne armağan edilmiştir. İşte bu müthiş keşiften (!) sonra, Konstantin'in emriyle Haç, Hıristiyanların sembolü olmuştur. Ne var ki, Katolik Kilise-

si'nin törenlerinde ve ayinlerinde kullanılmaya başlanması (Liturgy'de) XI. yy'da olmuştur. Kilise **'Good Friday'** (Hayırlı Cuma) günleri yaptığı ayinlerde haç **'Kültünü'** kutsamaktadır.

Buna rağmen Yeni Ahit'teki ünlü Apokalyps bölümünde Haç'tan hiç söz edilmemiştir. Armegeddon (Mecidiye) Savaşı diye adlandırılmış olan ve Kıyamet öncesi yaşanacağı varsayılan savaş(lar)da, İsa'nın adının sakladığı **'Sır'** esas alınmış ve Haç'a hiçbir özel **'Kurtarıcılık'** atfedilmemiştir.[13]

Haç Katolik Kilisesi'nin dışındaki kiliseler tarafından da kullanılmaktadır. Haç, aynı zamanda Kilise mimarisinde de kullanılmış ve birçok kilise haç esas alınarak inşa edilmiştir. Nedir ki haç 200'den fazla Gnostik, Okültist, Ezoterik, Alşimist topluluk ve gizli örgüt tarafından da kullanılır. Fakat Katolik Kilisesi bunları, tehlikeli ve **'Dinsel Açıdan'** zararlı kuruluşlar olarak nitelemekte ve bunların kullandıkları **'Haç'**ların Hıristiyanlığı yansıtmadığı şeklinde yayınlar yapmakta, yasaklar koymaktadır. Yakın zamanlarda (1986) Vatikan Din Devleti bu 'Sektleri' inceleyen ve Episcopal delegasyonu üyesi Jean Vernette'in Papa adına önsözünü yazdığı bir **'Belge'** (La Document Romain) yayınlanmıştır. Bu belgede zararlı ve tehlikeli görünen birçok örgüt arasında 'Gül ve Haç Kardeşliği' ile onun iki kolu, 'Rose Croix Max Heindel' ile 'Altın Gül ve Haç' (Lectorium Rosyicrucianum) adlı kuruluşlar (ikisi de ABD'de) da vardır. Kilise'ye göre, bu örgüt her 108 yılda bir aktif çağına girer ve 108 yıl boyunca 'Christendome'u' değiştirmeye, ona yeni bir nizam vermeye uğraşır. Gül ve Haç'ın Christendome'u dolayısıyla dünyayı düzenleme dönemi, Vatikan'a göre, 1909 yılında başlamıştır ve 2017 yılında tamamlanacaktır.[14] Yine aynı kaynağa göre Gül ve Haç Kardeşliği'nin anlattığı İsa Mesih ile Kilise'nin resmi belgelerinde ve kutsaal metinlerinde yer alan İsa Mesih'in hiçbir ilgisi ve benzerliği yoktur. Vatikan belgesine göre Christendome'da halen en çok saygı gören kuruluş budur. Bu örgüt her biri 36 yıl süren 3 periyotluk (3x36=108) zaman dilimlerinde dünyaya yön vermeye çalışmış tek Okült örgütüdür.

Gül ve Haç'ın kullandığı Haç'ın da Kilise (Katolik) Haç'ı ile hiçbir benzerliği yoktur. Şöyle ki, Gül ve Haç Kardeşliği için

Haç, sembolizmi itibariyle **"Kozmik"** dışavurumun bir seçkesidir. Şifresi itibariyle bu Haç 14 sayısını verir ve bu sayı da İbranice ZHB'dır. (Zahab).[15] İbranice'de Zahab, **"Altın"** demektir. Ünlü Kabbalist ve Okültist Eliphas Levi'ye (eski Katolik papazı) göre, burada **'Altın'** bilinen anlamında değil, "**Güneş**" anlamında kullanılmaktadır.[16] Ünlü bir Gnostik olan James Morgan Pryse'in 1910'da yayınlanan **"Apocalypse Unsealed"** adlı kitabında yazdığına göre, İncil'de İsa'nın 'Ben başlangıç ve sonum' derken kastettiği, işte bu güneş, yani tüm planetlere yön veren 'Helios Pantokrator' idi.[17]

1785 yılında Altone'da yayınlanan **'The Secret Symbols of the Rosycrucians'** adlı kitapta, Gül ve Haç Kardeşliği üyelerinin göğüslerinin üstünde taşıdıkları örgütün haçının üzerine Latince, **'Frater Rosae et Aurae Cruius'** yazılıdır. 1710'da yayınlanan bir belgeye göre de, Gül ve Haç Kardeşleri birbirleriyle parola sözcükler kullanarak tanışıyorlardı. Tanışmanın tamamlanması söylenen paroladan sonra, göğüslerindeki haça dokunarak sona eriyordu. Gül ve Haç için taşıdıkları haç, **'Yeni Kudüs'**ün en mükemmel şekli demekti. Bu Yeni Kudüs Tevrat'ta (Isaiah 28:16) geçen bir Taş ile ilgiliydi ve bu Küp şeklindeki Taş'ın yeryüzüne yerleştirilmesini anlatıyordu. Masonlar da bu küp taşı kendi törenlerinde esas olarak almışlardı. Yeni Ahit'te **'Küp'** doğrudan doğruya **'Sanctum Sanctorum'** (Kutsalların Kutsalı) diye anılan ve içinde Abraham'ın Tanrı'yla yaptığına inanılan Antlaşma'nın saklandığı sandığı sembolize eder. Bu Ark(Sandık) Tanrı'nın (Shekinah) varlığının bulunduğu yerdir.

Küp'ün ve Haç'ın (daha önce de belirttiğim gibi Küp açılınca Latin Haç'ı çıkar) şifresi olan 14 sayısı aynı zamanda, İbranice DVD, (Dawveed) demekti ve David'in (Davut Peygamber) adını veriyordu. Ayrıca Chris Cross (7x) diye bilinen imzalarda da 14 köşeli Haç kullanılırdı.

Öte yandan Gül'ün şifre sayısı da 5'tir. Bu da yaban güllerinin 5 çeperli olmasından ve tüm güllerin çeperlerinin 5'li halde bulunmasından kaynaklanır. Bu da bir **'Pentagram'**ı verir. Yıldız sembolizmi işte bu Pentagram'la, Gül ve Meryem'le bağlantılıdır. Pentagram (ya da Pentalfe) ünlü Pisagor'un öğrencileri

tarafından 'kötü ruhlara' karşı kullanılıyordu. Cornelius Agrippa'nın yazdığına göre, 5 sayısı ve Pentagram kişinin **kötü ruhlara** üstün gelmesinde yardımcı oluyordu.[18] E.Levi için de 5 sayısı ve Pentagram, Paracelsus'un **"Mikrokozmos"**u ve Gnostik geleneğin **"Magi Yıldızı"** (Star of Magi) idi.

Eski Grek gemetria* sistemine göre Gül'ün (rhodon) sayısal değeri 294'ü veriyordu. Bu da Grekçe **'Ekkelesia'** (çağrı) demektir. Oysa Kiliseler 'Ekkelesia'yı saptırarak, Kilise'nin hiyerarşik yapısına bu adı vermişlerdi. 294 sayısının şifre değeri aynı zamanda ALHI ABRHM, yani İbrahim'in Tanrısı demekti. Ayrıca 294, ünlü Nemrut'un da adının şifresiydi. Masonlara göre masonluğun en büyük peygamberlerinden biri, büyü ve sihir ustası sayılan Nemrut'tu. Yıldız sembolizmi de Gnostik-Hıristiyanlık'ta çok önemli bir yer tutar. Dört, beş, altı ve sekiz köşeli yıldızlar belirli şifreler iletirler. Örneğin İsa, sağ elinde 7 yıldız tutar. Bunlar onun 7 kat âlemin ruhunu taşıdığını gösterir. **'Tetramorph'** diye bilinen 4 köşeli yıldız, (NATO'nun sembolü), dört Evangelist'in sembolik sayısıdır. STOILE, diye bilinen kesim tarzıyla hazırlanan 6 köşeli yıldızlar aralarıyla birlikte 12 sayısını verirler. Bu 12 yıldız, 12 Gül=Meryem demektir. 6 sayısının şifresi Kabbala'da 'V' (Vav) harfinin sembolüdür. Yahudi Tanrısı JHVH'nin 3. harfi 'VAV'dır. Bu İbranice'de 'Çivi' demektir. Aynı zamanda 'Soylu Evlat' demektir. Okülistler için 5 köşeli yıldız bunun ifadesidir.

Sözün özü şu: Christendome'daki **"Kültürel Miras"**ın yapımları, Spekülatif ve Operatif (sonraki bölümde göreceğiz) örgütler kurarak yaklaşık 2000 yıldır var olan **"Gizli Gelenek"**in sürdürücüleri olmuşlardır. Günümüzde AB'nin 'Yasa Yapıcılarının' neredeyse tamamı, Gül ve Haç Kardeşliği ve bunların uzantısı olan kuruluşların üyesidirler. Son yüzyıl içinde Batı'da ve ABD'de üretilmiş olan sayısız Fantastik ve Bilim-Kurgu romanlarında işlenen **"Doğaüstü"** temalar, hep bu **"Gizli Gelenek"**in yüzyıllar öncesinden 20. yüzyıla taşıdığı bilgilere, belgelere ve öngörülere dayandırılarak hazırlanmış ve yazılmışlar-

---

* Bkz. Sözlük.

dır.[19] Bu yazarların ve bilim adamlarını çoğu ise çeşitli **"Gizli Örgütlerin"** üyeleriydiler. Şimdi de AB'nin bu yüzünü görelim.

İKİNCİ BÖLÜM
ŞİFRESİ: HAÇ

The final days of the 20th Congress of the Communist Party in Moscow were sorrounded by a strange air of Magic and the Supernatural.

SSCB Komünist Partisi'nin Moskova'da toplanan 20. Kongresi'nin son günleri Büyü ve Doğaüstü'nün garip havasıyla kuşatılmıştı.

Time Magazine, 1961[1]

2.3. Secret Tradition / Gizli Gelenek

Yeraltı örgütlerinin veya yeraltına itilmiş örgütlerin, yasal örgütlerden farklı yöntemlerle görüşlerini ve/veya inançlarını hayata geçirdikleri bilinen bir gerçektir. Bilinmeyen ise, yeraltı Okültik örgütlerinde izlenen yöntemlerin nasıl işletildiğidir.

Okült Örgütleri iki ana ilkeye uyarak faaliyetlerini gösterirler. Bunlardan biri **'Sır'** saklamak, diğeri ise **'Gizlilik'**tir. Burada Sır ile Gizlilik kavramlarından okült örgütlerinin ne anladıkları önemlidir. Yasal örgütlerin de **'Sır'**ları vardır, örneğin bir güvenlik örgütünün bütçesi bir **'Sır'**dır ve **'Gizlidir'**. Ancak Okült örgütlerinde 'Sır' olan bütçe, üye sayısı vb. gibi kalemler değil doğrudan doğruya örgütü kuran 'İnanç' ve/veya fikirdir. "Sır" sahibi olmayan ya da böyle bir iddiası bulunmayan Okült örgüt yoktur, olamaz. **"Sır"** kavramı (Secret) ile **"Gizlilik"** kavramı (Clandestine) birbirleriyle çok karıştırılırlar. Tıpkı Komplo kavramıyla Fesat (Conspiracy) kavramlarının karıştırıldıkları gibi. Komplo, tek kişiyle olmaz, mutlaka en az iki –ve daha fazla- kişinin karışmasıyla gerçekleştirilir. Yine yanlış bilinen ve

sıkça kullanılan bir deyiş de **'Komplo Teorisi'** tamlamasıdır. En külyutmaz Komplo Teorisi avcıları bile, ne denli 'Saf' olduklarını bizzat 'Komplo Teorisi'ni çözdüklerini ya da yakaladıklarını öne sürdükleri zaman açıkça beyan etmiş olurlar. Çünkü en basitinden söylersek, Komplo'nun Teorisi olmaz; doğrusu **'Conspiracy Teorisi'**dir. Ve de Komplo ile Konspirasyon, deyim yerindeyse, gazoz ile rakı kadar birbirlerinden farklıdırlar. İkisinin de sıvı olduğuna bakıp gazozu rakıyla karıştırmak en azından cehalettir. Ve yeraltı örgütleri –siyasi, okültik, istihbaratçı ve dinci– en çok bu **'Külyutmaz'** geçinen Komplo Teorisi avcılarını **'Disinformation'** (Çarpıtılmış Haber) operasyonlarında kullanırlar. Yeraltı Okült örgütlerindeki **"Sır"**, örneğin bir siyasi örgütlenmedeki 'Sır'la hiçbir şekilde özdeş değildir. Örneğin hükümeti devirmeyi darbe yoluyla planlamış olan bir yeraltı örgütünde 'Sır' darbenin ve/veya siyasi suikastın nasıl, nerede, kimler tarafından yapılacağı –ve benzeri– şeklinde ortaya çıkar. Örneğin Brutus'un, Sezar'ı öldürüşü siyasi bir cinayettir. Ve bir Konspirasyon=Fesat sonucunda gerçekleştirilmiştir. Benzer şekilde Hitler ve Stalin de Konspirasyonlar düzenlenmişlerdi. Bu tir kişiler 'Sır' kimin, nerede, ne zaman vb. öldürüleceği ya da hedef alınacağıdır. Burada Komplo'dan farklı olan, Konspirasyon'un hangi "Teori" (ya da inanç) uğruna gerçekleştirileceği keyfiyetidir. Komploda aslolan ise 'Saldırganlıktır'.

Nedir ki, önceden hazırlanmış bir **"Üst Tasarım"** olmadan ne Komplo ne de Konspirasyon olur. **"Üst Tasarım"** bunlardan hangisini uygun görüyorsa onu kullanır. Tarih boyunca yeraltı Okült örgütlerinde işte bu iki ana faaliyet dalı kendi kuruluş sırlarının ortaya çıkardığı **"Üst Tasarım"** çerçevesinde yürürlükte olmuştur. Örneğin masonik örgütlerin çoğu sadece spekülatif faaliyetlerde bulunurlar, ama Illimunati ve onun yönlendirdiği yeraltı örgütleri Operatif faaliyeti yönetirler. Komplolar, **"Spekülatif"**, Konspiresyonlar ise **"Operatif"**'tirler.

Yeraltı Okült örgütlerinde sır **"Mystery"** anlamında kullanılır, sadece saklanması gereken örgütle ilgili bir bilgi değildir. Bu örgütlerde **"Mystery"** kişilerle ilgili değil, **"Uhrevi"** bir güce atfen **"Sır"** olarak saklanmaktadır. Örneğin "Büyü, Uzgörü, Sihir

vb." gibi Okültik uygulamaların sonsal kaynağı Tanrı ya da onun yerine kaim edilmiş bir **'Süper Güçtür'**. Gizlilik ise, işte bu anlamda anlaşılan 'Mystery'nin (Sırrın) kimseye fark ettirmeden, **"Gizlilik" (Clandestine)** içinde toplum(lar)a uygulanması ya da enjekte edilmesi faaliyetidir.

Örneğin Komünizm döneminde SSCB'de **"Okült"** ilimleri ile ilgili **"Sırlar"** bilimsel araştırma **"Konuları"** başlığı altında **"Üst Tasarım"** sahipleri tarafından hayata geçiriliyordu.[2] Daha doyurucu bir örneği İngiltere'den verebiliriz. İrlandalı ünlü yazar George Russell ve dünyaca ünlü şair William Butler Yeats, gizli bir örgütün üyesiydiler. Yeats 1886'da Gül ve Haç'ın sürgünlerinden olan Theosophical Society'ye üye olmuştu (Russell de aynı örgüte üyeydi). Yeats, daha sonra 1890'da **"Hermetic Society of the Golden Dawn"** adlı Okültik-Hermetik örgüte üye yapıldı. Araştırmacı–yazar Michael Edwardes'in yazdığına göre bu iki yazar, 1916'da patlak veren Paskalya Ayaklanması'na, yazdıkları ve söyledikleri Okültik bilgilerle "Milli Ruh" katmışlardı.[3] Edwardes'e göre, bu ikili "Düşsel" bir İrlandalılık Ruhu yaratmışlar ve 1922'de İrlanda Devleti'nin (kısmen) doğmasına yol açmışlardı. Burada açıkça görüleceği üzere, önce 'Spekülatif'', sonra da "Operatif" (silahlı mücadele) olan yaşanmıştır. Toparlarsak, yeraltı Okült örgütlerinde **"Sır"** belirli bir **"Üst Tasarım"** oluşturan ve Spekülatif olan bir **"Mystery"**dir. Operatif olan ise, verili **"Üst Tasarım"**ın öngördüğü tarzda bu **"Mystery"**yi **"Gizlilik"** içinde topluma aşılamaktır. Bu tip örgütlerde, inanılan **"Mystery"** (Sır) sebep, Gizlilik içinde bu **"Sırrı"** uygulamayı sokturmak sonuçtur. Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'yle ona bağlı ya da ondan kaynaklanarak kurulmuş olan yeraltı Okültik örgütlerinde **"Sır"** daima **"Gizli Gelenek"** diye bilinen bir anlatıma uygundur. İşte bu gizli gelenek, Okült örgütleri için çok önemlidir. Bu gizli gelenekle bağlantılı olmayan Okült örgütleri en kestirme deyişle şarlatanlık, hatta dolandırıcılık kapsamındadırlar.

Gizli Gelenek denildiğinde anlaşılması gereken nedir? İlkin şunu belirtmek gerekiyor: Gizli kavramı (Secret) bu gelenek içinde "Okült" anlamında kullanılmıştır. Katolik Kilisesi'nin

vahşi saldırılarına maruz kalmış olan Alşimist, Hermetist, Okültist ve Ezoteristler "Gizli" anlamına gelen "Okült" sözcüğünü kullanmaktan çekinmişler ve bunun yerine sır anlamına gelen "Secret" sözcüğünü kullanmışlardı.

Gelenek sözcüğü de benzer şekilde "hafifletilmişti"! Burada "Gelenek" derken toplumda bilinen ve anlaşılan anlamıyla **"Gelenek"** kastedilmiyordu; kastedilen **"Kabbala"** idi (NOT: Kabbala, sözcük anlamıyla gelenek demektir). Öyleyse **"Gizli Gelenek"** denildiğinde insanlığın ilk dönemlerinden beri uğraştığı **"Okült"** uygulamaları ile daha sonraki yüzyıllarda, özellikle de 11. ve 12. yüzyıllardan itibaren gelişen ve içinde Yahudi Kabbalizmi'nin de yer aldığı tüm yasaklanmış ilim ve bilgi kümeleri kastediliyordu. Bu en geniş anlamıyla **"Gelenek"** (Tradition) Okült örgütlerinin anladığı ve kullandığı "Bilim"di. Bunun içinde Helen, Yahudi, Roma, Antik Mısır, Sümer, Babil, Hint ve Çin **"Geleneklerinden"** füzyon yoluyla taşınmış öğeler vardı. Ancak en güçlü etki Anadolu ve Ortadoğu coğrafyasından gelmişti. Ünlü Baküs, Ceres, Cybeloe ve Eleusis, Samothrace kültürlerindeki Okültik, Hermetik, Ezoterik, Alşimist uygulamalar bir sentez halinde belirli bir tarikat/örgüt tarafından günümüze kadar intikal ettirilmişti. Bu gizli tarikat **"Cabiriler"** adıyla tanınmıştı. Başta Herodot ve Çiçero olmak üzere birçok yazar Cabiri Kültü hakkında uzun tanımlar yazmışlardı. Nedir ki ilk kez 1888 yılında bu kültün tapınağına ve tanrılarının izine ulaşılabilmişti. Thebes'de yapılan kazılarda Cabiri kültünün tanrılarından biri olan, Herodot tarafından **"En güçlü Büyücü"** diye tanımlanmış olan Caberios'un heykeli bulunmuştur.

İşte bu Cabiri geleneği, Ege ve Batı Anadolu'daki en eski ve etkili Okült sistematiğiydi. Haçlı Seferleri sırasında ve sonrasında Cabiri **"Sırları"** (Mysteries) Batı'ya Tapınak Şövalyeleri aracılığıyla taşındı. İlkin Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü bu sırların çoğunluğuna sahipti, sonra bu örgütün üst üyeleri masonluktaki **"Spekülatif ve Operatif"** mason localarını kurdular. Ünlü din adamı ve Okült Rev. George Oliver'in **"History of Initiation"** adlı kitabında yazdığına göre özellikle Fransız Masonluğu –Büyük Doğu Locası– tam anlamıyla Cabiri geleneğine göre ku-

rulmuş ve yönetilmişti. Cabiri geleneğinin sembolleri beyaz önlük, çekiç ve demir örstür ve bu asli semboller günümüzün masonları tarafından da kullanılmaktadırlar.

Gizli Geleneğin, Yahudi Kabbalizm'i dahil her yönüyle uğraşan ve sadece soyluların, zenginlerin ve bilim adamlarının üye olabildikleri ilk "Açık" Gnostik-Hıristiyan tarikat ve locaları 1767'den itibaren peş peşe açılmaya başlandı. Bunlar tamamen Cabiri Geleneği'ne uygun, en eski kültür ve kült uygulamalarının taşıyıcıları oldukları bilinen özel örgütlerdi. Krallar, başta II. Frederick, Prensler, başta Thurm und Taxis[4], soylular ve zenginler bu örgütlere üye olmuşlardı. Bu dört örgüt şunlardır: 1767'de Avusturya'da Habsburg Hanedanı'nın himayesinde kurulan, **"The Academy of the Ancients and of the Mysteries"**; 1780'de kurulan **"The Knights of the True Light"**; aynı yıl Almanya'da Rosycrucian'ın üyeleri tarafından kurulan **"The Order of Jerusalem"** ve 1783'te Paris'te açılmış olan, **"The Society of the Universal Auora"**. Bu tarikat ve localar, tüm Avrupa'da sadece "Manevi" planda değil, Kilise-Karşıtı tüm faaliyetlerde başrolde yer almışlar ve Gnostik Hıristiyanlığın yerleştirilmesini temin etmişlerdir. Ünlü Mesmer, İsveç'deki en etkili Kilise'yi kuran Swedenburg, Fransız şifacı St. Martin, ünlü Pasqually, Willermoz ve örneğin geçmişteki Lavatar ve Eckartshausen gibi mistikler de dahil, adları 17, 18, 19. yüzyıllarda ünlenmiş birçok entelektüel bugünkü Avrupa Birliği'nin, **"Kültürel Mirası'na"** işte bu tip gizli örgütler aracılığıyla yön vermişlerdir. Bunlardan bazıları bu gizli örgütlere, 6 yaşındayken **"İnisye"** edilmişler ve çok gizli, çok özel bilgilerle donatılmışlardı.

Örneğin Emmenuel Swedenburg (gerçekte Swedberg) 1688 yılında Stockholm'de doğmuştu. Babası papazdı. 1716'da Kral 12. Charles tarafından **"Maden ve Kömür"** Bakanı yapılmıştı. Swedenburg, Avrupalı yazarlara göre bu kıtadaki gelmiş geçmiş en büyük **"Mistiktir"**. Spiritüel felsefe hakkında birçok kitap yazmış ve sadece İsveç, Norveç ve Finlandiya'da değil tüm Avrupa'da ünlenmişti. Swedenburg, İncil'deki ünlü Apokalips üzerine yeni ve çok karmaşık -kehanet gibi- yorumlar yapmıştır. Swedenburg, özellikle **"Yeni Kilise Yeni Kudüs"** temalarını

yorumlamış ve Avrupa'nın kendi görüşleri doğrultusunda bütünleşmesinden yana olmuştur. Swedenburg'un ilginç önerilerinden biri insanların makineleri kullanarak uçabilecekleri şeklinde, uzayda **'Yaşam'** olduğunu ve diğer gezegenlere -kendi deneyimi ışığında- **"Ruhsal"** geziler yapılabileceğidir. Swedenburg, 1772'de ölmüş ve ölümünden sonra sağlığında hiç istemediği halde adına bir kilise kurulmuştur. Günümüzde bu kilise İsveç, Norveç, Danimarka, Finlandiya, Rusya ve Amerika'da çok etkilidir. Swedenburg'un Ezoterik öğretilerine bağlı ilk loca 1755'te Stockholm'de açılmıştı. Bunu 1760'ta Berlin'de açılan ve Prusya Kralı'nın yönettiği loca izlemişti. 1769'da Kardinal Rohan 3. locayı Paris'te açtı.

Christendome 'daki (AB) Avrupa Parlamentosu'nda ilginçtir ki, bu tip gizli örgütlere eleştiriler yönelten bazı milletvekilleri ve bakanlar parlamentoda yaptıkları konuşmalarda Avrupa Birliği'nde gerçekte etkili olan unsurların bu gizli **"Cemiyetlerin"** üyelerinin olduklarını vurgulamışlardır. Birkaç örnek aktarayım: Belçika Dışişleri Bakanı, *The New York Times*'ın belirttiğine göre Avrupa Parlamentosu'nda yaptığı konuşmada **"Gizli Örgütlerin"** etkisi üzerinde durmuş ve bazı finans çevrelerinin AB'ye "Komplo" düzenlediklerini öne sürmüştü.[5] Bir diğeri ise General Tito ile ilgiliydi. Tito, Mason localarını kapatmıştı ama Ortodoks Kilisesi Tito'ya kızdığı için onu Katolik ve Mason ilan etmişti. Hatta mezarı açılmış ve cesedi kaçırılarak Vatikan'da toprağa verilmişti.[6](!)

Burada yine kısa bir anlaşma için Gnostiklere dönmek gerekiyor. Çünkü bugünkü AB'de etkili olan Kilise-Hıristiyanlığı (Vatikan) ya da **"Eklesiastik-Sacerdotalizm"** değil, günümüzde felsefi anlamda kendilerini din konusunda (İman bahsinde) **"Agnostik"** kabul eden Okültik-Masonik çevrelerdir. Günümüze damgasını vuran bu akımın kökleri Cabiri geleneğindendir. Nedir ki, Gnostik-Hıristiyanlık'ta bu akım İsa Mesih'in Çarmıh'ta ölüşünden(?) hemen sonra başlamıştır.

Gnostik-Hıristiyanlar, Ana Kilise (bugünkü Vatikan) tarafından çeşitli Ekümenikal Konsillerde ve Synodlarda* kabul edilen

---
* Bkz. Sözlük.

kararlar çerçevesinde oluşturulan **"Canonlar"**a (yasama/yönetmelik) uygun olarak İsa'nın 12 havarisinden Peter (Petrus=Simon), James (İsa'nın kardeşi sayılan), John ve Andrew'a öncelik vermezler. Bu havariler, resmi yerleşik Kilise(ler) için önceliklidir. Ama Thomas, Philip, Mathew (Matta) ve Bartolomew, Gnostikler için çok önemlidir. Ayrıca, Meryem Ana'yı değil Yeni Ahit'teki ikinci önemli kadın, fahişeyken nadim olup İsa'ya **"Hizmetkâr"** (bazı yorumlara göre de eş) olan Mecdelli Meryem'i (Maria Magdalena) öne çıkartırlar. Gnostikler için Philip'in Gaspel'i (İncili) ve bu Meryem'in İncili çok değerlidir. Bu kitaplar resmi kilise tarafından tanınmazken, Gnostik-Hıristiyanlar için neredeyse en kutsal kitaplardır.[7]

Cabiri geleneğinden Gnostiklere, onlardan da günümüzün Masonlarına kadar uzanan bir **"Gizli Gelenek"**i anlatabilmek için bu kısa açıklamaya gerek vardı. Bu gizli uygulama şudur: Cabiri geleneğinde, özellikle de Batı Anadolu'da İÖ 5. yüzyıldan itibaren egemen olan bazı kültlerde (ör. Eleusis, Dionisus vb.) erkeklerin kadın giysiler giyerek "Dişil" prensiple özdeşleşmeleri törenleri vardı. **"Gospel of Mary"** adlı Gnostik kitapta Mecdelli Meryem'in "Tanrı bizi erkek yaptı" (Lord has made as male) şeklinde bir beyanı yer alıyordu (9,20) (8). Burada kast edilen Erkek=Ruh (Spirit=Lord=İsa) ile Dişil Prensip Wisdom /Word'un (Kelam) birbirleriyle bütünleştikleri anlatılmıştı. Kitaba göre, Mecdeli Meryem, **"Dişiliğini"** aşarak nihayet **"Erkek"** olabilmişti. Ancak bu aşamayı tamamladıktan sonra Lord Jesus, (İsa) onun yanına yaklaşmasına ve hizmetkârı olmasına izin vermişti. Dişinin erkeğe ya da erkeğin kadına dönüştürülmesi bir tür gizli **"İnisiyasyon"** olarak kabul edilmişti. Bu geleneği sürdüren masonlar sadece erkeklerden oluşan localarında biraderlerine, aynı locaya kayıtlı başka bir masonun eşinin adını almak zorunluluğunu getirmişlerdi. Buna göre örneğin adı John olan bir mason, aynı loca'daki biraderi Thomas'ın eşi Margaret'in adını almaktadır. Erkeklerin kadın giysileriyle dans etmesi geleneği de Cabiri kökenlidir. (NOT: Batı Anadolu'da yaygın olan Zenne geleneği muhtemelen bu yerleşik gelenekten kaynaklanmaktadır.) Günümüzde varlığını sürdüren diğer bir

Cabiri geleneği de, gerçekte Hindistan kökenlidir ve günümüzde başta Yunanistan olmak üzere Avrupa'nın birçok bölgesinde uygulanmaktadır. Buna göre her yıl (ör. Yunan adalarında) köylerin yaşlı kadınları **merva** ve iç çamaşırlarını kullanarak köylerindeki bakirelere "Koca" bulmak için dev bir penis yaparlar ve bunu köyün içinde dolaştırırlar. Daha sonra bu dev organı öperek bir haçın üstüne bağlarlar ve denize atarlar. Buradaki sembolizmde amaç yine Ruh ile Kelam'ın buluşmasının teminidir.

Yine ilginç bir Cabiri geleneği, Hıristiyanlık'ta kendisine yer bulmuştur. Bu kez sihirli sözcük "**Süt**"tür. Gnostik-Hıristiyanlar, Cabiri inanç sistematiğine göre kutsal sayılan sütün gerçekte insanı yaratan iki asli unsurdan (diğeri kan) biri olduğunu düşünüyorlardı. Onlara göre Tanrıça Juno, oğlu Herkül'ü emzirirken sütü taşmış ve Türkçe'de Samanyolu denilen ama aslı "**Süt(lü) Yol**" olan (Milkyway) "**Galaksileri**" yaratmıştı. (NOT: Yunanca'da Galaktos, süt demektir. Latincesi: Lac.) Araştırmacı Marina Warner'in anlattığına göre, I. yüzyıl filozoflarından Macrobius, sütü, "**yıldızların arasındaki en yüksek saflık**" olarak tanımlamıştı.[9] Meryem'in "Yıldızları" onun tüm insanlığı geliştiren sütünü sembolize etmekteydi. Gnostik-Okültistler için süt, Astral-Işık (Nur) demekti.

Sir James George Frazer, ünlü "**Altındal**" (Golden Bough A study in Magic and religion) adlı kitabında, Rus Romen, Leh ve Bulgar toplumlarında, özellikle Ortodoks köylüleri ve hayvan geliştiricileri arasında "**Süt**"ün çok önemli sembolik bir yerinin olduğunu göstermiştir.[10] Frazer'in aktardığına göre, söz konusu toplumlarda her yıl Aziz George Günü'nde köyler, cadılara ve büyücülere karşı alarma geçiyorlardı. Bu köylülerin inançlarına göre cadılar "**Süt**" çalarak, köylülerin "**Bereketini**" kesebiliyorlardı. Bundan korunmak için ev kadınları, cadıların lanetini ters çevirmek için, süt veren hayvanlarının başlarına ve boynuzlarına "**Güller**" bağlıyorlar ve kapılarına haçlar asıyorlardı. Haçtan parça koparsa o eve cadıların uğradıklarına inanılır ve o aile bir süre için tecrit edilerek duaya gönderilirdi.

*****

Ünlü kentbilimcisi Lewis Mumford'un belirttiğine göre Avrupa'daki en köktenci değişimler 15. ve 18. yüzyıllar arasında yaşanmıştı. Bu dönemde, Mumford'a göre, Avrupalı kentli yaşamda içerik ve biçim açısından son derece radikal değişimler olmuş ve bunlar da kent düzenlemelerine ve planlamalarına yansımıştı. Barok, işte bu değişimlerin yaşandığı çağdı.[11] İlginçtir ki, dinsel açıdan yasaklanmış olmasına rağmen, Avrupa'da ilk kumarhaneler 15. yüzyılda belediye izinleriyle açılmıştı.[12] Sekizinci yüzyılda Aziz Boniface tarafından yasaklanmış olan **"Büyü ve Sihir"** ise 1484'te Katolik Kilisesi tarafından resmen ele alınmıştı.

İşte bu tarihsel dönemde Avrupa'da başta **"Kentleşme"** ve **"Yapılaşma"** yeni bir anlayışla ele alınmıştı. Bu, **"Sekülerleşme Süreci"** olarak bilinir.[13] Bu dönemde Avrupalı insanlar başta kiliseler ve devlet daireleri olmak üzere kentlerini yeni bakış açısıyla **"Yeniden Yapılandırmaya"** ve **"Kurtarmaya"** başladılar. Bu yeni bakış açısında, Hıristiyanlık dininin iki temel unsuru -dikkat: çok önemli- "Kurtarıcılık=İsa'nın yeryüzündeki misyonu ve Yeniden-Yapılandırma=Vaftiz, Kilise'nin öbür dünya için önerdiği misyon, radikal bir değişme uğramıştı. Avrupalı elitler artık Seküler bakış açısıyla, Kurtarıcılık derken, "Kendilerinin" misyonunu kastediyorlardı. Bu elitler ise kentleri değiştirmekle başladılar. 14. yüzyıla damgasını vuran **"Kara Veba"** salgınlarında Avrupa nüfusunun üçte birinden fazlası yok olmuştu. 1475'te Avrupa'nın güçlü soylularından Napoli Kralı Ferrante, Avrupa'daki dar sokakların, karanlık geçitlerin Avrupa devletlerinin **"Ulusal Güvenliğini"** tehdit eden unsurların başında geldiklerini açıklamıştı. Bu açıklamanın ışığında sonraki Avrupa kentlerine geniş, düz yollar, ışık alacak geçitler, geniş alanlar ve meydanlar yapıldı. Mumford'un deyimiyle, artık Tanrı-Egemen (Vatikan) yerelcilikten, Barok "Merkeziyetçiliğine" ve Kilise'nin Evrenselliğinden, Ulus-Devletlerinin Egemenliklerinin "Tek-Örnekliğine" (from universality to uniformity) geçiş sağlandı.[14] Daha sonra **"Aydınlanma Çağı"** diye adlandırılacak olan dönem işte ilkin yeni ve çoğunlukla Gnostik Hıristiyanlığın temsilcileri olan yeni egemenlerinin Avrupa kentlerini Kili-

se'nin "karanlığından kurtarıp" sokaklarıyla evleriyle, meydanlarıyla aydınlatmalarıyla (yeniden inşa etmeleriyle) başladı. Geçerken belirteyim ki, Avrupa'da 16. yüzyılın sonlarına kadar, evlerin doğu cephelerine pencere yapmak yasaktı. Neden mi? Tüm kötülüklerin, hastalıkların ve belaların Doğu'ya hâkim olan Müslümanlardan ve Türklerden geldiğine inanılıyordu da ondan... Avrupalı Masonlar artık kentlerini Kilise'nin değil, kendi Tanrıları'nın, yani **"Evrenin Ulu Mimarının"** isteklerine göre düzenliyorlardı.

Benzer bir gelişme ise 18. yüzyılda Amerika'da yaşandı. George Washington, Benjamin Franklin, Lafayette ve Patrick Henry gibi 33. derece Masonların **"Yeniden İnşa Ettikleri"** ilk devlet ABD olmuştur. Bu yeni devletin anayasasından yönetmeliklerine, mimarisinden eğitimine kadar hayatın her masonların kendi **"Geometrik"** tasarımlarının izi vardır. Nedir ki masonik örgütlerin bu girişimlerine tepkiler de gelmeye başlamıştı. İlki 1821'de Pittsburg'daki **Presbiterian** Kilisesi Masonların **"Hıristiyanlığı kirlettiklerini"** öne sürerek onları lanetledi. Ardından 1823 'te Methodist Kilisesi (General Conference) üyelerinin bu **"Kirli"** tarikata girmesini yasakladı. Bu dinsel grupların iddialarına göre masonlar, İngiltere tarafından yönetilen kişilerde ve Hıristiyanlığın en kutsal değerleriyle başta da Haç ve Meryem'le alay ederek onları kirletiyorlardı.

Ama en ilginç tepki birkaç yıl sonra patlak verdi. Çok etkili oldu ve Amerika'yı ve dünyayı sarstı. Masonlar bu tepkinin yarattığı büyük depremi unutturabilmek ve toplumların hafızasından silmek için kendi denetimleri altındaki basın ve yayın organlarını kullandılar. Günümüzde bile geçmişte kalmış bu olayın duyulmasını, yazılmasını ve yaygınlaştırılmasını engellerler, özel sansür uygularlar. Örneğin bu olayın belgesellerinin yapılması hâlâ yasaktır.

Olay şuydu: 1826 yılında New Yorklu bir taş ustası, Mason Locası'nın faaliyetlerinin dinsel inançlarına aykırı olduğunu fark edince ayrılmak istemişti. Adamın adı William Morgan'dı. Taş ustası locadan ayrılamayacağını, ayrılırsa öldürüleceğini öğrenince gizlice bir kitap yazmış ve bastırmak istemişti. Ma-

sonluğun gizli törenlerini düzenledikleri konspirasyonları, gizli işaretlerini vd. ne biliyorsa bu kitapta açıklamıştı. Morgan kitabını bastırmaya çalışırken birdenbire polisi karşısında bulmuş ve hırsızlıktan tutuklanmıştı. 12 Eylül 1826'da tutuklanan Morgan, bir gün sonra hapishaneden salıverilmişti. Hapisten çıkıp yürürken yanına yedi kişi gelmiş ve onu karga tulumba bir at arabasına bindirerek uzaklaşmışlardı. Birkaç gün sonra Morgan'ın cesedi Niagara Şelalesi'nde bulundu. Halk Morgan'ı kaçıran 7 masonu teşhis etti ve ayaklandı. Masonlar yakalandılar ama bu kez de mason şerifler ve yargıçların yardımıyla serbest bırakıldılar. Halk yeniden galeyana geldi. Bir grup dindar Morgan'ın kitabını basıp dağıtmaya başladılar. Ve ABD ile dünya tarihinde tek örnek olarak kalan bir siyasi parti kuruldu. Bunun adı **"Anti-Masonik Parti"** idi.[15]

Anti-Masonik Parti, 1827 seçimlerine Thurlow Weed adlı yazarın desteğiyle bağımsız adaylar soktu ve bunlardan 15'i seçimleri kazandı. Kısa zamanda ve hiçbir hazırlık yapılmadan girilen seçimlerde elde edilen başarı Anti-Masonik cepheyi güçlendirdi. Bu cephede yer alanlar kitaplar, dergiler ve bildiriler yayınlamaya başladılar. Masonların tüm sırları sokaklara düştü. Bu yazılara göre masonlar Amerika'yı 100 yıl içinde bir İmparatorluk yapacaklar ve aralarında dağıttıkları gizli soyluluk unvanlarıyla, İngiltere Krallığı ile bütünleşerek tüm dünyayı yöneteceklerdi. Anti-Masonik cephenin hedefi Cumhuriyetçi ve Demokrat partilerin mason liderlerinin Vali Clinton (ünlü Monicacı Bill Clinton'un **ahvadı**) ile General A. Jackson'dı.[16]

Anti - Masonik Parti'nin kitlesel gösterileri ve yerel seçimlerde başarı üstüne başarı sağlaması tüm masonları korkuya saldı. Mason locaları, asker olduğu ve sevilen bir kişi olduğu için Andrew Jackson'ın mason olmadığını açıklayarak onu ABD Başkanlığı'na aday olarak öne sürdü. Cumhuriyetçi ve Demokrat mason partileri, iktidarı Anti-Masonik Parti'ye kaptırmamak için birleştiler ve Jackson'ı başkan seçtiler. Bundan sonra halk tatmin oldu. Andrew Jackson, masonlara karşı **"Göstermelik"** bazı çıkışlar yaptı ve beş yıl içinde Anti-Masonik Parti desteğini yitirdi. Anti-Masonik Parti, kısa süren mücadelesi sırasında

dünya tarihine çok önemli bir katkıda bulundu. O dönemde yayınlanan belgelerde;

1) ABD'nin masonluğun ideallerine göre kurulmuş bir devlet olduğu;
2) Bu mason devletinin dünyaya egemen olarak Masonluğu -siz Gnostik-Hıristiyanlık diye okuyun- **"Dünya Dini"** yapmak misyonuyla donatıldığını;
3) Bunun masonların **"Kutsal Görevi"** olduğunu ve dünyayı bu yönde şekillendirecek iktisadi, siyasi, toplumsal ve tarihsel projeleri üreteceklerini;
4) ABD'nin **sonsal** misyonunun **"Tek Dünya Devleti"** ve **"Tek İnanç"** olduğunu açıkladı. 1826'nın Anti-Masonik Partisi, neredeyse günümüzü ABD yönetimini deşifre etmişti. Son yüzyılda masonlara yönelik eleştirilerin kaynağında o dönemde yapılmış yayınların katkısı çok büyüktür.

* * * * *

Çağımızda bu masonik projeler hem gündemde hem de uygulamadadır. Christendome'da kurulan Avrupa Birliği de işte bu Gnostik-Okültik projelerden birinin adıdır. Şimdi de Avrupa Birliği'ni kuran ve II. Dünya Savaşı sonrası düşman kardeşler Fransa ile Almanya'yı yan yana getiren, onları barıştırıcı ve AB'nin birlikte temellerini attıran bir başka Gnostik-Okültik örgütü görelim. Avrupa Birliği'nin ilk temelleri bu örgütün şatosunda atılmıştı. Bu örgüt **"Moral Rearmament"**dır (Manevi Cihazlama Örgütü).

"Moral Rearmament" Manevi Cihazlanma Cemiyeti adıyla İstanbul'da da faaliyet göstermişti (Bundan sonra kısaca MRA).

Bu ilginç örgütün kurucusu Amerikalı Lutheran papazı (pastor) Frank Buchman'dı. MRA, ilkin İngiltere'de 1929'da, I. Dünya Savaşı'ndan hemen sonra Oxford Grubu adıyla kurulmuştu. Buchman, Lutheran olmasına rağmen, İngiltere'de **"Evangelizm"** akımına girmişti. Karizmatik ve gizli bilgilere sahip bir kişi olarak tanınmıştı. Tanrı'ya hizmet için yeni bir yöntem bul-

duğunu öne sürmüştü. Buchman, **"Sessiz Dinleyicilik"** ve **"Gizli Yönlendiricilik"** diye tanımladığı yöntemiyle olayları **"göze görünmeden"** yönlendirmeyi başarmıştı.[17]

MRA hakkında çeşitli akademik çalışmalar yakın dönemde yayınlanmıştır. MRA'nın **"Perde Arkasındaki"** yeri ve rolü yeni fark edilen bir olgudur. Yakın dönem araştırmacılarından Edward Luttwak'ın ayrıntılı incelemesinde 1945-1955 yıllarındaki MRA faaliyetleriyle ilgili belgeler ilk kez gün ışığına çıkmıştır.

1945'te Almanya yıkıntılarla dolu bir ülkeydi. Ekonomisi çökmüştü, siyaset ise durmuştu. Müttefikler, Almanya ile **"Barış"** Antlaşması imzalamamışlar, sadece kayıtsız teslimiyet ve ateşkes antlaşmaları imzalamışlardı. Müttefikler tam elli yıl Almanya'yı bu statüde tutarak cezalandırdılar. 1995'te Barış Antlaşması'nı imzaladılar.

Edward Luttwak'ın belirttiğine göre, Nazi Almanya'sında (1933-1945) MRA çok gizli ilişkiler kurmuştu. Bazı Hitlerci ve karşıtı sivil ve askeri yetkililer MRA'nın gizli üyesiydiler. Bunlardan Adam Von Tott, 1944'te Hitler'e düzenlenen başarısız suikasta karıştığı gerekçesiyle idam edilmişti.

MRA, Luttwak'ın gizli ve açıklanmış belgelerden yola çıkarak verdiği sayılara göre, 1945-1950 yılları arasında Fransa ile Almanya arasındaki gerginliği gidermek ve tarihi düşmanlığa son vererek, "Birleşik Avrupa"yı gerçekleştirmek amacıyla ilk "Reconciliation" (Barıştırma) toplantılarını düzenleyen örgüt olmuştur. Buna göre, MRA'nın merkezinin bulunduğu İsviçre'nin Caux kentindeki görkemli şatosunda söz konusu tarihler arasında 1,983 Fransız ve 3,113 Alman en üst düzey yetkilisi günlerce süren ve basına kapalı olan toplantılara katılmışlar ve "Birleşik Avrupa" fikrini nasıl hayata geçireceklerinin bir yol haritasını hazırlayarak ülkelerine dönmüşlerdir. İlginç olan Alman tarafına devlet başkanı yapılan ünlü Konrad Adenauer'ın, Fransız tarafına da daha sonra Avrupa Birliği'nin "Manevi Babası" sayılan Robert Schuman ve AB'nin Baş Mimarı olarak anılan Jean Monnet başkanlık etmişlerdi.

MRA'nın toplantılarına katılanların mesleklerine göre dağılımları şöyledir; Fransız tarafından 17 bakan, 3 eski bakan, 1

meclis başkanı yardımcısı, 6 milletvekili ve bir eski milletvekilidir. MRA'nın bu basına ve dış dünyaya kapalı toplantılarında Alman ve Fransız tarafından geleceğin başkanı olacak kişiler de belirlenmişti. Bunlardan biri, o dönemde dış ülkeler bakanı olan genç François Mitterrand'dı – ve Mitterrand daha sonra Fransa Cumhurbaşkanı yapılarak uzun yıllar "**AB Ruhu**"nu yerleştirmeye çalıştı. Mitterrand'ın "**AB Ruhu**" dediği, Adenauer'in 1951'de Frank Buchman'a gönderdiği bir mektuptu ve Robert Schuman'ın 13 Eylül 1953 tarihli MRA Dünya Konferansı'nda söyledikleri "Caux Ruhu"dur. Adenauer, mektubunda MRA'nın iki ülkenin birleşmesinde "**Göze Görünmeyen**" bir rol üstlendiğini belirtmişti. (NOT: İngilizcesi kısaca şöyle: Here, also, I believe, MRA has played an invisible but effective part...) Shuman ise konuşmasında, MRA felsefesinin ve ruhunun (Fresh hope from Caux) "**uluslararası ilişkilere dönüştürülmüş olmasından**" duyduğu memnuniyeti açıklamıştı.[18] İlginç olan Schuman'ın, Adenauer'in ve Mitterrand'ın Gül ve Haç bağlantılı mason localarının üyeleri olmalarıdır. Mitterrand, 1970'lerde, lideri olduğu Sosyalist Parti'nin amblemi olarak "**Kızıl Gül'ü**" seçmişti (NOT: Fransız Komünist Partisi ise Karanfili kullanır).

Diğer mesleklere göre dağılım ise özetle şöyledir: 200 sendikacı, 35 din adamı, feminist örgütlerin temsilcisi olarak, Margarita Hoppenot, 100 eğitimci (Paris ve Lille üniversitelerinin rektörleri dahil).

Alman tarafı ise daha yoğun bir katılım göstermiştir. Başta Şansölye Adenauer -sonra iki oğlu Paul ve Georg- olmak üzere, toplam 82 siyasetçi (Meclis Başkanı Hans Ebhard dahil) katılmıştı. Bu katılımcılardan çoğu 1947'deki toplantılarda da yer almışlar ve 1949'da ilk kez kurulan Alman eyalet meclislerinde ya "**Minister-President**" ya da başkan ve meclis başkanı yapılmışlardır.[19] Alman tarafından MRA'ya katılan 400 sendikacı ile 210 en büyük sanayici ve banka genel müdürü vardır (Mannesman, Hibernia, I.G. Farben, Krupp, Siemens, AEG, Daimler, Benz ve Bosch bazıları). 14 din adamı da MRA'nın üyeleri arasında toplantıya katılmışlardır. Bunlardan Theophill Wurm, Alman

Evangelik Kilisesi'nin başıdır, Psikopos Heinrich Rendtorff, Ekümenik Konsil'in başıdır. Ayrıca en ünlü ilahiyatçılar da bu toplantılara katılarak **"Caux Ruhu'nu"** AB'yi kurmak için hayata nasıl geçirecekleri konusunda eğitilmişlerdir.

Basın dünyasından ise Alman tarafından 160, Fransız tarafından 30 üst düzey yönetici katılmıştır. Fransız tarafına **Figaro** gazetesinin sahibi başkanlık etmiştir. Alman tarafında ise **Die Zeit, Deutsche Rundschau** ve diğer medya organları MRA tarafından düzenlenen Birleşik Avrupa'yı kurma toplantılarında hazır bulunmuşlardı.

Robert Schuman, MRA toplantılarında Fransız-Alman ortak Kömür ve Çelik Birliği'nin kurulması projesini getirmiş ve bunun Avrupa'da **"Saldırganlığı"** önleyecek ilk ekonomik birlik olacağını açıklamıştır. MRA, bu projenin (European Coaland Steel Community-ECSC) hayata geçirilmesini sağlamış ve Ortak Pazar böylelikle kurulmuştur. MRA'nın girişimleriyle kurulan Ortak Pazar, günümüzde Avrupa Birliği adıyla "Tek Devlet" olmuştur.[20]

Şimdi gelelim MRA'nın İstanbul'daki şubesine; Türkiye'de MRA, **"Manevi Cihazlanma Derneği"** adıyla, Beyoğlu, Asmalımescit Sokağı'ndaki bir apartmanın üst katında faaliyetlerini sürdürmüştür.[21] Derneğin üyesi ve kurucularından biri, ünlü İstanbul Valisi Prof. Dr. Fahrettin Kerim Gökay'dır.

Gökay, 33. dereceden masondu. Sayısız derneğin kurucusu ve üyesiydi. Mason cemaati içinde adı çok geçen bir valiydi. Manevi Cihazlanma Derneği'nin bazı özel toplantıları bu **"minik"** valinin Kadıköy-Göztepe'deki köşkünde yapılırdı. Derneğin başka bir toplantı yeri de Kadıköy-Selamiçeşme'deki İsmail Agar'ın köşküydü. İsmail Agar, 1961'de idam edilen Dışişleri Bakanı Fatih Rüştü Zorlu'nun yakın akrabasıydı. Derneğin tüm üyeleri Circle d'Orient'ın (Büyük Kulüp) üyeleriydiler. Derneğin açık propagandası **"Anti Komünizm"**di ve buna karşı **"Maneviyatı"** yeniden **"Cihazlandırmak"** gerekiyordu! Dernek, aynı zamanda İstanbul'da sayısız **"Güzelleştirme Derneği"** açmış ve buralardan **"Adam Derlemişti"** !!!

1960 yıllarındaki 27 Mayıs darbesinden önce dernek, Mende-

res hükümetine ilginç bir "Reconciliation" projesi götürmüştü. Buna göre İstanbul şehri, **"Dünya Dinlerinin Başkenti"** yapılacaktı. Fener Patrikhanesi, Vatikan gibi bir devlet haline getirilecek, Kariye Camisi bir tür Hilafet Merkezi yapılacak ve Yahudilik de en üst düzeyde yeniden yapılandırılacaktı – Dönme ve Karaim Yahudileri de böylelikle temsil hakkına kavuşacaklardı. Bu projeyi hayata geçirmek için MRA'nın Türkiye Şubesi, 1957'den sonra Menderes'e ünlü **"İstimlak ve Onarım"** projesini götürmüş ve Ayasofya'da "Ortodoks İbadetine" başlanmasını salık vermişti. Derneğin o dönemdeki başkanı DP Milletvekili Ekrem Tok'tu.

Bu derneğin üyelerinin tamamı masondu. İlginçtir ki bu kişiler, İstanbul'u "Dünya Dinlerinin Başkenti" yapmak ideallerini 1963'ten sonra "Dinlerarası Diyalog ve Hoşgörü" toplantıları ile yaygınlaştırmışlardı. Son yıllarda moda olan üç din birliği projesi (İbrahimi Dinler Projesi) de bu örgüt tarafından ilk kez 1957'de mason derneklerinde teklif haline getirilmişti.

Manevi Cihazlanma Derneği'nden yetişen ve/veya ona üye yapılmış birçok siyasetçi, bilim adamı, işadamı ve bürokrat vardı. Bunlardan biri daha sonra Türkiye tarihinde önemli rol oynadı. Cumhurbaşkanı Celal Bayar'a yakınlığıyla tanınan bu kişi Hazım Atıf Kuyucak idi. İktisat Profesörü olan Kuyucak, 27 Mayıs sonrasında adını unutturdu ve Masonik **"Uykuya Yattı".** Kuyucak, masonların en üst kurulu olan "Supreme Council"deki en etkili iki profesörden biriydi (diğeri Sahir Erman). Türkiye'nin tüm petrol tasarıları ve anlaşmaları onun elindeydi. Fakültedeki görevini başka bir mason biraderine (Prof. Şükrü Baban'a) bırakarak tüm çabalarını Türkiye'nin Avrupa ile **"Bütünleştirilmesi"** meselesine adamıştı. Hazım Atıf Kuyucak, masonların en etkili **"Spekülatif"** locası, **"Nur Locası'nın"** 33 dereceli Maşrık-ı-Âzam'ı idi. Ünlü Bilderberg'in 1959'da İstanbul Yeşilköy'de toplanan gizli oturumunda Türkiye'yi Kuyucak temsil etmişti. Günümüzde AB-Türkiye ilişkilerinin perde arkasında kalan görüşmelerini masonlar yönetmektedirler. Özellikle Fransız Büyük Doğu Mason Locası'nın Üstadı Alain Bauer ile Türkiye'deki masonlar bağlantılıdır.

İlginçtir ki, Kuyucak, aynı zamanda **"Gül ve Haç Kardeşliği"** gizli örgütünün de 1964'e kadar başında olan kişiydi. Gül ve Haç'ın gizli toplantıları İstanbul ve İzmir'de yapılıyordu (İstanbul'da Teşvikiye'de). 1964'te Gül ve Haç Şövalyeliği'ne yeni bir isim getirildi. Bu kişi İzmirli bir Avdeti Sabataycı olan Cemal Birik'ti. 17. derecede Mason olan Birik'i 1964'te İskoç Riti'nin izniyle önce Tapınak Şövalyeliği mertebesine, sonra da 33 dereceye çıkartarak, Gül ve Haç Baş Şövalyesi tayin edenler Hazım Atıf Kuyucak, Necmettin Erol ve çok ilginç bir siyasetçi olmuştu: TC Dışişleri Bakanı ve Cumhurbaşkanı vekili ve adayı İhsan Sabri Çağlayangil. Eski bir vali ve istihbaratçı olan Çağlayangil, 33 derecedeki siyasetçilerden biriydi. Ünlü Humeyni, Bursa'da zorunlu oturuma tabiyken, Çağlayangil, Ayetullah ile ilgili tüm gizli bilgilerin elinde toplandığı kişiydi. Çağlayangil, MRA'nın Türkiye'deki güçlü ellerinden biriydi. Başta Koç ve Sabancı aileleri olmak üzere kalburüstü kişileri bu İsviçreli örgütle tanıştıran oydu.

İKİNCİ BÖLÜM
ŞİFRESİ: HAÇ

"Nothing just happens in politics. If something happens, you can be sure it was planned that way."

"Siyasette hiçbir şey durup dururken olmaz. Eğer bir şey oluyorsa, emin olabilirsiniz ki bu o şekilde planlandığı için oluyordur."

Franklin Delano Roosevelt
Amerikan Devlet Başkanı[1]

2.4. Beşinci İmparatorluk /70 Adet 7

Kutsal Kitabın (Bible) Eski Ahit bölümünde (Hebrew Bible) adı geçen binlerce kişi arasında en esrarengiz olan üçüncü kişi Seth ve Enoch'tan sonra Daniel'dir. (NOT: Müslümanlar için Danyal Peygamber.) Yahudilerin büyük peygamberler arasında saydığı Daniel, Katolik Kilisesi için "Peygamber Giysili Devlet Adamı" mertebesindedir.[2] Buna göre Daniel, fonksiyonunu yerine getirmemiş peygamberdir. Daniel esrarengiz bir kişidir, çünkü Eski ve Yeni Ahitler'de ondan daha fazla büyü, sihir, müneccimlik, kâhinlik atfedilmiş bir kişi vardır, o da Magus Simon'dur (İsa'nın rakibi). Magus Simon, Gnostik- Hıristiyanlığın peygamberlerinden biridir. Daniel, Kutsal Kitap'taki en güçlü Okültist, Eskatolojist ve Oneist'tir. Şimdi bu kavramlardan son ikisini biraz açalım. Eskatoloji, ilahiyat biliminin dallarından biridir. İnsanlığın geleceği, dünyanın nereye gitmekte olduğu vb. gibi konularda yapılmış uzgörüleri, kehanetleri ve Tanrısal planı kapsar. Geçmişle değil, gelecekle ilgili bir inceleme ya da öngörüler toplamıdır. Oneizm ise "Rüya Tabirciliği" olarak çevril-

miştir. Oneizm, resmi Kilise ilahiyatında yer almaz. Düş yorumculuğu "Marifet" gösterme mertebesindeki Hermetik bir daldır.

Daniel'in Kitabı, Hıristiyan âleminde iki konuda en çok atıf yapılan çalışmadır. Bunlardan biri Messianizm (Mesihçilik / Mehdicilik), diğeri de Millerianizm'dir (Bin yıllık krallık). Daniel'in Kitabı'nda yer alan sayılar ise, daha sonra Kabbala'nın, Gemetria'nın ve İslami Ebced hesaplarının doğmasında etkili olmuştur. Ama en ağırlıklı olarak da "Numeroloji"de kendisini hissettirir. Sayısal değerlerle ilgili bu dört ana dal, Gizli Gelenek'ten gelen tüm Okült örgütlerinde, başta Gül ve Haç Kardeşliği olmak üzere tapınaklar ve masonlarca da kullanılmıştır ve günümüzde de kullanılmaktadır. Gül ve Haç'ın manevi kurucusu kabul edilen Paracelsus da Ebced Numerolojisi ustasıydı. 18. yüzyılın Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün en tanınmış kişisi Jacques Cazotte (1720-1792) idi. Cazotte, örgütün sayısal=Numerolojik değerler sistematiğini açıkladığı **"Le Diable Amoureux"** adlı bir kitap yazmıştı. (NOT: Paris'te günümüzde Cazotte'nin adını taşıyan bir cadde vardır.)

Daniel'in, İÖ VI. yüzyılda yaşadığı ve Babil Kralı Nabukednazar'ın maiyetinde **"Büyücülerin Başı"** olarak görev yaptığı bilinmektedir. Bu göreve getirilişi ilginç bir **"Düş Yorumu"** sonucunda olmuştur. Daniel'in Babil'e gelişinin ikinci yılında Nabukednazar, tüm müneccimlerini (astrolog), kâhinlerini (diviners), büyücülerini ve sihir ustalarını sarayında toplamış ve onlardan bir gece önce gördüğü rüyayı yorumlamalarını istemiştir. Müneccimler, anlatılmamış bir rüyayı yeryüzünde hiçbir kâhinin yorumlayamayacağını söylemişler ve bu da onların hayatlarına mal olmuştur. Daniel ise Nabukednazar'dan bir gecelik izin istemiş ve ertesi gün Kral'ın huzuruna çıkarak ona hem anlatmadığı rüyasının ne olduğunu anlatmış hem de yorumlamıştı. Daniel'in anlattığına göre Nabukednazar, rüyasında dev bir heykel görmüştür. Heykelin başı altından, gövdesi ve kolları gümüşten, beli ve kalçası bronzdan, bacakları demirden ve ayakları da yarı kildendir. Birden koskoca bir kaya ortaya çıkmış ve heykelin önce demir-kil karışımı ayaklarına, sonra demir bacaklarına, sonra bronz beline, gümüş gövdesine ve altın başı-

na çarparak onu un ufak etmiştir. O sırada bir rüzgâr çıkmış ve heykelin bütün parçalarını savurarak götürmüştür. Daniel, Kral Nabukednazar'a bu rüyayı gördüğünü söylemiş ve onu şaşırtmıştır. Kral ona bunu nasıl bildiğini sorunca, bir gece önce rüyasında Kral'ın gördüğü rüyayı ona kendi Tanrı'sının gösterdiğini ve bunun "Sır" olduğunu belirtmiştir. (NOT: Bu metindeki Sır, Aramice Jerus'tur ve günümüz İngilizcesindeki karşılığı Mystery'dir.)

Kral bunun üzerine rüyasını yorumlamasını istemiştir. Daniel de şu yorumu yapmıştır: Siz Altın başı temsil eden ilk krallıksınız, sizden sonra sizden daha az güçlü bir kral gelecek, ondan sonra üçüncü olarak bronz kral gelecek, o tüm dünyayı yönetecek. Sonra dördüncü olarak demir kral gelecek. Bu kral demir pençeleriyle insanları ezecek, onlara işkence yapacak ve tüm insanlığı yok etmek isteyecektir. İşte bu krallıklar döneminde Tanrı, kendi krallığını kuracak ve tüm bu kralları yok ederek bir daha hiç yıkılmayacak olan kendi Messianik Krallığı'nı kuracaktır.[3]

Garip ama gerçektir ki, Batı'nın son 2000 yıllık tarihinin ve kültürel mirasının en güçlü ve etkili dinsel, siyasal ve kültürel hareketleri işte bu rüya tabirinden yola çıkılarak oluşturulmuştur! Daniel'in **"Düş Yorumları"** İncil kadar etkili olmuştu. Öyle ki ünlü matematikçi Isaac Newton bile Daniel'in kehanetlerinin matematiğini inceleyen bir kitap yazmıştı. Newton, Kral'ın haznedarıydı ve masondu. (NOT: Newton'un 1733'te çok az sayıda basılan kitabı mason localarına dağıtılmıştı. 1985'te bu kitabı İsviçre'de yeniden tıpkı basımıyla yayınladım. Tüm dünyada şaşkınlık yarattı. Newton'un sadece fizikçi ve matematikçi değil, Alşimist ve Okültist olduğu anlaşıldı. Dünya basının da bu kitapla ilgili yer alan yazılarda Newton'un bu bilinmeyen yönü aydınlatıldı. Bkz. Ek)

Bu rüya tabiri ilk kez 12. yüzyılın güçlü ilahiyatçısı Joachim de Fiore (İÖ 1202) tarafından yeniden yorumlanmış ve rüyadaki **"Kaya"** sembolizminin İsa'nın kuracağı krallık olduğu vurgulanmıştır. Daha sonra Çek Thomas Müntzer, Anababtist Kilisesi'ni kurmuş ve Avrupa'daki ilk köylü isyanlarını, yine bu rü-

ya tabirinde geçen Kaya'nın (İsa'nın) krallığını kurmak için başlatmıştır (1534-5). Müntzer, Tanrı'nın krallığı olan Yeni Kudüs'ü, Avrupa'da kurmak için yola çıkmıştı ve Katolik Kilisesi tarafından taraftarlarıyla birlikte yok edildi.

Müntzer'den sonra gelen Martin Luther ise Eskatoloji ile Vaftiz'i özdeşleştirmiş ve Protestanlığı, Daniel'in 5. İmparatorluğu olarak göstermişti. Ondan sonra Portekizli Ermiş, Antonio Vieira (1608-97) ve ünlü Okültist Campanella (1626) hep bu rüya tabirinde geçen 5. Tanrısal Krallığın Avrupa'da Yeni-Kudüs olarak kurulacağı varsayımından yola çıkmışlardı. Başta Thomas More olmak üzere kimi **"Ütopistler"** de Daniel'in rüya tabirinin gelecek yıllarda Yeni Kudüs olarak gerçekleşeceğine inanmışlardı. (NOT: T. More, **Utopia** adlı kitabında Tanrı'nın Krallığını anlatır.)

Nedir ki bu ünlü 5. İmparatorluk'tan söz eden tek Peygamber Daniel değildi. Ondan önce David (Davut) ve Isaiah'da 5. İmparatorluk'tan söz etmişlerdi. Bunu dikkate alanlardan biri de 1652'de Kızılderililere giden ilk Protestan misyoneri olan John Elliot olmuştu. Onun yazdığına göre, **"İsa'nın Krallığı Batı'da Amerika'da kurulmuştu, yerliler de buna katılmak zorundaydılar".**

Daniel'in rüya tabiri, tahmin edebileceğiniz üzere en çok Amerikalıları etkilemişti. Her alanda en uç noktalara gitmeye dünden razı olan Amerikalılar, Elliot'tan sonra, Jonathan Edwards'ın **"Büyük Protestan Uyanışı"** hareketi sırasında (1740-44) Tanrı'nın Daniel'e bildirdiği Messianik Krallığın Amerika'da kurulduğunu ve bu Krallığın misyonunun tüm dünyayı egemenliği altına alarak Hıristiyanlaştırmak olduğunu öğrenmişlerdi. Edward'ı 1785'te Dimothy Dwight (torunu) izlemişti. O da **"Bin Yıllık Krallığın"** kurulduğunu açıklayan şiirler yazmış, söylevler çekmişti. Bir başkası Daniel Austin ise 19. yüzyılın başında açıkladığına göre 1776 Temmuzu'nda yayınlanan Amerika'nın Bağımsızlık Bildirisi (Declaration of Independence) Daniel'in rüyasındaki "Kaya"nın ta kendisiydi!!!

Ama en ilginci, hiç kuşkusuz ünlü mason bilim adamı John Priestley'den gelen yorumdu. Priestley çok saygı duyulan bir

bilim adamıydı, oksijeni keşfetmiş ve birçok gazı ayrıştırmıştı. 1779'da Yahudileri ele alan bir yazı yazmış ve Daniel'in rüyasına ve 5. İmparatorluğuna atıf yaparak aynen şunları yazmıştı: **"Gelecekte Yahudiler Filistin'e geri dönecekler, tüm dinler birleştirilecek, Papalık ilga edilecek, Türkler yok edilecekler ve Avrupa'nın tüm krallıkları BİRLEŞEREK Tanrı'nın yeryüzündeki krallığını kuracaklardır."** [4] 2500 yıl önce yapıldığı varsayılan bir **"Rüya Tabiri"** bakın biz Türklerin başına ne işler açmış!!!

Ünlü Romen asıllı bilim adamı Mircea Eliada'nın "Kutsal ve Haram" adlı kitabında belirlediği bir davranış tarzı vardı. Eliada, "Kutsallık insanın kendisiyle özgürlüğü arasında bir yerde bekler. İnsanoğlu bu nedenle Tanrı'yı öldürmedikçe tam anlamıyla özgür olamayacağını düşünür" diye yazmıştı.[5] Gerçekten de öyle olmuştur. Daniel'in kaya sembolizmi de bir Şifre'dir, Tevrat'ın başlangıç bölümünde yer alan Ağaç da sembolizmi itibariyle Şifre'dir. Ve bu şifre, Eliada'nın deyişiyle insanoğlunun bilinçaltını, dramlarını vb.ni yansıtır.[6] ABD'li Protestanların ve AB'nin kurucularının bilinçaltlarını ve kültürel "yeniden yapılanışını" bir rüya tabiri şekillendirmiş ve hayrettir ki, bu rüya tabiri bir "Amentü" gibi tekrarlanıp gerçekleştirilmiştir. Bu da Christendome'de **"Kendini Doğrulayan Kehanetlerden"** biridir.[7] Bu kehanetten yola çıkan ABD'li Protestanlar, kendileriyle özgürlükleri arasında duran diğer dinlere ait tüm kutsallıkları yok edebilmeye çalışmaktadırlar.

Daniel'in rüya tabiri, daha önce de belirttiğim üzere, sadece dinibütün Protestanları değil, aynı şiddette Gnostik-Hıristiyanları ve onların tarih içinde kurdukları açık/gizli örgütleri de etkilemişti. Önceki bölümde sözünü ettiğim MRA'ya kadar bütün örgütler, **"Birleşik Avrupa"** ve **"Birleşik Hıristiyan Krallığı"** rüyasını işlemişlerdir. (NOT: Daniel'in sözünü ettiği heykelin ayaklarının kil ve demir karışımı olması, hem Yahudi-Hıristiyan birliği, hem de Katolik-Protestan birliği olarak yorumlanmıştır.)

Yirminci yüzyılda aynı beklentilerden yola çıkan başka bir örgüt ise yine ABD'de ortaya çıkmış ve Daniel'in dünyanın hâ-

kimi olacağını muştuladığı (!) 5. İmparatorluğun kurucusu olmak üzere dünyaya düzen vermeye başlamıştır. Bu örgüt CFR'dir. Açık adı **"Council on Foreign Relations"** olan bu örgüt, MRA ile aynı dönemde harekete geçirilmişti ve halen de dünyadaki en etkili masonik örgütlenmedir.

CFR örgütlenmesini ve hedeflerini iyi anlayabilmek için başka bir kavramın üzerinde biraz durmak gerekir. Bu kavram **"Evanjelik"**'tir. Hıristiyan ilahiyatında Evanjelik, Kutsal Kitabın Yeni Ahit bölümündeki ilk üç kitap (Mark, Matthew, Luka) ile dördüncüsünün (John) toplamıyla oluşturulmuş olan inanç sistematiğidir. (NOT: İlk üçüne bağlı olup dördüncüsünü tam kabullenmeyen Hıristiyanlara Synoptikler denir.) Bu inanç sistematiğinde Kutsal Metin olarak kabul edilen sadece bu dört kitaptır. Bunun dışındaki 23 kitap ise sadece atıflar için kullanılırlar. Sözü uzatmak pahasına da olsa, zorunlu olarak geçerken belirtmek gerekiyor ki, Yahudiler için de Eski Ahit'in ilk 5 kitabı (Pentakok) ile Hexateuque denilen altıncısı (Joshua) Torah+1 olarak esas **"Öğrenimi"** oluştururlar. Hıristiyanlar kendilerinden önceki bu örneği esas alarak Evanjelik öğretiyi kurmuşlardır, kendi keşifleri değildir.

Evanjelik hareket, 16. yüzyılda Protestanlığın ortaya çıkışıyla hız kazandı. Dolayısıyla özellikle Almanya'da Protestanlara, Evanjelikler de denilir; Kilise'nin adı da Almanya Evanjelik Kilisesi'dir. Martin Luther'den sonra 18. yüzyılda İngiltere'de John ve Charles Wesley kardeşler tarafından Evanjelik Hareket 1780'lerde yeni bir dinsel ve siyasal platforma taşındı. Wesleylerin Amerika'da daha çok taraftarı oldu ve günümüzde ABD'de en güçlü ve etkili olan Methodist Kiliseleri, işte bu Evanjelik anlayışla kuruldular ve yönetildiler.

Şurası çok önemlidir ki, Evanjelik Methodist kiliselerin günümüzdeki hedefi, John Wesley'in koyduğu en radikal hedeflerin bile ötesine geçmiştir. Günümüzde ABD'nin Methodist Kiliseleri, özellikle de Başkan Bush'un döneminde tek hedefe kilitlenmişlerdir. Bu hedef Daniel'in yorumladığı Nabukednazar'ın rüyasında ortaya çıkan 5. İmparatorluk'tur (Kaya). Diğer bir anlatımla, 100 yıl sürecek olan Tek Dünya Devleti'ni ve Methodist-

Evanjelik Hıristiyanlığı (Katolikliği vd. değil) yeryüzünde tek egemen **"Kültür"** ve **"Din"** haline getirmektir. Bunlara göre önemli olan, kişilerin din değiştirmelerine gerek yoktur, insanın **"İkinci Doğası"** denilen **"Kültür"** bağlamında Tek Dünya Devleti'nin Methodist-Evanjelik dünya görüşünü, ahlakını, siyasetini vb. kabul etmeleri yeterlidir.

Methodist–Evanjelik dinsel ve kültürel yapılanma dünya kurulduğundan bu yana yeryüzünde egemenliğini tam kabul ettirmiş olan ilk dört kültürel-dinsel akımdan sonra (Paganizm, Katolik, Apostolik Hıristiyanlık, İslamiyet ve bir din sayılan Komünizm) bu rolü gerçekleştirmek isteyen 5. dünya görüşü ve dinsel-kültürel akımdır. Methodistler bu amaçlarını gerçekleştirebilmek için, hiç sevmedikleri halde, bir süre için (demir ve kil meselesi) Siyonistlerle birlikte hareket etmektedirler. Ama Nabukednazar'ın rüyasındaki gibi aslolan demirdir, kil değil.

Nitekim CFR'de birçok Siyonist üye bulunmasına rağmen (örneğin ünlü Edelmanlar ve Kissinger gibi) asıl ağırlık ve yönlendiricilik Evanjelik (Wesleyan ve Methodist) Kiliselerin üyeleri olan kişilerdedir. Sanıldığının aksine CFR'nin **"Tek Dünya Tek Yönetim"** stratejisinin gerçek mimarları Siyonistler değil, Evanjelistlerdir.

Evanjelist-Methodist kökenli ve inançlı kişilerce kurulmuş ve yönetilmiş olan CFR, stratejisinin en önemli iki unsurundan biri **"Aculturation"** diye bilinen **"Kültürel Yabancılaştırma"**, diğeri de **"De-politizasyon"**dur (Siyasetsizleştirme).

CFR'nin açık ve gizli stratejileri vardır. Örneğin dünyada adaletsizliğin bulunduğu her fırsatta dünya gündemine sokması, bunu başta Birleşmiş Milletler olmak üzere yönlendirmekte olduğu tüm platformlarda en yüksek tondan dünyaya duyurması açık stratejinin bir parçasıdır. CFR, dünyada adaletsizlik, açlık, sefalet vb. gibi kötülüklerin bulunduğunu, bazen ABD hükümetlerinin de bu tip kötülüklere sebep olduğunu -bir eleştiriymiş gibi- yüksek sesle söyler. CFR'nin bu açık eleştirileri gerçekte **"Gizli"** amacının ne denli haklı olduğunu ve CFR'nin istekleri gerçekleştirilmezse dünyanın gidişatının kötü olacağı tehdidine destek sağlamak amacıyla yapılır. CFR'nin **"Gizli"**

amacı, tıpkı diğer örnekleri gibi, dünyayı **"Kurtarmak"** ve **"Yeniden İnşa Etmek"** ütopyasından kaynaklanmıştır. CFR, **"Tek Dünya Tek Hükümet"**'in tüm kötülükleri ortadan kaldıracağını söyler. Bu onun sosyal hedefidir. Bunu yapabilmek için de önce **"Milli Bağımsızlık ve Egemenliklerin"** CFR'ye devredilmesini ister. Bu da CFR'nin **"Gizli"** hedefidir. Buyrun okuyun: CFR'nin kuruluşunun 50. yılı münasebetiyle 1971'de yayınladığı dergideki üyelerine özel sayısında örgütün en saygın üyelerinden Kingman Brewster Jr, baş makalesinde CFR'nin **"Gizli"** amacını şöyle açıklamıştı: "Başkalarını da egemenlik haklarını bizimle birleştirmeye ikna etmek için bazı riskler almamız gerektiğini biliyoruz..."[8]

Daha ilginç bir belge ise ABD'de **"State Department Document 7277"** adıyla kayıtlıdır. Buna göre CFR, tüm ülkelerin silahsızlandırılmasından yanadır. Ve belgenin sonunda şu ilginç saptama vardır: "...O zaman Birleşmiş Milletler'in Global Hükümeti o denli güçlenecektir ki, hiçbir ulus ona karşı çıkmaya cesaret edemeyecektir." Bu belge 1970'te Nixon yönetimindeki U.S. Arms Control and Disarmament Agency tarafından benimsenerek ABD politikası olarak kabul edilmişti.

Bu belge CFR'nin tezi doğrultusunda ulusları **"Egemenliklerinden"** vazgeçirme ve **"Ulus Devletlere"** son verme çağrısıydı. 1993'te CFR yıllık raporunu yayınladı. Raporda bu kez yine **"Askerlerin"** yeri ve rolü vardı. Buna göre 7 Nisan 1993'te CFR bir **"Round Table"** (Yuvarlak Masa) toplantısı düzenlemiş ve bu toplantıya CFR üyesi Amiral Stansfield Turner (CIA Başkanı) başkanlık etmiştir. Toplantıya Merrill A. Mc Peak (USAF=Hava Kuvvetleri Komutanı), Genelkurmay Başkanı Gordon R. Sullivan, Deniz Kuvvetleri Komutanı Carl E. Mundy Jr. katılmışlardır. Toplantının konusu, **"Amerika Ordusunun Rolünün ve Çevrelerinin Yeniden Tanımlanması"** idi.[9] Bu toplantı sırasında David Rockefeller CFR'nin Onur Başkanı idi. Halen George W. Bush yönetiminin en önemli adlarından olan Richard (Dick) Cheney'in görev süresi 5 yıl uzatılmıştı. Diğer ünlüler arasında ABD ve dünya siyasetine yön veren sayısız **"Seçilmemiş"** yönetici vardı. Bazılarını sayalım: Cyrus Vance, Jeane J.

Kirkpatrick, Donald Rumsfeld (30 yıllık üye), George S. Franklin, Les Aspin (30 yıllık), Joseph Slater (ünlü istihbaratçı, 2002'de öldü), Robert Murphy (başkan), Walter Mondela, Alexander Haig (general), Fred Haynes (Türk-ABD Derneği Başkanı) sayılabilirler.

CFR konusunda çok ayrıntılı bilgi vermek bu kitabın konusu değil. Şu kadarını belirteyim ki, CFR, ABD'nin tüm istihbarat örgütlerini, Dışişleri Bakanlığı'nı ve tüm uluslararası örgütleri denetim altına almak için kurulmuştur. CFR'nin 2000'den fazla üyesi vardır ve aklınıza gelen gelmeyen dünyaca ünlü tüm Amerikalı siyasetçiler bu kuruluşun ya üyesi ya da seçtiği kişilerdir. (NOT: İlk 400 önemli ismin listesi elimizdedir.) (NOT: 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'ndan sonra CFR Yunan asıllı Amerikalı John Bredemas'ı üye aldı. Bredemes aynı zamanda Fener Rum Patrikhanesi'nin **"Megas Logotheisis"** diye adlandırdığı **"Başvekil"** statüsündeki Archon'u [Koruyucusu] idi. Bredemas, Mason'du ve özellikle Bülent Ecevit'e Kıbrıs konusunda pek çok engel çıkartmış biriydi.)

Bu kişiler ise, ilginçtir ki, **"Seçilmemiş Yöneticiler"** olarak ABD'yi yönetmektedirler. Perde arkasında, bu kişilerin bağlı oldukları mason locaları ve yine bu kişilerin yöneticileri oldukları dev şirketler vardır. Örneğin Nelson Rockefeller, CFR'nin en güçlü üyelerinden biriydi. 1946 yılında Rockefeller Vakfı'nın yayınlandığı raporda, "Dünyayı tek dünya yapmak bu vakfın iddiasıdır" ibaresi yer almıştı. Aynı Rockfeller, 1975 yılında **"Seçilmemiş Başkan Yardımcısı"** olarak CIA'nın faaliyetleriyle ilgili bir rapor hazırlamış ve CIA o raporda öngörüldüğü şekilde Başkan Gerald Ford tarafından yeniden düzenlenmişti.[10] Rockefeller Komisyonu'nda görev alanların tamamına yakını CFR üyesiydi.

MRA ve CFR gibi kuruluşlar, 16-18. yüzyılların gizli, 20. yüzyılın yarı gizli **"Operative"** kuruluşlarıdırlar. Amaçları tektir: ABD'nin, dinsel öngörüler ve kehanetlerle belirlenmiş olan 5. İmparatorluk (Messianik Devlet) olduğunu dünyaya kanıtlamak ve ulusları tüm yeraltı ve yerüstü kaynaklarıyla çoğunluğunu üyelerinin oluşturduğu bir Evanjelist Elitin **"Seçkinlerin"**

emrine sunacak bir Tek Dünya Hükümeti kurmaktır. Tevrat'a göre **"Seçilmiş Halk"** Yahudilerdir. Günümüzdeki Evanjelist-Methodist CFR ve benzeri örgütler, gerçek **"Seçkinlerin"** kendileri olduğunu öne sürmüşler ve egemenliklerini ilan etmişlerdir.

CFR sadece dünya siyasetine değil, esasta, dünya ekonomisine de yön vermektedir. CFR, ilginçtir ki, 1917'deki Bolşevik İhtilali'nden sonra bazı Yahudi bankerler aracılığıyla ihtilal sonrasında –ve öncesinde- Lenin'e mali destek sağlamasını temin etmiştir. Bu görev, Kuhn, Loeb and Company adlı bankerlik kuruluşu aracılığıyla sağlanmıştır. Bu bankerlik kuruluşu 1867'de Abraham Kuhn ve Salomon Loeb tarafından kurulmuştu. 1875'te Rotschildlerin mutemedi Jacob Henry Schiff bu ortaklığa katılmıştı. Bu ortaklığa daha sonra dünya **"Merkez Bankaları Cambazı"** diye tanınan Yahudi Paul Warburg (kardeşleri Felix ve Max) da katılmıştır. 1939'da bu bankerlik şirketinin faiz gelirleri 10.8 milyar dolar olarak deklare edilmişti.[11] Kuhn, Loeb and Company kuruluşundan itibaren CFR üyesiydiler. Arsene de Goulevitch'in anılarını aktaran Gary Allen'in yazdığına göre, Rotschildler, Schiffler, Warburglar ve Morganlar bu ihtilale milyonlarca dolar destek mali güç temin etmişlerdi.[12]

* * * * *

Evanjelik-Methodist dünya hâkimiyeti için yürütülen çalışmalarda bazı tırnak içinde din adamları sınır tanımadan insanlığa karşı kışkırtıcı yayınlar yapmakta ve baş düşman ilan ettikleri İslamiyet'i yeryüzünden sileceklerini bağıra çağıra haykırmaktadırlar. Bunların sayısı çoktur ama en yakın dönemde yayınlanmış bir kitaptan alıntılar yaparak durumu örneklemekle yetineceğim. Kitabın adı: **"War on Terror/Unfolding Bible Prophecy"**dir ve yazarı, Grant R. Jeffrey adlı bir Evanjelist papazdır. Kitap 2002'de yayınlandı. Papaz Jeffrey aynen şunları yazmış: "Bu kitabı yazmaktaki amacım, yakında dönecek olan İsa Mesih'in Ortadoğu ile ilgili kehanetlerinin bizim neslimizin döneminde gerçekleşeceğini göstermektir. Korkunç İslami terörün (terrible İslamic terrorist attacks) saldırıları konusunda siz-

leri bilgilendirmektir. Tüm Batı dünyasının Hıristiyanlarını, İsrail'in Yahudilerini ve yumuşak başlı ve bizimle uyumlu Müslüman hükümetleri yok etmeyi planlamış olan İslamcı teröristlere karşı topyekûn bir savaş başlatmalıyız. Kutsal Kitap'ta yazdığına göre (Jev. 50-51) Babil (bugünkü Bağdat) en kısa zamanda yerle bir edilecektir. Bu kehanet çok yakında gerçekleşebilir."[13]

Papaz Jeffrey'in Kutsal Kitap'tan yaptığı alıntı ve kehanet saldırganlık için **"Spekülatif"** (manevi) zemini hazırlamış ve 2003 baharında da ABD ve müttefikleri silahlı saldırıyla **"Operatif"** olanı gerçekleştirmişlerdir. (NOT: Papazın toplam 18 kitabı 5 milyon okura satılmış.)

* * * * *

Kehanetlerin, rüyaların ve kutsal metinlerde yer alan sayıların Okült örgütlerinde inanılamayacak kadar güçlü etkisi olmuştur. Başta Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü olmak üzere tüm masonik örgütlenmelerde bunlar asli unsurlar olmuşlardır. Gnostik-Hıristiyanlıkta da durum aynıdır. Sayılar ve bunlara atfedilen değerler, birer uzgörü ve geleceği belirleme ve bildirme aracı sayılmışlardır. Gül ve Haç Kardeşliği, efsanevi kurucusu Christian Rosenkreutz'un aynı şekilde efsanevi Damcar kentine yaptığı eğitim gezisinden döndükten sonra Almanya'da başlattığı numeroloji çalışmalarını sürdürmüştür.

Doğu-İslam Numeroloji sistematiğini incelemek ve uygulamak amacıyla kurulan ilk Rosycrucian okült örgütü **"Order of the Brotherhood of Asia"** (Asya Kardeşliği Tarikatı) adını taşıyordu. 1780 yılında kurulan bu Okült örgütü, sayılar ve harfler arasındaki bağlantıyı anlayabilmek için Türk, Yahudi ve Ermeni **"Ebced"** ustalarıyla dostluk kurmuş ve bu kişileri Protestanlığı esas almış olan örgüte üye yapmıştı. Bu Masonik Rosycrucian loca, Almanya'nın Saksonya Eyaleti'nde aynı yıl faaliyete geçen **"Üç Dünya"** (Three Globes) Büyük Locası'yla bağlantılıydı. Üç Dünya Locası, 1762'de (5 Eylül) Tapınak Şövalyeleri ritüelini kabul etti. Bundan sonra Almanya'daki diğer localar da bu geleneği uygulamaya başladı.[14] Asya Kardeşliği Örgütü ABD'de

"The Ancient Arabic Order of the Nobles of the Mystic Shrine" adıyla günümüzde faaliyet göstermektedir. İlginçtir ki, bu ABD'li masonların sembolü **"Al Fes=Kırmızı Fes"**tir. Dolayısıyla bu masonlara **"Jay Jay"** de denilir. 1960'larda başları "Al Fesli" olan bu masonlar, Türkiye'ye çok sık gelmişler ve İstanbul, Antalya ve Konya'da temaslarda bulunmuşlardı. O yıllarda 32. derecede üstat sayılan Tuğgeneral Franklin Riter, bu masonların sözcüsüydü. **"Al Fesli Masonlar"**ın ilişki içinde olduğu bir kuruluş da İsviçre'nin Zurih şehrindeki **"Camel Zunft"**tır (Lonca). Her yıl **"Al Feslerini"** giyen yüzlerce Zürihli mason, atlarıyla geçit törenleri düzenlerler. Asya İhvanı'na "üye" olmadan kabul edilmiş iki kadın vardır. Bunlar Madam Blavatsky ve Sosyalist–Okültist Annie Besant'tır. Blavatsky, Rosycrucian şifrelerini bir araya getirmiş ve 1877'de **"The Sovereign Princess; Rose Cross"** adıyla yayınlanmıştır. Blavatsky gençliğinde İstanbul'da at cambazı olarak çalışmıştı.

Ebced hesabıyla uğraşmış olan İslam alimleri, aynı zamanda tekkeler ve zaviyeler ile şekillenen tarikatlar da kurmuşlardı. Bunlardan Melamiler, Rıfailer ve Kalenderiler en ünlüleriydi. Christian Rosenkreutz'un gittiği ve kabul edildiği Damcar'daki tekke muhtemelen bunlardan üçünün bir arada bulundukları ve Talib ar-Rıfai'nin (İÖ 1284) kurucusu olduğu Talibiyye Tekkesi idi. Merkezi Şam'da (Damcar = Damascene) olan bu tekke de, günümüzün deyişiyle Theosofi işleniyordu. Ebced sayıbiliminin en ileri tekniği bu tekkeden yayılmıştır. Örneğin, Elif=1, Ce=3, Lam= 30, Ze=7, Ye=10, Dal=4, Kef= 20 gibi Ebced sayılarıyla güneşin hareketleri ölçümlenebiliyordu.

Bu Melami merkezinde "Gül" çok önemli bir semboldü ve Latinler buna **"Rosa Damascene"** (Şam Gülü) diyorlardı. Gül, Sünni İslam'ın çiçeği olan Lale'ye alternatif olan **"Gnostik-Müslümanlığın"** sembol çiçeğiydi. İslam âleminde **"Gnostiklerin Efendisi"** diye bilinen (Lord of Gnostik) Cafer Sadık ve ondan **"Malamat Hırkasını"** almış olan Yezid el-Bestami, Nakşibendi-Melami çizgisinin önde gelen büyükleridir.

Melami geleneğinin üç önemli özelliği vardı ve bunların üçü de Christian Rosenkreutz'un hayatında belirleyici olmuştur.

Bunların ilki, Melamiler ibadetlerini gizli tutuyorlardı. Abu Abdurrahman es-Sulami'nin yazdığına göre (İÖ 1021) Melamiler, "**Fıkıh**"a değil, "**Marifet Ehli**" kişiler olarak (Theosofist) Havass aracılığıyla tasavvufun en gizli öğretilerine sahiptiler. İkincisi Melamiler, kendilerini belli etmeyi ve her fırsata vaaz vermeyi sevmezler ve bir bakıma antisosyal bir tavır sergilerlerdi.[15]

Christian Rosenkreutz da, kendi hayatını anti-sosyalleşme üzerine inşa etmişti; mezarının bile sadece dört kişi tarafından bilinmesini ve gizlenmesini istemişti. Melamiler de mezarlarının bir an önce yitip gitmesini istemişlerdir. Üçüncüsü ise, Gül Sembolizmi'dir. Melamiler Gül'de Tanrı'nın kokusunun bulunduğuna inanırlardı; Rosenkreutz'un Şam'a geldiği varsayılan 1420'li yıllarda bu kentteki en gizli Sufi geleneği Melami-Nakşi-Kalenderi-Rıfai çizgisinde saklanıyordu. (NOT: Melamilere, "**Mütevekkiller**" de denir.) Nakşilerin "**Zikrihafisi**" (gizlice Allah'ın adını anma) Melami geleneğinden bu tarikata geçmiştir.

Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün 1780'de kurduğu "**Asya İhvanı=Kardeşliği**" Örgütü Halep'te ve İstanbul'da faaliyet göstermişti. Halep'te, azınlıkların üye yapıldıkları ilk loca 3 Şubat 1748'de Alexander Drummond tarafından kurulmuştu. 1762-64 yıllarında Dr. Dionysus Manessa bu loca tarafından Ermeni masonlar oluşturmak amacıyla görevlendirilmişti. "Asia Kardeşliği" Örgütü'nün Avrupa'daki üyeleri "Şövalyelik" unvanını taşıyorlardı.

Bu Okült Örgütünün sembolü, kırmızı haç ve yeşil güldü. Örgüt, İslami gelenekte yer alan ve özellikle Melami-Rıfai çizgisinin uzmanlık alanındaki Cabiri geleneğine ait "**Gizli Geleneğin**" uygulamalarından cinlerin yönlendirmesi, düş iletimi (dream sending), muska, tılsım ve mühür yazıcılığı (özellikle de 7 Arap mührü sembolizmi), sayıbilim ve diğer Okült ilimleriyle meşgul olmuştu. Üyeleri arasında Sebetay Zwi'den gelen Dönmeler (Avdetiler) de vardı ve bunlar özellikle de Jacob Frank'in Sabataycı koluna mensup kişilerdi. İslami literatürü bildikleri için örgüte çevirileri daha çok bunlar yapmıştı. Örgütte 5 üst derece vardı. Seçilenler 14 ay "**Arayış**"a girerlerdi. Bundan sonra

7 ay da "**Talim**" görürlerdi. Sonra "**Çırak**" olurlardı. Çıraklık çok uzun sürebilirdi. Örgütün en önemli sayısı 56 idi. Çıraklığın geçiş töreni, aday dahil, 12 kişi ile yapılırdı. Bu örgüt İstanbul'da 1912'ye kadar kaldı. Son büyük üstadı, Alman soylusu Wilhelm Von Der Rose idi. Bu yıl içinde örgütün tüm belgeleri önce İzmir'e, oradan İtalya'ya, oradan da Amerika'ya götürülmüştü.

İtalyan akademisyen Angelo Iacovella'nın okuduğu belgelere atfen yazdığına göre İstanbul'da 1882 yılında bu "**Gül ve Haç Kardeşliği**" Örgütü'nü İtalyanlar yönetmekteydi ve bu örgütün adı da "**Savrano Capitalo Rosa Croce**" (Gül ve Haç Kurtarıcı Başkenti) idi.[16] İttihat ve Terakki Partisi üyelerinin çoğu daha sonra bu gizli örgütün yardımıyla İtalya'daki "**Carbonari**" adlı Operatif mason locasına üye yapılmışlardı.

Şimdi de bu tip kehanetlerde geçen ve Okült örgütlerince kullanılan bazı sayıların Numerolojik değerlerini ve şifrelerini görelim; bu bizlere Christendome'daki (AB) bazı sembollerin şifre değerlerini de verecektir.

Yahudiler için asli metinlerden sayılan Kutsal Kitabın ilk beş kitabından dördüncüsü "**Sayılar**" kitabıdır. Bu kitapta, inanılmaz bir ustalıkla çeşitli şifreler formüle edilmiş ve iletilmiştir. Daniel'in Kitabı'nda yer alan 70/7 gibi ya da "**Time, Times and half a time**" gibi formüllerin işte bu "**Sayılar**" kitabından kaynaklandığı sanılmaktadır. Sayılar kitabının 7. bölümünde yer alan 70. İbare Daniel'e bildirilen 7'li sırlardan biridir. Bu ibarede "**Bir günah için bir oğlağın kurban edilmesi**" gerektiği yazılıdır. Gnostik-Hıristiyanlar bu kurbanın İsa Mesih olduğuna inanmışlar ve böylelikle de kehanetin gerçekliğini varsaymışlardır. Öte yandan 7 sayısı 3 ve 4'ün toplamıdır. 3 ve 4 ün çarpımı ise 12'yi verir. Bu da Yeni Ahit'teki Kehanetler Kitabı'nın 12. babını işaretler. Burada başında 12 yıldızlı Taç taşıyan bir kadından (12:1) söz edilmektedir ki, bu Meryem'dir. (NOT: Kabbalistlere göre Musa Tanrı'dan 10 yazılı emir almıştır. Ama aynı zamanda sözlü bilgiler de kendisine iletilmiştir. Musa, Tanrı'nın Kubbesi, ya da Çadırı diye bilinen Tabarnakl'da kadınlı erkekli 70 kişi seçmiş ve onlara bu sözlü sırları aktarmıştır. Onlar da her

biri 7 kişiye aktararak gizli sırların günümüze dek ulaşmasını sağlamışlardır.) Avrupa'da ilk kez 1957'de 6 ülke birlik oluşturdular. Bu sayı 1986'da 12'ye ulaştı. Ama AB'nin 12 yıldızlı bayrağı 1955'te hazır bekliyordu. 1986'da resmen kabul edildi. AB bayrağının gerçekte Katolik âleminin en kutsal ikinci kişisi sayılan Meryem'i sembolize ettiği bilinmektedir. Katolik Kilisesi için Meryem, **"Mükemmellik ve Tamlık"** sıfatlarının taşıyıcısı kabul edilir. Bu düzen 25 Ekim 1955'te kabul edilmişti ama ilginçtir ki, o sırada ortada bir AB yoktu. Bayrak bir **"Üst Tasarım"** olarak ÖNCEDEN hazırlanmıştı! Günümüzde üye ve aday sayısı 30'a yaklaştı ama bayraktaki yıldız sayısı değişmedi ve değişmeyecektir. Diğer bir deyişle bazılarının yutturmaya çalıştıkları gibi her yıldız bir ülkeyi sembolize ETMİYOR, tam tersine 12 yıldızlı Taç taşıyan Meryem'i sembolize ediyor.

Sayılarla harfler ve sayılarla büyü ve sihir arasında doğrudan bağ bulunduğu ilkin Hindistan'da, sonra da Mezopotamya ve Antik Mısır'da ortaya çıkmıştır. Sayılarla çizgiler arasında **"Kader"** bağı bulunduğu fikri ise ünlü Lao Tzu'nun "I Ching" (Değişimler) adlı **"Hexagramları"** (Altılı Kader Çizgileri) tarafından başlatılmış olan bir gelenektir. Dünyanın siyasi, ekonomik, kültürel ve dinsel formasyonlarının tamamı, şu ya da bu şekilde, esasta "**Sayılardan**" ve dolaylı olarak da **"Matematik Mantık"**tan esinlenilerek kurulmuştur. Öğretilerin ve dinlerin şifreleri çözümlenince onların öngörüleri de (kehanetleri) açığa çıkar.

Çağımıza kadar gelen sayılar ilminin ilk sistematik kurucusu ünlü Pisagor'dur. Ona ve öğrencilerine göre sayılar Kâinat'ın sırlarını anlamak için kullanılabilecek anahtarlardı. Örneğin 1, Tevhidi, Tanrı'nın Tekliğini; 2, Şeytanı; 4, Kutsallığı; 5, evliliğin sembolünü gösteriyordu. Pisagorcular aynı şekilde 1 için Güneş, 2 için Ay, 5 için Ateş, 6 için Yeryüzü, 8 için Hava ve 12 için de Su sözcüklerini kullanıyorlardı. Şöyle söylersek Pisagorcuların örneğin 1 olmadan 12 ya da 8 olmaz diye yazdıkları metinlerde, kastedilen Güneş (1) olmadan, Su (12) veya Hava (8) olmaz şeklindeki açıklamaydı.

16. yüzyılda **"Sihirli Sayılar"** geleneği en büyük ustasını ye-

tiştirdi. Bu ünlü Cornellius Agrippa idi. Onun 1533'te yayınlanan **"Occult Philosophy"** adlı kitabı çağımızda geçerliliğini koruyan Numerolojik değerleri ve şifreleri açıklar.

Agrippa'ya göre (1) tüm nesnelerin ortak ölçüsüydü. Bölünemezdi ve çarpılamazdı. Bir Tanrı, Bir Güneş, Bir Felsefe Taşı vardı. İnsanı yöneten Bir Tanrı'nın karşısında onun meleği sayılan asi (Bir) Lucifer vardı. Agrippa'ya göre (2) kötü bir sayıydı ve evliliğin sembolüydü; (3) çok esrarengiz bir sayıydı, Zaman'ın Teslisi'ni –geçmiş, şimdiki ve gelecek zamanın birliğini- sembolize ediyordu. (4) dayanışmayı sembolize ederdi. Dört Evanjelisti, dört temel elementi (Hava, Su vs.), dört günü ve dört mevsimi simgeliyordu. (5) tüm sayıların başı ve adaletin sembolüydü. (10)'u bölebilen tek sayıydı. İnsanda 5 duyu vardı, Çarmıha gerilmiş olan İsa'nın bedeninde 5 yara (Stigmata) açılmıştı; Tanrı'nın gizli adı, Pentagram (5) harften oluşuyordu; ve (5) insanı vahşetten koruyan sayıydı. (6) yaradılışı sembolize ediyordu. Mükemmel sayıydı. (7) mucizevi bir sayıydı. Hayatı temsil ederdi. İnsanın bedeninde (4) unsur ve ruhunda (3) unsur vardı. (8) tamlık ve hakkaniyetin sayısıydı. (9) ilham perisi olan sayıydı, kişiyi düşlerde yaşatırdı. (10) ise mutlak sayıydı. Gizli örgütlere üyelik 10 günde tamamlanır ve törenler yapılırdı. Tanrı'nın (10) Sırrı (Hikmeti) vardı. (11) Emirlerin sayısıydı, (12) İsa'nın havarilerini, İsrail'in 12 kavmini ve Yeni Kudüs'ün 12 kapısını simgelerdi.

Agrippa'nın **"Sayılar"** kitabı tüm Ortaçağ boyunca en çok okunan kitap olmuştu. Bugünkü AB'nin **"Ortak Kültürel Mirası'ndaki"** köşetaşlarından biri de bu sayılardır. Durup dururken, 12 yıldızlı bayrak (AB Bayrağı), 4 kollu NATO yıldızı, 12 köşeli haçlar vb. hazırlanmamıştı. AB'de kullanılan her sembolün gerisinde anlamı, dışarıdan gelenlerce anlaşılmayacak olan gizli şifreler vardır. Dileyenler bir Amerikan Doları'nın üstündeki sembollerin sayılarını saysınlar, üçgenin piramidin, kartalın pençesinde tuttuğu başakların yıldızların vd. sayılarını bulsunlar, Gnostik-Hıristiyanlığın şifrelerle oluşturulmuş **"Kültürel Mirası'nı"** anlamak yolunda ilk adımı atmış olurlar. İlginçtir ki, Agrippa 1531'de hazırladığı Okültik ve Hermetik **"Sigil-**

ler" listesinde günümüzde AB'nin sembolleri yapılmış olan "Sigillere" yer vermişti. Örneğin Fred Gettings'in hazırladığı **"Okültik, Hermetik ve Alşimik Sigiller"** listesinde, Agrippo'nun **"Bileşme"** (Conjunctio) Sigilleri olarak gösterdiği 12 Sigil vardır ve bunlardan beşincisi, AB'nin para birimi ( ) Euro'nun sigilidir.

Yirminci yüzyılda **"Sayılar"** konusunda en ilginç çalışmayı **"Gül ve Haç Kardeşliği"** öğretisiyle yetişmiş bir mason üstadı olan W.Wynn Westtcott, hazırlamıştır. Westtcott, 1883 yılında İngiliz Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün **"Supreme Magus"**u (Büyük Üstadı) seçilmişti. 1890'da Westtcott, örgütünün elindeki bilgi ve belgeleri kullanarak Hermetistlerin, Kabbalistlerin ve Rosicrucianların kullanmaları amacıyla **"Sayılar ve Mistik Erdemleri"** adlı bir risale yazmıştı. Bu sadece en güvenilir üyelere dağıtılmıştı. Westtcott'un bu çalışması tüm 20. yüzyıl boyunca başta masonlar olmak üzere, Rosycrucianlar ve Kabbalistler tarafından özel bir **"Takvim"** olarak kullanılmıştır. Westtcott'un risalesi ilk yazıldığı 1883 yılından itibaren tam 102 yıl süreyle söz konusu Okült örgütlerinin yöneticilerinin dışında hiç kimse tarafından bilinmedi. İlk kez 1984'te bu risale, kısaltılarak ve bazı bölümleri çıkartılarak, az sayıda basıldı. Rastlantı bu ya, 2003 yılında İngiltere'nin Türkiye Büyükelçisi de bir Westtcott'tur. Eşi İrlandalı bir Hıristiyan olan 1950 doğumlu bu Büyükelçi, Peter Westtcott'tur ve ilginçtir ki, Avrupa'nın en prestijli Şövalye Tarikatı **"St. Michael ve St. George"**un üyesidir. Eski Gül ve Haç'ın öğretilerine sahip olan bu tarikatın 1940'lardaki lideri yine tanıdık bir İngiliz'di. Sir Huge Montgomery Knatchbull-Hugensen. Söz konusu Şövalye Sir Huge 1939-45 yıllarında İngiltere'nin Ankara Büyükelçisi idi. Rastlantı bu ya, ne zaman Ortadoğu'da bir savaş ortamı olsa, İngilizler Büyükelçi olarak Türkiye'ye bir Tapınak Şövalyesi gönderiyorlar.

Şimdi Westtcott'un risalesinden bazı Numerolojik değerler aktaralım. Gül ve Haç Örgütü'nün Büyük Büyücüsü Westcott'un Antik kaynaklara dayandırarak aktardığı bilgilere göre, örneğin (7) sayısı Heptad adıyla bilinir ve İbranice'de ShBO şeklinde yazılır. Bu anlamıyla **"Bakire"**, **"Kutsal"** ve **"Annesiz**

Doğmuş Çocuk" demektir. Yeryüzünü 7 gezegen yönetir; bir okült dalı olan **"Astro-Teoloji"**de hayat (7) sayısından türemiştir. (12) sayısı ise Kabbalistler için İsrail'in Tanrısı Jahveh'in, 12 değişik yazılımı ile ortaya çıkmıştır. Yahudilerin büyük peygamberleri'nden Jacob'un 12 oğlu, Rosycrucianlar için sadece 12 İsrail kavmini değil gerçekte, 12 burcu sembolize eder. Kabbalistlere göre 12 harfle yazılan Tanrı'nın adı (HIH-HVVH-VI-HIH) **"Vardı, Vardır, Varolacaktır"** şeklindeki formülü verir. Gnostik-Hıristiyanlar için 12 sayısı Mısır Tanrısı Horus'un ilk kimliğidir. Aynı şekilde İngiliz Rosycrucianları 12 sayısını İbranice AB BEN V RUCH H QDSH yazarak Hıristiyan Teslisi'ndeki Baba+Oğul+Kutsal Ruh'u anarlar. Westtcott'a göre yeryüzünde 70 ulus ve 70 dil vardır. (45) Adem'in sayısıdır; Tanrı ise 1+30=31'dir.

Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü tarafından başta masonlar olmak üzere bunlarla bağlantılı diğer örgütlere gizli yazışmalarında kullanmaları için özel bir Alfabe iletilmiştir. Bu Alfabe'nin adı ATBASH'dır. Bilmeyenlerce kullanılması mümkün olmayan bu Alfabe'de harfler belirli bir sayısal **"Ritme"** göre kullanılırlar. Her harfin 21 değişik kullanım olasılığı vardır. ATBASH, özellikle Kabbalistler tarafından kullanılır. 22 harften oluşan bu Alfabe'de 11'li 2 dizi oluşturulur ve 1. dizideki A harfinin yerine 2. dizide onun altında yer alan (T) harfi yazılır, (V) harfinin yerine (P) harfi yazılır. Çağımızda kullanılan tüm şifreler ve kodlar işte bu Alfabe'nin kullanım olasılıklarının geliştirilmesiyle oluşmuştur. Bir örnek olarak aktarayım: Manly Palmer Hall'un belirttiğine göre Illimünati şifrelerinde Mısır denildiğinde Avusturya Krallığı kastediliyordu.[17]

Westtcott risalesinde Gemetria, Notaricon ve Temura adlı Kabbalistik sayı yöntemlerini ve gizli yazışma tarzlarının da açıklamıştır. Notaricon sistemi 1950'lerde dünyada Steneografi olarak biliniyordu, şimdilerde ise İnternet dilidir. Temura ise, doğrudan doğruya şifre ve kod oluşturmakta kullanılır ve tam olarak nasıl işletildiği sadece Maguslar tarafından bilinir. Günümüzde ABD'de San Jose'de ve Almanya'da Baden-Baden kentlerindeki Gül ve Haç merkezlerinde Üstat Masonlar bu alanlar-

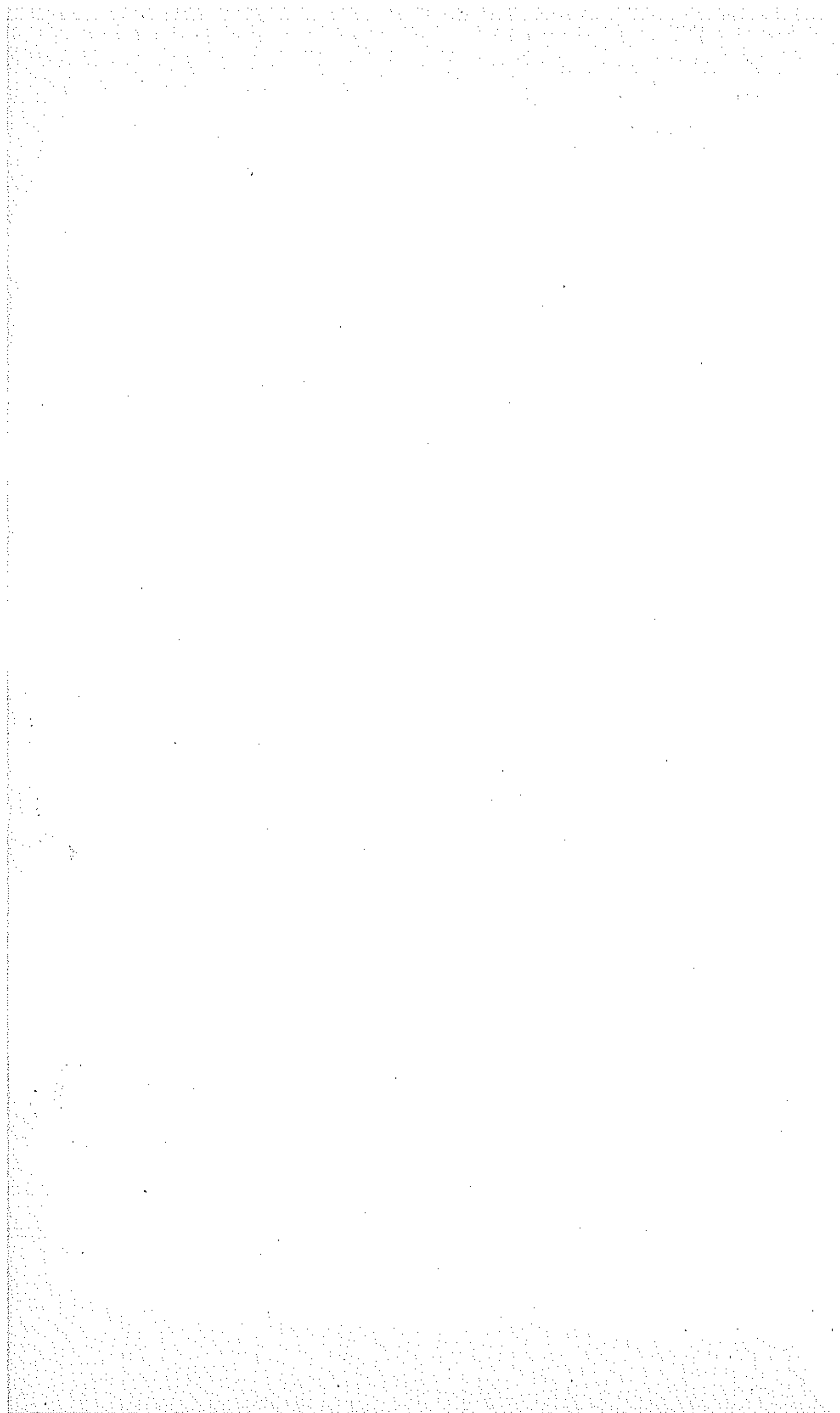
da özel kurslar almaktadırlar.

Toparlarsak: Tüm bu gizli ilimler, uygulamalar ve Alfabeler vb. günümüzdeki AB'nin Christendome'daki **"Kültürel Mirasını"** oluşturan Gnostik ve Dinsel formasyonlarıdır.[18] Christendome'da, İsa'nın çift doğalı olması nedeniyle (hem insan hem Tanrı) Seküler olanla Sacred (kutsal) olan iç içedir. AB'ye üye olmak için yeni Kudüs'ün 12 kapısını zorlayan Türkiyeli yöneticilerin memlekette uyguladıkları **"Ceberrut Laiklikle"**, Christendome'da 2000 yılda oluşmuş bulunan bu **"Seküler-Sacred"** bağlantısını İslam'a uyarlayabilmek mümkün değildir.

Türkiye'yi uzun yıllar yönetmiş ve kendilerini masonik örgütlerin yöneticiliğine terk ederek **"Kimlik ve Kişilik"** değiştirmiş yöneticilerle Türkiye'yi **"Dünya Devleti"** yapmak hayal bile değil, uyuşturucu kullananlarda rastlanan bir **"Halisünasyon"**dur. Son 100 yılın Türkiye'sine damgasını vurmuş olan siyasilerin en elit çekirdeği hep mason ve **"Gül ve Haç Şövalyesi"** unvanlı kişilerdi. Kimler mi? İlk 20 kişiyi sayalım: 1861'de Prens Halim Paşa, 1909-15 Prens Aziz Hasan Paşa, 1928-31 Yargıtay Başkanı Fuat Hulusi Demirelli, 1945-55 Dr. Mim Kemal Öke, 1955-67 daha önce adından söz ettiğimiz Prof. Hazım Atıf Kuyucak, onun isteğiyle 18. Derece'den Gül ve Haç Şövalyesi olan Dr. Ekrem Tok (DP Milletvekili ve Manevi Cihazlama Derneği Başkanı), 1975-84 Prof. Mukbil Gökdoğan, 1984-95 Prof. Sahir Erman, 1966-67 Dr. Enver Necdet Egeran, İçişleri Bakanı Şükrü Kaya, Dışişleri Bakanı Tevfik Rüştü Aras, Ankara Valisi Nevzat Tandoğan, İstanbul Valisi Ord. Prof. Dr. Fahrettin Kerim Gökay, Meclis Başkanı Kâzım Özalp, Devlet Başkanı Celal Bayar, Kızılaycı Ali Kermen, Özbekler Tekkesi Şeyhi Ataullah Efendi, Amiral Mehmet Ali Paşa, yazar Servet Yesari Başvekil Hasan Saka, Devlet Şûrası Başkanı Mustafa Reşit Mimaroğlu, Polis Müfettişi Muhip Nihat Kuran... Bunların tamamı 33. derece Mason'du; kimi Kadoş Şövalyesi, kimisi Tunç-Yılan Şövalyesi, kimisi Şövalyesi *, kimisi de Gül ve Haç Şövalyesi unvanını taşıyorlardı ama Türk Milleti bu kişilerin gerçek kimliklerinin

* Bkz. Sözlük.

hiçbir zaman bilmemiş, bilememişti. Bunlar ve daha yüzlercesi Osmanlı İmparatorluğu'nu çökerten güçlerin "**Gizli**" örgütleriyle gönüllü "**İnanç Bağları**" kurmuşlar ve kendilerinden istenilen yasaları yapıp Türk Milleti'nin önüne koyarak bu ulusun hayatına yön vermişlerdir. Sonuçta Türkiye'de dünyaya gelen her bebek, bu dünyada yaşayacak olduğu için, bu gizli örgütlerin koydukları "**Bu Dünyaya Gelme Vergisi**" olarak 2500-3000 dolarlık bir "**Haraç**" ödemek zorunda bırakılmıştır. Umarım bu kitabı okuyanlar AB'ye ve Batı'ya bir de bu pencereden bakarlar.

SONSÖZ

Avrupa Birliği ve ABD, günümüzde **"Establishment"** (Yerleşik Elit-Seçkinler Egemenliği) diye adlandırılan çekirdek yönetici kadroların yöneticiliği altında ilerlemektedir. Avrupa Birliği Projesi, tamamına yakını mason ve/veya benzeri örgütlere üye olan kişiler tarafından tasarlanmış ve hayata uygulanmıştır. AB'de ve ABD'de en güçlü lobiler ve baskı grupları bu kişiler tarafından kurulmuştu. Öte yandan söz konusu kişiler, aynı zamanda dev şirketlerin tepe yöneticileri, büyük hissedarları ve bunlara ait vakıfların ve NGO'ların son sözü söyleyen yetkilileridirler. Bir örnek verip geçelim. 2003 yılında Federal Almanya'de muhalefetin başı ve gelecek seçimlerden sonra Şansölye olması beklenen Edmund Stoiber de üst dereceli bir masondur. Stoiber, Türkiye'deki **"Elit"** dışında hiçbir Türk'ün AB'nin **"Kültürel ve Dinsel"** standartlarına uymadığı inancındadır.

Şimdi bu kitapta anlatılan Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'yle tarih ve **"Cult"** bağlantıları olan örneklerden bazılarını görelim.

Columbus Şövalyeleri: 1882'de Connecticut'ta kuruldu. Kilise tarafından mason localarına üye olmak yasaklandığı için, bu

tarikata giren Katolik soylulardan oluşmaktadır. Tarikatta tüm ritüeller masonik sisteme göre yapılır. I. Dünya Savaşı'nda Katolik askerleri yönlendirdiler. 1967'de Şövalyeler Amerikan Büyük Locası'yla bütünleştiklerini açıkladılar. ABD'li yazar ve düşünür Irving Berlin, bu örgütün bağlantılı olduğu New York'taki **"Munn Locası'na"** kayıtlıydı.

Druidler: 1718'de Londra'da kuruldu. 1833'te **"Birleşik Kadim Druidler Tarikatı"** adını aldı. Özellikle yoksulluğu işleyen yayınları yönetirler. Üç dereceden oluşur ve birbirlerini Gnostik-Hıristiyanlığın öngördüğü şekilde, **"Grove"** sıfatıyla anarlar. (NOT: Grove, itaat etmeyen, katılımcı, şifacı vd. anlamında kullanılır.) 1908'de Alman Druidleri Birliği kurulmuş, bunu Kanada ve ABD'deki Druid örgütleri izlemiştir. Druidlerin, Müslümanların Kâbesi gibi kutsal saydıkları bir Taş Tapınağı vardır, bu, İngiltere'deki **"Stone Henge"**dir. Druidler, büyü ve sihir ustalarıdır, taşlardan ve belirli bitkilerden (ör: Melissa, St. John's Wart) şifa amacıyla yararlanırlar. Halen dünyadaki en güçlü **"Din-Dışı"** okült örgütlerinden biridir. Günümüzde İngiltere Kraliçesi Elizabeth, Druidlerin **"Onursal Başrahibesi"**dir. Sir Winston Churchill de (1874-1965) 24 Mayıs 1901'de "Studholme" Mason Locası'na üye yapılmış, sonra da Druidlerin ağırlıkta olduğu Rosemary Locası'na 2851 kayıtlı üye olmuştur.

Freetkinkers (Özgür Düşünenler): Mason entelektüellerinin toplandıkları özel bir locadır. 1930'larda ABD'de **"Sekülerleşmeyi"** temin etmek için manifestolar yayınlamış ve çok büyük toplumsal çalkantılar oluşturmuşlardı. 1970'lerde eski manifestolarını yenilediler ve **"Sekülarizmi"** Yeni Dünya Düzeni'nin Yeni **"Dini"** ilan ettiler. Bunu mahkeme kararlarıyla devletin din siyaseti haline getirdiler. Özellikle ABD'de ve İngiltere, İsviçre ve İsveç'te devlet siyasetini belirleyen locadır. AB'de **"Din/Devlet"** ayrımcılığını yönetirler. Bertrand Russell üyeleriydi. Sherlock Holmes'un yaratıcısı Sir Conan Doyle (1859-1930) bu örgütün Phoenix Locası'ndaydı.

Goodtempler Tarikatı: Topluma yön vermek arzusunda olan bu **"İyilik / Doğruluk"** Tapınağı adlı masonik örgüt, 1852'de New York'ta kurulmuştur. Geleneksel olarak tüm New

York belediye başkanları bu tapınağın üyeleri sayılmışlardır. Papa XIII. Leo'nun Katoliklerin Mason olmalarını yasaklayan 1883 tarihli fetvasına karşı çıkan bu tarikat, ağırlıklı olarak "Alkoliklerin" tedavisi amaçlı vakıflar kurmuş ve bu vakıflar aracılığıyla çok büyük bir servet ve etki alanı açmıştır. Tarikattaki tüm ritüeller mason locaları tarafından düzenlenmektedir. Masonluğu yaymak için kullanılan paravan bir **"Hayırseverlik"** kurumu gibi çalışmış ve çalışmaktadır. Dünyanın birçok ülkesinde locaları vardır.

B'nai Brith: 1843'te New York'ta kurulmuş olan bu Yahudi örgütü sadece erkek üyelerden oluşmaktadır. Üç derecelidir. B'nai Brith, kadın üye olmadığı halde perde arkasından feminist hareketlere en çok para ve destek veren masonik örgüt olarak tanınır. 2. Dünya Savaşı sonrasında Almanya'yı tazminat ödemeye mahkûm ettirmiş ve 50 yıl süreyle İsrail'e para akıtmıştır. 1980'lerde Berlin'de ve Frankfurt'ta da localar açmış ve özellikle Müslüman işçilerin izlenmesini sağlayan gizli yönetmelikler çıkartmıştır. AB içindeki en etkili 12 lobiden biridir. AB projesinin baş mimarlarından siyasetçi ve gazeteci Henry Bernhard, Brith'le doğrudan bağlantılı Berlin'deki "Büyük Frederick" Locası'na kayıtlıydı.

Burada sadece birkaçına kısaca değindiğimiz bu örgütlerin dışında, daha pek çok açık ve gizli örgüt günümüzdeki Gnostik-Hıristiyanlığın temsilcileri olarak dünya siyasetini, ahlakını, dinini, kültürünü, sanatını belirlemektedirler. Bu çevrelerin koydukları siyasetlere, yani standartlara uymayan kişi ve kuruluşlar ya cezalandırılırlar ya da yok edilirler. Örneğin, "Independent Order of Odd Fellows (Bağımsız Aykırı Dostlar Tarikatı)", Round Table (Yuvarlak Masa), Bildenberg adları artık Türkiye'de de duyulmuş olan **"Gizli"** karar mekanizmalarını işleten masonik örgütlenmelerdir. Dünya masonlarının 4/5'ü bu üst localar tarafından yönetilirler. Bunların icraatlarını onaylamayan hükümetler **"Göze Görünmez"** sorunlarla karşı karşıya kalıverirler.

Şu çok ünlü **"İnsan Hakları"** kavramının ardında da aynı adı taşıyan çok güçlü bir Gül ve Haç Locası olduğunu kaç kişi

bilir? Alman araştırmacı Jürgen Holtorf'un yazdığına göre İnsan Hakları Mason Locası (Droit Humain), Fransız Büyük Doğu Mason Locası'nın isteğiyle kurulmuş ve karışık diye bilinen "Yeni Loca" tipini oluşturmak amacıyla İtalyan Büyük Locası'yla birleştirilmiştir.[19]

İnsan Hakları Locası, 4 Eylül 1923'te **"United Grand Lodge of England"**ın kabul ettiği **"Basic Principles"** (Temel İlkeler) doğrultusunda tüm dünyada faaliyet göstermektedir. Bu "Temel İlkelerden" bazıları şunlardır:

1) Tam anlamıyla ÖZERK olmak zorundasınız. (Sie müssen!)
2) Tam anlamıyla BAĞIMSIZ olmak zorundasınız. Sadece büyük üstatlarımızın emirlerini dinleyeceksiniz, başka hiç kimseden veya kuruluştan emir veya komuta almayacaksınız.
3) Sadece bir **"Üst Akla/ Varlığa"** (höchtes Wesen) iman etmelisiniz, bunun dışında bir varlığa inanç beslemek mason hukukuna aykırıdır.
4) Loca'da tercihen sadece İncil veya bazen kutsiyet amacıyla kullanılabilecek kitaplar bulundurun, başka kitap bulundurmayın.
5) Localarda din tartışmaları yapmak ve siyaset konuşmak yasaktır.
6) Localar için konulmuş olan Kadim yönetmeliklere kesin itaat ve uyum gereklidir.[20]

Uzun sözün kısası, AB'nin Dini, Gnostik-Hıristiyanlığın açık/gizli örgütleri tarafından **"Yeniden İnşa"** edilmiş olan **"Sekülerliktir"**. Tanrısı, Kutsal Kitapların anlattığı **"God"** (Tanrı) değil, Deizm'in tasarımladığı **"Demiurge"**dür. Mason Tanrısı, **"Kâinatın Ulu Mimarı"**, AB'nin de Baş Mimarıdır. AB'nin ahlaki değerleri, masonluğun öngördüğü ahlaki değerlerdir: **"Libertinizm"**. AB'nin **"Varoluş"** inancı ise, Kutsal Kitaplarda anlatılan **"The Fall of Man"** (insanın / erkeğin/ düşüşü, cennetten kovuluşu) değil, Gnostik-Hıristşyanlığın büyü, si-

hir, kehanet ve oracle'lara dayalı formüllerle oluşturduğu **"The Rise of Womanhood"**dur (Dişil ilkenin yükseltilmesi).

Gnostik Hıristiyanlara yol gösteren ve Magi ve/veya Megas diye tanınan kişilerin kullandıkları şifreleri, kodları, gizli alfabeleri, özel dili ve hayata geçirmeye yemin ettikleri düşleri kehanetleri, uzgörüleri anlamadan AB'nin 12 yıldızlı bayrağı altında, kapısında yalvar yakar içeri alınmayı bekleyen Türkiye'nin aşağılık duygusuyla özürlü, zavallı siyasetçilerine sormak gerekiyor:

AB'nin kurucuları ve Yeni Dünya Düzeni'nin baş mimarları kendi geleneklerinde yer alan **"Organized"** örgütlü (Kilise=Vatikan Ortodoks ve Lutheran) Hıristiyanlığın din anlayışını ve Tanrısı'nı Kiliselerinin vaaz ettikleri tarzda anlamıyor ve kabul etmiyorken, 1400 yıldır hiçbir değişim geçirmemiş olan İslamiyet'i ve onun Allah inancını "Bağırlarına" basarlar mı hiç? Ey Türk! Kimlerle dans etmek istiyorsun? Dön bir bak!

* * * * *

Bugünkü Avrupa Birliği Christendome'dur ama artık Kilise (Vatikan) Hıristiyanlığı'nın egemen olduğu bir Hıristiyan Kubbesi değildir bu. Bu nedenle Avrupa Birliği Devleti'nin Anayasası'na Kilise'nin Tanrı anlayışı konulmamıştır. Bugünkü AB, tam anlamıyla Seküler/Dünyevi bir **"Yeni Kudüs"**tür. Egemen Kültür, **"Deizm"** üzerine inşa edilmiştir; **"Laik"** ve/veya **"Ateistçe"** değildir. AB'nin Tanrısı, Gül ve Haç Kardeşliği'nin tanımladığı ve daha sonra da masonluğun kabul ettiği **"Deist Tanrı"** anlayışıdır. Bu anlayış ise, özellikle Protestan Etiği ve Ethosu'yla* belirlenmiştir; Kilise'nin **"Kutsal"** saydığı kitaplarda anlatılan **"Kutsallıkla"** hiçbir ilişkisi olmayan **"Hümanist"** bir **"Dünya Görüşü"**dür. Kısacası, **"Yaratıcılık"** misyonunu kutsal kitaplardan alıp kendilerine maletmiş olan bazı gizli örgütlerin **"Yarattıkları"** bir **"Din ve Tanrı"** için hazırlanmış Seküler bir **"Yeni Kudüs"**tür Avrupa Birliği.

Avrupa Birliği'nin 12 yıldızlı bayrağının gizli şifresiyle ilgili

---

* Bkz. Sözlük.

ilk ciddi eleştiriler, İngiltere Bağımsızlık Partisi (UKIP) tarafından 2002 yılında başlatılmıştır. Bu siyasi parti İngiltere'de Pound'un (İngiliz para birimi) Euro ile değiştirilmesine karşıdır ve İngiltere'nin 1972'de imzaladığı Avrupa Birliği üyeliğinden çıkmasını istemektedir. İsveç'te de benzer bir parti vardır. Bu partiye göre 12 yıldız, Meryem Ana'yı sembolize etmektedir.

Bu kitapta Christendome'de yer alan ve AB'nin çatısını kuran gizli güçlerden söz edildi. Bu Birleşik Avrupa Düşü'nün dinsel ve tarihsel temelleri anlatıldı. Özellikle, ABD'de Nisan 1789'da en büyük mason üstadı George Washington'un Başkan seçilmesiyle bu eski sömürgenin kısa bir süre içinde nasıl bir **"Süper Güç"** olduğunu gören Avrupalı Masonik/Okültik örgütler, kendi düşleri olan Avrupa Birliği'ni oluşturma yönünde atılımlar ve gizli projeler geliştirmeye başladılar. Model kısmen ABD'den, kısmen de Avrupa'dan aktarılan Deist değerlerle oluşturuldu. Örneğin Fransız İhtilali'nde perde gerisinde çok önemli rol oynayan Girordinlerin liderlerinden M.J.A. Condercet'in (1743-1794) hazırladığı İhtilal Anayasası bu çevrelerde çok ilgi çekmişti. Condercet ve Girordin partisi Türkiye'de pek bilinmez ama ünlü Operatif/Radikal masonların partisi Jacobinlere karşı, Liberal-Gnostik Hıristiyanlığı savunan Spekülatif Masonluğun liderleriydiler. (Anayasacı din adamı Claude Fauchet ve yayıncı Nicolas Bonneville, Brissot, Lanthenas, Bancaldes Issarts vd. gibi.) Bunlar, **"Mistik/Ütopik Solculuk"** (NOT: Liberal, ABD'de ve Avrupa'da o yıllarda Solcu demekti) yapmak amacıyla **"Cercle Social"** adlı bir örgüt kurmuşlar ve Krallığa karşı çıkmışlardı. Condercet bu örgütün üyesiydi ve 1793 Anayasası'nı o hazırlamıştı. Girordinler ihtilal sonrasında Yasama Meclisi'nde çoğunluktaydılar.[21] Şu ünlü **"Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik"** şeklinde formüle edilmiş olan mason sloganını bulup son iki yüz yıldır Avrupa ve dünya kamuoyunun beynine sokan bu gizli Gnostik örgüttü!

Gnostik düşünce tarzı son 2000 yıllık tarih içinde çoğu zaman Katolik Kilisesi'nin baskısı altında kaldıysa da özellikle 1786'dan itibaren kendisini bu baskıdan kurtardı. Günümüzün ünlü Gnostiklerinden Harold Bloom'un sözleriyle açıklarsak,

ABD'nin gerçek dini -bunun İngilizcesini de yazmak zorundaydım- **"the self concealed core of the American Religion is Orphic, Gnostic and Millenarian"**, Rafızi öğretilerden oluşmaktadır.[22]

Gnostik/Rafızi görüşleri benimseyerek dışsal olarak **"İyi Katolik/Hıristiyan"**, içsel/batıni/Ezoterik olarak da **"İyi Gizli Örgüt Üyeleri"(!)** olan ünlüler saymakla bitmez. Kısa bir liste vererek bitireyim. Rene d'Anjou (1418-80). Rönesans'ın kurucularından sayılan Rene d'Anjou, İsa'nın tilmizi Joseph Arimathea'nın soyundan geldiğini ve Davud Peygamber'in kanını taşıdığını öne sürerek Avrupa'nın en güçlü soyluluk hanedanı olan Lorraine ve Guise'i kurmuştu. Ezoterist ve Hermetistti. Nicolas Flamel (1330-1380). En ünlü Alşimistlerden biriydi. Kabbala'nın şifrelerini çözmüş ve **"Altın"** üretmeyi başarmıştı. Flamel, **"Hz. İbrahim'in Gizli Yazılarını"** tarih sahnesine çıkartarak bu kitaptaki şifreleri kullanmasıyla tanınmıştı. Adi metallerden Altın üreterek Gnostik kiliselere büyük bağışlar yapmıştı.

Sandro Filipepi (1463-1510). Daha çok Botticelli adıyla tanınan ünlü ressam. Venüs tablolarında Ezoterik şifreler gizlidir.

Leonardo de Vinci; Robert Fludd (1595-1637) Gül ve Haç üyesi Ezoterist, ünlü Dr. John Dee'nin (Kraliçe'nin casusu) öğrencisi; Robert Boyle; Isaac Newton; Charles Radclyffe (1727) İskoç Riti'nin kurucularından, Kral Naibi; Charles Lorraine (1746-80), Kutsal Roma İmparatoru François'in kardeşi; Charles Nodler (1801-44); Balzac; Victor Hugo; Lamartine; Musset; Delacroix; Nerval ve T. Gautier'nin hocası; Claude Debussy ünlü besteci; Jean Cocteau, ünlü yazar ve tasarımcı ve daha niceleri. Bu kişilerin tamamı Gül ve Haç bağlantılı örgütlerden Tapınak Şövalyeleri ve masonlara bağlıydılar. Tüm eserlerinde ve çalışmalarında bu gizli örgütlerin **"Yeni Kudüs"** düşünü hayata geçirmek için uğraştılar. Bu grupların yakın zamanlardaki siyasi liderleri ise Charles de Gaulle, F. Mitterrand ve Valery Giscard'dır.

Şimdi bitirebiliriz:

ABD Başkanlarından George Washingston'dan başlayarak, Gerald Ford'a (1962) kadar gelen 15 Başkan ve 9 Başkan Yar-

dımcısı Gül ve Haç bağlantılı masondu. John Marshall'dan başlayarak (1800) 11 Devlet Bakanı, 8 Genelkurmay Başkanı, 7 Yüksek Mahkeme Başkanı, 34 Yüksek Mahkeme Başkan Yardımcısı, sıradan mason değil, ünlü **"Supreme Council"** üyeleriydiler. Bunların emrinde çalışmış on binlerce küçük dereceli mason vardı!

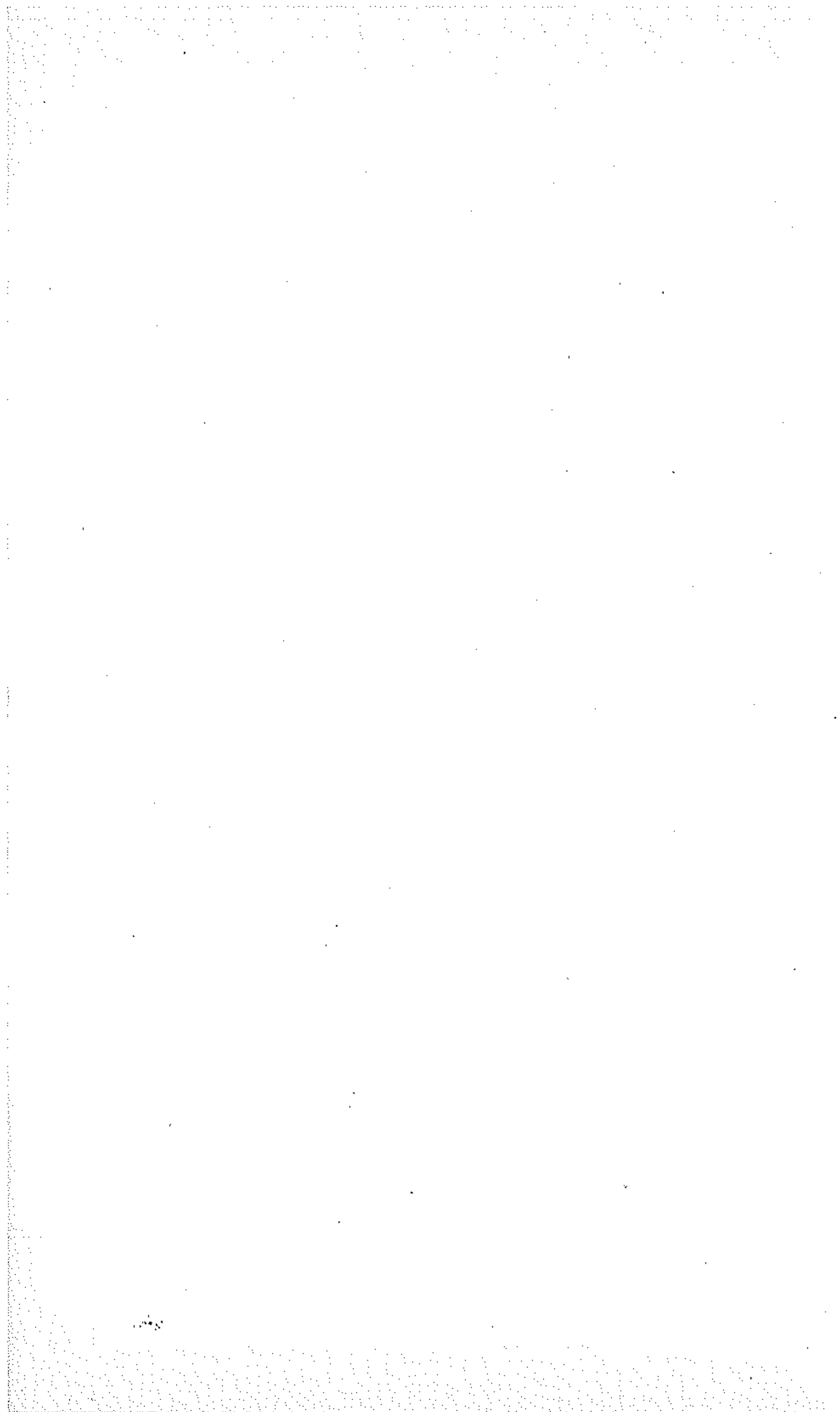
Türkiye AB'nin, **"Tarihinde vardır ama Kültüründe yoktur."** Bu tarih ise **"Türk Tehdidine Karşı Oluşturulmuş Bir Tarih'tir"**! AB Kültürü'nün bugünkü gerçek sahipleri Seküler, Deist ve Gnostik topluluklardır. Onların oluşturdukları ve Vatikan tarafından yüzlerce yıl baskı altında tutulmuş olan bir Kültür[23] Türk insanına olabilecek en uzak **"Din Karşıtlığı Noktasındadır."**

Günümüzde AB içinde bu gruplarla Yerleşik Din Temsilcileri arasında bir mücadele vardır. İlginç olan ise her iki grubun da üzerinde anlaştığı tek ortak hususun Türkiye'nin AB üyeliğine karşı olmasıdır. Durum budur ve gerisi de Hıristiyan Takiyyesi ve Kırmızı Başlıklı Kız masalıdır!

Christendome'da yaşayan ve kendilerine **"Avrupalı"** diyen toplumlar, **"Mythos"** (yarı gerçek/yarı masal/efsane) yaratmaya, sonra da kendilerinin yarattıkları bu **"Masallara"** gerçekmiş gibi inanmaya çok düşkündürler. Avrupa Birliği bu **"Mythos"** lardan (Ütopya)lardan en geniş kapsamlı olanıdır. **"Avrupalı"** toplumlar **"Mythos"** olmadan varlıklarını ve kültürlerini sürdüremezler. Başka toplumların ve toplulukların belki de birkaç bin yıldır bildiklerini, bunlar yeni keşfederler ve sanki bu müthiş (!) keşif kendilerine aitmiş gibi bunu bir **"Üst Tasarım"** olarak dünyaya kabul ettirmeye çalışırlar. Bunu yaparken de müharref İncil'de İsa'nın ağzından nakledilen şu sözlerinden yola çıkarlar: **"Yüce Tanrı Baba, dünya seni tanımıyordu ben tanıyordum ve Seni onlara ben tanıttım."** (John: 17: 25-26)[24] Gerçekte Gnostiklerin ve Yahudilerin ve diğer Pagan toplumlarının yüzyıllardır bildikleri **"Tanrı"**yı bile bunlar en az 1000 yıl gecikmeyle tanımışlardı. Gerisini siz düşünün...

Ekler

I. ve II. Bölümler

*Kutsal Kitap'ta anlatılan 12 Yıldızlı Meryem. Avrupa Birliği'nin 12 Yıldızlı Bayrağı ile özdeş olduğu biliniyor. 12 Yıldızlı Meryem, Kutsal Kitap'ta "**Yeni Kudüs**"ün sembolüdür.*

*Güllerle çevrili Bakire Meryem. Kucağındaki İsa da Gül tutuyor. Bu tasvirlerde Meryem'e "**Rosa Mundi**" (Yeryüzünün Gülü) denilir. İspanya, 15. yy.*

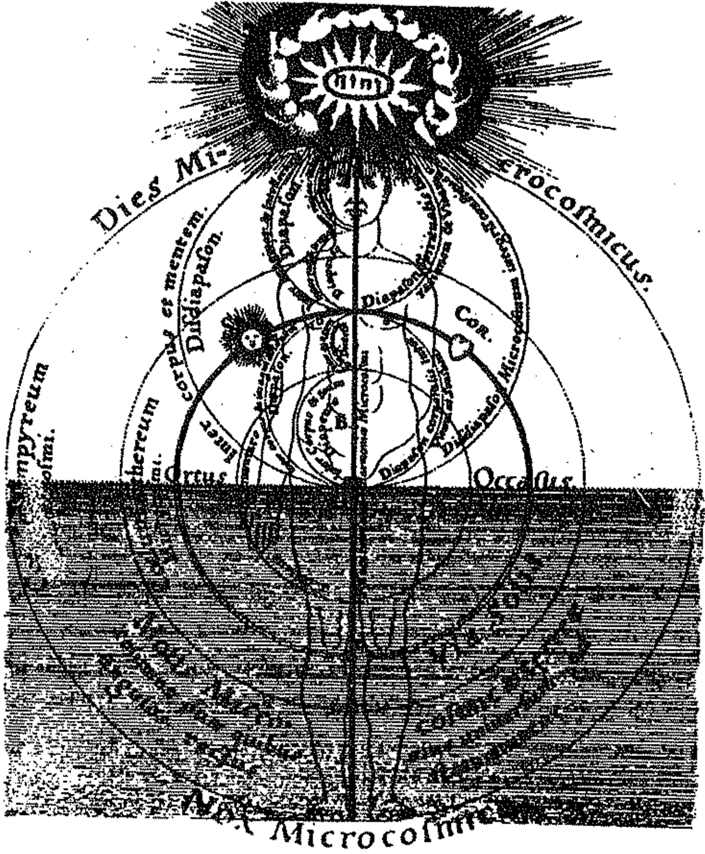
Bakire Meryem ve Kurukafa tasviri. İç kenara dikkatlice bakılırsa Hayat Ağacı'nın Golgotha'dan (Kurukafa) türediği görülür. İspanya, 15. yy. sonu.

*"**Kara Meryem**" tasviri. Avrupa'da, özellikle Güney Fransa'da, örneğin Carcasonne'da "**Kara Meryem'e**" tapılır. Bu Meryem aynı zamanda "**Büyü ve Sihir**"in koruyucusudur. Resimde Paracelsus'un doğum yeri olan Einsiedeln Kasabası'nın manastırındaki "**Kara Meryem**" görülüyor. Gül ve Haç, Tapınakçılar ve Masonlar bu Meryem'i, eski Mısır Tanrıçası İsis olarak kabul ederler.*

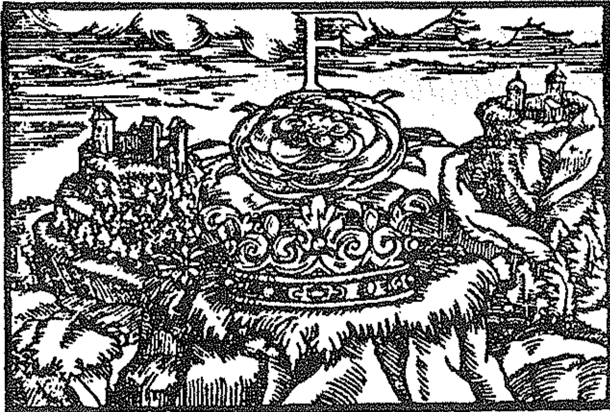
Paracelsus, "Gül ve Haç Kardeşliği" adlı gizli örgütün ilk lideriydi.

İlk kez Paracelsus tarafından geliştirilen Okültik "Mikrokozmik" insan çizimi.

The Twenty-Sixth Figure

'The Sybil hath been mindful of thee when she placed the "F," and right well art thou now standing in the rose; for thou art ripe and time hath brought thee. What the Sybil saith of thee shall be accomplished and even more shall be said of thee.

The summer that bringeth roses is that contrary time wherein all things are divided; which is an indication that man was building on sand. This must pass away, and thou shalt set it upon the rock that many will be astounded. For when the time cometh, also therewith cometh that wherefore the time hath come.'

Paracelsus'un 26. Kehaneti. Gül ve onun üstünde F (Fama) harfine dikkat.

Paracelsus'un 16. kehaneti. Sağda ağacın dibinde "Gül ve Haç'ın" sembolü "R" harfine dikkat.

Rofa.

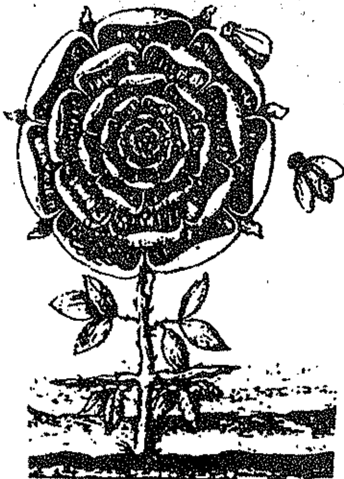

Ünlü Alşimist Albertus Magnus tarafından kullanılan Gül sembolü onun gizli dilinde ***"Dişil Prensip"*** *anlamına geliyordu. (1531)*

1859'da E. Fitzgerald tarafından yapılan "Güllü Ölüm" sembolü. Fitzgerald, 1001 Gece Masalları'nı İngilizce'ye çevirmişti ve masondu.

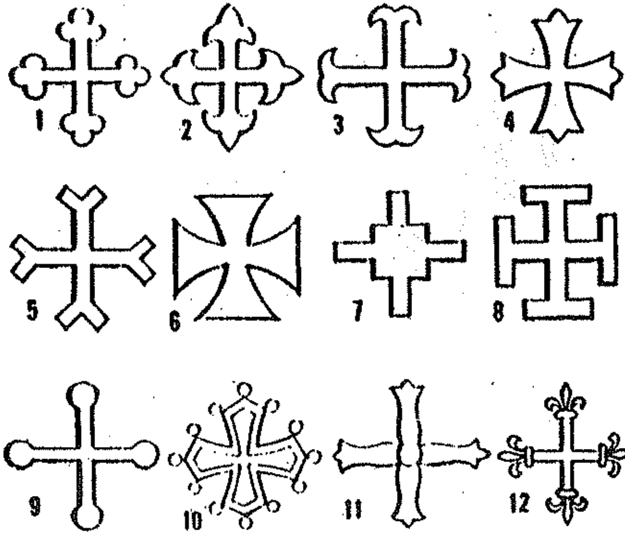
17. yüzyılın ünlü Okültisti ve ***"Gül ve Haç"*** *üyesi, Robert Fludd tarafından 1629'da İngiltere'de hazırlanan* ***"Gül ve Haç Kardeşliği"*** *Örgütü'nün sembolü. Sembolde görülen arılara, Okült dilinde* ***"Melissa"*** *denilir. Her arı örgütün gizli ve göze görünmeyen, kimliği bilinemeyen üyesini temsil eder.*

Gül ve Haç Kardeşliği Örgütü'nün bilinen ilk önderlerinden "Fama" yazarı eski papaz Johann Valentin Andrea'nın portresi (Açıklamalar için kitaba bakın).

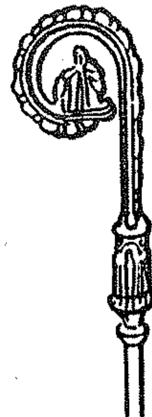

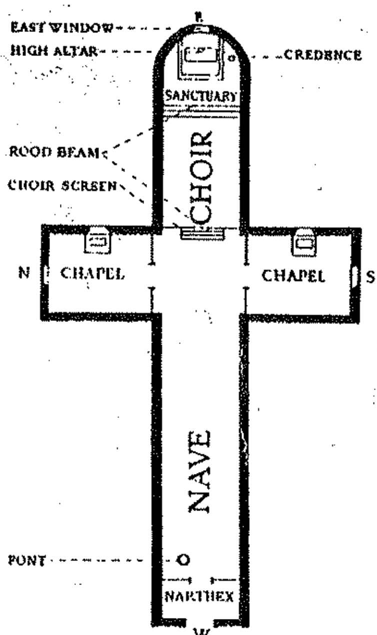
*"Gül ve Haç Kardeşliği" gizli örgütü tarafından tasarımlanan "**Invisible College**" (Göze Görünmeyen Akademi) daha sonra 1670'lerde ünlü "**Royal Academy**" olarak ortaya çıktı. Newton ve Boyle gibi örgüt üyeleri tarafından yönetildi. Bu tasarım örgüt üyesi Okültist-Alşimist Theophilus Schweighardt tarafından 1618'de çizilmiştir.*

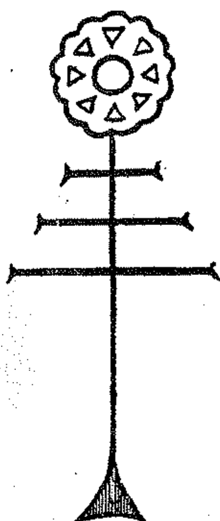
Avrupa Birliği tarafından kabul edilen 12 köşeli haçlar.

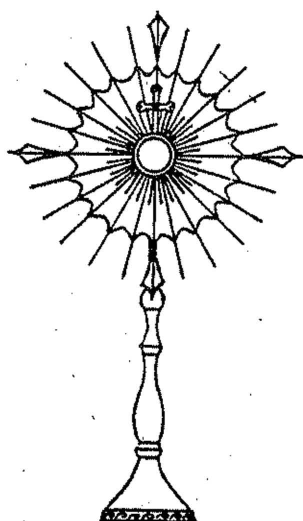
Papalar tarafından taşınan ve "Haç" olarak kabul edilen asa (Crosier).

Özellikle Katolik kiliseleri, ana rahmi örnek alınarak inşa edilmişlerdir. Sembolik olarak rahim bu tasvirde haç olarak gösterilmiştir.

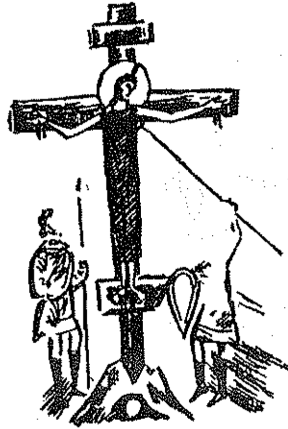

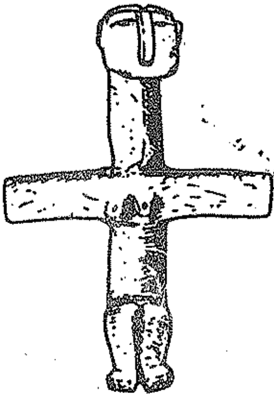
İlk dönem Hıristiyan (İ.S. 1-4. yy.) İstavrozlarından ikisi.

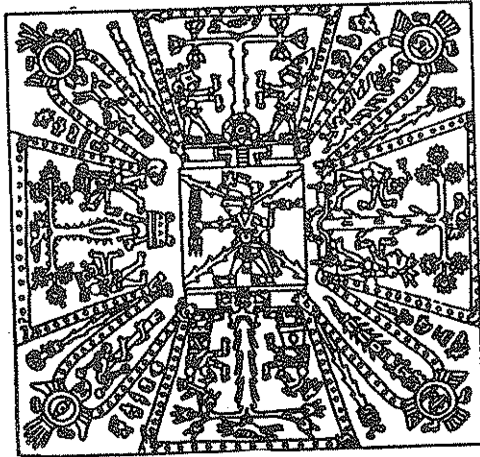
"Alexamenus Tanrısı'na tapıyor." Bu alay konusu olan haç (istavroz) İS 3. yüzyılda Roma'da yapılmıştır.

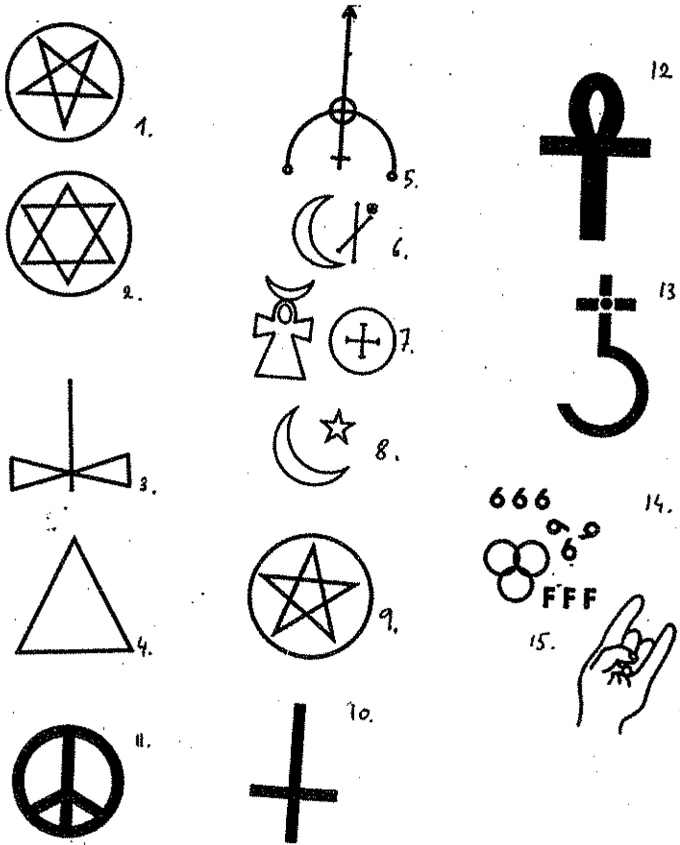
Bizans'ta kullanılan ve 1066 yılına tarihlenmiş bir "Calvary" haçı.

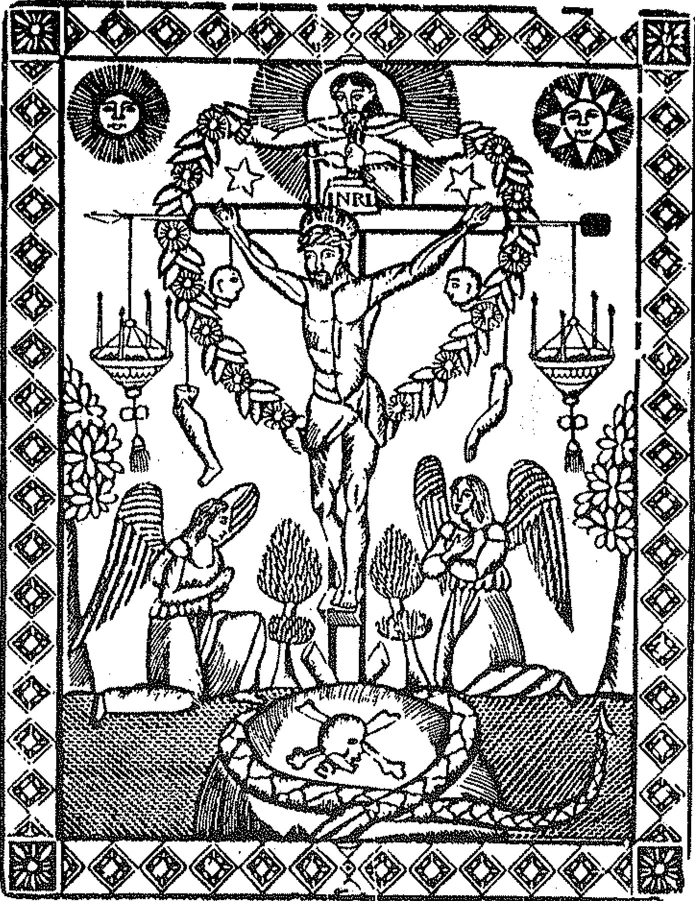
*Haç şeklinde heykel. **"Lemba-Lakkous"** adıyla tanınan bu haç, İÖ 2500 yılında Kıbrıs'ta yapılmıştır.*

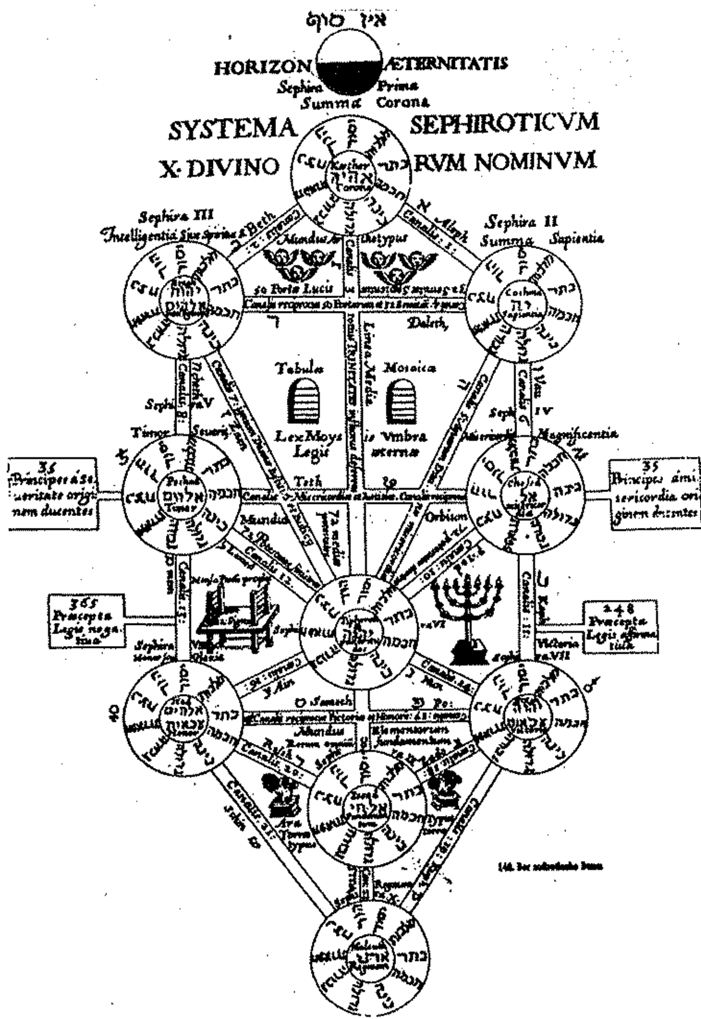
*Mayalar tarafından kullanılan **"Cosmogram Haçı"** Meksika'da yapılmıştır.*

Katolik Kilisesi tarafından kullanılmaları resmen yasaklanmış olan semboller: 1) Bahomet (Tapınakçıların sembolü.) Bahomet ATBASH şifresiyle yazılmıştı ve Hikmet demektir.) 2) Altıgen, 3) Karşı-Adalet, 4) Üçgen (cinlerin sembolü), 5) Seks, 6) Kan Töreni (Satanist), 7) Tanrıça Diana, 8) Lucifer, 9) Pentagram, 10) Deccal, 11) Neron Haçı, 12) Ankh= Anahtar, 13) Kaos Haçı, 14) Deccal sayısı, 15) Okültist selamı.

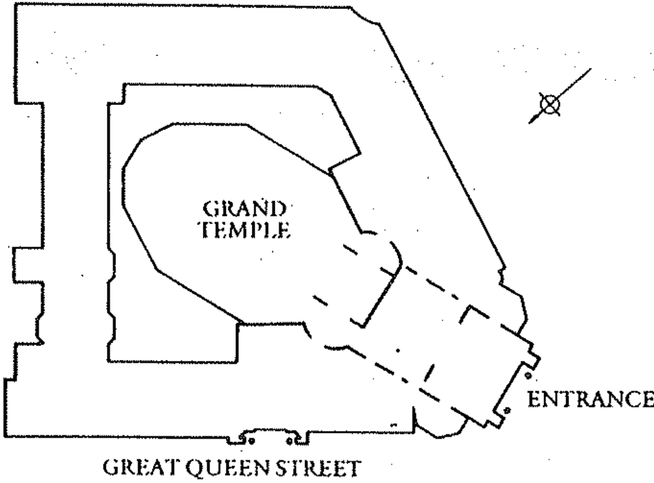

İsa'nın Çarmıh'a gerilişi. Altta Golgotha (Kurukafa) ve çapraz kemikler. Bu tasvirdeki semboller tamamen Gnostik-Hıristiyanlığın izlerini taşımaktadır. Fransa, 1830. ABD Başkanı W. Bush'un üyesi olduğu "Skulls and Bones" Örgütü, sembolizmini bu haçtan almıştır.

Kabbala'da kullanılan "Yaradılış" çizimi. En üstte "Kether" (Tanrı'ya ait olan alan) en altta "Malkuth" (Yeryüzüne ait, Dünyevi alan).

The Grand Temple within Freemasons' Hall, London:
a symbolic womb, according to the Masonic
author W. L. Wilmshurst

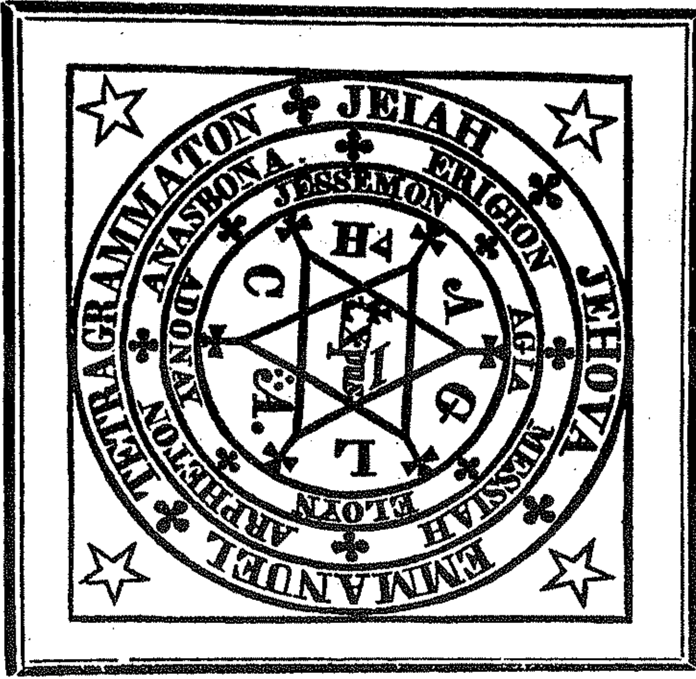
İngiltere'deki Büyük Mason Mabedi'nin çizimi. Masonlar "Dişil Prensibe" inandıkları için mabet kadın cinsel organı olarak tasarımlanmış ve öyle inşa edilmişti. İlginçtir ki, Brüksel'deki Avrupa Birliği binalarının planları incelendiğinde de aynı Mason Mabedi gibi bir tasarım yapıldığı görülür. Aynı Masonik-Okültik tasarımlarla inşa edilmiş olan binalarda, rastlantı diyebilirsiniz, fakat 12'şer kapı ve 12 yıldız vardır!

ROSARIVM

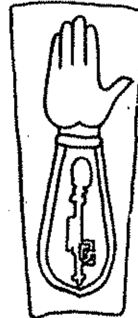
CONIVNCTIO SIVE
Coitus.

*"**Kimyasal Evlilik**". Kitapta sözü edilen Simyacı geleneğin sembolü. Dişi=Venüs, gerçekte kadını değil, Gnostik anlayıştaki "**Hikmet**"i temsil ediyor. Tüm bu tip gizli örgütler "**Dişil Prensibi**" aktif hale getirmek arzusundaydılar. Kendi aralarında "**Kadın**" üye almamalarının nedeni buydu. Öte yandan feminist hareketi 18. yüzyılda yine bu örgütler ortaya getirip yayılmasını tasarlamışlardı. (Bkz. Ek 2).*

Yahudi Kabbalası'nda kullanılan "Cin Çağırma/veya kovma" tılsımlarından biri.

İslami "El Muskası". İspanya, Granada'daki Elhamra'nın girişinde durmaktadır.

RETROGRADE *Ast.* All the recorded sigils for the retrograde motion of the planets appear to be based on the capital letter of the word.

IBN EZRA 1485 — HOROSCOPE 15C
GIUNTINI 1583 — WELLING 1735
SIBLY 1790 — ZADKIEL 1835
WEMYSS 1933 — DEUTSCHE 1951

REVERBERATING FIRE *Alc.* GESSMANN 1906

REVERBERATING FURNACE *Alc.* SOMMERHOFF 1701

REVERBERATIO *Alc.* ALCHEMY 1650
SIGNA 17C — SOMMERHOFF 1701
GESSMANN 1906

RIND OF POMEGRANATE *Alc.* DIDEROT 1763

RISING *Ast.* CROSLAND 1962 records a Greek sigil:

ROMAN VITRIOL *Alc.* SOMMERHOFF 1701

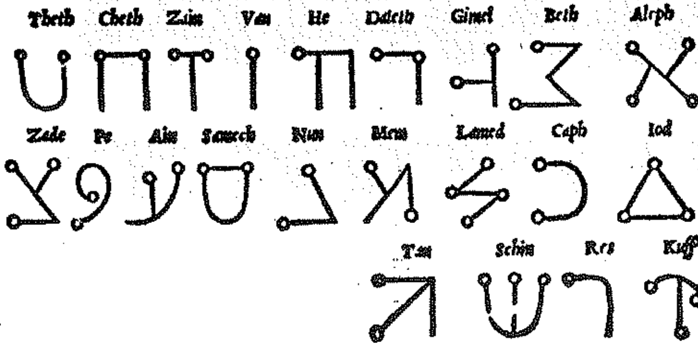
See VITRIOL.

ROOT *Alc.* GESSMANN 1906
ALBERTUS 1974
BERTHELOT 1885 gives a sigil derived from the Greek alchemical tradition:

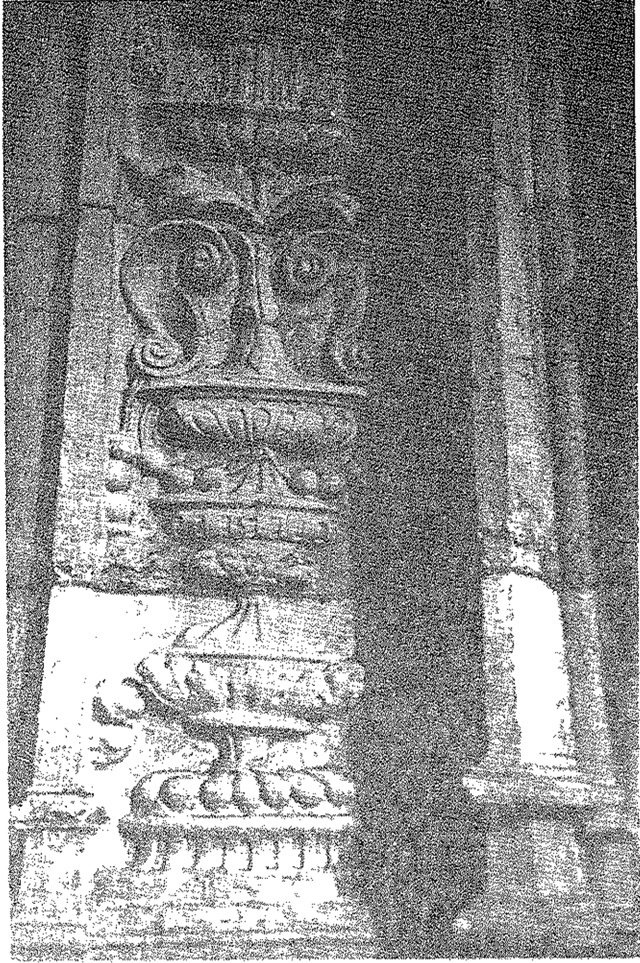
ROSE COLOUR *Alc.* GESSMANN 1906

ROSICRUCIAN SCRIPT *Occ.* One of the numerous secret cyphers attached to the Rosicrucian school has been recorded by BLAVATSKY 1877 under the name of *The Sovereign Princes 'Rose Cross' cypher:*

Ilk dönem Alşimistleri ve daha sonraki yüzyıllarda kullanılan çeşitli "SİGİL" örnekleri.

Önce Hermetikler, sonra Alşimistler, sonra da Masonik gizli örgütlerce kullanılan ***"Şifreli Alfabeler"****den biri de* ***"Gökyüzü Yazıtları"*** *diye bilinen bu şifreli sembollerdir. 13. yüzyılda Tapınak Şövalyeleri de benzer bir alfabeyi,* ***"ATBASH ŞİFRESİNİ"*** *kullanıyorlardı.*

*Portekiz, 1307'de yasaklanan Knights Templar (Tapınak Şövalyeleri'nin, üyelerinin kaçabilenlerinin saklandıkları ülkeydi. Günümüzde de Portekiz'de Tapınakçılar çok etkilidirler. Fotoğrafta, Tapınakçıların kendi inançlarını yansıtan **"Grail"** (Kutsal Kâse) sembolleriyle süslenmiş Belem Manastırı'nın girişi görülüyor. (Foto: A. Altındal)*

Modus Vivendi

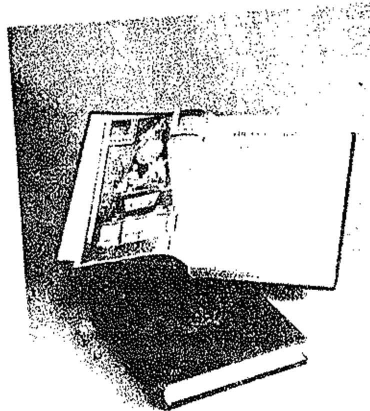
OBSERVATIONS
UPON THE
PROPHECIES
OF
DANIEL,
AND THE
APOCALYPSE
OF
St. JOHN.

In Two Parts.

By Sir ISAAC NEWTON.

LONDON,

MDCCXXXIII.

*Ünlü matematikçi Isaac Newton, gerçekte bir Alşimist ve Hermetist idi. Yukarda onun İncil'in şifrelerini çözümlediği kitabının ilk sayfası görülüyor (Bu kitabı 1985'te yeniden yayınlamıştım). Newton, hem **"Gül ve Haç Kardeşliği"** Örgütü'nün üyesi hem de Mason Üstadı'ydı. Bir iddiaya göre de **"Priory of Sion"** adlı Monarşist ve Okültist gizli örgütünün Leonardo da Vinci'den sonra seçilen üç gizli liderlerinden biriydi. PS Örgütü, **"Avrupa Birliği"** düşüncesinin günümüzdeki en güçlü savunucusu olan Gnostik-Masonik örgütlerden biridir.*

VOWS of HIS MAJESTY KING PETER II of YUGOSLAVIA

SIMPLE VOWS OF A KNIGHT

In nomine Patris, ✝ *et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.*

Upon the true faith of a Christian, may God witness that I hereby vow and dedicate myself as a servant of Christ and the poor, the first qualification of a true knight (or Lady).

As a member of this religious body, I promise to be faithful to the Sovereign Order of Saint John of Jerusalem; to do everything in my power to contribute to its glory, prosperity, support and utility; to combat everything prejudicial to its well-being; never to act contrary to its dignity, but to conduct myself always as a true Knight of Christ, this is to say, as a good Christian and a person of honor.

I will adorn my knighthood with true charity, the mother and solid foundation of all virtues.

I will wear on my person the famous Christian Maltese Cross of eight points, to constantly remind me of my religious vow of always bearing in my heart the Cross of Jesus Christ, adorned with the virtues that attend it, So help me God.

Date 24th July 1961 — Peter II King of Yugoslavia X
Signature, in the presence of

Church Monte Carlo - Monaco — [illegible]
as Witness

[illegible] O.S.J.

(Above vows to be taken at the altar of a [illegible], or at the Convent of the Order, with his or her right hand upon the Bible o[illegible] of a Knight or chaplain of the Sovereign Order of Saint John of Jerusalem, [illegible])

*Tito tarafından devrilen Yugoslavya Kralı II. Peter; 24 Temmuz 1961'de Tapınak Şövalyeleri Örgütü'ne üye yapılmıştı. Tapınakçılar **"İsa'ya"** değil onu vaftiz eden **"Vaftizci Yahya"**ya bağlılık duyarlar. 24 Temmuz, Vatikan için Yahya'nın başının kesilerek öldürüldüğü gün olarak kabul edilmiştir. Belgede II. Peter'in ettiği **"Şövalyelik"** yemininin özgün metni vardır (Orijinali A. Altındal'ın koleksiyonundadır).*

INCELEME

DEVLET ve MASONLAR

SÜREÇ'de yayınlanan bu yazılar Le Crapouillot adlı Fransız dergisinden alınmıştır. Aktarırken hiçbir değişiklik yapılmamıştır. Dergi kendisini «Non-Conformist» olarak tanıtmaktadır. Fransa'da «anti-komünist» yayınlar arasındadır. Masonlara yakınlığıyla ünlenmiştir.

(Kaynak: Le Crapouillot, Yeni Dizi No. 41, Kış 1976)

SÜREÇ

İki bölümden oluşan "Devlet ve Masonlar" başlıklı inceleme ilk kez SÜREÇ Dergisi'nin Ağustos-Eylül, 1981, Sayı 7'de ve 9/12/1981 tarihli 8. sayısında yayınlanmıştır.

I. Bölüm

60.000 MASON VE 7 AİLE

Günümüzde dünyada yaşayan 10 milyon Hür-Mason'dan 60.000 kadarı Fransa'da bulunmakta ve aynı önlükleri giymelerine, aynı ritüelleri izlemelerine, aynı aletleri kullanmalarına karşın yedi değişik obedyansta toplanmış bulunmaktadırlar.

I- Fransa Maşrık-ı Âzamı

25.000 üye ve 450 locası ile Fransa'nın en eski en önemli masonik obedyansıdır. Değeri 100.000.000 FF'ını bulan 150 gayrimenkule sahiptir.

Anderson Yasası'na (İngiltere, 1723) dayanan bu obedyans, kendini şöyle tanımlar:

BİRİNCİ MADDE: Esas olarak filantropik, felsefi ve ilerici bir cemiyet olan Hür-Masonluk'un amacı, hakikatin araştırılması ve dayanışma, maneviyat ve pratiğinin incelenmesidir; insanlığın maddi ve manevi bakımdan daha iyi bir duruma getirilmesi, zihinsel ve toplumsal bakımdan mükemmelleştirilmesi için çalışır.

Karşılıklı hoşgörü, başkalarına ve kendine saygı, mutlak vicdan özgürlüğü, temel ilkeleridir. Metafizik kavrayışları üyelerinin bireysel değerlendirilişinin dışında addetmekle, her türlü dogmatik beyanı reddeder.

Şiarı: Özgürlük, Eşitlik, Kardeşliktir.

Bu ibarede dikkati çeken yan, manevi "Kâinatın Yüce Mimarı" misyonuna yer verilmeyişidir. Bu dıştalama, Maşrık-ı Âzam'ın 16 Eylül 1877'deki Konvan'ında karara bağlanmış ve İngiltere Birleşik Büyük Locası ile diğer Anglo-Sakson obedyansların kendisiyle derhal ilişkiyi kesmelerine yol açmıştır. Bunlar, Maşrık-ı Âzam'ı geleneksel sembolik ve inisyatik etiğe ters düşmekle suçlamakta, çalışmalarını fazla "akıcı" ve fazla "politik" bulmaktadırlar.

Maşrık-ı Âzam 1961'den bu yana faaliyetlerini Strasburg Çağrısı'nı imzalayan Masonik Güçler Bağlantı Merkezi (CLIP-

SAS) aracılığıyla Avrupa'nın diğer liberal obedyanslarıyla koordinasyona sokma çabasındadır.

II- Fransa Büyük Locası

Bu loca "Kâinatın Yüce Mimarı"nın zaferi için çalıştığını beyan eder ve faaliyetlerini Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin vazgeçilmez unsurları olan üç büyük "Işık"ın (Gönye, Pergel ve Kutsal Yasa Kitabı) mevcudiyetinde sürdürür.

Arada bir biraderleri için herhangi bir bağlayıcılığı olmayan konferanslar düzenlese de, ilke olarak politikaya veya imana ilişkin konulara girmez.

Başlangıçta Fransız Yüce Konseyi'ne bağlı olan Fransa Büyük Locası 1894'te özerkliğini kazanmıştır ve üyeleri 1965'ten bu yana "İskoç Ritine bağlı eski ve kabul edilmiş Hür-Masonlar" olarak tanınmaktadır.

Obedyansın 13.000 aktif üyesi ve 298 locası vardır. Merkez binasının yanı sıra Fransa ve yurtdışında mabetlere sahiptir.

Loca, İnter-Amerikan Mason Konferansı'nın Avrupa'daki üyesidir.

III-Fransız Büyük Milli Locası (Bineau)

İngiltere Büyük Locası'nın "Kabul"üne mazhar olmuş tek Fransız locası, açıkça Deist olduğunu belirtir. Bu "kabul"e dayanarak kendini ülkenin tek nizami locası kabul etmektedir.

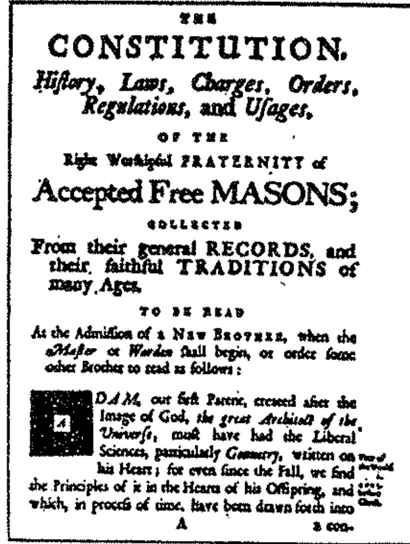
12 maddelik tüzüğünün ilk maddesi şöyledir:

1. Hür-Masonluk, geleneksel temeli Kâinatın Yüce Mimarı TANRI'YA İMAN olan inisyatik bir kardeşlik örgütüdür.

5 Kasım 1913'te 8 Fransız Masonu'nun kurduğu bu loca, 1964 Haziranı'nda NATO Genelkurmay Başkanı "saygıdeğer" birader Lemnitzer'in de hazır bulunduğu bir törenle temelleri atılan Neuilly'deki mabedin de sahibidir. 4700 üyesi ve 170 locası vardır. Üyelerini özellikle "soylu ve seçkinler" arasından devşirmektedir.

IV- Fransız Büyük Milli Locası (Opera)

Fransız Büyük Milli Locası'nın (Bineau) bazı saygın üyeleri, İngiliz Ana-Loca'nın kendilerini diğer "birader" localarından yalıtlama yolundaki güçlü etkisine duydukları tepkiyle Bineau'daki locadan büyük gürültüler kopartan bir manifestoyla

THE
CONSTITUTION,
History, Laws, Charges, Orders, Regulations, and Usages,
OF THE
Right Worshipful FRATERNITY of
Accepted Free MASONS;
COLLECTED
From their general RECORDS, and their faithful TRADITIONS of many Ages.
TO BE READ
At the Admission of a NEW BROTHER, when the *Master* or *Warden* shall begin, or order some other Brother to read as follows:

ADAM, our first Parent, created after the Image of God, *the great Architect of the Universe*, must have had the Liberal Sciences, particularly *Geometry*, written on his Heart; for even since the Fall, we find the Principles of it in the Hearts of his Offspring, and which, in process of time, have been drawn forth into

A a con-

Mason İncili
Anderson Yasası'nın ilk sayfası.

birlikte ayrıldılar.

Opera'da yeni bir loca teşkil eden bu biraderlerin temel şiarları "hür locada hür mason"dur. Çalışmalarını Kâinatın Yüce Mimarı'nın gözetiminde ve üç büyük "Işık"ın mevcudiyetinde sürdürürler.

Daha çok manevi konuları işleyen ve çalışmalarını ilke olarak büyük gizlilik içinde yürüten bu obedyansa bağlı 40 locada toplanmış 800 kadar üye vardır.

V- İnsan Hak(lar)ı Karma Fransız ve Uluslararası Tarikatı (Ordre)

Kadın-erkek eşitliği ve sosyal adaletten aynı tarzda yararlanma haklarını temel alan bu tarikat, 4 Nisan 1893'te Fransız kadın yazar Maria Deraismes ve mürşidi doktor Georges Martin tarafından kurulmuştur.

O güne değin mabetlerin kapılarını kadınlara sıkı sıkıya kapatan Anderson yasalarının temel nizamına gerçek bir saldırı addedilen bu girişim (Anderson Yasaları'nın üçüncü maddesine göre: "Köleler, kadınlar, ahlaksız veya şerefsiz kişiler [Masonluğa - ç.] kabul edilmezler...") Masonluk içinde büyük tartışma ve gerginliklere yol açtı. Fakat hiçbir şey Maria Deraismes'in militan feminizmi ve mücadele azminin önünde duramazdı. Mabetlerin kapısı, "hemşirelere" aralanmak zorunda kaldı.

"Hemşire" Maria Deraismes. Yazar, feminist ve İnsan Hak(ları)ı Karma Tarikatı'nın kurucusu.

5000'i aşkın birader ve hemşire, 60 kadar locada toplanmıştır. Tarikat birkaç Avrupa ülkesinde ve özellikle de Latin Amerika'da yaygınlık kazanmıştır.

1973'te tarikat bünyesinde bir çatlak meydana gelmiş, bir grup erkek ve kadın mason ayrılarak "Büyük Evrensel Karma Loca"yı kurmuşlardır.

VI- Memphis-Misraim Riti Hermetik Tarikatı

Uluslararası nitelik taşıyan ve gizliliği esas kabul eden bu masonik tarikatın riti birçok Hermetik, simyevi ve felsefi ritin sentezinden oluşmaktadır.

Tüm dünyada 5000 kadar üyesi vardır ve özellikle Avustralya, Haiti, Arjantin, Bolivya, Venezuella, Avrupa'da ise, Fransa, Belçika, İsviçre ve Hollanda'da yaygındır. Fransa'da 15 kadar locası vardır, üye sayısı, birkaç yüzü bulur. Fransa ve diğer ülkelerde diğer obedyansların yüksek dereceli üstatlarından bazıları bu tarikata da bağlanmışlardır. Tarikat, 19. yüzyıl İtalyan Carbonari geleneğinden esinlenmektedir. Tarikatın yöneticileri kimi zaman siyasal cinayetlere hedef olmaktadırlar. Fransa Üstad-ı Âzamı Constant Chevillon 1944'te siyasi polisçe, Belçika Üstad-ı Âzamı André Delaive ise aynı tarihlerde Nazilerce öldürülmüştür.

VII- Fransız Büyük Kadın Locası

Yalnızca kadınların üye olabildiği, ancak bazı toplantılarına "Üstat"ın izniyle bazı biraderlerin de katılabildiği bu mason örgütü Fransa Büyük Locası'nın gözetimi altında kurulmuş, ilk locası "İskoç Kudüsü" 1907'de Büyük Loca'ya bağlı olarak çalışmaya başlamıştır. Ancak bir süre sonra özerkliğini, 1952'de ise "tam bağımsızlığını" kazanarak egemen bir masonik güç haline gelmiştir. Özellikle masonların eş ve kızlarının bağlandığı bu locada öğretmenler, avukatlar, doktorlar, gazeteciler, yüksek dereceli memureler, yargıçlar, vb. bulunmaktadır.

Belçika, İsviçre ve Fransa'da 60 locası vardır. Üye sayısı 2200'ü bulmaktadır.

Ülkedeki tüm masonik örgütler, 1901 tarihli Dernekler Yasası'na dayanarak İçişleri Bakanlığı'na kaydedilmişlerdir.

JEAN VITIANO

II. Bölüm

OBEDYANSLARIN KISA TARİHÇESİ

Batı Avrupa'da inisyatik nitelikli işçi cemiyetlerinin tarihi 790'lara dayanır. Bu tarihte Romalı duvarcı ustaları Verulam'da bir katedral inşa etmek üzere gittikleri İngiltere'de gizli kardeşlik örgütleri kurarlar. İlk büyük loca, İngiltere'de Kral Athetstan'ın manevi oğlu Edwin'in girişimleriyle 926'da kurulur. Edwin'in üstad-ı âzamlığında kurulan York Büyük Locası, Hür-Masonluğun tarihine değgin ilk yazılı belgeyi verir bize; 926 tarihli ve 16 emirlik bir tüzüktür bu.

960 yılında ise Canterbury Başpiskoposu üstad-ı âzamlığa seçilir.

1000 yılı Apocalypse'ini izleyen yıllar, Hıristiyanlığın hızlı biçimde yayılması ve Haçlı Seferleri'ne sahne olmuştur. 1040'ta İtalyan duvarcıları kilise ve manastır bulunmayan ülkelerde bunları inşa etmek üzere mimar ve işçi göndermek için Papa'nın desteğinde bir cemiyet kurarlar ve dinsel yapıların inşaatı tekelini Papa'dan alırlar. Papalık, kral ve hükümdarlardan bu örgütü tanımalarını ister.

1090'da Konstantinopolis'te Doğulu Biraderler Tarikatı kurulur.

Templier* dirliklerinin kurulduğu her yerde erbabı her türlü feodal hukuki düzenlemeden bağımsız hür-meslekler de ortaya çıkarmaktadır. Bu anlayış, Haçlı Seferleri'ne katılan Templier Şövalyelerince, Bizans ve Arap ülkelerinden getirilmiştir.

1150'de İskoçya'da Kilwinning'de belirle tarihlerde toplanan bir duvarcılar örgütü kurulur ve kısa sürede York Büyük Locası'yla tüm localar üzerinde otoriteyi kurma mücadelesine girişir.

1275'te Strasburg Katedrali başmimarı Erwin de Steinbach'ın başkanlığındaki duvarcı ustaları da bir büyük loca kurarak loca

---

* Templier: "Temple" Mabet, Kilise ve Hz. Süleyman'ın Mabedi anlamlarının yanı sıra, özel bir tarikatı simgeler. Templier ise bu tarikata bağlı şövalyelere verilen addır. (d.n)

ve atölyeler halinde örgütlenmeye başlarlar.

1350'de Londra, York ve Westminster locaları İngiltere Kralı'ndan spekülatif* karakterli localar olarak çalışabilme iznini sağlarlar.

XV. yüzyıl başlarında Kilwinning Büyük Locası, üstad-ı âzamını soylu ve ruhbanlar arasında kendi seçebilmekte, ancak kralın onayı gerekmektedir. Strasburg ve Ratisbonnelu biraderler eski yordamları gözden geçirerek 1459'da Strasburg Yasaları'nı yayınlarlar.

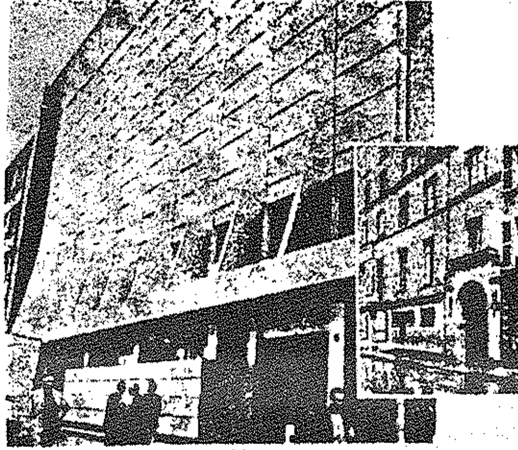
Öte yandan masonlukta Spekülatif/Operatif anlayışlar arasındaki ayrım giderek keskinleşmektedir. 1600'lere doğru Batı Avrupa'nın pek çok kentinde kabul-edilmiş (non-operatif) masonlar eski fermanlara (chartes) duvarcı-işçilerin her zaman gösterdiği bağlılığı sağlayacak toplantılar yapmaktadırlar. Rose-Croix'lar, simyacılar, Kabbalistler ve Hermetikler kabul-edilmiş masonluğun ilk üyeleri arasındadır.

1640'ta İngiltere'de devrim patlak verir. Stuart sülalesi yurtdışına kovulur, Katoliklik yasadışı ilan edilir. Cromwell 1649'da Kral I. Charles'ın kafasını kestirir. Bunu Katolik masonların Cromwell'e karşı komploları izler. İngiltere, Fransa ve İskoçya'daki Stuartistler masonlukta faaliyetlerini perdeleyecek gizlilik ortamını bulmuşlardır. Fransız Masonluğu, St. Germain'e sığınan İngiltere Kraliçesi Henriette de France ve çevresindeki İskoç soyluları etrafında gelişir: Fransız Masonluğu Katolik ruha ve Templier geleneğine bağlı kalırken, İngiltere Masonluğu Protestanlaşmaktadır.

1717'de Londra'daki dört loca kendilerini büyük loca ilan ederler; bir "nizam"lık nosyonu geliştirerek kimin nizami, kimin gayri-nizami olduğunu ayırt etmeye koyulurlar. Bu girişimin başındaki rahipler Dessaguillers ve Anderson'un ilk işleri mason arşivlerinden Katolisizme eski bağıntıyı hatırlatacak tüm belgeleri temizlemek olur. Ancak bu olay kimi gelenekçi İngiliz

* Spekülatif masonluk, mesleğin uygulanışına dayalı Operatif masonluğun karşıtı olarak, insan toplumunu daha uyumlu bir hale getirmeye yönelik, felsefi bir masonluk anlayışıdır. Non-operatif karakterli masonluk günümüzde "kabul edilmiş masonluk" adı altında bilinir.

localarının "Eskiler" Büyük Locası'nı kurarak "modernler"e uzun süre karşı koymaları sonucunu verecektir.

Maşrık-ı Azam'ın Paris'de Cadet Sokağı'ndaki yeni binası. Sağda eski bina görülmektedir.

1723'te Londra Büyük Locası Anderson Yasası'nı kabul eder. (Bu, Operatif Masonluğun eski tüzük ve yasalarının yeniden gözden geçirilmesinden oluşmaktadır.) Yasa, kısa sürede Evrensel Masonluğun temel yasası haline gelir.

Fransız Masonluğu'nun "Kurtuluş"u

Ramsey Şövalyesi'nin mason tarikatının evrensel karakterini ve insanlık sevgisini vurgulayıp saldırgan yurtseverliği mahkûm eden Söylev'i 1735'ten itibaren Fransız masonları arasında elden ele dolaşmaya başladı. Söylev'de ayrıca (Ansiklopedistlerin girişimi karşısında) tüm Hür-Masonlar liberal ve pratik sanatlar evrensel sözlüğü için malzeme toplamaya çağrılmaktaydı. Teoloji ve politika bu sözlüğün dışında tutulacaktı.

Bu "Söylev" aynı zamanda şövalye tarikatlarının geleneklerinden esinlenen Ecossisme'in (İskoçluk) de temelini atmıştır.

Fransa topraklarındaki hür-mason örgütlerinin ilk üstad-ı âzamı İskoç Baron James H. Macleane olmuştur. Onu 1736'da Stuartist Katolik Darwentwater ve 1738'de üstatlığı döneminde genç Fransız Masonluğu'nu İngiliz boyunduruğundan kurtaran Louis de Pardaillan de Gondrin izledi.

1761'e dek nispeten sükûnet içinde gelişen Fransız Masonlu-

ğu, bu tarihte bir tartışmaya tanık oldu. Obedyansta hâkim olan anarşik ortam, Üstad-ı Âzam vekilliğini Lacorne'dan alarak Jonvilleli Chaillon'a vermek zorunda bıraktı. Ancak Lacorne taraftarları buna kazan kaldırarak 1765'te mabedi bastılar. Kapıları kırarak içeri girdiler. Çıkan kavgada önlükler yırtılıyor, kordonlar kopuyor, peruklar havada uçuşuyordu... Sonuçta nizamı sağlamak üzere polis müdahale etmek zorunda kaldı.

Bu olayın ardından en eski Paris locaları tarikattan ihraç edildiler. Yeni bir obedyans oluşturma çabaları sırasında Sartine polisi tüm loca faaliyetlerini yasakladı. Masonlar 4 yıl gizli faaliyette bulundular. 1771'de alınan yeniden yasal faaliyete geçme kararı üzerine Paris localarının üstatları Fransa'da Hür-Masonluğu yeniden örgütlemek üzere kolları sıvadılar. 1773'te Fransa Büyük Locası oluşturuldu. Ancak kimi localar eski Büyük Fransa Locası'na bağlılıklarını sürdürdüler. Bu bölünme halen Fransız Masonluğu içinde süregelmektedir.

1789 Devrimi, masonluğu geniş ölçüde politize etti. Devrimi izleyen yıllar içinde Fransız Masonluğu sırasıyla liberal reformizmi, Girordin fikirleri, Cumhuriyetçilik'i, Meşruti Monarşi'yi, sonunda yine Cumhuriyetçilik'i destekledi.

Devrim sonrasının mason-aleyhtarı havası içinde Fransa Büyük Locası 1791'de, Maşrık-ı Âzam ise 1793'te faaliyetlerini durdurdu. Bazı yüksek dereceli masonlar tutuklandılar, kimi mabetler halk tarafından yağmalandı. Ancak bu "uyku" devresi de fazla uzun sürmedi. Her iki loca da 1795-96'da yeniden faaliyete geçtiler. 1795-1805 yılları Büyük Loca ile Maşrık-ı Âzam'ı birleştirme çabalarıyla geçti. 1805'te varılan Maşrık-ı Âzam'ın 1-18 dereceli atölyeleri, Büyük Loca'nın ise 19-33 derecelileri yönetmesi kararı, ancak geçici bir uzlaşma sağlayabildi ve kısa zamanda hükümsüz kaldı.

Bu arada 1804'te ABD'den dönen Grasse Tilly'nin Büyük Genel İskoç Locası ile Suprem Konsey'i kurması, yeni bir bölünmeye yol açmıştı. Suprem Konsey'in 1814'te dağılmasıyla İskoç ritine bağlı locaları Fransa Maşrık-ı Âzam'ı bünyesinde toplama çabalarına girişildi. Ancak Maşrık-ı Âzam'ın dıştalayıcı tutumu bu girişimi sonuçsuz bırakacaktı. 1827, 1835 ve 1841'deki obed-

yansları birleştirme girişimleri de sonuç vermedi.

Suprem Konsey'e bağlı yedi loca 1848'de Konsey'in siyasal tutuculuğuna karşı çıkarak ayrıldılar ve Fransız Masonluğu'na daha cumhuriyetçi bir karakter kazandırmayı amaçlayan Fransız Büyük Milli Locası'nı kurdular. Ancak bu yeni loca 1851'de siyasal faaliyetlerinden dolayı polisçe kapatıldı.

III. Napolyon'un 11 Ocak 1862 tarihli emirnamesiyle Mareşal Magnon Fransa Maşrık-ı Âzam'ının üstad-ı âzamlığına getirildi ve getirilir getirilmez de Suprem Konsey'e bağlı obedyansları Maşrık-ı Âzam'a katılmaya çağırdı. Birkaç kez yinelenen bu çağrıya, sonunda "ancak 1733'ten beri var olan bu ritin 1723'e dayanan Eski Masonluğu temsil edemeyeceği" gerekçesiyle ret cevabı veren Suprem Konsey'e (İskoç rit) bağlı localar, bu nedenle İmparator'un düşmanlığını kazandılar.

Bu arada Suprem Konsey içinde kargaşa sürmekteydi. 1880'de 12 loca Konsey'den ayrılarak Büyük Sembolik İskoç Locası adı altında yeni bir obedyans teşkil ettiler. Buna bağlı loca sayısı kısa sürede 36'ya çıktı.

Maşrık-ı Âzam bu gelişmelerden yararlanmazlık edemezdi. 16 Ekim 1880'de Büyük Sembolik İskoç Locası'nı tanıdığını açıkladı. Ancak ilk obedyansı birleştirme çabaları, yine sonuçsuz kalacaktı.

Fransa Büyük Locası'nın Doğuşu

Marşık-ı Âzam birleşme çabalarını sürdüredursun, gayri-nizami bir şekilde Pecq Locası'na "sızmış" bulunan kadın yazar Maria Deraismes, 1893'te Paris'te kadın ve erkeklerin birlikte üye olabilecekleri İnsan Hak(lar)ı Karma Obedyansı'nı kurmuştu.

Bu arada Suprem Konsey de denetimi altındaki diğer İskoç localarının bağımsızlığını tanımak zorunda kalıyordu (1894). İskoç ritine bağlı locaların birliği, Büyük Sembolik İskoç Locası ile Suprem Konsey'in uzun pazarlıklarından sonra 1897'de Fransa Büyük Locası adı altında birleşmeleriyle sağlanacaktı.

"İskoç Kudüsü" Locası 1907'de kendine bağımlı bir kadınlar

locası kurma izni aldı. Bu girişimin sonucu, II. Dünya Savaşı'ndan sonra "Erkek Masonluğu" karşısında bağımsızlığını kazanan Fransa Büyük Kadın Locası olacaktı.

Fransız Masonluğu'nun "çoğulculuk"u 1913'te "Fransa ve Fransız Sömürgeleri Büyük Bağımsız ve Nizami Locası" adıyla yeni bir obedyansın Maşrık-ı Âzam'dan ayrılmasıyla bir unsur daha kazanmış oldu; bu loca İngiltere Büyük Birleşik Locası'nca tanınan tek Fransız locası olma şerefine naildir.

Katolik Kilise'nin 1933-34 yıllarında Fransa'da giriştiği mason aleyhtarı kampanya Parlamento içinde de yankısını buldu ve 1935 Aralığı'nda bazı sağcı milletvekilleri Meclis'e masonluğun yasaklanması yolunda bir önerge sundular. Ancak önerge 104'e karşı (içlerinde Léon Blum, Daladier, Mendes-France, Jules Moch, Gabriel Peri, Maurice Thorez ve Jena Zay'inkiler de bulunan) 417 oyla reddedilecekti.

19 Ağustos 1940 günü Mareşal Pétain, tüm gizli cemiyetleri eritmek amacıyla Fransa Maşrık-ı Âzam'ı ve Büyük Loca'nın kapatılma kararını imzaladı. Bunu 27 Şubat 1941'de diğer localar izledi. İş bununla da kalmadı; masonik faaliyetlere karışmış şahısların adları Resmi Gazete'de yayınlanarak devlet görevlerinin kapısı bunlara kapatıldı. İşgal altındaki Fransa'da masonluk aleyhtarı bir hava esmekteydi.

Ancak işgal sonrasında masonlar durumu lehlerine çevirmesini bildiler. General de Gaulle 1943'te Vichy olağanüstü yasalarını tanımadığını açıklayarak masonluğun yeniden faaliyete geçmesine yeşil ışık yaktı.

Bunun üzerine 3 Ağustos 1943'te Paris'te toplanan çeşitli mason cemiyetlerinin temsilcileri, bir yandan üyelerini yeniden toparlama, diğer yandan da Maşrık-ı Âzam ile Büyük Loca'yı birleştirme çalışmalarını yürütmek üzere bir komite oluşturdular. Ancak bu çabalar da kısa sürecek ve kısır kalacaktı: Eylül 1945'te toplanan Fransa Büyük Locası Konvanı Maşrık-ı Âzam ile her türlü birleşme girişimini oybirliğiyle reddetti. Ancak Büyük Loca'nın da sükûnetle çalıştığı söylenemezdi. Fransız Büyük Milli Locası ile birlik sağlama girişimleri, biraderlerden çoğunu tedirgin etmekteydi.

Bu arada yeni bir skandal ve yeni bir bölünme patlak verdi. Bu kez Fransız Büyük Milli Locası'ndan Ribacourt ve Foucauld biraderler, locanın İngiliz İstihbarat Servisi'nin kontrolünde olduğunu ve üyelerinin büyük çoğunluğunun da Amerikalı ya da İngiliz olduğunu ileri sürerek buradan ayrılıp Büyük Milli Loca'yı kurdular. Bu da yetmedi: Fransa Büyük Locası 19 Eylül 1959'da Maşrık-ı Âzam'la her türlü ilişkisini kestiğini açıkladı. Aynı sıralarda Fransız Büyük Milli Locası da Fransızlarla Fransız Büyük Milli Locası da Fransa Büyük Locası'yla tüm bağlarını kopartıyordu.

Fransa Büyük Locası Üstad-ı Âzamı Doignon, 1960 Konvanı'nda Maşrık-ı Âzam'ı geleneksel inisyatik yollardan giderek uzaklaşıp her türlü masonik faaliyeti yasaklamış olan komünist devletlerle ilişkilerini artırmaya çalıştığı, dolayısıyla da üyelerini "politikaya bulaştırdığı" gerekçesiyle suçladı.

1962'de Fransız Masonluğu içinde yeni bir kriz patlak verdi. Suprem Konsey birleşme çabalarını Fransız Büyük Milli Locası üzerinde yoğunlaştırdı. Fransa Büyük Locası da Suprem Konsey'e bağlı biraderlerden bir kısmı, kılıçlarını, önlüklerini, takılarını toplayıp, Milli Loca'ya "iltica" ediverdiler.

Son yıllarda, Büyük Loca ile Maşrık-ı Âzam arasında birleşme değilse bile, Batı Almanya'da görüldüğü üzere bir konfederasyon oluşturma çabaları yoğunlaşmış durumdadır. Bu çabalar, Anglo-Sakson Masonluğun Fransa'daki tek temsilcisi olduğunu ileri süren Fransız Büyük Milli Locası'nın tüm protestolarına rağmen sürmektedir.

LOYS DECHAMP

EN ÜNLÜ MASONLAR

Salvador ALLENDE, Emmanuel ARAGO, XIV. Benoit (Papa), Louis BLANC, Jerome BONAPARTE, Josephine BONAPARTE, Ferdinand BRUNSWICK (Brunswick Dükü), Marcel CACHIN, (FKP Kurucularından), Casanova de Seingalt (ünlü Venedikli serüvenci), X. Charles (Fransa Kralı), Winston CHURCHILL, Antoine CONDERCET (matematikçi), Georges Jacques DANTON, Denis DIDEROT, VII. Edouard, Felix FAURE (Fransa Cumhurbaşkanı), Benjamin FRANKLIN, Guiseppe GARIBALDI, Claude Adrien HELVETIUS, Rudyard KIPLING, Eliphas LEVI (okültist), Franz LISZT, Jean Paul MARAT, Charles de Secondat MONTESQIEU, MONTGOLFIER Kardeşler, Eugéne POTTIER (Enternasyonal'in yazarı), Pierre Joseph PROUDHON, Franklin D. ROOSELVELT, Marquis de SADE, Walter SCOTT, Mark TWAIN, François VOLTAİRE, George WASHINGTON.

III. Bölüm

HÜR-MASONLUĞUN GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEYİŞİ

A. RİTLER

Günümüzde çok sayıdaki Masonik rit vardır. Bunlardan biri kısmı zaman içinde değişikliğe uğramış olmasına karşın, bazıları geleneksel özgünlüğünü korumaktadır. 1976 Fransa'sında uygulanagelen ritler şöyle sıralanabilir:

Fransız (Modern) Rit(i): 1761'de Paris'te biçimlenmiş, 1786 ve 1877'de değişikliğe uğratılmıştır. Maşrık-ı Âzam'ın çoğu atölyelerinde uygulanmaktadır. Gelenekçi masonlarca aşırı basitleştirilmiş ve gelenekten kopartılmış olmakla eleştirilir.

Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti: Mavi derecelerin (ilk üç derece) Hermetizmiyle sonraki derecelerin (4.-33. derece) sembolizmine dayanır. Fransa'da Büyük Loca, Maşrık-ı Âzam ve Fransız Büyük Milli Locası'na bağlı bazı localarca uygulanır.

Düzeltilmiş (Rectifié) İskoç Riti: Esas itibariyle Hıristiyan bir rittir. "Kutsal Hıristiyan dini"ne bağlılık yeminini içerir. Fransız Büyük Locası (Neuilly), Fransız Büyük Locası (Opera) ve Fransa Büyük Locası'nın bazı localarınca uygulanır.

Gayret (Emulation) Riti: Esas olarak İngiltere Birleşik Büyük Locası bünyesinde uygulanır. 1925'te Fransız Büyük Milli Locası'na bağlı bazı localarda da uygulanmasına geçilmiştir.

Memphis-Misraim Riti: Memphis-Misraim Tarikatı, 1881'de Joseph Garibaldi'nin gayretleriyle Memphis ve Misraim ritlerinin birleştirilmesinden doğmuştur. Memphis riti özellikle Napolyon'un Mısır seferine katılan subaylarca uygulanmaktaydı. 92 derecesi vardır. Misraim riti ise 1788'de İngiltere Büyük Locası'ndan ve Alman Templier Masonluğu'ndan esinlenerek kurulmuştur.

Bu esas ritlerin yanı sıra, azınlık bazı gruplarca uygulanan başka ritler de vardır:

Süleyman Riti: XVII. yüzyıldan önce Operatif Masonluğun geleneksel ritiydi. Maşrık-ı Âzam'a bağlı bir loca tarafından uygulanmaktadır.

Geleneksel Fransız Riti: Fransız Büyük Milli Locası'na bağlı tek loca tarafından uygulanmaktadır.

1789'dan önce kadın locaları özgün bir kadın ritüelini uygulamaktaydı. Ancak Fransa Büyük Kadın Locası'nın benimsemediği bu ritüel, zamanla unutulmuştur.

Bristol Riti: Eski bir rit olup, bazı İngiliz localarında uygulanmaktadır.

Martinist Rit: Martinez de Pasquallis'in Ezoretik geleneğinden esinlenen spiritüalist bir rit olup 1775'ten beri bazı Fransız localarında uygulanır.

Eski ve İptidai Memphis Şarki Riti: Memphis ritinin folklorik bir yeniden dirilişi olup Fransa'da 1947'de uygulanmaya başlanmıştır.

B. ÖRGÜTLENME

Masonluğun temel birimi, locadır. Sayıları 15-20 arasında değişen biraderi toplayan localar, esas olarak çırakları (1. derece), kalfaları (2. derece) ve ustaları (3. derece) bünyesinde barındırır. Masonik hakların tümünden yararlananlar, yalnızca ustalardır.

Ustalar orta hücrede kendi aralarından üstad-ı muhterem ve loca vazifelilerini seçerler. Üstad-ı muhterem'e yardımcı olan vazifeler şunlardır:

- Birinci nazır: Kalfaların eğitim ve disiplininden sorumludur.
- İkinci nazır: Çırakların eğitim ve disiplininden sorumludur.
- hatip: Masonik yasanın muhafızıdır.
- kâtip: İdari formalitelerden ve tutanakların düzenli tutulmasından sorumludur.
- hazine emini: Locanın mali sorumlusudur.
- hasenat emini: Locanın karşılıklı yardımlaşma işlerini yürütür.
- muhakkik: Ritüellerin aslına uygun yürütülmesini gözetir.
- merasim üstadı: Merasimlerin yürütülmesine nezaret eder.

- dahili muhafız: Mabedin kapısını korur ve ziyaretçilerin masonik niteliğini denetler.

Ayrıca her locada her yıl vazifelilerle aynı zamanda (masonik yılın başlangıcında) seçilen vekiller vardır. Vekiller üç ayda bir obedyansın Üstad-ı Âzam'ının başkanlığında toplanarak durum muhasebesi yaparlar. Ayrıca her yıl toplanarak faaliyet raporlarını ve yıl boyunca localarda tartışılan sorunları tartışıp sonuca bağlarlar. Ayrıca obedyansın süprem yönetim aygıtını seçerler: Nizam Konseyi (Maşrık-ı Âzam için) veya Federal Konsey (Fransa Büyük Locası için).

Bu konseylerin üye sayısı 33'tür ve üç yıllık bir süre için seçilirler. Üstad-ı âzam ve büyük vazifeliler de konseyin bünyesinden seçilir. Bu vazifeliler şöyle sıralanır:

Üstad-ı âzam: İki yardımcısı vardır.

Büyük hatip: Masonik yasanın muhafızı ve bir nevi Adalet Bakanı.

Büyük kâtip

Büyük şansölye: Diğer masonik güçlerle ilişkiyi sağlar.

Büyük hazine emini

Büyük hasenat emini, Büyük Muhakkik, Büyük Merasim Üstadı, Büyük Muhafız.

Ayrıca konsey üyeleri, obedyansa bağlı locaların müfettişliği görevini yürütürler.

Bu aygıtların yanı sıra, masonlukta bir Adalet Divanı vardır. Bir mason, masonik adaletin onayını almaksızın asla harici mahkemede bir "biraderi" aleyhine dava açamaz.

Tüm bu mekanizma, ilk üç derece için geçerlidir. Mavi ya da sembolik locaları yöneten obedyanslarda zaten bu ilk üç derece bulunmaktadır.

Ancak 4 ve daha yukarı dereceleri içeren atölyeler de vardır. Bunlar felsefi ve Ezoretik araştırma merkezleri gibi işlev gösterirler ve örgütlenişleri ilk üç dereceninkinden tamamiyle farklıdır. Bunlar "demokratik" bir yapı göstermezler, şövalye nizamı hâkimdir: Otorite yukarıdan gelir. Bunlarda, 33. dereceden masonların kendi aralarından tayin ettikleri ve azledilmez nitelik taşıyan Büyük Komandör iktidar sahibidir.

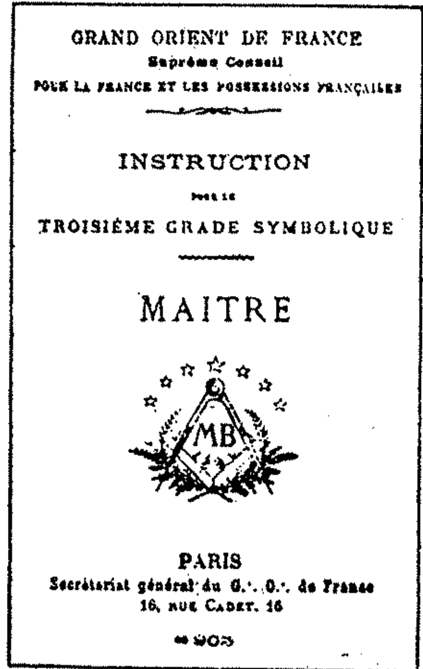
4. ve daha yukarı dereceler, ilk üç dereceye mensup masonlar için dahi bir meçhuldür. Locaların hiç onların sözü edilmez, hangi biraderlerin bu derecelerden oldukları bilinmez.

C. DEVŞİRME

Bir locanın kapısını çalıp elinizi kolunuzu sallaya sallaya mason olamazsınız. Masonluk reklam ve propagandadan kaçınmaktadır.

Tabii ilgilenenler Maşrık-ı Âzam veya herhangi bir başka locaya yazıyla başvurup üyelik talebinde bulunabilirler. Ancak bu kişiler aile ve iş çevrelerinde sıkı bir incelemeye/soruşturmaya tabi tutulmadan başvuruları kabul edilmez.

Geçerlikte olan yordam ise, bir şahısla ilişkisi olan bir masonun o şahsın "birader"liğe layık vasıfları haiz olduğunu kanaat getirdikten sonra, konuyu ona açıp üye olmayı isteyip istemediğini sormasıdır. Akrabalık, dostluk, iş, parti, dernek, askerlik, kulüp vb. ilişkilerin tümü masonluk için birer devşirme kaynağıdır.

GRAND ORIENT DE FRANCE
Suprême Conseil
POUR LA FRANCE ET LES POSSESSIONS FRANÇAISES

INSTRUCTION

TROISIÈME GRADE SYMBOLIQUE

MAITRE

PARIS
Secrétariat général du G.·. O.·. de France
16, RUE CADET, 16

Hür-Masonluk, hiyerarşisi itibariyle, harici dünyanın toplumsal ayrımlarını tanımayan kapalı bir cemiyettir. Bir başçavuşun üstatlığında (venerable) toplanan mason yüzbaşı ve albaylardan oluşan askeri localardan sık sık söz edilir.

Mason olmak için başvuran şahıs, bir başvuru dilekçesi, Hür-Masonluğun temel ilkelerini öğrendiği-

ne dair bir beyanat, bir yaşam öyküsü, iyi hal kâğıdı ve vesikalık bir fotoğrafını iliştirdiği bir dosya sunar. Bu dosya loca başkanına sunulur. Başkan ise bunları loca üstatlarına verir. Üstatlar müracaatı oya koyarlar. Bundan sonra kayıt işlemlerine geçilir. İlkin adayın geçmiş ve haldeki yaşamı, gelecek için düşünceleri vb. üzerine soruşturmaya girişilir.

Eğer salt kişisel pozisyonunu sağlamlaştırmayı hedeflediği anlaşılırsa, başvuru geri çevrilir. Dinsel inançlar ve politik görüşlerin teoride üyeliğe kabul durumunu etkilememesi gerekirse de, bu ilke pek sık çiğnenir. Örneğin Yahudi ebeveynlerden doğmuş olmak, kabul edilme şansını doğrudan yükselten bir etkendir. Ancak bazı localarda, tarikat geleneği hilafına, Yahudi "birader"lerin sayısı sabit tutulmaktadır. Bazı localar ise sosyalist-olmayanların girişini güçleştirmektedir. Kimileri de her türlü "sol" eğilimi dıştalar. Bazı localar, ancak mümin Hıristiyanları bünyelerine almaktadır. Yani kriterler çeşitlidir.

Başvuranların resim ve kimlikleri mabetlerin kapısında bir ay asılı kalır.

Böylelikle, değişik obedyanslara bağlı da olsa, diğer biraderlerin lehte veya aleyhteki bilgilerinin değerlendirilmesi amaçlanır.

İtiraz süresi içinde müracaata karşı çıkan olmazsa, üstattan (venerable) üyelik işlemine başlaması istenir. Aday hakkında ayrı ayrı hazırlanan üç raporun okunması ve gerekli görülen incelemelerin tamamlanmasından sonra mason adayı, gözleri bağlı olarak locaya getirilir. Ve kimi zaman üç saat kadar süren "sorgulama" başlar.

- Şu an başucunuzda hangi kitap var?
- Neden beş yılda üç iş değiştirdiniz?
- Soyut resim hakkında ne düşünüyorsunuz?
- Bireysel özgürlüklerle kolektif özgürlükler sizce bağdaşabilir mi?

Gözleri bağlı sorgulama sona erdiğinde aday evine gönderilir ve üçüncü incelemeye başlanır.

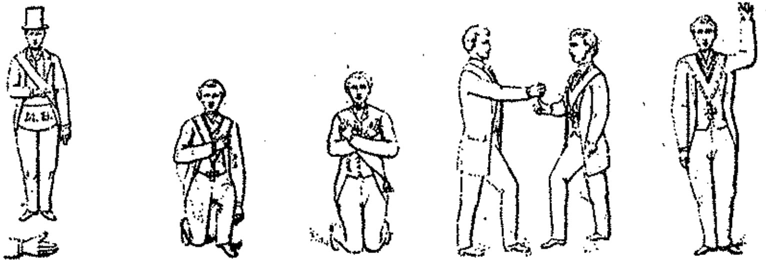
Aradan aylar, kimi zaman da yıllar geçtikten sonra adaya Hür-Masonluğun 1. derecesinde çırak sıfatıyla "biraderan" ara-

sına kabul edildiği haberi iletilir. Adayın sivil mevkiine güvenerek yeterli alçakgönüllülüğü göstermemiş olması vb. nedenlerle bu kabul daha da geciktirilebilir.

D. MALİ DURUM

Her yıl Büyük Haznedar'ın önerisi üzerine Konvan, her "birader"in obedyansa ödeyeceği yıllık aidat tutarını tespit eder. Ardından her loca buna kendi payını ekler. Bu ikisinin toplamı, her masonun bağlı bulunduğu atölyenin haznedarına vereceği tutarı oluşturur ki, Fransa için bu tutar (1976'da) 400-500 FF'ını bulmaktadır. 1976-77 yılı için Fransa'nın tüm masonlarının obedyanslarına ödeyecekleri aidat tutarı 90.000.000 FF'dır. Bunlar aidatlar. Ayrıca bağışlar, miraslar, derece yükselmesi için ödenen harçlar, matbuat ve madalya satışı vb. gelirler vardır. Başlıca giderleri ise, seyahat masrafları, yayınlar ve personel harcamaları oluşturmaktadır.

Her obedyansın, mabet satın almak veya yaptırmakla yükümlü bir gayri-menkul kurumu bulunmaktadır. Mabetler, locaların değil, obedyansların malıdır ve kimi zaman obedyanslarca ortaklaşa kullanılırlar.

3., 30., ve 33. derecelere ait çeşitli işaretler

Yardımlaşma: Ortak yardımlaşma kasasının yanı sıra, masonlar kendi aralarında yardım cemiyetleri kurmuşlardır. Bunlar darda kalan biraderlere borç verilmesi, mason yetimlerinin

yetiştirilmesi vb. işlerde kullanılır. Ayrıca yaşlı masonlar için bir dinlenme yurdu kurulması projesi de halen uygulama aşamasındadır. Fransa masonlarının bir de 150 çocuk kapasiteli bir yetimhaneleri bulunmaktadır.

JEAN PATRICA

IV. Bölüm

HÜR MASONLAR VE SİYASET

Fransız kamuoyundaki genel (ve yanlış) kanı, Maşrık-ı Âzam'ın sol, Büyük Loca'nın sağ, Fransız Büyük Milli Locası'nın ise aşırı sağ eğilimli olduğu yolundadır. Oysa hemen tüm siyasi eğilimler, her obedyans içinde bir miktar mevcuttur.

Esas tartışılması gereken konu, Fransız Hür-Masonluğunun, ülkenin siyasal yaşamı üzerindeki ağırlığıdır.

1974'teki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Mitterrand'ı destekler mahiyette bir duyuru yapmayı reddeden Maşrık-ı Âzam Üstad-ı Âzamı Jean Pierre Prouteau ve Büyük Loca Üstad-ı Âzamı Pierre Simon, **Le Nouvel Observateur, Temoignane Chretien** ve eski Üstad-ı Âzam Fred Zeller* tarafından Fransız Masonluğu Gircard d'Estaing'in hizmetine sunmakla suçlanmışlardı.

Oysa sosyalist ve radikal Masonlar, üstatların biraderan üzerinde politik baskı yapmaya kalkışmasının büyük olasılıkla ters tepki vereceğine dikkat çekerek, Prouteau ve Simon'u desteklediler. Öyle ki 1974 seçimlerinde Mitterrand'ı destekleyen biraderlerin çoğu 1975 Konvan'ı üstad-ı âzam seçimlerinde oylarını d'Estaing ve Poniatowski'nin yakın dostu Pierre Simon lehinde kullanmakta duraksamadılar.

Yine de, masonluğun politize kesimi içindeki ilgi artık hemen tümüyle Radikal Parti'den Sosyalist Parti'ye kaymıştır. Masonların siyasal ilgileri, özellikle masonluk içinde resmi bir konumu olmamasına karşın hoşgörüyle karşılanan ve aynı meslek ya da siyasal görüşteki masonları toplayan biraderan çevreleri (fraternelles) etrafında yoğunlaşmaktadır. Bunlar arasında en güçlüsü, tüm Sosyalist Parti üyesi masonları toplayan Paul-Ramadier biraderanıdır. Bu çevre zaman zaman kendi yandaşlarını yüksek kademeli görevlere getirmek için kulis faaliyetlerine girişmekte ve masonluk içinde buhran ölçüsüne varan

---

* Bir süre Troçki'nin sekreterliğini yapmıştı (derleyenin notu).

tartışmalara yol açmaktadır.

Sosyalist biraderanın yanı sıra bazı radikal çevreler de vardır: bir sol radikaller biraderanı ve radikal masonların birbiriyle temas sağladıkları radikal dostluk biraderanı.

Obedyanslar doğrudan siyasal yaşama müdahalede bulunmasalar da üyelerini siyasete karışma yolunda teşvik ederler: 1789 ve 1871'de birçok birader devrimci hareketlerin ön saflarında yer almıştı. Gerek I. ve II. Dünya savaşlarında, gerekse 1958'de Gaullisme'e karşı direniş hareketlerinde, ya da, Giscard d'Estaing'in Cumhurbaşkanı seçilme koşullarında masonların çabalarını görmek mümkündür; ancak şu ya da bu masonik gücün doğrudan müdahalesinden söz edilemez.

Mason parlamenterler de kendi aralarında bir biraderan çevresi oluşturmuşlardır. Bu çevre localarda incelenerek Konvan'ca benimsenen tasarıların yasalaşmasında etkin bir rol oynar. Örneğin Newwirth Yasası adıyla da anılan doğum kontrol yasası, Fransa Büyük Locası'nın onayladığı tasarıyla hemen aynı kelimeleri taşımaktadır.

Parlamenter, biraderlerin çevresi özellikle Sosyalist Parti ve U.D.R. mensubu milletvekillerini kapsar. Senato'da ise özellikle sosyalist ve demokratik solcular biraderan çevresine rağbet etmektedir. Komünist ve bağımsız cumhuriyetçi üye yoktur. Merkezcilerin sayısı ise azdır.

Fransa Maşrık-ı Âzam'ında Üç Eğilim

Sosyalist biraderlerin Maşrık-ı Âzam yönetimini ele geçirme yolundaki çabaları, Fransız Masonluğu içinde sık sık güncellik kazanan bir tartışma konusudur. Eski Üstad-ı Âzamlardan Fred Zeller, kitabında (Eylül 1975) "**Obedyans içinde fraksiyon halinde örgütlenmiş, sol sosyalist, ilerici birlik'çi komünistlerden oluşan bir hareket**"ten söz etmektedir.

Günümüzde genelde "solcu" bilinen Maşrık-ı Âzam içinde üç eğilim mevcuttur.

1) Felsefi ve Ezoterik araştırmalarla ilgilenen, ruhçu, gelenekçi, hatta tutucu bir eğilim.

"Herhangi bir kimsenin, Hür-Masonlukla bağlarını gizlemesi, Parti içine düşman ajanının sızması olarak değerlendirilecek ve söz konusu şahsın tüm proletarya karşısında ihanetle damgalanmasına neden olacaktır."

Frossard, Caen, Torres gibi masonlar ve onların ardından, André Morizet ve Charles Lussy gibi "harici" Parti üyeleri, bu bildirge üzerine Parti'den istifa ettiler. Bunu başka istifalar da izledi. Müstafilerin bir kısmı mason localarına, bir kısmı ise diğer siyasal hareketlere yöneldiler.

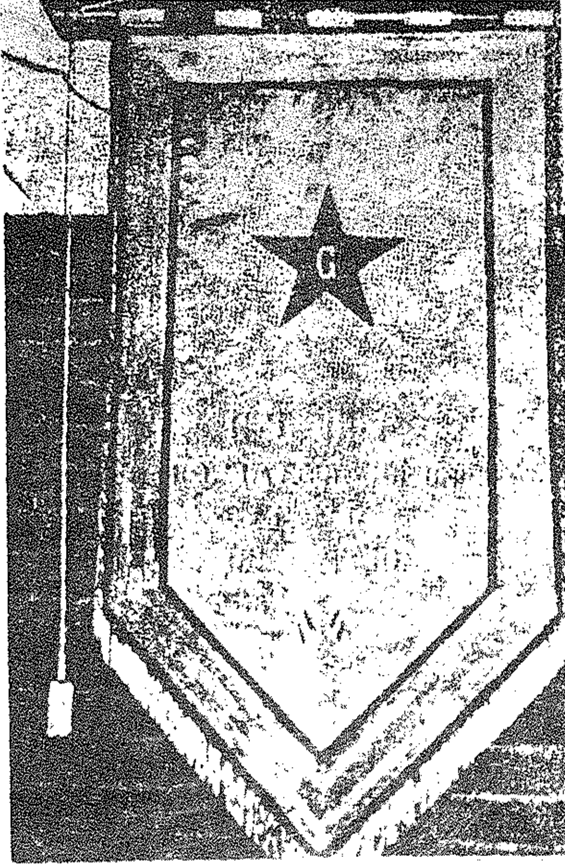
1954 tarihli Büyük Sovyet Ansiklopedisi'nde şöyle bir ifade yer almaktadır:

"Günümüzde Hür-Masonluk, kapitalist ülkelerdeki en gerici hareketlerden biridir ve örgütlenme merkezi olan ABD'de son derece yaygındır... Sınıf karşıtlığı koşullarında evrensel kardeşlikten dem vurarak..., emekçi kitleleri devrimci mücadeleden uzaklaştırarak insanların sömürülmesinin güçlendirilmesine katılır. Hür-Masonluk, mistik olana ve büyüye başvurarak dinsel hayalciliğin yeni ve daha rafine biçimlerinin propagandasını yapmaktadır."

Bu uyuşmazlık, Bolşevik İhtilal'in yöneticilerinin aklında öylesine nettir ki, bunu formüle etmeye dahi gerek görmüyorlardı, denebilir. Nitekim, İtalyan Sosyalist Partisi, daha 1914'te bünyesindeki masonları kendiliğinden tasfiye etmişti. Moskova'nın FKP'nin 1920'den beri "reformizm, parlamentarizm, yurtseverlik çağının psikolojik mirasından" sıyrılamayışın ve "parti yöneticilerinin radikal burjuvazinin gizli, siyasal ve kariyerist örgütleriyle somut ve son derece uzlaşmacı ilişkilere" hoşgörü göstermesinin nedenini bu mason sızmasına bağlayışı, Troçki ve Radek'in uyarıları sonucu olmuştur.

Öte yandan, Fransız Masonluğu'nun bir kesiminin Direniş Hareketi sırasında Fransız Komünist Partisi'yle paralel bir tutum izlemesi ve savaş sonrası kurulan de Gaulle hükümetinde komünistlerin yanı sıra bazı biraderlerin de yer alması, FKP ile Hür-Masonluk arasındaki ilişkilerde bir "yumuşama"ya yol açtı. Bunu Maşrık-ı Âzam ile FKP arasındaki yazışmalarda izlemek mümkündür.

izin verilmiştir. Ancak 1948'de komünistlerin iktidarı ele geçirmesinden sonra 20 Mart 1951'de tüm locaların kapatılması kararı alınmıştır. 22 Kasım 1952'de Parti Genel Sekreteri Slansky'nin Cumhurbaşkanı Gottqald'i öldürmek amacıyla bir mason olan Doktor Hasjovac'ı onun yanına yerleştirmeyi planladığını açık-

Fransa Büyük Locası'nda yer alan uykudaki "Birleşik Romanya" locasının flaması.

laması Çekoslovakya'daki anti-masonik atmosferi güçlendirmiştir.

Romanya'da ise masonlar uzun süre kovuşturmaya uğra-

mışlardır. Masonluk 1948'de yasaklanmış, masonların büyük çoğunluğu yurtdışına kaçmıştır.

"Dertsiz Başıma Dert mi Alayım?"

FKP Genel Sekreteri Georges Marchais, Hıristiyanlara çağrı yaptığı sıralarda, 1976'da, Maşrık-ı Âzam ve Fransa Büyük Locası yönünde de gizli girişimlerde bulunuyordu. Ancak bu girişimler gerek apolitik, gerekse sosyalist eğilimli üstatlar tarafından aynı biçimde kuşkuyla karşılanacaktı. Çünkü masonlar, Guy Mollet ve Marceau Pivert biraderlerin üyesi bulunduğu bir delegasyonun Moskova gezisinde, sosyalist rejim tarafından tanınma yolundaki tüm "umut"larını yitirmişlerdi.

Marceau Pivert'in sonradan locada bizzat anlatacağı üzere, Kruşçev, Stalin döneminin eleştirisini yaptıklarını, yeni düzenlemelere gittiklerini, artık muarızlarının bir kurşunda temizlenmediğini anlattıktan sonra; konuşmanın içtenliğinden yararlanmak isteyen Pivert, özgürleşme isteklerinin samimiyetini, mason mabetlerini yeniden açarak gösterebileceklerini söyleyince, Kruşçev yanındaki Mikoyan'ın omzuna vurarak bir kahkaha patlatmıştır:

"Duyuyor musun Mikoyan? Yoldaş Pivert dertsiz başıma dert açmamı istiyor!"

GEORGES KOHL

VI. Bölüm

HÜR-MASONLAR VE KİLİSE

Kilise, kendi denetimi dışında örgütlenen mimar, duvarcı ustası ve işçi mesleki gruplarından huylanmaya XII. yüzyıl başlarında başladı. 1189'da Rouen Synodu gild ve mesleki dernekleri yasaklama kararı aldı.

Templierler ile mimarlık ustaları arasındaki ilişkiler, inkâr edilemezdi; ancak Templierlerin masonik kardeşlik örgütlerine, Kilise'nin kendilerini suçladığı, rafızi pratikleri aktardıklarına dair bir kanıt da yoktur. Yine de, Barruel, Migne, Eckert, Krause gibi din adamları gotik mimari ustalarının, egemen güçlerin gazabından kaçınmak için Hıristiyanlığı benimser göründüklerini öne sürmekteydiler.

Nihayet Fransa Kralı da mücadeleye katılarak ağırlığını Templierler ve işçi örgütleri aleyhine koydu. 1306'da bu tür dernekler, politik faaliyet gösterdikleri gerekçesiyle Paris'te yasaklandılar. Montpellier (1214), Toulouse (1234), Bordeaux (1248) ve Valence (1255) konsilleri de bu kararı izledi.

Avignon Konsili'nin 18 Nisan 1326 tarihli kararı, üyelerin özel işaretler, özel giysiler, özel bir dil ve gizli bir yazıyla birbirlerini tanımalarını sağlayan mesleki kardeşlik örgütlerini kınamaktaydı.

1535'te Köln Piskoposu Herman, kentteki masonlara bir toplantı düzenleyerek kendilerine yöneltilen suçlamaları cevaplamalarını istedi. 14 Mart 1645'te Sorbonne'daki İlahiyat Fakültesi, kunduracı kalfalarının çıraklıktan kalfalığa geçiş sırasında uyguladıkları ritüelleri kınayan bir bildiri yayınladı. Bildiride, özellikle bu ritüellerin günah çıkarma sırasında dahi gizli tutulması yemininin dine karşı büyük günah olduğu vurgulanıyordu.

30 Mayıs 1648'de Paris yargıç-papazı, şapkacı, terzi ve tuzcuların inisyatik pratiklerini açıkça mahkûm etti. 1651'de piskoposlar buna katıldılar.

1738'de Papa XII. Clément ilk kez Hür-Mason Tarikatı'nı res-

men ve Papalık düzeyinde mahkûm eden bir ferman yayınladı. Tüm müminlerin masonik cemiyetlere girmesini, masonlarla temas etmesini ve onlara barınak sağlamasını aforoz tehdidiyle yasaklıyordu.

Bu ferman Kilise ile Hür-Masonluk arasındaki savaşın başlangıcı oldu. Piskoposluk toprakları içinde mason avına başlandı.

22 Temmuz 1751'de Avignon Başpiskoposu, Hür-Masonları tarikatlarını terk etmeye çağıran bir bildiriyi imzaladı.

Papa XIV. Benôit, XII. Clément'in fermanını yeniledi. (Kimi tarihçiler bu papanın gençliğinde masonluğa girdiğini öne sürerlerse de, bu kanıtlanmış değildir. Ancak Paris Meclisi bu fermanı kaydetmeyi reddetmiştir. Bu sıralarda birçok ruhbanın masonluğa girmiş olduğunu belirtmek gerekir. Örneğin: 1766'da Tours Başpiskoposu Mgr. De Congie, Quimper Piskoposu'nun masonluğun dinsizlik olduğunu savunan vaazıyla alay etmekteydi. Toulouse'da Mgr. De Loménie de Brienne kentin tüm localarıyla elden geldiğince iyi ilişkiler kurmuştu. 1778'de Voltaire, Paris'teki "Dokuz Hemşire" locasına kaydını yaptırırken onu tavsiye eden Saint-Firmin'den Papaz Cordier olmuştu.

Gerçekten de, Devrim öncesinde masonlukla Kilise'nin ilişkileri bir hayli düzelmişe benzemektedir. Öyle ki, 1787'de masonlar yıl boyunca ölmüş masonların anısına bir ayin düzenlenmesini önerecek kadar ileri gitmişlerdi. Öneri, akrabaları arasında pek çok mason bulunan Paris Başpiskoposu tarafından reddedilmiştir. Bunun üzerine Temple Kilisesi'ne başvuran Maşrık-ı Âzam'ın önerisi hemen kabul edilmiştir.

1797'de Cizvit R.P. Barruel Katolik anti-masonizmin temel kitabı sayılan, **Jakobinizm Tarihi İçin Anılar**'ı yayınladı. Kitapta Fransız Devrimi'yle locaların sıkı bağıntısına dikkat çekilmekteydi.

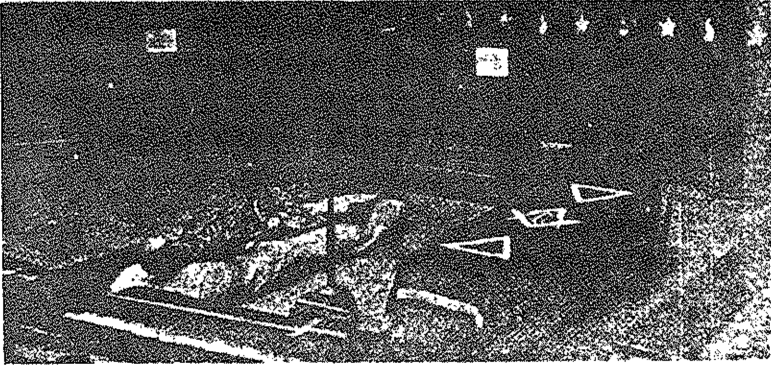
Devrim sırasında Katolisizmle masonluğun ilişkilerinin yeniden kopmuş olmasına karşın, bazı ruhbanlar localara bağlılıklarını sürdürdüler.

12 Eylül 1821'de Papa VII. Pie, Hür-Masonluk'u bir kez da-

ha mahkûm etti. Bu karar daha çok Kilise'ce masonlukla ilişkili görülen Carbonari Cemiyeti'ni hedef almaktaydı.

13 Mart 1825'te Papa XII. Léon Kilise'ye ve sivil otoritelere karşı düşmanca niyetler besleyen tüm gizli cemiyetlerin mahkûmiyet kararlarını yineleyen bir konstitüsyonu imzaladı. Burada bu cemiyetlerin tüm üyelerine Kilise'ye dönüp günah çıkarmaları için bir yıl süre tanınmaktaydı. 1829'da VIII. Pie ve 1832'de XVI. Gregoire bu kararları yinelediler.

Buna karşın, 19. yüzyıl ortalarında sosyalist eğilimliler de dahil olmak üzere tüm masonlar Deist konumlarını sürdürüyor ve "insanlığın mutluluğu için" Hıristiyanlıkla uzlaşma yollarını arıyordu.

Usta derecesinin inisyasyon törenlerinde, mabette Hiram'ın ölüm ve yeniden dirilişi canlandırılır. Bunun için mabette bir iskelet ve bir tabut bulundurulur.

1848'de Fransa Maşrık-ı Âzam'ı bünyesindeki Deistler harekete geçtiler ve Tanrı'nın varlığına ve ruhun ölümsüzlüğüne imanı Mason Yasası'nın temel ilkeleri arasında geçirttiler. Ancak Kilise taviz vermemeye kararlıydı: 1860'ta masonluğun yasal sayılması önerisine psikoposlar şiddetle karşı çıktılar.

Kesin kopuş 1865'te gerçekleşti: Maşrık-ı Âzam'ın dinsel kanaatlerine bakmaksızın üye kaydetme kararı, Kilise'nin masonluk, masonların da din karşısında kesin tutum almasına yol açtı. Bu tarihte yayınlanan bir risale, localarda özellikle askerlerin, Yahudilerin ve meyhanecilerin toplandığını ve masonların gü-

neş, ay ve yıldız kültlerine bağlı olduğunu bildiriyordu.

1876'da Maşrık-ı Âzam içinde Mason Anayasası'ndan Tanrı'ya ve ruhun ölümsüzlüğüne iman zorunluluğunun kaldırılmasını isteyen bir eğilim belirdi. 1877 Konvanı'nda ilk madde:

"Hür-Masonluk, ilke olarak mutlak vicdan özgürlüğü ve insan(ın) özgürlüğünü benimser."

olarak değiştirildi. Bunun üzerine İngiltere Büyük Locası derhal Maşrık-ı Âzam'la ilişkilerini kesti. İrlanda, İskoçya, İsveç, Danimarka ve ABD Masonluğu da onu izleyerek Fransız Masonluğu'yla tüm köprüleri attılar.

26 Ekim 1878'de Fransa Maşrık-ı Âzamı'nın konseyi Yasa'nın yeni biçiminden çıkartılacak sonuçları tartıştı: Tanrı'ya inananlar gibi inanmayanları da kabul ettiğini açıkladı ve locada "Kâinatın Yüce Mimarının Zaferi İçin" ibaresini ve İncil'in kullanılmasını ihtiyari bıraktı.

20 Nisan 1884'te Papa XIII. Léon, masonluğa Papalığın şimdiye dek yöneltmiş olduğu en ağır suçlamayı yöneltti: Masonluğun esas hedefinin Hıristiyan kurumlarından doğan dinsel ve toplumsal disiplini temelinden yıkarak, yerine natüralizm'den kaynaklanan yeni bir disiplin koymak olduğunu açıklıyordu.

Léo Taxil'in ünlü anti-masonik kampanyasına başlaması 1885 yılına rastlar. Taxil, Katolikleri masonların üstad-ı muhteremlerinin şeytan olduğuna inandırmaya çalışmaktaydı.

XIII. Léon ise, bir yandan mason aleyhtarı tutumunu sürdürmekteydi. 1894'teki suçlamasının ardından 19 Mart 1902'deki suçlamaları eski Manişeistlere benzeten bir açıklamada bulundu.

Dünya Savaşı ertesinde masonluk Roma Kilisesi'yle yakınlaşma girişimlerinde bulunacaktı. 1918'de Maşrık-ı Âzam'dan André Lebey, bir külte ihtiyaç duyan biraderlere, "ortak yuvaya, Katolik dine" başvurmalarını salık veriyordu.

Yine de 1927'de Paris'te toplanan Uluslararası Mason Cemiyeti şu tebliğle noktalanıyordu: "Hür-Masonluk, genellikle Kâinatın Yüce Mimarı sembolik adıyla adlandırılan üstün ve ideal bir ilkenin varlığını tanır. Hiçbir dini kanaati ne vazeder, ne de buna karşı çıkar."

Öte yandan, kimi masonların Cizvitlerle bir uzlaşma zemini bulma çabaları da sürmekteydi. 1937'de Albert Lantoine adlı bir masonun Papa'ya açık mektubu, kimi Katolik çevreleri -bu arada bizzat Papa'yı da- etkilemezlik etmedi... Masonluğun teorisyenlerinden Oswad Wirth de kendi açısından bu çabalara katılmaktaydı.

Uzlaşma çalışmaları II. Dünya Savaşı ve Direniş sırasında da sürdü. Kurtuluş'tan sonra Katolik ruhbanların tutumu, Paris Başpiskoposluğu'nun Büyük Loca ve Maşrık-ı Âzam ile temas aramasına göz yumacak ölçüde yumuşamıştı. Ancak bu kez tutumunu sertleştiren, bünyesinde yeni bir ruhban aleyhtarı dalganın yükseldiği Maşrık-ı Âzam oldu. 1948'de Üstad-ı Âzam Viaud, Lantoine'ın çabalarını masonluk nezdinde sert bir dille eleştirdi, mason mabedinin ruhbanların "beşinci sütunu"na ihtiyacı olmadığını vurguladı.

Savaş yeniden kızışmıştı. Papalık 20 Nisan 1949'da masonluk hakkında önceden alınmış aforoz kararlarını hatırlattı. Özellikle Maşrık-ı Âzam çevresinde toplanan masonlar ise ruhban-aleyhtarlığının (anti-cléricalisme) ruhbanların kurumlar üzerindeki bozucu etkisine karşı çıkabilmek için her zamankinden daha çok gerekli olduğunu vurgulamaya koyuldular. 1951'de Maşrık-ı Âzam tüm üyelerine, laik kurumlara sahip çıkma ve koruma andını içirdi. Büyük Loca ise aynı sıralarda özel* okullara yardımı öngören Barangi Yasası'na şiddetle karşı çıkıyordu. Maşrık-ı Âzam'ın 1952'de toplanan Konvanı, Kilise ve Devlet'in ayrılması ilkesini en kesin şekilde uygulayarak Doğu bölgeleri ve Fransa yönetimi altındaki topraklara da yaygınlaştırılması, dinsel toplantıların yasaklanması için çaba gösterme kararını aldı.

Katolik basın ve faaliyetlere şiddetli bir kampanya başlatarak tepki verdi. Vatikan ordu içinde görev yapan rahiplerden, askerlerin ve ailelerinin aşırı sol ve masonluk ile ilişkileri konusunda uyanık olmalarını istedi. Aforozlar yinelendi. 1959 Parlamento seçimlerinde Katolik seçmenler masonlara oy vermeme-

* Daha çok dinsel (d.n.)

ye çağrıldılar.

1961 yılı Katolisizm-Masonluk ilişkilerinde yeni bir yönelişe tanık olmuştur. Yönelişi başlatan, Volney Locası'nda "Ateizm" konulu bir konuşma yapan Cizvit Rahip Riquet'dir. Haberin **Le Figaro**'da çıkması, gerek masonlar, gerekse Katolik din adamları arasında tepkiye yol açmışsa da, Riquet'yi izleyecek ruhbanların sayısı pek azımsanacak gibi değildir. 1962-76 yıllarında pek çok ruhbanın biraderan arasına katıldığı görülmektedir. Tabii tutucu papazlar, tutucu masonları seçmektedirler kendilerine birader olarak.

XAVIER MARGERIDE

HÜR MASONLARIN GİZLİ DÜNYASI

I. Bölüm

LOCALARIN KAPALI DÜNYASI

Loca, Hür-Mason'un yuvasıdır. Her şey onda başlar, onda sona erer. En yüksek üstatlar dahi birçok obedyansta, üç yıllık görevden sonra tüm sıfatlarından sıyrılıp, yuvaya, "Loca"ya dönmek zorundadır.

Hür-Masonluk üzerine inceleme yapan araştırmacıların çoğu, "loca" sözcüğünün Almanca Laub, Laubja (yaprak, dal yığını) kökünden türediği üzerinde görüş birliğine varmışlardır. Laubja, "oduncu kulübesi" anlamına gelirdi. XII. ve XIII. yy'da Orleans Ormanı'ndaki oduncu kulübeleri "loca" adını alırdı. Operatif Masonluk döneminde, katedral inşaatında çalışan lonca üyelerinin şantiyedeki toplantı yerine loca denilmekteydi. Böylece sözcük, belirli bir şantiye ya da mahallede çalışan inşaat işçilerinin birliği anlamında kullanılmaya başlandı.

Mason mabedi (locanın toplandığı yer) ilke olarak, eskiden katedrallerin inşa edildiği biçimde, kapısı batıya yönelik yapılmaktadır. Loca başkanı üstat, güneşin doğduğu yönde, doğuda oturur.

Loca dikdörtgen şeklindedir. Genellikle dışarı bakan penceresi yoktur. Olanlarda ise perdeler toplantı sırasında kapalı tutulur. Işıklandırma azdır, Fransız localarından bazıları halen hemen hemen karanlıkta çalışırlar.

Döşemeleri törene göre değişir. Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti, Düzeltilmiş İskoç Riti ve Gayret Riti'nin localarında, mabedin zemini siyah-beyaz karelerden oluşan bir mozaikle kaplıdır. Bu mozaik, Operatif Masonluğun, üzerine katedral planının yayıldığı masasını simgeler. O çağda, inşaat ustalarının büyük sırrı, katedral planının okunmasında yatmaktaydı.

Yeni Bir Locanın Kuruluşu

Yeni bir locanın kurulabilmesi için, obedyansın, usta derecesinden yedi biradere berat vermesi gereklidir.

Yeni locanın kuruluşu özel bir merasimle olur. Üstad-ı âzam ve büyük vazifeliler, Büyük Loca'nın toplantılarına özgü bir merasimle çalışmaları açarlar. Merasimde, en yüksek vazifelileriyle temsil edilen Büyük Loca, yeni locayı sembolik olarak "doğurur" ve yeni locanın üstat ve görevlileri merasimin sonunda yerlerini alırlar.

Yıldızlarla Bezenmiş Mavi Bir Tavan

Doğuda üç basamaklı bir merdivenle çıkılan platformda, üstadın iskemlesi yer alır.

Mabedin tavanı genellikle mavi boyalıdır ve locanın Semtur-res'den (Zenith) Ayakucu'na (Nadir), semanın yüksekliklerinden arzın derinliklerine, Şark'tan Garba, Şimal'den Cenuba uzanmasını gerektiren yasa uyarınca, yıldızlarla bezenmiştir. Bu, masonik tarikatın ebedi ve evrensel karakterini simgelemektedir.

Batı'da, mabedin kapısında iki sütun bulunur; J (Joachim) ve B (Boaz) sütunları, ki bu da İncil'in Krallar Kitabı bahsine bir atıftır.

Üstat ve iki nazırın koltukları genellikle basit tahtadandır. Ancak en eski mabetlerde masonik sembollerle bezenmiş oymalı koltuklar bulunur.

Ortaçağı'n Operatif localarında, faaliyetler uzmanın elindeki tebeşirle yere kutsal dikdörtgen, üçgen, güneş, ay, sütunlar ve aletleri çizerek yeri kutsamasıyla başlardı. Bu âdet halen demirperde gerisindeki (sosyalist ülkelerdeki -ç.n.) gizli localarda uygulanmaktadır. Fransız localarının çoğu ise bunu terk etmişlerdir. Mozaik döşemesi bulunan localarda uzman, inşa edilecek mabedi sembolik planını yayar.

Fransız kentlerinin çoğunda bir veya birden fazla mason mabedi bulunmaktadır....

Her Zevke Göre Önlük

Toplantıya katılan her mason, önlüğünü takmak zorundadır. Operatif locaların deri önlüğü günümüz masonluğunda yerini beyaz kuzu postuna bırakmışsa da çoğu masonların önlükleri kumaştandır.

Çırağın önlüğü yüksek göğüslüklü, kalfanınki ise alçak göğüslüklüdür. Ustalarınki ise her obedyansta değişiklik gösterir. Fransız Büyük Milli Locası ustaları mavi kenarlıklı, üç renkli, üç rozet taşıyan önlükler takarlar. Fransa Maşrık-ı Âzam'ındakilerin ise mavi-yeşil bir kurdeleyle çevrili, üstlerinde sembolik M ve B harfleri işlenmiş önlükleri vardır.

"İmtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitle" olan masonlarda, önlükler arasında bir farklılaşma görülmektedir. Kimi önlükler lüks dekorasyonlarla süslüyken, kimi oldukça yoksul görünümlüdür. Bazı önlükler Fransa Maşrık-ı Âzamı'nda sergilenmektedir.

Ayrıca her loca vazifelisi, görevini simgeleyen ve her obedyans ve derece için değişik renklerde kolyeler takarlar.

Önlük ve kolye, giysinin üstüne takılır.

Mason ustalar ayrıca obedyanslarda yanar-döner kumaştan bir kordon da takınırlar. Renkleri obedyansa göre değişen bu kordon, 1789'dan önce soyluların ayrıcalığı olan kılıç muhafazasının bir uzantısıdır. Masonlar arasında ise, bir eşitlik sembolü idi. Solu-olmayan mason ustası, locada, harici hayatta takınamadığı bir ayrıcalıkla donanabilmekteydi

Masonlar, locada ayrıca inisyasyon günü kendilerine verilen eldivenleri de takarlar.

Her Ziyaretçi Parolayı Söylemelidir

"Mavi loca" diye de bilinen sembolik loca ilk üç dereceyi (çırak, kalfa, usta) kapsar. Aralarında daha yüksek derecelere mensup biraderler bulunsa dahi, ilke olarak bunların kim olduğu bilinmez.

Locaların çoğunda, çıraklar ayda bir veya iki, kalfa ve usta-

lar ise yılda bir veya iki kez toplanırlar. 3. derece mensubu ustalar ise yalnızca bir karar almak gerektiğinde bir araya gelirler. Ayrıca müteveffa biraderlerin anısına toplantılar düzenlendiği de olur.

Mason toplantılarına haricilerin girmesi kesinlikle yasaktır ve nazırlarca titizlikle denetlenir. Mabedin kapısını çalan her ziyaretçi, muhafıza tanınan bir obedyansa önceden dahil olmuş bulunduğunu kanıtlamalıdır.

Özel işaretler, tokalaşma biçimleri ve gizli sözcükler, mabede gelen şahsın masonik niteliğinin kanıtlanması için uzun süre yeterli sayılmıştı. Ancak 1730'da, masonluktan çıkartılmış şahısların da bu yolla mabetlere girebileceği göz önüne alınarak, her dönem için değişen parolalar tespit edilmeye başlandı. Böylelikle her altı ayda bir, obedyans yetkilileri loca üstatlarına, biraderlere mabetlerin kapısını açacak parolayı bildirmeye başladılar. 22 Aralık 1778 tarihli ve halen geçerlikte olan bir sirkülere göre, bu "sözcük yalnızca locanın içinde ve onun bünyesinde terennüm edilecektir."

Hatta obedyansın, dönemin parolasını yükümlülüklerini yerine getirmeyen locaya bildirmediği bile olur.

Anglo-Sakson geleneğin izleyicisi Fransız Büyük Milli Locası ise, locaların girişte inisyenin bağlı bulunduğu dereceye ait sözcük, işaret ve tokalaşma usullerini dikkate almaktadır. Tokalaşma usulü hem masonluğa aidiyet, hem de ait olunan obedyansı belirten özel bir tarzdır. Ki, haricilerin taklit etmesi bir hayli zordur.

Bir loca üyesinin daha yüksek bir dereceye geçmesi "ücret artışı" adını alan özel bir ritüelle mümkündür.

Mabette Sigara İçmek Yasak

Fransız localarından çoğu yılda on sekiz kez toplanırlar. Bu toplantıların bir kısmı zorunlu ve geleneksel ziyafetler, vazifelilerin seçimi, terfi törenleri vb. ile geçer. Masonluk faaliyetleri ise geriye kalan on bir toplantıda gerçekleştirilir. Bunlardan bir kısmında obedyansın saptadığı sorunlar incelenir.

Bu tartışmalı toplantılarda usta derecesinden bir birader raportör olarak seçilir. Toplantı öncesi üyeler arasında seçilen komisyonlar toplanarak sorunu incelerler. Locanın kabul ettiği raporlar locaların bölgesel kongresine sunulur ve ilk sentez bu toplantıda oluşturulur. Söz konusu sorun üzerinde obedyansın görüşü yıllık Konvan'ca saptanır.

İngiliz ve Alman localarında biraderler smokin giyerler; çoğu Alman locasında melon şapka, aksesuarın tamamlayıcı öğesidir. Oysa kimi liberal Fransız localarında kazaklı, kravatsız, açık yakalı biraderlere rastlamak mümkündür.

Fransa Büyük Kadın Locası mensubu hemşireler de locada uygun, siyah bir cüppeye bürünür, önlük ve eldivenlerini takınırlar.

Mabette sigara içmek kesinlikle yasaktır.

Ritüelin açılışı ile kapanışı arasında mabette neler olup bittiği, ilkede mason sırrıdır. Her toplantıdan önce biraderler, bu sessizlik yasasına bağlılık andı içerler. Oysa ritüelin sırrı gerçekte iki yüz yıldır bilinmektedir. 1730'da Londra'da Samuel Prichard adlı bir şahıs, ilk üç derecenin törenlerini açığa vuran bir kitap yayınlayarak büyük bir skandala yol açmıştı.

La Gazette d'Amsterdam ise 21 Ocak 1738 tarihli nüshasında, inisyasyon töreninin günümüzde de geçerli ayrıntılarını yayınlamaktaydı:

"Önce, cemiyete mensup bir birader tarafından locaya aday gösterilmek gereklidir. Bundan sonra, aday, vaftiz babası mevkiine gelen teklif sahibi tarafından locanın karanlık bir odasına alınır ve kendisine kabul edilmek isteyip istemediği sorulur. Buna 'evet' diye cevap verir. Bundan sonra, soyadı, adı, mesleği sorulur. Üstündeki tüm metal ve mücevherler; tokalar, düğmeler, yüzükler vb. çıkarılır, dizi açılıp sol ayağına terlik giydirilir, gözleri bir bantla bağlanır ve bu durumda bir saat kadar tefekküre terk edilir. Bundan sonra vaftiz babası üç kez kabul salonunun kapısını vurur. Loca üstad-ı muhteremi de üç kez içerden vurarak cevap verir ve kapıyı açar.

"Bundan sonra vaftiz babası, adını vererek bir şahsın kabul edilmek istediğini bildirir. (Bu odanın dışında, haricilerin gir-

mesini önlemek için elde yalınkılıç, nazır biraderler bekleşmektedir.) Üstad-ı âzam 'Ona niyetini olup olmadığını sorun,' der. Aday evet cevabını verince de, içeri girmesi buyrulur.

"Kabul gördükten sonra döşemeye çizilmiş Süleyman'ın mabedinin yıkıntıları etrafında üç kez dolaştırılır. Mabet temsilinin iki yanına J ve B harfleri işaretlenmiştir. Ortada, üçgen şeklinde dizilmiş üç şamdan yanmaktadır. Yeni çırak içeri girdiğinde, onu korkutmak için bunların üzerine reçine ve barut atılır.

"Mabet temsili etrafındaki üç turdan sonra, yeni inisye, yüksek bir koltukta oturan üstad-ı âzamın karşısına getirilir... Üstat 'Kendinizi istekli hissediyor musunuz?' diye sorar ve 'evet' cevabı alınca da 'Işığı gösterin ona,' der, 'ondan uzun süre mahrum kaldı.' Bu anda gözlerinin bağını çözerler. Bir daire halinde toplanan bütün biraderler, kılıçlarını ellerine alırlar, adaylar koltuğun ayakucunda duran tabureye götürülür. Hatip birader 'Düşündüğünüzden de ciddi bir tarikata girmek üzeresiniz', diye konuşur. 'Yasaya, dine, devlete, krala, âdetlere karşı hiçbir şey yoktur. Üstad-ı muhterem size geri kalanını anlatacaktır.'

"Aynı zamanda, (adayı) çıplak olan sağ dizi üzerinde tabureye çöktürürler ve sağ ayağını havaya kaldırtırlar. Bundan sonra üstad-ı âzam der ki: 'Hür-Masonların ve Hür-Masonluğun sırrını locada ve üstad-ı âzamın mevcudiyetinde biraderlere söylemek haricinde hiçbir yerde açıklamamaya, çizmemeye ve yazmamaya yemin ediyor musun?' Bundan sonra göğüslerini açarak kadın olmadığına kesin kanaat getirirler ve sol memesinin üstünde tutması için eline bir pergel verirler. Sağ elini İncil'in üstüne koyarak yeminini eder. 'Dilimin koparılması, vücudumun yakılarak küllerin havaya savrulması, insanlar arasında artık hiç bahsim geçmemesi pahasına yemin ederim ki...' vb. vb.

"Bundan sonra İncil'i öper. Üstad-ı âzam onu yanına alır, masonluk önlüğü ve kendisi için bir çift erkek, en sevdiği için de bir çift kadın eldiveni verilir."

La Gazette d'Amsterdam'ın bir polis komiserinden alıp yayınladığı bu bilgiler ortalığı karıştırdı. Komiser Hérault ise töreni bir İngiliz masonunu konuşturmayı beceren eski bir dansöz-

den öğrenmişti.

1742'de ise Papaz Pérau **Hür Masonların Sırrı** adıyla yayınladığı eserinde, I. derecenin ritüellerini gerçeğe uygun bir biçimde açıklayacaktı.

Fransız Locaları

Fransa'da en fazla loca Paris, Lille, Lyon, Marsilya, Bordeaux, Toulouse ve Nice kentlerinde bulunmaktadır. Ayrıca Martinique, Guadalup ve Guyane'da da "anavatan"a bağlı çok sayıda loca vardır. 1848 yılında Fransız sömürgelerinde köleliğin ilgası ve dolayısıyla da zencilerin mason localarına kabul edilmeye başlanması, Fransız Masonluğu içinde bir hayli tartışmalara neden olmuşsa da, günümüzde Hukuk ve Adalet, Birleşik Hiram ve Barışın Tilmizleri, Batı'nın Seçkinleri, Cumhuriyetçi Guyane vb. localarda renkli ve beyaz biraderler "eşitçe" oturabilmektedirler.

Fransız obedyanslarında, bir de yabancı masonları toplayan localar bulunmaktadır. Özellikle ülkelerinde masonluğun yasaklandığı siyasi mültecilerden kuruludur bu localar. Alec Mellor bu konuda şunları yazmaktadır:

"Büyük loca bünyesinde tümü mülteci Beyaz Rus biraderlerden oluşan localar vardır ve onlar Rusya'nın komünist rejimden kurtularak Batı tarzı liberal bir sisteme kavuşacağı günlerin hayaliyle, onyıllarca yaşayacaklardır."

Fransız Masonluğu içinde bu kimlikteki localar:

-Anglo-Sakson Loca: 1901'de kurulmuştur. Fransa'da yaşayan İngiliz biraderleri bünyesinde toplar.

-Goethe Locası: Paris'tedir. 1929'da uyanmıştır. 1933'te Hitler Almanya'sından kaçan Alman biraderleri de toplayarak üye sayısını kabartmıştır.

-Leonardo da Vinci Locası: Paris'tedir, uzun süre **Italia Libera** adını kullanmış ve anti-faşist İtalyan Masonların sığınağı olmuştur.

-Copernic Locası: Paris'te Polonyalıların kurduğu bir locadır.

-Birleşik Romanya Locası: 1951'de Paris'te Romanyalılar tarafından kurulmuştur.

-Martinovics Locası: 1956'da Paris'te kurulan loca, Macar Masonluğu geleneğini sürdürür.

-Plus Ultra (Paris), **Reconstruccion** (Toulouse) ve **Espana** (Paris) **locaları,** İspanyol localarıdır.

İlk Kadeh Devlet Başkanı'na

Mason geleneği, ritüellerin yanı sıra, toplantılardan sonra biraderlerin bir araya toplanıp bir şeyler yiyip içtiği küçük "masabaşı"larını ve yılda iki kez düzenlenen (St. Jean günleri) ziyafetleri gerektirir.

Bu ziyafetler son derece kurallı bir biçimde cereyan eder. Ya mabette ya da masonların denetimindeki lokantalarda verilen ziyafetlerde ilk kadeh, masonluğun yasal olduğu her ülkede mutlaka Cumhurbaşkanı şerefine kaldırılır. Böylece ister sosyalist, ister radikal olsun her Fransız masonu, yılda en az iki kez Valery Giscard d'Estaing'in sağlığına kadeh kaldırmak zorundadır."*

Öte yandan, İngiliz Masonluğu yılda bir kez mason eşlerinin de katıldığı Ladies Night (Hanımlar Gecesi) düzenlemektedir.

Ziyafetler genellikle son derece sade geçer. Ancak bazı istisnalar da yok değildir. 12 Ekim 1808'de Rénnes'deki Parfait Union Locası, orgy'ye** dönüşen mason ziyafetlerini kınamıştı! Yüksek dereceli bir mason olan Tschoudy Baronu "Ustanın, tarikatın selameti için bir öneri olup olmadığını sorduğunda, biraderlerin, 'ziyafet ve kızlar' cevabını verdiği locaları bildiğini" yazmaktaydı.

---

* Günümüzde Fransa'da kadehler artık François Mitterrand şerefine kalkıyor. (ç.n.)

** Orgy: Sözlük anlamı: Genellikle cinsel münasebetlerin de yer aldığı sefahat âlemleri. (ç.n.)

Mason Protokolü

Aynı ya da değişik localardan biraderler, karşılaştıklarında birbirlerine XVIII. yy'dan kalma bir "nezaket" gösterirler. Öyle ki, saygın bir kişi locaya geldiğinde kılıçlarını kuşanmış yedi usta birader ve peşlerinde elinde bir şamdan taşıyan mütehassıs, onu avludan alarak üstad-ı muhterem'in oturduğu Şark'a kadar getirirler.

Bu protokol Condé Prensi'nin veya Orléans Dükü'nün mabede girdiği günlerden Valery Giscard d'Estaing'in, Jacques Chirac'ın, Raymond Barre'ın, Pierre Mauroy'nın, Michel Rocard'ın, Michael d'Ornano'nun locada konferans vermeye gelişlerinde, hiç değişmemiştir.

Aynı locadan olan tüm biraderler birbirlerine "senli-benli" hitap ederler.

Mason terimlerinden her birinin kısaltması vardır ve kullanılmayan harflerin yerine üçgen şeklinde yerleştirilmiş üç nokta konulur. Bu âdet 1780'lere doğru ortaya çıkmıştır ve masonlara "üç noktalı biraderler" adının verilmesinin nedeni budur.

XIX. yy localarında çok yaygın olan mason alfabeleri, günümüzde kullanımdan çıkmıştır.

Hemen tüm locaların, en azından eski locaların birer mührü vardır. Mason mühürcülüğü, halen bazı ehiller ve koleksiyoncular arasında varlığını sürdürmektedir. Milli Kütüphane'de çeşitli locaların mühürlerini içeren kalınca bir dosya bulunmaktadır. Diğerleri Fransa Maşrık-ı Âzamı Müzesi'nde sergilenmektedir.

Örneğin, 1779'da Dijon Locası **Saint Luc Himayesinde Birleşik Sanatlar Locası**'nın belgeleri altında bulunan mühür şöyleydi: "Cepheye alt alta yerleştirilmiş üç triton* bulunan lacivert taşı ve karşısında yer alan gümüş, ışınlar saçan insan yüzü bir güneş, sağda göbeğinde G harfi taşıyan beş köşeli bir yıldız ve dipte, iç içe geçmiş bir pergelle bir gönye."

---

* Triton: Yarı-insan, yarı-balık mitolojik yaratıklar.

II. Bölüm

MASON TÖRENLERİ

Başlangıçta oldukça yalın bir görünüm taşıyan mason törenleri, 1750'den itibaren yüksek derecelerin de etkisiyle, cesetli, kanlı gömlekli, hançerli gerçek psikodramlara dönüştü.

Fransa Maşrık-ı Âzamı'nın Pozitivist ruhuyla[1] sıkça gelişen bu yeni pratikler özellikle Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Ritin'in ayrıcalığını oluşturmaktaydı. I. derece törenlerinde dört unsura (toprak, hava, su ve ateş) başvurma âdeti, simyacı geleneklerinden devralınmıştı.

2. derece ritüelinin son derece laik ruhlu ve yoksul kalmasına karşın. 3. dereceninki, Hıristiyan esinlidir ve yeniden diriliş teması üzerine kurulmuştur.

Günümüzde yeni biraderin locada geçirdiği ilk akşam, son derece kolaylaşmıştır. Bu XIX yy'da hiç de böyle değildi. Bir Rennes locasının inisyasyon törenine tanık olan Polonyalı Binbaşı Strasinski, 1841 Şubatı'nda gördüklerini şöyle anlatmaktaydı:

"Kana bulandıktan sonra, kendisine rahatsız olup olmadığı sorulan harici, akan kanı durdurmak için bir sünger istedi. Kendisine yüklüce bir doz pelin yutturarak insan yaşamının kaçınılmaz acı ve işkencelerini anımsattık. Aşağı yukarı beş dakika kadar tükürdü; eğer kendisine verdiğimiz kesmeşekerlerle ağzındaki acılığı gidermeseydik, tüm acılarını ortalığa saçabilir ve böylece bir rezalete neden olabilirdi."

Birinci İmparatorluk döneminde, askeri-masonluk çağında, birçok loca inisyasyon ritüeline birçok gereksiz sınamayı da eklemişti. Örneğin hava deneyinde yeni giren kişi bir boşluktan aşağı atılır, ateş deneyinde ise gerçek alevlerin arasından geçmesi istenirdi. Bu tür uygulamaların zamanımızda genellikle yürürlükten kaldırılmış olmasına karşın, bazı Amerikan localarında halen zorlu deneyler uygulanmaktadır. Örneğin çıplak ayakla sert kauçuk dikenlerin üzerinden geçmek gibi.

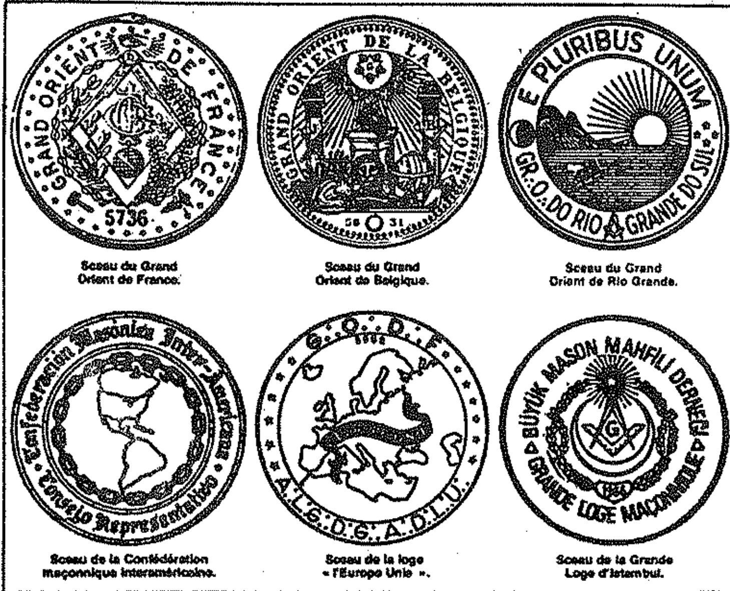
Mason Vaftizi ve Evlilik Töreni

Geçen yüzyıl sonlarında masonluk ile Kilise arasındaki şiddetli çatışmalar döneminde masonluk içinde dinsel törenlerin parodisi niteliğinde vaftiz, nikâh ve cenaze törenleri ortaya çıktı. Geleneklere saygılı kimi locaların reddetmesine karşın, bunlar halen varlıklarını sürdürmektedir.

Örneğin, bir masonun oğlunu locasına takdim ettiği ve locanın da babanın ölmesi halinde oğlun bakımını üstlendiği tören, 1880'den itibaren gerçek laik bir vaftiz haline getirildi.

Gerek bu, gerekse masonun biraderleriyle tartışmak üzere eşini locaya getirdiği tören, İngiliz Masonluğu'nca tanınmamaktadır.

Mason gömme törenleri ise çok daha görkemli olmaktadır. Usta biraderler, ellerinde akasya dallarıyla tabutu tavaf ettikten sonra, çevresinde el ele tutuşarak "birlik zinciri"ni kurarlar. Üstad-ı muhterem zincirin koptuğunu ve bir halkanın eksildiğini söyler söylemez locadaki en genç çırak zincirinde, ölen birade-

Çeşitli masonik mühürler.

rin yerini alır. Bu, mason tarikatının sürekliliğini simgelemektedir.

Bugün Maşrık-ı Âzam ve Fransa Büyük Locası'na bağlı pek çok locanın artık terk ettiği, yılda birkez ölen biraderler anısına bir tören düzenleme âdeti, İngiltere, ABD ve Almanya ile Fransız Büyük Milli Locası'nda sürmektedir. Alec Mellor, 1971'de yayınlanan **Hür-Masonluk ve Hür-Masonlar Sözlüğü**'nde, Fransız Büyük Milli Locası'nda yapıldığı şekliyle emininin (hospitalier) Tanrı'yla özdeşleştirilen Kâinatın Yüce Mimarı'na dualarını şöyle aktarmaktadır:

"Kâinatın Yüce Mimarı; ışık ve karanlık sana aittir. Bizi şantiyeye girerken gördüğün gibi, eserin bitiminde de gözlersin.

Acı çekiyoruz ama umutluyuz, çünkü bizim akasyayı bildiğimiz gibi sen de mezarın gizlerini bilirsin.

Ayrılık, kopma ve hüzün saatlerini andığımız anlarda, geçici olan bu dünyanın zaferini de hatırlıyoruz ve bu hayatın bir rüya gibi akıp gittiğini biliyoruz...

Kutsal Yüce Mimar, elinde gönye ve pergeli tutuyorsun, ama ayı zamanda her ölümlünün ruhu ve her masonun soluğu da senin elinde.

....

Bu arayış hayatındaki başıboş dolaşmamızdan sonra, dağınık kayıplarımız En-Yüce'nin birliğinde ve değişmez merkezde toplansın.

Pergel ve gönyeyi bırakanların iman, umut ve hayırseverliği onlara sonuna dek yardımcı olsun.

Kâinatın Yüce Mimarı biraderlerimizi aydınlatıcı sevince boğsun, çünkü onlar ışığı ve hakikati aradılar. Son saat çaldığında onların dirilişi Zafer Mabedi'nde olsun."

Proudhon'un İlginç İnisyasyonu

Pierre Joseph Proudhon, 1844'te mason olmak için başvurduğunda ün kazanmış bir yazardı. Ancak locaya kabul edilmesi üç yıl sonra, 8 Ocak 1847'de oldu.

Tüm yeni girenler gibi o da önce tefekkür odasına kapatıldı

ve kendisinden şu üç soruya cevap vermesi istendi:

"İnsanın hemcinslerine karşı görevi nedir?" "Ülkesine karşı görevi nedir?" "Tanrı'ya karşı görevi nedir?" Bu son soruya Proudhon'un cevabı çok kısaydı: "Savaş."

Bu yanıt locadaki biraderler arasında tepkiyle karşılandı. Ancak yine de beklemeyi yeğlediler, çünkü Proudhon kitaplarından birinde Tanrı'nın kötülük olduğunu yazmıştı.

Üstad-ı muhterem töreni durdurarak adayı tefekkür odasından aldı, gözleri bağlı olarak getirildi ve kendinden bazı ek açıklamalar istendi. Oldukça mahcup görünüyordu, loca mensuplarını heyecanlandırmış olduğu için üzgün olduğunu belirtti ve mason şiarına karşı geldiğinden dolayı "saygıdeğer biraderler"den özür diledi.

Henri de Lubac, **Proudhon ve Hıristiyanlık** adlı kitabında, onun Besançon'daki locasında daima bir Rafızi olarak görüldüğünü söylemektedir. Bu ifadede bir miktar abartma olmasına karşın, Proudhon'un gerek Paris'te, gerekse sürgündeyken locayı pek az ziyaret ettiği doğrudur. 26 Mart 1857'de Parisli bir arkadaşına şöyle yazmaktaydı: "Başka hiçbir locaya gitmedim, zamanım yok; kaldı ki genellikle yiğit insanlar olan Besançonlu biraderlerle arada bir görüşsem de, Parislilerle karşılaşmaya pek niyetim yok."

Besançon Locası'na bu yakınlığı, belki de loca hatibinin eski bir papaz olan kuzeni Melchior Proudhon olmasındandı.

Buna karşın Belçika'da sürgündeyken bazı Belçika localarına gittiği ortaya çıkmıştır. Belçikalı biraderler, Proudhon'un hâlâ çırak derecesinde olmasını hayretle karşılamışlardır.

Fransa Maşrık-ı Âzamı İncil üzerine yemin âdetini Proudhon'un ölümünden on iki yıl sonra kaldırmışlardır. Şu halde Proudhon locaya kabul olunurken İncil üzerine yemin etmiş ve masonlukla ilgili faaliyetlerini Kâinatın Yüce Mimarı'nın gözetimi altında sürdürmüştür.

III. Bölüm

MASON SKANDALLARI

Masonluk tarihi tartışmaları günümüze dek uzayan skandallarla doludur. Bunlardan en ağır sonuçlara yol açanı, kuşkusuz Morgan skandalı olmuştur.

1774'te doğan William Morgan, oldukça kötü şöhret sahibi bir adamdı: Ayyaştı, birkaç kez hapse mahkûm olmuştu. Amerikan Masonluğu onun hiçbir zaman masonluğa kabul edilmiş olmadığını öne sürmesine karşın locada tanık olduğunu iddia ettiği olayları anlatan mason-aleyhtarı bir broşür yayınladı. Ve bu olaydan kısa bir süre sonra da kayboldu. Arkadaşları masonlar tarafından kaçırıldığını ve Kanada sınırına yakın bir yerde öldürüldüğünü öne sürdüler. Ne bu iddia ne de aksi hiçbir zaman kanıtlanamadı. Ancak Amerikan yurttaşları arasında yoğun bir mason aleyhtarı havanın doğmasına yol açtı. Baptist Kilise derhal Hür-Masonluğu lanetledi, masonlar jüri heyetlerinden ihraç edildiler, ABD'de masonluğa şiddetle muhalefet eden gazeteler yayına girdiler ve ilk kez seçimlere mason aleyhtarı adayların katıldığı görüldü. Bu durum 1860'a dek sürdü, pek çok loca uykuya yatmak zorunda kaldı. Morgan olayı ancak İç Savaş'la birlikte unutulabildi.

Benzeri skandallar Fransa'da da sık sık patlak vermiştir. Bunladan biri Savaş Bakanı General André olayıdır. Ateşli bir Kilise düşmanı olan bu general, subayların terfilerini siyasal ve dinsel görüş ve inançlarına göre düzenlenmesini ilke haline getirmişti. Bu amaçla, Fransa Maşrık-ı Âzamı'yla temasa geçti. Tarikat konseyi başkanı Senatör Fréderic Desmons'un da onayıyla Maşrık-ı Âzam umumi kâtibi, aktif subayları fişlemeye koyuldu. Ancak 20 binin üstünde isim taşıyan bu fişler sağcı milletvekili Guyot de Villeneuve'ün eline geçince kızılca kıyamet koptu. Villeneuve her şeyi meclis huzurunda açıkladı. General André tüm meclisin önünde nasyonalist milletvekili Syveton tarafından tokatlandı ve istifasını sunmak zorunda kaldı.

Fiş olayını Syveton olayı izledi. Bugün bile tam aydınlatıla-

mamış olan olay, şöyle patlak verdi:

Gabriel Syveton, Fransa'da nasyonal sağın gerçek lideriydi ve General André olayını ortaya çıkartanlar arasındaydı. Ve olaydan birkaç hafta sonra evinde ölü bulundu. Karısı "kaza" diyordu, hükümet yanlısı gazeteler bunun bir "intihar" olduğunu öne sürüyor, siyasal dostları ise Syveton'un "cinayet"e kurban gittiğinde ısrar ediyorlardı. Ancak olayın Syveton'un karısında düğümlendiği sonra anlaşıldı. Belçika asıllı Bayan Syveton'un oldukça karışık özel yaşamını karıştıran siyasal polis, onun çeşitli siyasal şahsiyetlerle çok yönlü özel ilişkilere girdiğine, hatta bir kez sevgililerinden biriyle bir randevuevinde görüldüğüne dair güçlü kanıtlar ele geçirmişti. "İntihar" ettiği gün olay kendisine mektupla bildirilen Syveton, önce buna inanmak istemedi. Ancak bankaya yatırmak üzere karısına teslim ettiği 100.000 frankın ortadan kaybolduğunu öğrenmek, onu öldürücü darbeyi vurdu. Para kendisine değil, kurucusu olduğu Fransız Vatan Ligası'na aitti. Ertesi sabah evinde ölü bulundu. Etrafta yoğun bir havagazı kokusu vardı.

Öte yandan, İsviçre'de yayınlanan bir dergide, masonlar tarafından öldürülen şahısların listesi içinde, Sultan Abdülaziz'in de (1876) adının bulunması mason skandallarının vardığı boyutları düşündürmektedir.

Mason Adaletinin Örgütlenmesi

Her obedyansın kendi mahkemesi ve yargıçları vardır. Bir mason, mason adaletine başvurup onun onayını almadan başka bir masonu (harici) mahkemeye veremez.

Adalet aygıtının temel birimi, locanın uzlaştırma komisyonudur. Her yıl usta biraderler tarafından loca vazifelileriyle birlikte seçilir ve aynı locaya bağlı masonlar arasındaki anlaşmazlıklara hakemlik eder. Bir biraderin başka bir locaya bağlı bir masonla anlaşmazlığa düşmesi halinde de başvurulması gereken ilk mercii, bu uzlaştırma komisyonudur; obedyans adaletine gidilip gidilmemesini o karara bağlar.

Obedyans adaleti, büyük biraderler jürisidir. Üyeleri her yıl

Konvan'ca localardan gelen temsilciler arasından seçilir. Burada savcılık görevini büyük hatip yürütür.

Mason içtüzüğüne göre, bir mason biraderinden ancak üstad-ı muhteremin onayıyla borç alabilir.

XVII. ve XIX. yy'da oldukça yaygın olan, bir locanın başka bir locayı şikâyet etmesi olayı, günümüzde loca müfettişlerine bölgelerindeki mason atölyeleri arasında çıkabilecek anlaşmazlıklara hakemlik etme görevi verilince, görülmez olmuştur.

Locada hatibin rolü çok önemlidir. Üstadın yanında oturur, locanın bir karar alması gerektiğinde, hatip, önerinin mason yasasına uygunluğu konusunda görüş bildirir. Locadaki tartışmaları özetlemek, inisyasyon sırasında adaya yapılan törenin anlamını anlatmak da onun görevidir. Üstad-ı muhterem karşısında göreli bir özerkliğe sahip bulunan tek birader, hatiptir. Üstad-ı muhteremin ona söz vermeme hakkı yoktur.

IV. Bölüm

MASON SIRRINDAN GERİYE KALANLAR

Artık "mason sırrı"ndan geriye hiçbir şey kalmadığı, masonların yüzyıllardır sakladıkları her şeyi, kitaplardan, gazetelerden öğrenmenin mümkün olduğu iddiasını, masonlar, masonluğun esas sırrının, bir haricinin kavraması mümkün olmadığından, daima kalacağı şeklinde cevaplamaktadırlar. Kimse, bu imkânsızlığı, XVIII. yy'ın ünlü serüvencisi Casanova de Seingalt kadar iyi açıklayamamıştır derler. Ancak 1960'ta basılabilen **Yaşamının Öyküsü**'nde şöyle demektedir:

"Salt sırrı öğrenmek için mason olmaya karar verenler, yanılabilir, çünkü elli yıl mason ustası olarak yaşayıp da bu biraderanın sırrına vâkıf olmamak da mümkündür.

Masonluğun sırrı, kendi doğası itibariyle dokunulmazdır... Hiç kimseden öğrenilemez. Bu sırrı öğrenen mason, locaya gitme, gözlem yapma, akıl yürütme ve tümdengelim yoluyla öğrenir. Buraya vardıktan sonra da, bunu en yakın mason arkadaşına dahi açmamak için dikkat gösterir. Çünkü eğer bu kimse, ona nüfuz edecek yeteneğe sahip değilse, onu ağızdan öğrenmekle de bir şey kazanmayacaktır. Dolayısıyla sır daima sır kalacaktır.

Locada olan biten her şey, bir sır kalmalıdır ancak namussuzca davranarak burada yapılanları açıklayan şahıs, esas olanı açıklamış olmaz. İnsan bilmediği bir şeyi nasıl açıklayabilir? Eğer bilseydi törenleri açıklamazdı."

En eski mason geleneği, bir sırrın varlığı üzerine kurulmuştur. Katedral şantiyesinde inisye olmuş masonlar, planın yükseltilmesi sırrını paylaşmaktaydılar. Aynı zamanda arkı düzeltme sanatı, veya bazı vitray renklerini elde edebilmek gibi meslek sırları da bilgilerindeydi. Yolculukları sırasında birbirlerini tanıyabilmek ve sahtekârları uzaklaştırabilmek için bazı özel işaret ve sözcükleri kullanırlardı. XII. yy'dan itibaren, inisye olmuş mason, kendisine açıklanan sırları asla ele vermemeye yemin eder ve yemini bozduğu takdirde ağır cezalarla karşılaşaca-

ğını bilirdi.

Günümüzde, tüm masonluk yaşamı, **"yitik sözcük"** teması üzerine kuruludur. Bu tema Süleyman Mabedi'nin mimarı Hiram'ın üç hain kalfa tarafından öldürülüşü efsanesine dayanır. 3. derece ritüellerinde her mason ustası Hiram'ın yeniden dirilişini canlandırır ve böylelikle de ustaların ustasının öldüğü gün yiten sözcüğü yeniden bulur. İşte sözcükler arasına gizlenen bu alegorik sözcük, mason gizinin ta kendisidir.

Ustalık derecesine yükselmiş Hür-Mason, bir süre sonra bulduğu sözcüğün, sırrını mezara götüren ustanın ardından, yardımcılarının yitik teknikleri yeniden bulana dek kullanacakları, geçici bir hakikat olduğunu öğrenir. Arayışını masonluk yaşamının sonuna dek dereceden dereceye sürdürecektir. Ancak sırrın kapının öbür tarafında, mason sözlüğünde "Ebedi Şark" olarak adlandırılan yerde olduğunu anlayabilmesi için en yüksek inisyasyonu "ölüm"ü beklemesi gerekecektir.

Aydınlanma ve Manevi Değer

Gerçekte, bir mason için sırlar ve "Sır" vardır. Sırlar, sözcükler, işaretler, özel tokalaşma tarzları ve diğer masonların adıdır. "Sır" ise, felsefi özdür. Kimilerine göre bu öz; inisyasyona bağlı ve sözcüklerle ifade edilemeyen bir aydınlanmadır. Diğerlerine göre ise, salt masonluğa kabul edilenlerin varabileceği bir manevi değerden ibarettir.

Masonların birbirini tanımak üzere yaptıkları işaretler, çeşitlidir. Örneğin, tehlikeli bir duruma düşen masonun yaptığı "umutsuzluk işareti" oldukça ünlüdür.

Mason Pradel, Hür-Masonluk üzerine yazdığı uzun şiirinde, Austerlitz Savaşı'nda geçen şu olayı nakleder:

"...Bu sözleri bitirmişti ki birden,
BirRus gördü, üzerine doğru gelen.
'Teslim ol Fransız!' diye bağırıyordu öfkeyle
'Teslim ol! Bizi mahvetti kralın,
Teslim ol, yoksa öleceksin!
Bu çağrı kırmıştı Raimond'un onurunu
Umutsuzluk işaretini yaptı, beklemeye koyuldu ölümü,
Oysa masondu Rus da. Doldurdu yüreğini sevgi,
İndi atından, kucakladı biraderini."

V. Bölüm

MASON ENTERNASYONALİ

Günümüzde dünyada 7 milyon mason yaşamaktadır. Aralarındaki inanç ayrılıkları ne olursa olsun, bu 7 milyon birader, birbirlerini aynı işaret ve tokalaşma şekilleriyle tanırlar.

Büyük locaların her birinde, bazen Dışilişkiler Büyük Kâtibi adını alan ve dış siyasetten sorumlu olan bir büyük şansölye bulunmaktadır. Birbirleriyle bağlaşıklık anlaşmaları imzalarlar, dostluk güvencesi veya temsilciler yollarlar. Gerçekte obedyanslar arası bu anlaşmaların tek yararı, birine mensup bir biraderin öbür locaya girmesini sağlamaktır.

Kural bir büyük locanın yabancı bir ülkede tek locayla muhatap olmasıdır. Böylece Michigan Büyük Locası, Fransa Büyük Locası'nı tanıdığı an, Fransız Büyük Milli Locası'yla ilişkide bulunan Maine Büyük Locası durumu derhal protesto etmiştir. Oysa durum uygulamada bir hayli çeşitlilik göstermektedir: Fransa Büyük Locası'nı tanıyan pek çok loca, aynı zamanda Maşrık-ı Âzam'la da ilişkilerini sürdürmektedir.

Basitleştirirsek, dünyada üç büyük masonluk akımı sayabiliriz:

1- Birleşik Büyük Loca, evrensel Hür-Masonluğu ana locası kabul eden Anglo-Sakson obedyanslar grubu.
2- Her türlü dogmatizmi reddeden ve üyelerinin vicdan özgürlüğüne saygı gösteren "liberal" localar. Bunlar arasında, Fransa Maşrık-ı Âzamı en önemli güç olarak ortaya çıkmakta ve ilkeleri Kara Afrika ve Güney Amerika büyük localarının bazılarınca kabul edilmektedir.
3- Fransa Büyük Locası gibi, mason geleneğine temelde bağlı kalmakla birlikte İngiltere Büyük Birleşik Locası'nın yasaklarına uymayı reddeden bir ara grup.

Anglo-Sakson Obedyanslar

İngiltere Birleşik Büyük Locası, İskoç Büyük Locası ve İrlanda Büyük Locası, toplu halde bir milyona yakın üyeye sahiptir. Kanada'da 150.000, Yeni Zelanda'da 50.000, Avustralya'da 30.000, Tasmanya'da 10.000 mason vardır.

Bu obedyanslar genellikle oldukça zengindir. 1958 yılında İskoç Büyük Locası'nın bir milyar frankı bulan bir bütçesi vardır.

İngiliz Masonluğu, localarında kraliyet ailesinin belli başlı üyelerini, en seçme aristokratları, Anglikan Kilisesi yöneticilerini, en güçlü işadamlarını, en popüler politikacıları toplaması nedeniyle yüksek bir prestij sahibidir.

İngiltere Birleşik Büyük Locası, üstad-ı âzamlığı görevinde çeşitli dönemlerde krallar bulunmuştu. (Son olarak VII. Edouard) VI. George da üstad-ı âzam olmamakla beraber ateşli bir masondu. Winston Churchill ise, 24 Mayıs 1901 tarihinde Birleşik Studholme Locası'na kayıtlanmıştı.

İngiliz Masonluğu, Protestanlığın damgasını taşımaktadır. Amerikan Masonluğu ise mavi localar (ilk üç derece) için İngiltere'ye, daha yüksek dereceler için ise Fransa'ya bağlanır. Burada tüm dereceler, Benjamin Franklin ve İnsan ve Yurttaşlık Hakları Bildirgesi tarafından forme edilmiştir.

Bugün Alabama'da 80.000, Arizona'da 15.000, Arkansas'ta 60.000, Kaliforniya'da 250.000, New York'ta (eyalet) 325.000, Washington'da (eyalet) 70.000, Teksas'ta 260.000, Iowa'da 100.000, Indiana'da 200.000, Illinois'de 250.000, Wyoming'de 15.000, Wisconsin'de 65.00000 mason bulunmaktadır.

John Kennedy'ye dek, Amerikan başkanlarının üzerine yemin ettikleri İncil, George Washington'un bağlı bulunduğu locanın İncil'i idi.

Amerikan Masonluğu da tüm federal nitelikli devletlerde olduğu gibi her eyalette bir büyük loca şeklinde örgütlenmiştir. Bu büyük localar birleşiktir, ancak birbirlerinin özelliklerine saygı gösterirler. ABD'nin 50 üstad-ı âzamı her yıl bir kongrede toplanırlar.

Yüksek dereceler iki suprem konsey tarafından yönetilir:

Boston'daki Kuzey Suprem Konseyi ve Washington'daki Güney Suprem Konseyi.

Amerikan obedyansları görkemli gayrimenkullerin, lüks hastanelerin, bankaların ve yüklü bütçeli sosyal kurumların sahibidir. 1962'de New York eyaleti masonları **Mason Tıbbi Araştırmaları Laboratuvarı**'nı kurmuşlardır. Bugün yanlışlığa ilişkin konularda uzmanlaşmış olan bu laboratuvarın yıllık bütçesi 250.000 dolardır.

Hiçbir tavize yer vermeyecek ölçüde anti-komünist olan Amerikan Masonluğu, içinde sol eğilimi barındıran tüm yabancı localara kuşkuyla bakmaktadır. Fransa Maşrık-ı Âzamı ve Büyük Locası'na karşı son zamanlarda gösterdiği ihtiyatın esas nedeni budur. Bu Fransız obedyansların son konvanlarında tezahür eden apolitik yönelim, İngiltere Büyük Locası'nın da usta manipülasyonuyla beslenen bu kuşkuyu ortadan kaldırmaya yetmemiştir.

Amerikan Masonluğu en az İngiliz Masonluğu kadar dinine bağlıdır. Ölümünden kısa bir süre önce George Washington "dinsiz ahlak vazedenlere karşı dikkatli olunması" konusunda bir uyarı yapmıştı. Localarda dualar okunur ve Kâinatın Yüce Mimarı açıkça İsa Peygamber'e benzetilir. Mason mabetlerinde Protestan papazların vaaz vermesi, sık rastlanır bir olaydır.

Amerikan Masonluğu Filipinler'deki masonluğa uç vermiştir ki, buradaki localardaki masonların % 42'si Amerikalıdır. Filipin Masonluğu ise savaştan sonra Japon Masonluğu'nun günümüzdeki yöneticilerinden bir kısmı, halen Amerikan vatandaşıdır.

Başka Ülkelerde Hür-Masonluk

Evrensel Hür-Masonluk içinde, yeni bir açılım ve yakınlaşmaya yönelik başka akımlar da çıkmaktadır. Örneğin, hem İngiltere Birleşik Büyük Locası'nın, hem de New York Eyaleti Büyük Locası'nın tanıdığı Kosta Rika Masonluğu, Fransa Masonluğu'yla giderek daha sıkı ilişkiler içine girmektedir. İngiltere Birleşik Büyük Locası'nca tanınan Portekiz Maşrık-ı Âzamı da

Lizbon'da Caetano rejiminin yıkılmasıyla yasallık kazanmış ve Fransız Büyük Locası'yla anlaşmalara varmıştır. Haiti Maşrık-ı Âzamı da Fransa Büyük Locası'yla ilişkili localar arasındadır.

Evrensel Hür-Masonluğun yapısı içinde, mason obedyansları yasaklayan demirperde ülkelerinde bulunan gizli locaları da saymak gereklidir. Burada inisyasyonlar mağaralarda veya ambarlarda yapılır; Federal Alman ve Fransız locaları, bu sürekli kovuşturmaya uğrayan biraderlere en çok yardım yapan localardır. Örneğin, Romanya Suprem Konseyi halen Paris'e sığınmış durumdadır.

İlk locaları 1743'te Almanlar tarafından kurulan İskandinav Masonluğu ise oldukça faaldir. İsveç Riti mason Kral VII. Frederick tarafından yetkili kılınmıştır (1852). İsveç'te ilk loca, 1735'te Kont Axel Wrede-Sparre tarafından kurulmuş ve üstad-ı âzamlık görevini kardeşi Kral III. George'dan devralan Soedarmanland Dükü, 1800'de İsveç ritinin temellerini atmıştır. Halen kraliyet ailesinin himayesi altında olan İsveç Masonluğu, ülke çapında büyük bir prestije sahiptir. Hıristiyan geleneğine sıkı sıkıya bağlı olduğundan, Hıristiyan-olmayan birinin İsveç'teki localardan birine kayıtlanması hemen hemen imkânsızdır.

İsveç Masonluğu'nun bu seçmeciliği, Fransız Masonluğu içinde de geniş tepkiler uyandırmıştır. Fransız Mason Dergisi **L'Accacia**'nın 1926 Ocak sayısında şöyle denmekteydi: "İsveç ritinin büyük locaları sadece Hıristiyanları ve saf Alman ırkından şahısları bünyesine almaktadır. Bu localar dehşetli ölçüde anti-semit*, ırkçı, hoşgörüsüzdür ve evrensel kardeşlik (ilkesini - ç.n.) bozmaktadırlar. Alman masonlarının hemen üçte ikisi, 40.000 üye, bu ritlere bağlıdır."

Geri kalan üçte bir ise, her dinden üye kabul eden "insancıl" localara bağlıydı.

Adolf Hitler, başa geçtiğinde ırkçı ve anti-semit nitelikli bu locaları kapatmıştı!

Alman locaları, savaştan sonra Fransız masonlarının da yardımıyla kendilerini topladılar. Ancak toparlandıktan kısa süre

* Yahudi-düşmanı. (ç.n.)

sonra da İngiltere Birleşik Büyük Locası'nın boyunduruğuna geçmekte gecikmediler. Günümüzde ise, Birleşik Avrupa perspektifinde Fransız, İtalyan, Belçika ve Lüksemburg localarıyla daha yakın ilişkiler kurmaya çalışmaktadır.

İlk Avusturya locası ise Avusturya İmparatoriçesi Marie-Thérése'in kocası Alman İmparatoru I. François'nın başkanlığında 1742'de Viyana'da kuruldu. Hitler döneminde ağır darbeler yedikten sonra savaş ertesinde yeniden harekete geçen Avusturya Masonluğu, günümüzde çoğu Yahudi olmak üzere 1500 kadar üyeyi kapsamaktadır.

Tek Masonluk, Tek Mabet

Yeni kuşaktan İngiliz masonları arasında pek çoğu, İngiltere Birleşik Büyük Locası'nın yasaklarına karşı çıkarak gerçek bir evrenselliği kurmaya çalışmaktadırlar. Şimdiden birçok İngiliz locası, kapılarını Fransız masonların ziyaretine açmıştır.

Kuzey, Orta ve Güney Amerika'daki tüm obedyansların temsilcilerini toplayan İnter-Amerika Mason Konfederasyonu, Londra'nın tanıdığı locaların yanı sıra, tanımadıklarını da bünyesine kabul etmektedir. Bu konfederasyona bağlı pek çok büyük loca, Avrupa'da da benzeri bir örgütlenmeye gidilmesi gerekliliğini vurgulamaktadır.

Uluslararası bir mason birliği yaratma çabaları, XIX. yy'a dayanır. 1855 Temmuzu'nda Fransa'daki masonluk tarikatının üstad-ı âzamı Prens Lucien Murat, uluslararası nitelikte bir mason kongresini toplantıya çağırmıştır. Bu kongreye Mason Maşrık-ı Âzamı'nın yirmi dört, İngiliz Masonluğu'nun üç, İskoç Masonluğu'nun bir ve Colorado'nun bir temsilcisi katılmış, pek çok obedyansın temsilcisi ise çağrıya uymakla birlikte zamanında yetişememiştir. Buna başka girişimler de izlemiş, kimi zaman başarılı olunmuş, kimi zaman ise olunamamıştır.

İspanya ve İtalya'da Durum

İspanya'da Franko'nun ölümünden bu yana pek çok kentte

localar kurulmuştur. Ancak, bu yeniden doğuş hayli gürültülü olmuştur. Günümüzde, İspanya'da birbirlerini karşılıklı olarak aforoz eden iki üstad-ı âzam bulunmaktadır. Ailesi itibariyle İngiltere Büyük Locası'na bir hayli yakın olan Kral Juan Carlos ise, belli ki, Hür-Masonluğu yasallaştırmak için kendi içindeki sorunları çözümlemesini beklemektedir.

Franko rejimi sırasında İspanya'da masonluğun gizli olarak yaşadığı söylenir. Oysa İspanyol Maşrık-ı Âzamı'nın üstatları bu dönemi Meksika'da geçirmişlerdir. Aralarındaki tartışma da işte bu noktada, İspanya'da kalıp sürekli kovuşturmaya uğrayan masonlarla, Meksika'ya kaçanlar arasında çıkmaktadır.

Daha sakin bir bünye göstermeyen İtalyan Masonluğu da onun üstünde obedyansa bölünmüştür. İtalyan Masonluğu'na damgasını vuran, Papalığa karşı beslediği derin nefrettir. Lemmi adlı bir üstad-ı âzam, localara gönderdiği bir broşürde şu ifadeyi kullanmıştı:

"Maşrık-ı Âzam, tüm biraderlerin, tüm güçleriyle Vatikan'ın tuğlalarını söküp yerine Özgür Ulus Mabedi'ni dikmek için çalışmaları için İnsanlık Zekâsı'na yalvarmaktadır."

Yabancı ülkelerdeki locaları ziyaret eden masonların uyması gereken hususları belirten kitapçık.

Bu katı tutum günümüzde birçok locada yumuşamışsa da, obedyanslar ile dinsel otoriteler arasındaki ilişkiler halen bir hayli zorludur. 1967 Aralığı'nda Fransa Maşrık-ı Âzamı'nın dergisi **Humanisme**'de şöyle bir anlatım göze çarpmaktaydı: "İtalyan biraderlerimiz yalnızca müminlerin sadakatiyle değil, aynı zamanda -ve özellikle- yarımadanın en büyük ticari,

sınai, mali ve basın sermayesine güçlü mali katılımıyla da silahlanmış klerikalizmin artan etkisine karşı mücadelenin acil gerekliliğinin bilincindedirler. Ve İtalyan biraderlerimiz, bu konuda bazı yöneticileri Hıristiyan birliğini mason evrenselliğine yeğleyen Anglo-Sakson masonluktan ne destek ne de anlayış bekleyemeyeceklerini iyi biliyorlar."

Küba'da Localar Özgürce Toplanabilmektedir

Kastro düşmanı mason üstatlarının ülkeden kovulmuş ve sürgünde bir loca kurmuş olmalarına karşın, Küba Hükümeti Hür-Masonluğu yasaklamamış tek komünist güçtür. Küba obedyansının binası başkentin merkezinde yer alır. Bu hoşgörü, Fidel Kastro'nun ustası olarak kabul ettiği mason devrimci José Marti'ye olan bağlılığıyla açıklanabilir. Sürgündeki Kübalılar, rejimin faaliyetine izin verdiği localarda kalan biraderlerini komünizme destek sağlamakla suçlamaktadırlar. Küba Büyük Locası üstatları ise, buna ülkede mutlak bir özgürlüğü tattıkları ve Kastro sağ oldukça bunun böyle süreceği cevabını verirler.

Gerek Amerika, gerekse Avrupa'daki obedyansların çoğu, sürgündeki masonlarla ilişkiyi yeğlediğinden Havana Masonluğu'nun uluslararası ilişkileri bir hayli kısıtlıdır. Bu nedenle ilgisini Kara Afrika'ya yöneltmiştir.

Genellikle Avrupa (Fransız, Belçika, İngiltere) obedyanslarına bağlı olarak kurulan Afrika locaları, ülkelerinin bağımsızlığa kavuşmasıyla birlikte özerklik kazanmışlar, bazı localar da o zamandan bu yana ritüelleri "Afrikalılaştırabilmek" için çabalara girişmişlerdir. En önemli Afrika obedyansları, Kamerun, Dahomey, Gabon ve Zaire Büyük Locaları'dır. Günümüzde Afrika ülkelerinin siyasetine yön veren devlet adamlarının çoğu masondur.

Büyük Fransız Ulusal Locası ve İngiltere Birleşik Büyük Locası'nın son zamanlarda yoğunlaşan çabalarına karşın, genç Afrika obedyansları Maşrık-ı Âzam ve Fransa Büyük Locası'yla ayrıcalıklı ilişkilerini sürdürmektedir. Fransa hükümeti de bu etkiyi hiçbir zaman göz ardı etmemekte ve buradaki Fransa el-

çilerinin dikkati sık sık Fransa Maşrık-ı Âzamı ve Büyük Locası üstad-ı âzamlarının muhtemel girişimleri konusunda çekilmektedir.

Cezayir'de Yasak, Fas'ta Serbest

Kuzey Afrika'da ise durum oldukça değişiktir. Tunus ve Cezayir'de faaliyetleri yasaklanmış bulunan masonluğa Fas Kralı Hasan daima büyük bir yakınlık göstermiştir.

Özellikle Fransız sömürgecilerince kurulmuş bulunan ve 1843'ten sonra mabedinin kapılarını Müslümanlara da açan Cezayir Masonluğu, Fransa'ya karşı savaş sırasında Cezayir'in Fransız sömürgesi olarak kalmasını savunduğu için, yasadışı ilan edilmiştir.

Hitler'in Sözleri

Hitler-öncesi dönem Almanya'sında masonluk içinde mevcut dinsel eğitim, kuşkusuz Hitler'in de gözünden kaçmamıştı. Hitler'in mason localarına karşı kesin bir tavır takınmasının nedenlerini Dantzig Senatosu Başkanı Hermann Rausching'e söylediği şu sözlerde bulabiliriz:

"Şurası iyice anlaşılmalıdır ki," diyordu Hitler, "Hür-Masonların, yüzyıllar boyunca burjuvalaşmış bu insanların Almanya'da her gün daha zararsızlaşarak bir yardımlaşma cemiyeti haline gelmiş bu örgütün şeytansı bir kötülükte olduklarına ciddi bir şekilde inanmıyorum. Bu konuyu iyice araştırdım. Bütün o sözde dehşetler, iskeletler, kurukafalar, gizemli ayinler, tüm bunlar, bir umacılık gösterisinden ibarettir. Bu insanlarda tehlikeli olan, tarikatlarının sırrıdır, benim onlardan devraldığım da işte budur. Bir nevi kilise (ecclésiastique) hiyerarşisi oluşturuyorlar. Birbirlerini özel işaretlerle tanıyorlar. Mantık terimleriyle değil, inisyelere kademe Ezoterik bir öğreti geliştirmişler. Hiyerarşik örgütlenme ve sembol ve ritlerle, yani zekâyı yormadan (gerçekleştirilen - ç.n.) inisyasyon: İşte masonların tehlikeli ve büyük buluşu budur ve ben de bunları örnek aldım. Partimi-

zin tıpkı onların tarikatı gibi örgütlenmesi gerektiğini görmüyor musunuz? O, bir tarikat, laik ve hiyerarşik bir ruhban kitlesi olmalıdır. Ancak dünyada birbirine benzer iki ya da daha fazla örgüte yer yoktur. Ya biz, ya Hür-Masonlar ya da Kilise. Ancak asla ikisi beraber değil. Bu imkânsızdır ve Kilise de en azından Hür-Masonluğu ilgilendirdiği kadarıyla durumu anlamıştır. Bugün güçlü olan biziz, bu nedenle de ikisini, Kilise ve masonluğu devreden çıkartacağız."

VI. Bölüm

KADINLAR MASON OLABİLİR Mİ?

Bünyesinde yalnızca meslekten erkekleri toplayan inşaat işçilerinin Operatif Masonluğunun geleneği, günümüzde kadınların spekülatif masonluk localarına girmesini zorlaştırmaktadır. Kaldı ki, kadını aşağı bir yaratık olarak gören Kilise geleneği de, bu girişi engelleyici mahiyettedir.

Yine de, XVIII. yy'dan itibaren "erkek masonluk"un yanı sıra bir de "dişi masonluk" gelişmeye başlamıştır. Bu dönemde kurulmaya başlanan kadın locaları, erkek localarına kesinkes bağımlı idi ve masonluk "sır"larından hiçbiri kendilerine verilmemekteydi.

Kadınların masonluk içinde gerçek yerlerini buluşları, XIX. yy sonlarına rastlar. Kadınların nasıl inisye edilecekleri ise masonluk içinde günümüze dek tartışılan bir sorun olmuştur. Oswald Wirth, 1927'de bu konuda şunları yazıyordu: "Klasik ritüel, erkek açısından tümüyle yerindedir, ancak kadına uygulandığı andan itibaren anlamsızlaşır. Feminizm dişi bir ritüel gerektirmektedir. Şu halde birbiriyle uyumlu ancak ayrı iki ritüel zorunludur."

Günümüzde Fransız Hür-Masonluğu içinde üç eğilim görülmektedir:

1- Fransa Büyük Locası ve Fransız Büyük Milli Locası'nda olduğu gibi, kadınların inisyasyonunu reddeden localar.
2- İnsan Hak(lar)ı gibi karma localar. Fransa Maşrık-ı Âzamı da benzeri bir çözüme yönelmek istemiş ancak kimi localarının büyük tepkisi üzerine bu tasarıdan şimdilik vazgeçmiştir.
3- Kadınları şimdilik bazı toplantılara dahil etmekle yetinen localar. Maşrık-ı Âzam günümüzde bu durumdadır.

Kadınların nasıl inisye edilecekleri de, masonluğun günümüze değin çözemediği sorunlardan biridir. İskoç ritüelistleri,

ay'a bağlı olan kadınlardan* güneş ritüeline uymalarının beklenemeyeceğini ileri sürmektedirler. Hollanda'da ise, buna uygun olarak, inşaat sanatını değil, dokumacılığı temel alan bir sembolizme dayalı **Vita feminea textura**'nın kurulması için çabalar gösterilmiş ancak girişim ne burada, ne de başka ülkelerde başarılı olamamıştır.

Ne İnsan Hak(lar)ı Karma Uluslararası Tarikatı ne de Fransa Büyük Kadın Locası "kadınlar için ayrı ritüel" ilkesini kabul etmekte ve geleneksel ritüelleri uygulayagelmektedirler.

İngiltere Birleşik Büyük Locası'nın bu konudaki tutumu ise kesindir, Londra Masonluk otoritesi 4 Eylül 1929'da **Bir Büyük Locanın Tanınması İçin Temel İlkeler** arasında "büyük loca ve bağlı locaların yalnız erkeklerden oluşmasını ve büyük locaların karma localar veya kadınları üye olarak kabul eden örgütlerle temasa geçmemesi"ni kayda bağlıyordu.

KADINLARDAN SAKININ!
Cins-i latif, sizleri
Sayarız da severiz de
Ama ürkeriz sizlerden
Ve meşrudur bu korkumuz.
Ne yazık ki ilk dersimiz
Adem'e elmayı verenin Havva olduğuydu
Ve siz olmasaydınız belki de günümüzde
*Bütün erkekler birer Hür-Masondu.***

Üstad-ı Muhterem Procope'un yazdığı şiir (XVIIII.yy)

---

* Kadın-Ay bağlantısı, insanlığın ilk çağlarında oluşturduğu ve çeşitli meitoslarda yankısını bulan bir inanıştır. Muhtemelen kadınların ay halinin ayın dünya çevresinde dönüşüne uygun bir ritim göstermesinden çıkarsanmıştır. (ç.n.)

** Bu şiirin Fransızcasını da vermeyi uygun gördük:
"Beau sexe, nous avons pour vous
Et du respect et de l'estime,
Mais aussi nous vous craignons tous.
Et notre crainte est légitime.
Hélas! On nous apprend pour prémiére leçon
Que ce fut de vos mains que Adam reçut la pomme
Et que, sans vos attraits, tout homme
Serait peut-être un franc-maçon."

Hanım Merdivene Çıkmış Gözetliyordu

Gerçekte kadınların inisyasyon sorunu iki yüz yıldır gündemdedir ve sürekli bir gelişme göstermiştir. Başlangıçta kural, kadınların dışta bırakılmasıydı. İngiltere Birleşik Büyük Locası halen bu ilkeyi uygular. Ardından uyarlama localar ortaya çıkmış, kadınlara kendileri için hazırlanmış bir masonluk sunulmuştur. Bundan sonra masonluğun aynı ritüel ve sembolizme sahip olmak üzere iki kesime ayrılması bir çözüm olarak ortaya çıkmış, bu ilke üzerine kurulan Fransa Büyük Kadın Locası, kısa sürede bağımsızlığını kazanmıştır.

İlk inisye edilen kadınların, loca toplantılarının sırlarını öğrenmeyi başaran meraklılar olması da ilginçtir. Onlara sessizlik disiplinini dayatabilmek için hemen locaya kabul edilmişlerdir.

Örneğin İngiltere'de Lord Doranalle'in kızı Elizabeth Saint Leger'in "hemşire" kabul edilmesi böyledir. Bu hanım 2. dereceye yükseliş törenini duvara açtığı bir delikten izlerken, üstünde olduğu merdivenin devrilmesi sonucu yakayı ele vermiş ve ustaların mahkemesinde önce ölüme mahkûm edilmiştir. Ancak mason olması kaydıyla bağışlanmış ve o gece (törenine tanık olduğu) 2. dereceye kabul edilmiştir.

Uyarlama localarının ilk kadın Üstad-ı Âzamı Louise de Condé.

Fransız kadın masonluğu saflarında ünlü simalara rastlamak

mümkündür. 1778'de uyarlama locaların büyük üstad(e)si, Üstad-ı Âzam Philippe d'Orleans'ın kardeşi Louis de Condé'ydi. İmparatoriçe Josephine, Bourbon Düşesi, Praslin Kontesi, Kontes Charlotte de Polignac, Rochechouart Kontesi, Colbert Kontesi de ünlü kadın masonlar arasındadır. Fakat kuşkusuz, kadın masonlar arasındaki en ünlü isim, 1882'de Pecq'deki Özgür Düşünürler Locası'na sızmayı başaran feminist militan, Maria Deraismes'dir.

Kadınlar Erkekleri Dıştalayacak mı?

Yine de, masonların birer anti-feminist olduklarını söylemek doğru olmaz. Erkek locaların ritüeli eşleri ve anaları her fırsatta onurlandırır. İnisyasyon akşamında, yeni masona bir zamanlar "en saydığı kadın için" de bir çift eldiven verilirdi. Günümüzde bu bir çift eldivenin yerini "gül" almıştır.

Bazı obedyanslar, yılda bir akşam, tüm mason eşlerinin davet edildiği bir "hanımlar gecesi" düzenlerler. Fransa'da bu gelenek yerini yılda bir kez düzenlenen aile ziyaretine bırakmıştır.

MLF'lı* hanımlar kadınların masonluğa girişini hızlandırabilir mi? "Erkek kadar güçlü kadın" imgesini verecek bir feminist talebin, mason ritüelistlerin direnişini kırabileceği sanılmamaktadır. Oswald Wirth, masonların bu konudaki görüşünü şöyle dile getirmektedir: "Günümüzde, derin bir sembolizmi tevarüs ettiğimiz düşünürlerin mirasını daha iyi değerlendiriyor ve kadına erkekliği geliştirmeye yönelik inisyatik bir program önermenin hatasını daha iyi anlıyoruz. Eğer kadın inisye edilebilecekse, yalnızca kadınlığın gizlerine inisye edilebilir."

---

* Mouvement de Liberation des Femmes: Kadınların Özgürlüğü Hareketi.

VII. Bölüm

YÜKSEK DERECELERİN GİZİ

Günümüzde Fransa'da bulunan 60.000 masondan 50.000'i yüksek derecelerin gizini bilmemektedir.

4.-33.'ye bağlı atölyeler tümüyle bağımsız, özel masonluk güçlerince yönlendirilir: Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti Suprem Konseyi, Büyük Ritler Koleji ve Fransa Suprem Konseyi.

Bir mason ustası, daha yüksek derecelere geçmek için adaylığını koyamaz. Bunun kendisine önerilmesini beklemek zorundadır. Çoğu hayatı boyunca bekler.

Yüksek dereceli masonluk, mavi dereceler gibi "demokratik" değildir. Operatif masonluğun mirasını değil, şövalye tarikatlarının geleneğini devralmıştır. Burada otorite tepeden gelir.

Fransa'da mevcut yüksek dereceler, şunlardır:

4. derece	: Gizli usta.
14. derece	: Yüce mason.
18. derece	: Rose-Croix Şövalyesi
30. derece	: Kadosch Şövalyesi
31. derece	: Büyük Soruşturma Müfettişi.
32. derece	: Kraliyet Sırrının Yüce Prensi.
33. derece	: Hâkim Büyük Genel Müfettiş.

Aradaki dereceler ise, hızlı bir eğitimle edinilir. Yani 14. dereceden 18'e yükselen bir mason, Maşrıki Şövalye (15. derece), Kudüs Prensi (16. derece) ve Maşrıki ve Mağrıbi Şövalye (17.) mertebelerini de edinir.

İlk üç dereceyle suprem konseyler arasında gerçek masonluğu kimin temsil ettiği konusunda daima tartışmalar olmuştur. Daha üst derecelere yükselmek istemeyen ustalar da görülmüştür.

Üst atölyelerde her türlü etkiyi izlemek mümkündür. Özellikle Templierlerin, simyacıların, Hıristiyan kiliselerinin ve Yahudi Kabbalizmi'nin etkileri.

Yüksek dereceleri ortaya çıkartan İskoçluğun babasının Ramsay Şövalyesi olduğu söylenebilir. 1735'te Hür-Masonluğun atalarının sadece katedral inşaatçıları değil, Haçlı Seferleri'ni gerçekleştiren şövalye ve savaşçılar olduğunu söylemişti. Bu ise Spekülatif Masonluğun temel yasası olan Anderson Yasası ile çelişmekteydi. İskoç Masonluğu bu nedenle Anderson Masonluğu'ndan büyük bir hızla ayrıldı. Anderson Yasası'na bağlı kalan Spekülatif Masonluk, İskoç Masonluğu'nu, dinsel ritüelleri içeriğinden soyutlayıp salt moral bir anlam katarak uygulamakla Kilise'nin tepkisini masonluk üzerine çektiği için suçlamaktadır.

Üstün Olduğunu İddia Eden Bir Masonluk

İlk suprem konsey, 1801'de Charleston'da Grasse-Tilly Kontu tarafından kurulmuştur.

Maşrık-ı Âzam 1805'te obedyansına bağlı yüksek dereceleri yönetmek üzere bir aygıt oluşturma kararı aldı.

7 Mayıs 1821'de Suprem Konsey'e bağlı rakip birkaç fraksiyon, günümüzde mevcut haliyle Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'ni kurdu. 1825'te ise, Maşrık-ı Âzam bünyesinde Büyük Ritler Koleji kuruldu.

Nihayet, 1964-65 buhranından sonra, Fransa Büyük Locası'ndan ayrılan bir grup, Fransız Büyük Milli Locası'na katılarak buradan Anglo-Sakson mason güçlerinin tanıdığı Suprem Konsey'i kurdular.

Günümüzde ilk üç derecenin sembolik masonluğu ile kendini üstün gören yüksek derecelerin nasıl bağdaştırılacağı bir sorundur. Bu konuda dört değişik öneri vardır:

1- Albert Pike (ABD) gibi bazıları, ilk üç derecenin, daha yüksek derecelere götüren birer basamak olduğunu öne sürmektedirler.
2- Kimileri, yüksek dereceleri reddetmekte ve kaldırılmalarını istemektedirler.
3- Bazı masonlar ise, yüksek dereceleri ancak ustalığın geliş-

tirildiği mevkilerde oldukları takdirde kabul etmektedirler.

4- Nihayet, İngiltere Büyük Locası, üst derecelerin birer ek kademe teşkil ettiği, masonlukta ulaşılabilecek en yüksek mertebenin 3. derecede edinilen ustalık olduğu görüşündedir.

Oysa gerçeklik, bambaşkadır. Kimi Maşrık-ı Âzam ve Fransa Büyük Locası üstad-ı âzamlarının hiçbir zaman 4. dereceye geçmemiş olmalarına karşın yüksek dereceler masonluk içinde bir masonluk olmaktadır. Örneğin bir seçim sırasında, iki temsilci aynı görev için adaylığını koyduğunda, daha yüksek atölyelere bağlı biraderler, ağırlıklarını (ve oylarını) sırdaşlarının lehine kullanmaktadırlar.

Gerçek Psikodramlar

Yüksek derecelerin merasimleri, XVIII. yy'dan bu yana biraderlerin oynadığı küçük trajedilerle süslenmektedir. Örneğin günümüzde pek sözü edilmeyen Dokuz'un Seçilmişi derecesinde adayın, hain olarak vasıflandırılan bir mankenin kafasını ezmesi istenir. Aday bundan sonra locaya elleri kanlar içinde girer.

Günümüzde artık uygulanmayan 15. derece (Maşrıki Şövalye) ritüelinde ise, aday yedi kuleli bir kaleye doğru ilerler. Gardiyan Şövalye: "Ne istiyor?" diye sorar. Cevap "Geçiş hürriyeti"dir. Bu, XIX. yy'da "Düşünce hürriyeti" şekline dönüşmüştür.

Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin 18. derecesi (Rose-Croix Şövalyesi) Hür-Masonluğa XVIII. yy'da dahil oldu. Bu derece simyacı pratiklerden ve Hıristiyan dininden çok etkilenmiştir.

Bu dereceye girmek üzere olan adayı mabede getiren rehber Archangel Raphael'i temsil eder. Bu derecenin başkanı ile aday arasında şu konuşma geçer:

- Biraderim, nereden geliyorsunuz?

- Jedée'den.

Rudyard Kipling

Rudyard Kipling Nisan 1886'da Lahore'da Hope and Perseverance (Umut ve Sebat) Locası'na kayıtlanmış, 3 Mayıs 1886'da kalfa, aynı yılın 6 Aralığı'nda ise usta olmuştu. Şairin pek çok ülkede tanınması ise, şiirlerinin bu ülkelerdeki mason biraderlerince çevrilerek yayınlanması ile gerçekleşmiştir. "Mason edebiyatı"nın(!) en güzel örnekleri arasında sayılan "Loca-Ana" başlıklı şiirinden bir bölümü aşağıya aktarıyoruz:

Rundle vardı, istasyon şefi
Beazeley, yol yapımından
Ackman, idareci
Donking, mahpusaneci
Ve Blacke, eğitim çavuşu
Tabii ihtiyar Franjee Eduljee de,
Gazete sahibi
Dıştan "Çavuş, bayım selam" derken dilimiz
"Biraderim" diye seslenirdi birbirine yüreğimiz
Ve bu iyiydi....
Tezgâhta bulurduk birbirimizi, gönyede terk ederdik
Ben loca-anamda ikinci diyakozdum, orada...

- Nereden geçtiniz?

- Nazareth'den.

- Size kim yol gösterdi?

- Raphael.

- Hangi aşiretten-siniz?

- Jude aşiretinden.

- Şimdi söylediğiniz dört adın baş harflerini toplayın. Bu nedir?

- I.N.R.I.

Böylece yeniden bulunan I.N.R.I. Hıristiyan dilinde **Jesus Nazarenus, Rex Judaeorum** anlamına gelir. Ancak Hermetik dilde **Igne Natura Renovatur Integra**'yı (Doğa ateşle tümüyle yenilenmiştir) da simgeler.

Mason yazar R. Le Forestier'e göre, burada, dinsel bir görünüm altında Hermetik öğretiyi bulmaktayız. Gerçekte simyacılar İsa'nın mezara konulup yeniden dirilişinde büyük eserin aşkın (transcendantale) ifadesini bulmaktaydılar.

Böylece her Rose-Şroix şövalyesinin yönelişinde, hem Hıristiyan Ezoterizmi, hem de bunun simyacı yorumu mevcuttur.

Templierlerin İntikamı Derecesi

Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nde 30. derece (Kadosch Şövalyesi) felsefi konsey adını alır. Bu derece Almanya'da oluşturulmuştur ve Templier geleneğine dayanır. Fransa'da ise ilk kez 1761'de Metz'de kurulmuştur. **Kadosch,** "kutsal" anlamına gelen İbranice bir sözcüktür.

Bu derece Kral Philippe Le Bel'in mahkûm ettiği Templier şövalyelerinin intikamı teması üzerinde temellenir; düşünce özgürlüğü adına krallık ve papalıkla mücadeleyi şiar edinirdi. Günümüzde ise, bu kilise düşmanı tutumundan sıyrılmış ve İskoç(luk) ilkeleri için mücadelenin gerekliliğini vurgular olmuştur.

19.-30. dereceler Kara Masonluk olarak tanınır ve felsefi dereceler adını alırlar. 22. derece halen Belçika'da vardır. 25.'den 26.'ya yükseliş ritüeli ise adaya uçarak göğe yükselme gücünün verilişini simgeler.

Kadosch şövalyesi, en üst derecedir. Onun üstünde sadece idari dereceler yer almaktadır. Hukuki bir derece olan 31. derecenin yanı sıra Kraliyet Sırrının Yüce Prensleri derecesi (32. derece), Kudüs'ü kurtaracak ve Süleyman Mabedi'nin yeniden inşasını sağlayacak son Haçlı Seferi'ne çıkan şövalyeleri canlandıran bir ritüele sahiptir. Hıristiyanlık etkilerinin yanı sıra, düşmanlarına karşı savaşmaya hazır masonluğun askeri ruhunu da taşır. İngiltere Suprem Konseyi'nde yürürlükte olan bir ritüele göre kraliyet sırrının prensi bir zırh ve bir kılıç kuşanır.

33. derecenin gerçek ritüeline gelince; bu, insan zihninin tanımlamaya muktedir olmadığı ilaha bir saygı gösterisidir. Büyük komandör, ritüelde şöyle konuşur: "Zihin ve yüreklerimizi, insan aklının ne tanımlamaya, ne de inkâr etmeye muktedir olmadığı ve kurumumuzun Kâinatın Yüce Mimarı adıyla tanıyıp tebliğ ettiği bu gücün önünde eğilelim. (....) Büyük ve evrensel varlık, her şeyin ilkesi ve ereği Kâinatın Yüce Mimarı, yanılmaz işçi, sayısız dünyanın kurucusu ve düzenleyicisi; çabalarımız hemcinslerimize, senin çocuklarına hizmet edebilsin."

İkinci Kudüs Mabedi

Düzeltilmiş İskoç Riti'ndeki en yüksek derece, kutsal şehrin iyi yürekli şövalyesidir. Fransa'da ilk kez 1770'te ortaya çıkmıştır. Bu şövalye derecesinin ritüeli esas itibariyle Hıristiyan'dır. Yitik söz teması üzerine kuruludur. Onu bulan dindar işçilere Zorobabel ikinci Kudüs mabedinin inşaına katılma izni vermiştir. Bu ikinci mabedin Ezoterik anlamı, "insan eliyle yapılmayışı"na bağlanır.

Bazı masonluk derecelerinde görülen yoğun Hıristiyanlık etkisi, 1850-1945 yılları arasında kilise-düşmanı tavırları unutmayanları bazen şaşırtmaktadır. Öyle ki 1968'de İsviçre'deki Alpina Büyük Locası'nın yayın organı **Alpina**'da Ernest Moser adlı bir mason, yüksek derecelerin ritüeli ile İncil metinlerini karşılaştırdıktan sonra şöyle demekteydi: "Hür-Masonluk ne Antik Mısır'ın ne de Yunanistan'ın bir eseridir. O Batılı ve Hıristiyan bir kuruluştur; Hıristiyan etiğinden yoksun bir Hür-Masonluk, yani insani bir dernek ya da politik bir topluluktan ibaret olacaktır."

Entebbe'de Kaçırılan Uçakta...

Yüksek dereceleri yöneten Suprem Konsey'in başında büyük komandör bulunur. İlke olarak yaşamı boyunca bu görevde kalacaktır.

Yüksek derecelerin etkesi, çeşitli ülkelerin suprem konseylerinin büyük komandörlerinin düzenli olarak toplanmalarındadır. 1962'de Frankfurt'ta yapılan toplantılarında Fransa büyük komandörü "dünyada genel durum" üzerine bir tebliğ sunmuş, bunun üzerine barışın korunması amacıyla Federal Almanya, Hollanda, İsviçre ve Fransa büyük komandörlerinden oluşan sürekli bir komite kurulmuştur.

Solcu devrimcilerle Entebbe Havaalanı'na indirilen ve İsrailli paraşütçülerin baskınıyla yolcuları kurtarılan Air France uçağının içinde dünyanın en önemli suprem konseylerinin, o yıl Kudüs'te yapılan genel toplantılarından dönen büyük koman-

dörlerinin de bulunduğunu o günlerde hiçbir gazete yazmamıştı.

Uçağı kaçıranlar da olaydan habersizdiler. Oysa, İsrail hükümetinin durumdan haberdar olduğu kesindir.

Sanılabileceğinin aksine, yeni Hür-Mason kuşağı, yüksek derecelerden vazgeçmiş değildir. Aksine Fransız obedyanslarından bazılarının militan solun mücadelesine açık bir biçimde katıldığı günlerde siyasetle hemhal olmuş bazı biraderleri şaşırtan Hıristiyan nitelik ve Ezoterik karakter, günümüzde masonlarca daha kolay kabul edilmektedir.

Fransa Maşrık-ı Âzamı'nın pek çok atölyesi yüksek derecelere karşı halen düşmanlık besliyorsa da, Büyük Loca üyelerinin çoğu bunlara saygı duymaktadır. Kuşkusuz bu locada hâkim olan İskoç ritinin sağladığı bir durumdur.

KAYNAK: **Le Crapouillot**, Yeni Dizi.
No: 49, Sonbahar
178-179, Paris.

SÖZLÜK

Anathemize : Dini bir yetki merkezi tarafından dinden çıkmış olmakla suçlanan kişi(ler) için yapılan lanetleme. Sonunda kişi aforoz edilir.

Antinomy : Karşıtlık, çelişkili beyan.

Anthropomorphism : İnsan tasarımıyla şekillenen din anlayışı. İnsanı merkeze koyan anlayış. Tanrı, duyar, görür, kızar vb. gibi insani özellikleri Tanrı'nın yaptığını tasarlamak. Tanrı'yı insan gibi tasarlamak.

Arcane : Gizli bilgiler. Arcanum, bu gizli bilgilerden oluşan öğreti. Örneğin: Elixir diye bilinen ölümsüzlük iksirini araştırmak, Arcane ile uğraşmaktır.

Atavism : Ceddiyetçilik. Atalara tapınma, onların yaptıklarını yapmak üzere kurulu dinsel anlayışı. "Atalarımız ne yaptılarsa biz de öyle yaparız" demek. Yahudilik için kullanılır.

Autocthon : Belirli bir bölgeye ait olma özelliği. Örneğin

		Avusturalya Aborijinleri, Autocthon toplulukların üyeleridirler.
Centurion	:	Roma ordusunda yüzbaşı.
Cosmogram	:	Kozmik ilkelere göre hazırlanmış -özellikle İnka ve Maya-dört köşe ve içinde küçük daireler bulunan bir tür spiritüel evren tasarımı.
Deist	:	17. ve 18. yüzyılda başlayan ve akla ağırlık veren, dini önemsemeyen Tek-Tanrı inancı. Tanrı'nın evreni yarattığını kabul edip sonrasında hiçbir şekilde ilgili olmadığını kabul etmek.
Exoteric	:	Dışsal, zahiri, yüzeysel bilgi. Batıni'nin zıddı.
Evanjelism	:	Protestan. Katolik 'ritüelleri' reddeden. İngiltere'de Episcopal Kilise. Evanjelistler **"Köktendinci ve Crusader=Haç Taşıyıcı"** olarak tanınırlar (öz. 18. yüzyıldan sonra).
Gentile	:	Yahudi olmayan kişi. Pagan, dinsiz. İlk dönem Hıristiyanları. Çoğunluğu Anadolu'da yaşamış olan Pagan kökenli Hıristiyanlar.
Gemetria	:	Kabbalistlerin İbranice metinleri kullanılmış olan harflerin Numerolojik değerleriyle hesaplama yöntemi.
Geomantic	:	Yeryüzündeki dağ, ova, nehir vb. gibi oluşumların birbirleriyle olan ilişkilerini sayılarla çözümleme ve bunlardan **"Tabiatın Dilini"** ve alfabesini çözme yöntemi.
Gospel	:	Kutsal Kitabın Yeni Ahit bölümünde yer alan dört kitaptan her biri Gospel adıyla tanınır.
Gnostik	:	Doğrudan bilgi ve/veya doğrudan iman sahibi olanlar. Kilise'nin dolaylı imanını reddederek, mistik ve ezoterik bilgilere inanırlar. 2-6. yüzyıllar arasında Kilise tarafından ezildiler.
Heretik	:	Dinden çıkmış, sapkın, günahkâr, zındık.
Kadoş Şövalyesi	:	Masonluktaki çeşitli derecelerden biri.
Katokomb	:	Roma'daki yeraltı labirentleri. İlk Hıristiyanların gizli buluşma mahalleri.
Libertine	:	Özgür Yahudi. Perrinist de denilir. Tanrı ile kötülük arasında ayrım yoktur diyen panteistik bir sekt (Fransa'da).
Magus/Magi	:	Zerdüşt dininin başrahibi. Astrolog, büyücü,

bilge keşi. Matta İncili'nde İsa'nın doğumunu kutsayan üç Bilge. Okültist.

Mantic : Kehanete dayalı, peygamberce olan. Özel yetenek isteyen bir marifet dalı.

Modus Operendi : Çalışma tarzı.

Modus Vivendi : Yaşam tarzı. Ulusların birbirleriyle savaş halinden çıkmaları için verdikleri ve içişlerine karışılmayacağını garanti eden ön antlaşma.

Oracle : Sybil diye bilinen kâhinler tarafından yapılan kehanetler.

Pan-Teist : Evrendeki tek gerçek "İradedir" diyen ve evrenin tamamını Tanrı kabul eden; veya tüm tanrıları tapılabilir kabul eden anlayış. Acosmism'in karşıtı.

Paulican : İlk dönem Hıristiyanları. Özellikle Kapadokya'da yaşadılar. Doğu Roma (Bizans) tarafından kılıçtan geçirildiler.

Rota : Dört yönlü döngü. 10 üyesi olan Roman Katolik Kilisesi mahkemesi.

Sacerdotalism : Vatikan'ın bürokratik yapısı. Din adamları sınıfının (ruhbanlar) biçimlendirdiği Bürokratik-Hıristiyanlık. Bürokrasinin dine egemen olması.

Sekt : Hıristiyanlıkta mezhep ve tarikat karışımı cemaat.

Smilacrum : Canlandırma, tasarım.

Şebat : Yahudilik'te kutsal dinlenme günü.

Tabarnacle : Tanrı'nın Yahudiler için kurduğu korunak, çadır, nizam.

AÇIKLAMALAR, TANIMLAR, NOTLAR

1.1.

1) **Holy Bible,** New International Version, Hodder and Stoughton London, 1970/1983, s. 1162.
2) Wilson Quarterly, WQ, 1996, s. 12.
3) "Christendome" ilk kez Alfred tarafından 893 yılında, **"World History by Orosius"** adlı çalışmasının revize edilen bölümüne eklenmişti. **The Formation of Christendome,** Fontana, 1987, s.8.
4) Herrin, **ibid.**
5) Robin Lane Fox, **"Pagans and Christians",** Penguin 1986, ss. 31-2, 551.
6) Lane, s. 35. Suriye Paganları Hıristiyanlık'tan önce **"Üçlü Tanrı"** sistemine tapıyorlardı.
7) Rabbi Ignaz Maybaum, **"Trialogue",** London, 1973, ss. 81 ve 168. "We walk with God, but without 'religion'. " Franz Rosenzweig.
8) Franz Rosenzweig, "Jew, is himself the belief." Maybaum, ss. 59/342.
9) **Yahudiliğin** Tanrısı, JHVH'in (Jahveh) öfkesi ve gazabı Kutsal Kitabın birçok bölümünde vardır. Özellikle I. ve II. Samuel, David ve Yargıçlar bölümlerine bakılabilir. Ayrıca Bkz. **Kutsal Kitap,** Jos. 10; 16-29; 11-12.

10) Maybaum, abk. s. 143.
11) Isaiah, 44: 10-15.
12) Lane, abk. s. 351.
13) Yeni Nazerenciler/Yeni Nasıralılar. İsa Mesih'in sağlığında **"Christian=Hıristiyan"** diye bir tanım yoktu; İsa'ya bağlılık duyanlara Yeni Nasıralılar deniliyordu. Yeni Nasıralılar İÖ 6 yılında İsa'nın kuzeni Vaftizci Yahya tarafından kurulmuştu. İsa'nın ölümünden sonra bunlar tekrar Yahya'ya bağlandılar. Nazereth=Nasıra, gerçekte **"Dal"** (Branch) anlamına geliyordu. Nazereth diye bilinen kasaba hiçbir arkeolojik kazıda -henüz- bulunmamıştır. Alan Watts'a göre, Katolik âleminin en ünlü Azizi Bernard, Nazereth'i yanlış yorumlamış ve bu sözcüğün "Çiçek" anlamına geldiğini sanmıştı. BKz; **"Myth and Ritual in Christianity."** London, Thames and Hudson, 1983, s. 116. Hıristiyan sözcüğü ilk kez Antakya'da, İS 68 yılında kullanılmıştı ve **"Meczub"** anlamına geliyordu. İncil'de İsa'dan Nasıralı Mesih diye söz edilir. Ancak halkın gözünde Nasıralı olmak **"Kötü"** ve **"İşe Yaramaz"** olmak anlamına geliyordu. Örneğin John'un Gospeli'nde, İsa'nın Havarisi Philip ile Yahudi Nathan konuşurlarken, ikincisi **"Nasıra'dan hiç iyi bir şey çıkmaz ki!"** diye yanıtlar. (I: 46-47) Ayrıca İsa, Nasıra'da o kasabanın insanları tarafından kabul edilmemişti. Luk.: 14:28. İlginç bir Okült bilgisini de aktaralım. İsa Mesih, Yahudi'ydi ve/fakat Aramice konuşuyordu. İsa Mesih'in Aramice adı **"DEAY-THU-TH"** idi ve Okültizm'de İsa, bu Aramice adıyla anılır. Bkz: **"Occult"**, G. Knight, **Sunchalice**, 1997, s. 85.
14) Luke 9: 18-23.
15) Luke, 6:1-6.
16) **An abstract of Muhammedan Law, Vans Kennedy, Journal Royal Asian Survey**, II. 1835. Ayrıca Bkz: **Remarks Upon the Authorities of Musulman Law**, by J.H. Harington Esq. **Asiatic Research** Vol. X, London, 1811.
17) Maybaum, **abk.** s. 90-92.
18) Aytunç Altındal, **"Three Faces of Jesus"**, Sussex, 1992. Türkçesi, **"Üç İsa"**, 5. Baskı, Yeni Avrasya Yay. Ankara, 2003 (Önsöz).
19) Bu konuda bkz: **Die Kirche und die Menschenrechte, Dokumente 5**, Herausgegeben von der Papslichen Kommission, Justitia et Pax, 1976 ve Pope John XXIII'ün bu konudaki görüşü, Pacem'in Terris, s. 7.
20) Realizm ve Nominalizm Tartışması ve William Ockham, Aytunç

Altındal, **SÜREÇ** Dergisi, Cilt I. sayı 4. EKim, 1980.
21) Altındal, **abk.** Önsöz. Ayrıca, Karel Dobbelaere, **Secularization: A. Multi-Dimensional Concept"**, Current Sociology, Vol. 29. Nr. 2. Yaz: 81.
22) Stewart Lamont, **"Church and State"**, The Baodley Head, London, 1989, ss. 140-142.
23) Aytunç Altındal, **"Jesus, The Secular Jew"** Okunan tebliğ, International Conference, "The Future of Christianity in United Europe", Hannover, October 24-27, 1991. (Dokumante)
24) Bu konuda çok geniş bir literatür vardır. Manly P. Hall, şöyle yazmıştı: **"American patriots worked hand in hand with members of English and European Secret Societies." "Masonic Orders of Fraternity/Adepts"**, Part Four, 1950, ss. 5-9. Aquinas için bkz: **"The Royal Art of Alchemy"** Reinhard Federmann, Chilton, London, 1964 ss. 80-89. Hıristiyanlık, büyücülük ve cinler konusunda ayrıca bkz: **"Sorcery, Demons and the rise of Christianity"** by Peter Brown, NY, 1977.
25) Commentaire Français/Somme Theologique de St Thomas D'Aquin, VII. R.P. Thomas Pegues, 1912. (Öz: Question XLVIII-VIII) ss. 473-494.
26) Sir Isaac Newton, **"Observations Upon The Prephecies of Daniel and Apocalyse of St. John"**. London, 1733. Fac. Ed. A. Altındal, **Modus Vivendi**, Zurich 1985. (Chap.2)

1.2.

1) Bu ilahi, Antiphon diye bilinir ve Kilise'de **"Vesper ve Laud"** ayinlerinde okunur. Ayrıca **"Cumartesi Duası"** diye de bilinir. Bkz: Alan Watts, **Myth and Ritual in Christianity**, Thames and Hudson, 1983, s. 118 n.
2) Tetragramaton=JHVH, İsrail'in Tanrısı'nın dört İbranice harften oluşan adıdır. Ayrıca Kabbalist ve Alşimistler için **"Numerology"** de üzerinde en çok çalışılmış olan **"Sayısal Değer"**dir. Örneğin, 13. yüzyılın en ünlü din adamı ve Alşimisti, Arnold Villanova, 1292'de ve 1301'de **Tetragrammaton** adlı ünlü bir Okült kitabı yazmıştı ve Numeroloji'yle ilgili olan bu kitapta Tanrı'nın ve Teslis'in sayısal değerleri karşılaştırılıyordu. Villanova, çok ilginç bir **"Doktor"** ve Alşimistti. **"Gül Taşı"** adını verdiği bir taşla dünya-

yı yerinden oynatabileceğini ve "**Saf Altın**" yapabileceğini öne sürmüştü. Aragon Kralı Peter III'ün, Papa Boniface'nin ve İmparator Frederick II'nin huzurunda iddiasını kanıtlamış ve ödüllendirilmişti. Villanova, ayrıca "**Rosarium/Rosarius Philosophorum**" adlı Okült kitabını da Ezoterik âleme kazandırmıştır. Villanova'nın çalışmaları Vatikan'ın özel izniyle okunabilmektedir. Mason locaları ise, Villanova'nın "**gizli**" bilgilerinin koruyucularıdır. Ayrıca Avrupa'nın "**Kültürel Mirası**"nda yer alan diğer Okülistlerin, Bilim'e yaptıkları katkı için bkz: "**Magie et Science Secrete**" par W. Danzel, Payot, 1948.

3) Bu konuda ayrıntılı bilgi için bkz: Aytunç Altındal, "**Bilinmeyen Hitler**", Yeni Avrasya Yayınları, 10. Baskı, 2003.
4) Altındal, **abk.** Bölüm 3.3.
5) A. Wallis Budge, "**Amulets and Superstitions**", New York, Oxford Uni. Press. 1930, s. 352.
6) Watts, **abk.** s. 120.
7) **The Book of Saints**, London, 6. Ed. 1989. Şamlı Johann (676-749) çok ilginç bir din adamıydı. Her yıl 4 Aralık onun adına adanmıştır. Son Grek kilise babasıdır ve 1890'da Papa XIII. Leo tarafından Kilise'nin "**Doktorları**" arasına alınmıştır. İlk gerçek Hıristiyan "**Teoloji**" muhtasarını yazan kişidir.
8) Watts, **abk**, s. 105.
9) Saints, **abk**, s. 46. Hannah'ın günü 26 Temmuz'dur. Hannah, ilk kez 4. yy.'da Doğu Kilisesi tarafından kutsanmıştı. Batı'da Katolik âlemi 14. yy'da Hannah'ı, Meryem'in annesi olarak kabul ve ilan etti. Gerçekte İncil'de Meryem'in hangi anne babasının kızı olduğu belirtilmemiştir.
10) II. Vatikan Konsili'nin kararları doğrultusunda hazırlanan "**Cateschism**" (Müslümanların İlmihal'i gibi bir belge) kitabında Vatikân'ın dogmaları arasında bu hususa atfen bağlayıcı bir ifade yoktur. Buna rağmen, Papalığın özel bir metni olan "**Lumen Gentium**"da (1964) Meryem'in, "**Mediatrix**", yani Mesih'le birlikte Tanrı katında Hıristiyanlara aracılık/şefaat dileyici olduğu belirtilmiştir.
11) **Alone of All Her Sex**, by Marina Warner, New York, 1976, s. Pic. IV.
12) Lane, **abk.** s. 39.
13) Bu temayı işleyen pek çok Kilise resmi, taş ve şimşir baskıyla hazırlanmış çizim vardır ve bunlar özellikle İspanyol, İtalyan ve Por-

tekiz kiliselerinde saklanmaktadır.

14) Tespih geleneği Hindu ve Budist rahipleri tarafından da uygulanmıştır. İlk Hıristiyanlar, tespih çekmiyorlardı, ama belirli duaları tekrarlarken ceplerine koydukları küçük çakıl taşlarını sayıyorlardı. Sonraları Katolik Kilisesi, 165 taneli tespihi kabul etti. 16. yy'dan itibaren bu tespihin ucuna 12 köşeli haç eklenmesi geleneği başladı. Bu 12 köşeli haçın ne anlama geldiğini 2. bölümde göreceğiz. Tespih taneleri için **"Rose Bed"**, yani "**Gül Yatağı**" denilir.

15) Warner **abk.** ss. 218, 305-9.

16) Pakalın, **Tarih Deyimleri Sözlüğü**, Gül Maddesi, Cilt I.

17) Seth için bkz, Holy Bible, Genesis. Adem'in değişik yorumları için bkz: **"The Secret Adam"** by Samuel Drower, Oxford, 1960.

18) **"Superstitions"**, by, Iona Opie and Moira Tatem, Oxford Uni. Press, 1992, s. 332-3.

19) **Encyclopedia of the Middle Ages**, Thames and Hudson, 1989, ss. 336-8.

1.3.

1) **"The Life of Paracelsus"** by F. Hartmann, London, 1887, p. 2. 2) Jacobi, Zurich. 1942, p. XL. 3) Stillman, 1920, p. 11. 4) Hartmann, p. 3. 5) Hartmann, p. 3. 6) Jacobi, p. XL. 7) Hartmann, Stillman, Jacobi. 8) Stillman, p. 11. 9) Brockhaus, p. 735. 10) **Americana**, p. 274. 11) Hartmann. 12) Stillman. 13) Ildefonds Betschart. 14) Abbe Constant (Eliphas Levi). 15) Gerhard Wehr. 16) Jacobi, p. XLII. 17) ditto. 18) Jacobi, p. XLII. 19) 'Gate, gate, paragate, para-sante, bodhi, Swaha.' Türkçesi, serbest çeviriyle şöyle verilebilir. "Öteye/Öteki Diğer'le birleşim(e) -içine- gitti." Para için bkz. Zen Dictionary, Ernest Wood, Penguin, p. 64, 1977. 20) Hartmann, p. 4. 21) Americana, p. 176. 22) agy, p. 177. 23) Tüm kaynaklar. Hatta bunların kitaplarını ateşe atmak cüretinde bulunduğundan, kovuşturmadan kurtulmak için kaçmıştır. 24) Credo 1/12, 403. 25) Stillman, 13. 26) Hartmann, 4. 27) **agy**. 5. 28) Ditto. 29) Ditto. 30) Jacobi, XLIV. 31) Hartmann, 6. 32) **agy**. 6. 33) **agy**. 6. 34) Hartmann, 7. 35) **agy**. 7. 36) **agy**. 8. 37) Ditto. 38) Jacobi, LXI. 39) Hartmann, 3. 40) "Ethos"un Türkçe'ye nasıl çevrildiği aşağıda gösterildi. Bizce "Ethos"un Türkçe'deki tam karşılığı "Hars"tır. Nedir ki, Türkiye'de Z. Gökalp'le birlikte yaygınlık kazanan bu kavram, günü-

müzde, nedense tamamen Milliyetçi-Şoven unsurların eline terk edilmiştir. Şoven çevrelere terk edildi diye biz bu kavramı kullanmaktan vazgeçecek değiliz. Çünkü, "Hars" başka, "Kültür" başkadır. "Hars" daha çok Spiritüalizm'le (ör. Şamanizm) korelasyon halindedir. "Kültür" ise Monoteist bir olgudur. Birbirleriyle bazen taban tabana aykırı düşen iki ayrı olguyu, entelektüelce korkulara kapılıp, bir kavram (Kültür) altında toplayamazdık. 41) I. Meszaros, Marx's Theory of Alienation'da (1975) bu tanımlamayla düşünüyor. (s. 260) Meszaros'un söz konusu kitabı ve Marx'ı yorumlayışı hakkında burada hiçbir tartışmaya girmeden belirtmek isteriz ki, bu yerinde bir nitelendirmedir. Ama bu, Meszaros'un da aralarında bulunduğu belirli bir "Sol" anlayışı benimsemiş olduğumuz anlamına ASLA gelmez. 42) **Redhouse**, 328. 43) **Webster**, 781. 44) Credo, II/1, 76. 45) Credo, I/12, 17. 46) Sel. 1/9, 287 (Jacobi, 127). 47) Sel. 1/9, 339 (Jacobi, 160). Başka bir bağlamda "Başlangıcımız inançtır" der (Sel. _, 277). Şu farka dikkat çekelim: İnsan için ilkin bilgi gelir, yoksa İnsan'ın nasıl ortaya çıktığı bir inanç sorunudur Paracelsus'ta. 48) Sel. 1/14, 276-77 (Jacobi 167). 49) Hartmann, 49-50 (Dipnot 3,1). Günümüzde özellikle İktisat'ta kullanılan Mikro-Makro kavramlarını insanı konu edinerek ilk kullanan sanırım Paracelsus'tur. 50) Ditto. 51) A'kasa, Sanskritçe Primordial Matter / İlk Madde anlamında bir terimdir ve Paracelsus tarafından bazen "A'kasa" bazen de Mys. Mag. olarak kullanılmıştır. Bkz. Hartmann, 24/45. 52) Hartmann, 165. 53) Hartmann, 166. 54) Hartmann, 162. 55) Hartmann, 163. 56) K. Thomas, Religion and the Decline of Magic, 1978. (NOT: Konuya ilgi duyanlar için bulunmaz bir kaynaktır bu kitap. Özellikle İngiltere işlenmiştir.) 57) Jacobi, XXVI. 58) Jacobi, 15. 59) **agy** 40. 60) **agy 229**. 61) **agy** 230, 62) Meszaros, 260. 63) **agy**. 64) Jacobi, 35/36. 65) agy. 36. 66) **agy**. 35. 67) **agy**. 33/34. 68) Pakalın, cilt 2, s. 70. (Biz El Ceyri diyeceğiz.) 69) De L'homme Universel, Titus Burchardt, 1975. 70) **agy**. p. 7. 71) Pakalın, cilt 2, s. 71. 72) Ditto. 73) Pakalın I, 486. 74) Rider, "The Prophecies of Paracelsus", London, 1915, s. 13. 75) Wehr Gerhard, Paracelsus, Aurum, Freiburg im Bressgau, Band 6, 1979, s. 7. 76) **"Thesaurus Thesaurorum Alchimistorum"**, Eterna-Phonix, Genova, 1978. Paracelsus ve diğer Alşimistler, ünlü Arap bilgini Muhammed İbn Zekeriya ar-Razi'nin kitabı **"Kitabül Asrar"**ı okumuşlar ve çok etkilenmişlerdi. Razi, (865-925) kitabında çeşitli Alşimik formüller vermiştir. Razi'nin kitabı, **"Liber secretum"** adıy-

la Latince'ye çevrilmişti. Bkz: Bernhard Dietrich Haage/ "**Alchemie im Mittelalter**", Artamis/Winkler, 2000. Öz. **Bizans ve Arap Simyacılığı** ss. 110-114. 77) "**The True and Invisible Rosiycrucian Order**", by Paul Foster Case, Weiser, Maine, 1985, s. 89. 78) Edward Peters, "**The Magician, The Witch, and The Law**", Uni Pennsylvania, 1978, s. 163. (NOT: Bu kitap konuya ilgi duyanlar için çok doyurucu bilgiler içerir. Tüm Ortaçağ boyunca, büyü ve sihir konusunda Katolik Kilisesi'nin yaptığı resmi çalışmalar, yasaklar ve cezalar ele alınmıştır. Ünlü "**Cadılar Kitabı**" ve Engizisyon Kitabı, "**Malleus Maleficarum**" (Yazarı Jacob Sprenger, 1486) ayrıntılı biçimde incelenmiştir. Ayrıca Arap Okültistlerin Ortaçağ Avrupa'sına etkileri için bkz: "**La Philosophie arabe dans L'Europe medievale**", Par, G. Quadri, Payot, 1948. (NOT: Günümüzde Berlin'de 8 numaralı Metro hattına Paracelsus Bad adı verilmiştir.)

1.4.

1) **Fama Fraternitatis of The Meritorius Order Of The Rosy. Cross**/Addressed To The Learned in General and The Governors of Europe, Case, **abk**. ss. 7-18.
2) Altındal "**Bilinmeyen Hitler**", s. 107. Ayrıca Bkz. Micheal Edwardes "**The Dark Side of History, Magic in the Making of Man**" NY, 1977, s. 109.
3) R.J. Stewart, "**The Elements of Prophecy**", ELEMENT 1990, ss. 32-34.
4) "**Understanding Popular Culture/Europe From The Middle Ages to the 19th Century**", Ed. S. Kaplan, Mouton, 1984, s. 138. "**Insanity and Culture**" by C. Erik Midelfort, Mouton, 1984, s. 138.
5) Altındal, "**B. Hitler**", **abk**. ss. 111-112.
6) "Virtüozi" için Bkz: N. Pearson, The 19th Century, 1909, ss. 855-68.
7) Edwardes, **abk**. s. 89.
8) David Yallop, "**In God's Name**", Corgi, 1984, s. 180.
9) Edwardes, **abk**. s. 71.
10) Edwardes, **abk**. s. 70.
11) Micheal Howard, "**The Occult Conspiracy**", Rider, 1989, ss. 150-52.
12) Altındal, "**Hitler**" abk., s. 113.

13) **"American Religions"**, Ed. G. Melton, Vol. 1. 1991.
14) Case, **abk.** ss. 36-39.
15) Fox, **abk.** ss. 14-16.
16) Protestanlar için Meryem, Katolikler ve Ortodokslar için olduğu gibi çok **"Kutsal"** değildir. Protestanlar, Meryem'in, İsis ve Diana gibi yüceltilmesine karşıdırlar ve İncil'de Meryem'in çok önemsenmediği inancındadırlar. **"Wir Protestan and Maria"**. E.G. Rüsch, Vadian, 1951, öz. Ss. 30-33.
17) Howard, **abk.** s. 143.

İKİNCİ BÖLÜM
ŞİFRESİ: HAÇ

2.1.

1) 17 . yüzyılın büyük mason üstatlarından John Aubery, 1656-1691 yılları arasında üyesi olduğu Adepted Masonluk ile ilgili bilgilerini ve anılarını yazmıştı. İngiltere Büyük Locası, bu anıların yayınlanmasına 1847'de izin verdi. Aubrey'in anıları, **"The Natural History of Wiltshire"** adıyla yayınlandı. Aubrey anılarında 18 Mayıs 1691'de St. Paul Kilisesi'nde yaptıkları çok özel bir töreni de anlatmıştı. Bkz: Manly P. Hall, abk., s. 35-36.
2) Watts, **abk.**, s. 230.
3) Betlehem Yıldızı, (Seher Yıldızı) için bkz., **Holy Bible**, Mat. ve Mar. bölümleri. İsa Mesih'in Judea'daki Betlehem Kasabası'nda doğduğuna inanılır. İsa'nın doğumunu öncelikle üç Magi (Okültist) muştulamıştır. Onlar yoksul Meryem ve evladını ziyaret ederek ona "Doğu'da Parlayan Yıldızı" gördüklerini bildirirler. Bu deyiş İncil'de Matta Bölümü'nde (2: 1-3-19) yer alır. Ancak bu deyiş Küçük Yahudi peygamberlerinden Micah'a aittir (Micah 5:2) ve onun kehanetine dayandırılmıştır.
4) 8. Henry ve İngiliz Sekülerizmi için Bkz. Aytunç Altındal, **"Laiklik/Enigmaya Dönüşen Paradigma"**, Yeni Avrasya, 2003, 4. Baskı.
5) Diğer altı haç şunlardır: Moline (8 köşeli); Fourche (8), Forme (8); Quadrate (4+4); Potent (8); Pommee (4 yuvarlaklı). Bu haçların sembolik değerleri Christendome'un tarihinde önemli tartışmalar yaratmıştır. Örneğin 1813'te aslen Katolik olan ancak Papa'dan ve Papalık makamından hoşnut olmayan çoğunluğu Alman kökenli Avrupalı ve daha sonra Amerikalı-Katolikler, ayrı bir kilise oluşturmuşlardır. Bu kilise Katolik Apostolik Kilise adıyla bilinir. Bu kilise daha sonra Almanya'da Bismarck döneminde (1830'lar) yaşanan **"Kültür Savaşları"** sırasında önemli rol oynadı. Bu Kilise ilk dönem Hıristiyanlığına bağlıydı, mucizelere çok önem veriyordu ve daha ilginci, ruhban sınıfı yoktu. Bu özelliğiyle Protestanlığa yakındı. Bu kiliseye bağlanan Hıristiyanlara Irvingites denilir. AB'nin oluşumunda 20. yy'ın başlarında bu kiliseden yetişen dindarlar önemli rol oynamışlardır.
6) Altındal, **Tapınak Şövalyeleri.**

7) Bu konuda Katolik Kilisesi'nin yayınladığı sayısız bildiri vardır. Bu "**Yasal Haçlar**" listesi her yıl yenilenerek kiliselere gönderilir. Bkz; Rev. L.J. Gesy, "**Destructive Cults and Movements**", Huntington, 1993, öz. ss. 229-298.
8) **Gnosticism and the New Testament**, Pheme Perkins, Ausburg, 1993, öz. ss. 155-159. Ayrıca, Tanrı-İnsan özdeşliği/benzerliği ve diğer Gnostik öğeler için Bkz: Peter L. Berger "**Auf den Spuren der Engel**", Herder, 1991, öz: ss. 79-81. Gnostisizm ve Avrupa'daki cadı mahkemeleriyle ilgili olarak ayrıca bkz: "**European Witch Trials: 1300-1500**", by R. Kieckhefer, London, 1976.
9) Erik Erikson, **Childhood and Society**, Norton, New York, 1963, s. 237.
10) **Tara and the Black Madonna**, C. Galland, 1990, ss. 152-3.
11) İncil'de İsa'nın başlangıç ve son bulduğu Grek alfabesindeki Alfa (ilk harf) ve Omega (son harf) ile belirtilmiştir. Bu başlangıç ve son bir "Archetype" olarak C. Gustav Jung tarafından incelenmiştir. Bkz: **Arkhetypen**, 2003.
12) David Hall, Preface, "**Understanding Popular Culture**", Mouton, Studies in Social Sciences, Ed: S. Kaplan, 1984, ss. 8-89.
13) Bu konuda ayrıntılı bilgi için bkz. A. Altındal, "**Bilinmeyen Hitler**", 10. baskı, Yeni Avrasya, 2002.
14) Aytunç Altındal, **Laiklik, abk.** ss. 55-57, (4. Baskı 2003). Dünyanın yuvarlak olduğu ve kendi ekseni etrafında "**Hareket**" halinde olduğu ilk kez Müslüman bilim adamları tarafından dile getirilmiş ve yazıya dökülmüştü. Bunlardan Biruni, 1030 yılında "**el Kanunü'l-Mesudi fi'l Heyet-i ve'n Nücum**" adlı kitabında dünyanın kendi ekseninin çevresinde hareket etmekte olduğunu yazmıştı. Ünlü Galile ise 1590'larda bu gerçeği tekrarlayınca Kilise tarafından cezalandırıldı. Vatikan, Galile'nin üzerindeki yasağı 1992'de kaldırdı. Diğer bir anlatımla Vatikan, Biruni'den 960 yıl sonra dünyanın kendi ekseninde döndüğünü kabul etti. Benzer şekilde, Vatikan, kadınların doğumda sadece taşıyıcı olduklarını öne sürmüş, bebeğin sadece erkekten gelen "**Beyinle**" (sperm) oluştuğunu savunmuştu. Vatikan, doğumda kadının "**Yumurtasının**" bir yeri ve rolü olduğunu ancak 1901'de kabul etmişti!
15) Bu konuda bkz. "**A Dictionary of Superstitions**", by Iona Opie and Moire Tatem, Oxford, 1992.
16) Tyanalı Apollonius konusu çok tartışmalıdır. 1945'e kadar bu kişi Vatikan tarafından kabul edilmiyordu. 2000 yılında Niğde'de ka-

zılar başlatıldı ve Appollonius'un tüm tarihi ortaya çıkarıldı. Bazı Yahudi ilahiyatçılara göre, gerçekte İsa Mesih diye anlatılan kişi bu ermişti. Okur, Apollonius ile ilgili bazı ön bilgileri **"Bilinmeyen Hitler"** adlı kitabımda bulabilir. Bu ermiş kişiyle ilgili iddialar için bkz: **"Apollonius the Nazarene"**, by W. Seigmeister, New York, 1947.

17) Monoenergism ve Monophysitism tartışmaları için Bkz. W.H.C. Frend, **"The Rise of Christianity"**, Darton, 1984, ss. 539, 746, 749, 790, 846 (Ermeni).

2.2.

1) Bu Latince dua kilisede Kutsal Cuma günü yapılan ayinde okunur. Burada Latince **"Crux"**, İsa Mesih'in üzerinde idam edildiği **"Haç"**tır. Gündelik dilde haç, İngilizce **"Cross"** sözcüğüyle belirtilir. Kutsal yazılarda İsa'nın **"Çarmıha"** gerilişi ve ayağına saplanmış olan **"Mıhlar"** Crux sözcüğüyle anlatılır. Ağacın taşıdığı **"Yük"**; daha doğrusu **"Ağırlık"**, İsa'dır. Mass için Bkz: A. Watts, **abk.** s. 55.
2) Kurt Seligmann, **"500 Jahre Geheime Kunst"**, Weisbaden, Printed in Jugoslavia, ss. 345-50
3) Babylon/Babil, kendi çağında **"Bab-ilani"** anlamında kullanılıyordu. Bkz. Mircea Eliade, **"The Myth of the Eternal Return"** ARKANA, 1954, s. 14.
4) A. Altındal, **"Türkiye'de Kadın"**, 6. baskı, 1996, Anahtar Yayınları.
5) **An Encumencial Dialogue**, Moshe Idel, Bernard Mc Ginn, (Ed), NY, 1996, ss. 70-75.
6) Vanini için Bkz, A. Altındal, **Vatikan ve Tapınak Şövalyeleri**, 4. Baskı.
7) Mersenne için Bkz, M.J. Buckley (Senior Jusiut), **"At The Origins of Modern Atheism"**, Yale, 1987, ss. 50-58.
8) Yuri Stoyanov, **"The Other God"**, Yale, 2000, ss. 264-5.
9) Stoyanov, **abk.** s. 158-9.
10) Stoyanov, **abk.** s. 160.
11) **"La Crucifixion chez les Romains"**, par. C. Salles, le monde de la bible, 97, 1996, ss. 6-8.
12) Bu ilginç konuda Avrupa'da tek akademik çalışma yapılmıştır. Bu

da İsviçre'de bulunduğum sırada tarafımdan gerçekleştirilmiştir. Bu basılmamış doktora çalışmasını Zürih Üniversitesi'nden Prof. Dr. Ludwig Schmugge'nin yönetiminde Christoph Güntert (Lic. Phil) hazırlamıştır. Zurich 6, April, 1988. **"Strassburg und die Juden Verfolgung 1348-49"**: Heras. Aytunç Altındal. Bu bilimsel çalışma Amerikalı romancı Sonia Levitin tarafından **"The Cure"** adıyla romanlaştırıldı. Bkz. S. Levitin, **"The Cure"**, Harcourt, 1999.

13) **"Nouveau Commentaire Biblique"**, Emmaus, 1970-1978, ss. 1347-1378.
14) **"Les Sectes et L'Eglise Catholique"**, Cerf, 1986, s. 14. Ayrıca Bkz. **Vatican report**, Sects, May 2, 1986.
15) P.F. Case, **abk.** s. 137.
16) P.F. Case, **abk.** s. 140.
17) **"Die Apocalypse entschleiert"**, J.M. Prys, Ansata, 1981, s. 90.
18) Watts, abk., ss. 19-20.
19) Jeffrey Burton Russell, **"Biographie des Teufels"**, ATV, 2002. Özellikle **"Seth"** ve Şeytan temaları, iyi ve kötünün mücadelesi bağlamında (Satanik İncil dahil) Bkz: ss. 354-362. Ayrıca Antik Mezopotamya uygarlıklarında büyü vd. konular için bkz: **"La Magie chez les Assyrens et les Babyloniens"** par Dr. G. Contenau, Payot, 1947.

2.3.

1) **"PSI"**, S. Ostlander and L. Schroder, Abacus, 1970,s . 70. Ayrıca Bkz. M. Ebon, **"Russia Explores Inner Space"**, **"Tomorrow"**, Winter, 1962.
2) PSI, **abk.** **"PSI/Iron Curtain"** bölümü.
3) **"Magic in The Making of Man"**, M. Edwardes, NY, 1977, ss. 123-27.
4) Özellikle günümüzde de Avrupa'nın en güçlü soylu ailelerinden biri sayılan Thurm u. Taxis Prensleri, Avrupa'da posta tekelini ellerinde tutmuşlardı. Thurm u. Taxis Prensi, 1919'da Hitler'i iktidara taşımak için kurulmuş olan Okültik Thule Örgütü'nün üyesiydi. Örgütün lideri Türk vatandaşlığına geçmiş olan bir Baron'du. Ayrıntılı bilgi ve belgeler için, Bkz. A. Altındal, **Bilinmeyen Hitler**, 10. Baskı.

5) **The New York Times,** 23 September 1993. Bu tip örgütlerden yola çıkarak Anti-Semitizm de yapılmaktadır. Bu gizli örgütlerde Kabbalizm işlendiği için örgüt üyeleri **"Yahudi Uşağı"** olmakla suçlanmışlardır. Oysa durum tersinedir. Büyük çoğunluğu Protestan olan bu örgütlerin üyeleri, Yahudileri sadece kullanmak için aralarına almışlardır, onlar tarafından kullanılalım diye değil. Tarih'te Hitler'den bile daha fazla Yahudi-Düşmanı olan kişiler Protestanlığın iki kurucusu Martin Luther ve J. Calvin'dir. Bu konuda araştırma yapmak isteyenler için üç kaynak önereyim: Michael Billig, **"The Extreme Right"** ve **"The Nature of the Right"** 1989 ile Armin Pfahl-Traugber, **"Die neue/alte Legende von Komplott der Juden und Feimaurer"**, Osteuropa 41, 1991.
6) Daniel Pipes **"How the Paranoid Style/Conspiracy"** Free Press, 1997, ss. 112-13.
7) P. Perkins, **abk.** ss. 179-182. Özellikle Harward İlahiyat'ta eğitim veren Amerikalı feministler, **"İsa'nın Magdaelena ile evlendiğini"** öne sürmektedirler. Karen King, Jane Schaberg ve Elizabeth Schussler bazılarıdır.
8) **ibid,** s. 182.
9) M. Warner, **abk.** s. 196.
10) Sir J.G. Frazer, **abk.** Part I. "The Magic Ard And The Evolution of Kings", London, Vol. 11. 1917, ss. 352-356. Ayrıca **"Dinsel Semboller"** için bkz: Fritz Stolz. "Gründzüge der Religionwissenschaft", UTB, 3. Auflage, 2001. Sembolizm için 224-232.
11) Lewis Mumford, **abk,** s. 397.
12) Mumford, **abk.** ss. 397.
13) Bu konuda bkz. A. Altındal, **"Laiklik/Enigmaya Dönüşen Paradigma"**, Yeni Avrasya, 2003, 3. Baskı.
14) Mumford, abk. ss. 399-400.
15) W. Hesseltine, **"Third Party Movements"**, Anvil, 1962, ss. 15-45.
16) Ayrıntılar için kitaba eklenmiş olan 2 belgeye bakınız. 1852 tarihli Jabez D. Hammond'un ve 1891 tarihli William H. Seward'ın açıklamaları.
17) Franco-German Reconciliation, MRA, by E. Luttwak, **"Religion, The Missing Dimension of Statecraft"** Ed. D. Johnston and C. Sampson, Oxford Uni. Press, 1944, ss. 37-63.
18) 1970'lerde MRA'nın temsilcisi Gabriel Marcel'di. Onun açıklamaları için bkz: **"Actualite du Rearmement Moral"**, Plon, 1971.
19) Luttwak, **abk.** s. 39. Luttwak'ın kullandığı belgeler için kitabın ek-

ler bölümüne bakılması gerekir.
20) Luttwak, **abk.** s. 50.
21) Manevi Cihazlanma Cemiyeti Neşriyatı, İstanbul, 1972. (Binbirdirek)

2.4.

1) Phobe Courtney, The CFR, Colorado, 1975, s. 24. (NOT: Roosevelt masondu).
2) NCB, **abk.** s. 717.
3) **Holy Bible, abk.** 883-5.
4) **Back to Apocalypse**, Jean Delumeau, "**Conversations About the End of Time**", Penguin, 1999, ss. 82-85.
5) Mircea Eliade, "**Das Heilige und das Profane**", Suhr Kamp, 1990, s. 175.
6) Eliade, **abk.**, s. 182.
7) "Kendini Doğrulayan Kehanet" (Selffulfilling Prophecy konusunda Bkz. A. Altındal, "Üç İsa", **Yeni Avrasya**, 4. Baskı 2002.
8) **Council on Foreign Relations**, Dergi, Ny. 1971.
9) **Council on Foreign Relations**, 1993 Annual Report, July 1, 1992. June 30, 1993. (NOT: CFR, ABD Senatosu'nda ve Kongre'de 1960'lı yıllarda çok etkili değildi. Örneğin 1969'da Senato'da, Kongre'de sadece 3 temsilcisi vardı. 1974'te 100 senatörden 17'si CFR üyesiydi. Kongre'de ise 8 temsilcisi vardı. Günümüzde bu sayılar 36 senatör ve 29 Kongre üyesi şeklindedir.)
10) "**Commission on CIA Activities**", June 1975, Report To The President.
11) Frank A. Capell, **The Herald of Freedom**, July 19, 1973.
12) "**None Dare Call It Conspiracy**", G. Allen, 1971, Concorde Press.
13) **abk.** Frontier Research Publications, 2002, ss. 206-6.
14) **History of Freemasonry**, Derived From Official Sources, by Robert Freke Gould (İngiltere Büyük Üstadı) Vol. VI. 1887, s. 268.
15) Bkz: **Risalat al Malamatiyya**, Ed. Abul ala Afifi, "**El Malamatiye ve Sufiyye**", Kahire, 1945, ss. 86-87.
16) **Gönye ve Hilal**, A. Locavella, Tarih Vakfı, 1998, ss. 17-27.
17) Manly P. Hall, **Adepts**, 1950, Los Angeles, s. 79. (Hall, ayrıca Rosycrucianların Gülü ile Illuminati'nin Zambağının aynı daldan yetiştiklerini yazmıştır.)